

ធម្មតាអ្នកដំណើរ

ពេជ្ជការណ៍បែងចុះនិង យកសំណង់ ឯករាជការ

លោកស្រីសារិនិភ័យ ឬទូទៅ ឬទូទៅ

ក្រុមការការពាណិជ្ជកម្ម និង ក្រុមការការពាណិជ្ជកម្ម

ល. ន. ៤៥៤១ ន. ន. ៤០០៧

ជាតិស្ពានក្រោមចុះឯកធម្ម

ចំណាំដោយឧបាសិកា នៃនៅ

ជំនួយការពេះពុម្ពដោយភីភី និង នៅថ្ងៃនេះ

ល.ស. ២៥៥១

ល.ស. ២០០៨

ជាតិស្ពានក្រោមបង្កើរ

ចំណាំដោយឧបាសិកា នៃ នាម

លោកស្រីពុទ្ធផល

យុទ្ធសាស្ត្រ ស្រុកកែវ ខេត្តកណ្តាល
ជំនួយការពោះពុម្ពដោយភីភី ឈុនិនិត្យ នាថ្ងៃនេះ

ន. ស. ៤៥៥១

ន. ស. ៤០០៨

ពាក្យប្រយ

ខ្ញុំព្រះករុណា សូមនេមស្តារ ឧទិសដោថែលេកុណប្រពេជានៅតីន.
ត្រូវយករទាំង ៣ គិតព្រះពុទ្ធផន័ះ ១ ព្រះធម្ពរពន័ះ ១ ព្រះសង្ឃ-
រពន័ះ ១ ដោយសេចក្តីគោរព ។ សូមក្រាបច្បាយបង្កែតព្រះបញ្ហា-
គុណ ព្រះវិសុទ្ធិគុណ និងព្រះករុណាកុណ ដោយសេចក្តីដែលច្បា-
សូមក្រាបច្បាយបង្កែតព្រះសញ្ញាពញ្ហាល ដែលព្រះអង្គត្រាស់
ដីដែលឱកទាំងបី ព្រះអង្គជាប្រពេជានៅក្នុងឈរបុគ្គលដ៏ប្រសិរីលើ
លោក ព្រះអង្គជាប្រពេអច្ចិនិយបុគ្គលដ៏ធ្វើមលើលោក ព្រះអង្គ
ជាទិន្នន័យនៃសត្វលោក ព្រះអង្គជាស្អែចនៃអ្នកប្រាជ្ញ ។ សូមក្រាប
ច្បាយបង្កែតព្រះពុទ្ធផន័ះទាំងអស់ ដែលហូរចេញពីព្រះខិសនិញ្ញេះ
ដោយសេចក្តីគោរព ដោយសេចក្តីដែលច្បា កោតក្រោងសូប់ស្មោះ
ជាទិបំផុតរបស់ខ្ញុំព្រះករុណា ។

កុសលទាំងអស់នេះ សូមខើរពាណិជ្ជមុបណ្ឌាការ សក្តារៈ
បួនជាថ្មាយដល់ព្រះសម្ងាត់មួន សូមព្រះអង្គត្រឹងជ្រាប ទ្រង់ទទួល
ដោយសេចក្តីអនុគ្រោះ ។ កុសលទាំងអស់នេះ សូមខិត្តិសជ្ជន
មាតាបិតាបិជ្ជនិតិត្រ សាច់សាលាបិតទាំងអស់របស់ខ្ញុំ និងសញ្ញា
សញ្ញទាំងអស់ក្នុងលោក សូមខើរពាណិជ្ជមុបណ្ឌាការ និងសញ្ញា

ចាប់សរសេរនៅថ្ងៃសុក្រ ៤ កើត ខែពិសា ៩ ឆ្នាំក្នុរ

ព.ស. ២៥៥០ ត្រូវនិងខែមេសា គ.ស. ២០០៧

បច្ចេកទួលទំនាក់ទ័រ

មាតិកាលម៉ែន	ទំព័រ
អត្ថិភាពពួកខេវតា	៩
បន្ទីសរកព្យូ	៣
បុជាគ្រឹងសក្តារៈតែមានឡើនដូច	៤
បុជាគ្រឹងសក្តារៈមានឡើនដូច	៤
គារវេះ ៦ យ៉ាង	៥
សង្កែលឱយដ្ឋានទាំង ៤ តំបន់	៦
វំលីកប្រាប់គុណកំរទាំង ៣	៦
ថ្វាយបង្កំប្រាប់ពុទ្ធរតន់	៧
ប្រភាសបេដ្ឋាមូនដោយពាក្យសច្ច័ន់	៩៩
ខមាខោសចំពោះប្រាប់ពុទ្ធដៃ	១២
ថ្វាយបង្កំប្រាប់ធម្មរតន់	១៣
និនកាយហើយកាំងចិត្តរលីកដល់ធម្មគុណថា	១៤
ប្រភាសបេដ្ឋាមូនដោយពាក្យសច្ច័ន់	១៥
ខមាខោសចំពោះប្រាប់ធម្ម	១៥
ថ្វាយបង្កំប្រាប់សង្ឃរតន់	១៧

និនកាយរាជារើយ តាំងចិត្តរលីកដល់សង្ឃគុណថា	១៤
ប្រកាសបេញផ្ទាញខ្លួនដោយពាក្យសច្ច័ន់ថា	២២
ខមានេសចំពោះព្រះសង្គម	២៣
អារក្សកម្មដ្ឋាន កម្មដ្ឋានគូរក្សារើយ	២៥
នមស្តារនូវព្រះពុទ្ធបាន	២៧
សិលមានអង្គ ៨	៣០
អភិណ្ឌប្បញ្ញត្ររៀបចំស្ថិតិក្រឹត	៣១
ចារមិ ៩០ បូ ៣០	៣៤
ទសជាកិ និង ចារមិ ៩០ បូ ៣០	៣៥
នមស្តារព្រះរតនត្រីយ បណ្តាមគាត់ថា	៤៦
ច្បាយបង្កំសុំសេចក្តីសុខ	៤៧
បត្តិទានគាត់ថា (យំ កិព្យិ)	៤៨
ថែកនូវបុណ្យកុសល	៤៩
បត្តិទានគាត់ថា (តំមិនា)	៥២
បត្តិទានគាត់ថា (តំមិនា) ថ្វីប្រម៉ោងឡើត	៥៥
បត្តិទានគាត់ថា (យា ឡវកា)	៥៥
កុសលខ្លឹសាង	៥០

ធម៌ខ្លួនស្ថានល	១២
អនុមោទនារក្តាយាចនគាត់	១៣
ជ្រាយមេត្តាចំពោះទិសទាំង ៩០	១៥
ខមាបនគាត់ (ពាក្យសូមទោសចំពោះសក្ត)	១៨
នមស្តារដោយសង្ឃែប ពុទ្ធគុណា	៣០
ធមូគុណា	៣១
សង្ឃគុណា	៣២
អង្គភីកមត្តប្រកបដោយអង្គ ៤	៣៣
កិច្ចរបស់មត្ត មាន ៤ គី:	៣៤
ទេរធ័ំ	៣៥
គុណព្រះនិញ្ញាន	៤០
ពាក្យអារាងនាំព្រះភីក្តុសង្ឃ សូមខីចមេីនព្រះបរិត្ត	៤២
ព្រាវូនុវធមូចក្រប្រវត្តនសូត្រិ	៤៣
ព្រះធមូចក្រប្រវត្តនសូត្រិ	៤៥
ព្រាវូនុវអនត្តលក្ខណនសូត្រិ	៩០៦
អនត្តលក្ខណនសូត្រិ	៩៩០
ព្រាវូនុវអាទិត្តបរិយាយសូត្រិ	១២៨

អាជិត្តបរិយាយសូត្រ	១២៦
គិរមាននឹងសូត្រ	១៤៥
ប្រារព្យល់រំភនសូត្រ	១៧០
រភនសូត្រ	១៧២
ព្រះត្រីសរណកមនី	១៨៥
នមស្តារព្រះពុទ្ធប្រើនព្រះអង្គ	១៨៦
ពាក្យប្រារព្យល់មដ្ឋលសូត្រ	១៨៩
មដ្ឋលសូត្រ	១៩២
ប្រកាសនូវករណីយមេត្តសូត្រ	១៩៤
ករណីយមេត្តសូត្រ	១៩៥
អាជានជិយបរិត្ត	២០៣
មដ្ឋលចក្ខវាទួរ	២៩០
ជិយបរិត្តគាត់	២៩២
អភយបរិត្តគាត់	២៩៤
អាជានជិយបរិត្តគាត់	២២២
យានទានាពុមេាចនាកាត់	២២៣
កត្តានមេាចនាកាត់	២២៥

សិទ្ធិយាមនគាថា	២២៧
អគ្គប្បសានសុត្តគាថា	២២៨
កោដនទានានុមោននគាថា	២២៩
ដីរកត្តានុមោននគាថា	២៣០
សាមព្រានុមោននគាថា	២៣១
មង្គលចក្ខវាយ្យ	២៣២
ពិចារណានូវគ្រឹងខបក់_បិរក់	២៣៥
បដិច្ចសមុប្បាទ	២៤៦
បបមពុទ្ធផន៍	២៥១
បច្ចិមពុទ្ធផន៍	២៥២
ភាសិតោវាទសង្ឃប	២៦០
ពុទ្ធផយមង្គល	២៧១
អារិន្តាប្រាជេមមួកចិក	២៧៤
សុភមង្គលគាថា	២៨៣
បរាករសុត្រ	២៨៤
បុញ្ញកាតប្បដិបត្តិ	២៩៥
វិធិសុំសិល	៣០៤
អង្គនែសិល ៥ បុនិច្ចសិល	៣១៨

អង្គនៃសិល ធន បុ ឧបាសម្រេល	៣២០
អក្សសលកម្មបទ ១០ យ៉ាង	៣២៤
កសលកម្មបទ ១០ យ៉ាង	៣២៥
អង្គនៃអក្សសលកម្មបច	៣២៥
ពាក្យថា ឧបាសម្រេ	៣៣១
គុណនៃឧបាសក ១០ យ៉ាង	៣៣៧
សំណូរ និង ចម្លើយ	៣៣៥
បុញ្ញកិរិយារត្តុ ៩០ គី៖	៣៤១
ថ្វូបុជា	៣៤៣
រដ្ឋរដំបាន ៣ យ៉ាង គី៖	៣៤៥
អភិធមុបិដក ធម្មសង្គណី	៣៥១
វិភ្លោ ក្នុងអង្គកថា	៣៥៥
ធាតុកថា ក្នុងអង្គកថា	៣៥៥
បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ ក្នុងអង្គកថា	៣៥៩
កថារត្តុ ក្នុងអង្គកថា	៣៥៩

យមក: ភ្នែងអង្គកចា ៣១២

បង្ហាន ភ្នែងអង្គកចា ៣១៣

ខន្ទិរិភដ្ឋ ភ្នែងពាលី ៣១៤

ធាតុកចា ភ្នែងពាលី ៣១៥

បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ ភ្នែងពាលី ៣១៦

កចារភ្នែងពាលី ៣១៧

យមក: ភ្នែងពាលី ៣១៨

បង្ហាន ភ្នែងពាលី ៣១៩

សំរែជនឹយគាថា ៣១៩



នគរបាលព្រៃត្តកទេសតា

សត្វ កាមេ ច វូបេ គិសិវរតណៈ ចន្ទលិក្ខ
វិមាន់ ទីបេ រដ្ឋ ច គាមេ តុរវនគហន់ គេហ-
វត្ថុមិ ខេត្ត ភុមា ចាយនុ ឡើវា ធម៌លិវិសមេ
យក្នុតន្ទូនាតា ពិធីនា សន្តិកែ យំ មុនិវរវចន់
សាងរោ មេ សុណនុ ។

ថ្វីបេ: នៅពាន់ងាយដែលស្ថិតនៅក្នុងបាន សូគីដែល
ជាកាមកព និងរបភពកី កុមុទេវតាន់ងាយ ដែលបិតនៅក្នុង
ទិញវិមាន គិលិកំពុលក្នុង បួនក្នុងដែលដាច់កី ពួស់អាកាសកី នៅ
នាក់ក់: និងដែន និងស្រុកកី នៅនៅដើម្បីក្រោ និងព្រៃត្តក
ស្ថាត បួនិស្សចំការកី យក្នុង និងកន្ទឹង និងនាកទេងងាយ ដែល
ស្ថិតនៅនាទិទិក ទិគោក បួនិមិនរបស់ ដែលនៅក្នុងទិនិត្យនេះ
កី សូមអព្វិលមកប្រជុំគ្នា (ក្នុងទិនិត្យ) ពាក្យឯណាតា ដែលជា
ពាក្យព្រះសាក្យមុនិផ្សប់បេសីរ (ដែលយើងខ្ញុំនិងសូក្រតិន្ទរនេះ)
លោកអ្នកសប្បរសទេងងាយ ចូរស្ថាប់នូវពាក្យនោះ (អំពីសំ-
ណាក់) នៅខ្ញុំដោយគោរព ។

ធម្មស្សវនកាលោ អយម្បទនា បពិត្រលោកអ្នកដ៏
ចម្រើនទាំងឡាយ ពេលនេះ ជាបោលគូរនឹងស្ថាប់នូវព្រះធ័រ ។

ធម្មស្សវនកាលោ អយម្បទនា បពិត្រលោកអ្នកដ៏
ចម្រើនទាំងឡាយ ពេលនេះ ជាបោលគូរនឹងស្ថាប់នូវព្រះធ័រ ។

ធម្មស្សវនកាលោ អយម្បទនា បពិត្រលោកអ្នកដ៏
ចម្រើនទាំងឡាយ ពេលនេះ ជាបោលគូរនឹងស្ថាប់នូវព្រះធ័រ ។

សម្រេច

សម្បុទ្ទេ អដ្ឋីសព្វ ទ្វាខសព្វ សហស្សរៀប
បព្វុសកសហស្សនិ នមាចិ សិរសារ អហំ

ខ្លួនព្រះករុណាសូមក្រាបច្ចាយបង្គំ នូវព្រះសម្បាសមុន្តទាំង-
ឡាយ ២៨ ព្រះអដ្ឋីធ័រ ១ មុន ២ ពាន់ព្រះអដ្ឋីធ័រ ៥ សែន
ព្រះអដ្ឋីធ័រ ដោយក្សោង (របស់ខ្លួនព្រះករុណា) ។

តែសំ ធម្មព្វ សង្ឃព្វ អាងវន នមាចិហំ
ខ្លួនព្រះករុណាសូមក្រាបច្ចាយបង្គំ នូវព្រះធ័រ ធម្ម
សង្ឃធ័រ របស់ព្រះសម្បាសមុន្តទាំងឡាយនោះ ដោយគោរព ។

នមក្តា វនុភារេន

អនេកា អន្តរាយាបិ

ដោយអានុភាពនៃកិរិយា នមស្ថាបច្ចាយបង្គំ សូមខីកំចាក់
បង្គំទូវខប្រះទាំងឡាយទាំងពួង ទាំងសេចក្តីអន្តរាយទាំង-
ឡាយជាអនេក កំចុរខីវិនាសទេ កុំហិមានសេសសល់ឡើយ ។

សម្បទេ បញ្ហាបញ្ហាសព្វុ

នសសតសហស្សានិ

ខ្លួនគ្នាសម្បទេ នូវព្រះសម្បាសម្បុទ្ទទាំង-
ឡាយ ៥៥ ព្រះអង្គិធី ២ មុន ៤ ពាន់ព្រះអង្គិធី ១ លានព្រះ
អង្គិធី ដោយត្រូវឯង (របស់ខ្លួនគ្នាសម្បុទ្ទ) ។

តែសំ ធម្មព្វ សង្ឃព្វ អាជរេន នមាចិហំ

ខ្លួនគ្នាសម្បុទ្ទ នូវព្រះធម៌ិធី នូវព្រះ
សង្ឃិធី របស់ព្រះសម្បាសម្បុទ្ទទាំងឡាយនៅ៖ ដោយគោរព ។

នមក្តា វនុភារេន

អនេកា អន្តរាយាបិ

ហន្ទា សព្វ ឧបន្ទេរ៉ែ

វិនសុខ្តុ អស់សតោ

ចតុវិសតិសហស្សិក

នមាចិ សិរសារ អហំ

ខ្លួនគ្នាសម្បុទ្ទ នូវព្រះសម្បាសម្បុទ្ទទាំង-

ឡាយ ៥៥ ព្រះអង្គិធី ២ មុន ៤ ពាន់ព្រះអង្គិធី ១ លានព្រះ

អង្គិធី ដោយត្រូវឯង (របស់ខ្លួនគ្នាសម្បុទ្ទ)

ហន្ទា សព្វ ឧបន្ទេរ៉ែ

វិនសុខ្តុ អស់សតោ

ដោយអាជុកាតនេកិរិយា នមស្ថារថ្នាយបង្ក់ សូមខ្សែកំចាត់
បង្ក់នូវឧបត្រពួនាំងឡាយទាំងពីរ ទាំងសេចក្តី អនុវាយទាំង
ឡាយ ជាមនេក កំចុរខ្សែកិនាសទេ កុំហិមានសេសសល់ឡើយ ។

**សម្បទេ នរូត្តរសេតេ អដ្ឋចភ្លាញីសសហស្សីកែ
វិសតិសតសហស្សាន នមាចិ សិរសារ អហំ**

ខ្លួនព្រះករុណាសូមក្រាបថ្នាយបង្ក់ នូវព្រះសម្បាសមុន្ទទាំង-
ឡាយ ១០៦ ព្រះអដ្ឋធំ ៤ មុន ៨ ពាន់ព្រះអដ្ឋធំ ២ លាន
ព្រះអដ្ឋធំ ដោយត្រូវ ៩ (របស់ខ្លួនព្រះករុណា) ។

តែសំ ធម្មព្រឹ សង្ឃឹម្មព្រឹ អាជវេន នមាចិហំ

ខ្លួនព្រះករុណាសូមក្រាបថ្នាយបង្ក់ នូវព្រះធំធំ នូវព្រះ
សង្ឃឹម្ម របស់ព្រះសម្បាសមុន្ទទាំងឡាយនៅ៖ ដោយគោរព ។

នមភ្លាកនុការេន ហន្ទា សព្វ ឧបន្ទេរេ

អនេកា អនុវាយបិ វិនស្សន្ត អស់សេតេ

ដោយអាជុកាតនេកិរិយានមស្ថារថ្នាយបង្ក់ សូមខ្សែកំចាត់
បង្ក់នូវឧបត្រពួនាំងឡាយទាំងពីរ ទាំងសេចក្តី អនុវាយទាំង-
ឡាយ ជាមនេក កំចុរខ្សែកិនាសទេ កុំហិមានសេសសល់ឡើយ

ពាក្យ្រប្រារព្យូទ័រនិមិត្តលទនស្ស្រក្តា

យេ សន្តា សន្តិត្តា កិសរណសរណា ឯក្ត
លោកន្ទេរ វា កុម្ភា កុម្ភា ច នៅវា គុណគណគំ
ហណព្យារដ្ឋា សញ្ញកាលំ ទេរភាពាំងឡាយឯណា ជាកុម្ភ-
ទេរភាក្តិ មិនមែនជាកុម្ភទេរភាក្តិ ជាអ្នកមានចិត្តស្ថប់ មានព្រះ
រកនត្រៀមដាចិនិរញ្ញក ដែលមាននេវក្នុងលោកនេះ បួក្នុង
ចន្ទោះនៃលោក ជាអ្នកខ្ចោលខ្ចាយ ក្នុងកិរិយាការំយកនូវពេញនីន
គុណសញ្ញា កាល ។

ឯកេ អាយនុ ទេវា វេរកនកមយេ មេរុវាន់
វសន្តា សន្តា សន្តា សហក្តុ មុនិវរំចនំ
សោក្តុមក្តុ សមក្តុ សូមទេរភាពាំងឡាយនោះ អព្វិញ្ញ
មក ម្ប៉ាងឡើក ទេរភាគដែលស្ថិតនោះលើក្នុំមេរុវាន់ សុខសិង្ឋកៅ
មាសដំប្រសិរ សូមអព្វិញ្ញមកដោ សូមទេរភាគជាសប្បរស
ទាំងឡាយ អព្វិញ្ញមកការំទិសមាតម ដើម្បីស្មាបន្ទូវពាក្យ្រនេះ

ព្រះមុនីដ៏បរ៍ ជាចម្លើដ៏ប្រសិរ លើសជាមេត្តទាំងអ្នកសេចក្តី
ត្រូវការ ។

សព្វសុ ចក្ខវាគ្រោះសុ យក្តា ទេវា ឬ ព្រហ្ម-
នោ ឬ អម្ចាតិ កំបុណ្យ សព្វសម្បត្តិ សាធារណ៍
បុណ្យឯណាដែលយើងចានធ្វើហើយ ជាបុណ្យអាចខ្សោសម្រេច
នូវសម្បត្តិទាំងពួន សូមយក្តាទាំងឡាយធម៌ ទេវតានាំងឡាយធម៌
ព្រហ្មទាំងឡាយធម៌ ក្នុងចក្ខវាគ្រោះអស់ (អនុមោទនាគ្រោះ
អរគិនបុណ្យនោះ) ។

សព្វ តំ អនុមោទិត្តា សមគ្តា សាសនេ រត្តា
បមានរហិតា ហោនុ អារក្តាសុ វិសេសតោ
យក្តា និងទេវា និងព្រហ្មទាំងអស់ កាលបឹចានអនុមោទនា
នូវបុណ្យនោះហើយ ចូរព្រមព្រៀងគ្គាត្រូវការ ក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនា
ហើយចូរប្រាសចាកសេចក្តីប្រហែលសព្វស ក្នុងការ
រក្សា (នូវព្រះពុទ្ធសាសនា) ដោយឧបាយដីវិសេស ។

សាសនសូ ឬ លោកសូ វុខ្សី ភវិត្តុ សព្វទា
សាសនមី ឬ លោកពុ ទេវា រក្សានុ សព្វទា

សូមខ្សែសេចក្តីចម្រិន កៅតមានដល់ព្រះពុទ្ធសាសនា ដើរ
ដល់សង្កែលការដឹង ខ្សែចានសង្ឃឹមកាលទៅ សូមទោរតាងចំងារយ
អភិបាលរក្សាទុវត្ថុ ព្រះពុទ្ធសាសនា ដឹង នូវសង្កែលការដឹង ខ្សែចាន
សង្ឃឹមកាល រៀងទៅ ។

សម្រួល់ ហេង្គុ សុខិ សញ្ញ បរិវារេហិ អភិបាល
អនីយា សុមនា ហេង្គុ សហ សញ្ញហិ ញាតិកិ
សង្គសង្គចំងារអស់ ព្រមទាំងបរិវារេទាំងទ្វាយរបស់ខ្ពស់ សូមខ្សែ
មានសេចក្តីសុខស្រួល សូមខ្សែជាអ្នកតែតមាន សេចក្តីទុក្ខកំយ
ជាអ្នកមានចិត្តល្អ ព្រមទាំងជនជាប្រាផិសន្តានទាំងអស់គ្មាន ។

យណ្ឌ ទួនស វស្សានិ ចិនូយីសុ សទោរកា
ចិរសុំ ចិនូយន្តាបិ នេវ ជានីសុ មង្គលំ
ចក្ខវាទុសហសុំសុ ទសសុ យេន តក្ខកំ
កាលំ កោលាបាលំ ជាតំ យារ ព្រហ្មិរេសនា
មនុស្សព្រមទាំងទោរតាងចំងារយ បានទាំងគ្មានិករក នូវ
មង្គលឯណា អស់ ១២ ឆ្នាំ មនុស្ស និងទោរតាងនោះ ក្នុង ៩
មិនចក្ខវាទុ នោះខ្លះប្រើដឹងគិតអស់កាលយុរ ម៉ោះក់នៅកៅមិន

ដីងន្ទូរមង្គលនោះត្រីមណាត វិកាលាបាលក៏កើត រហូតដល់កត
ជាតិនៅនេះត្រូវ អស់កាលត្រីមណាត ឯង ។

យំ លោកនាថ់ ទេសសិ សព្វបារិនាសនា
យំ សុត្រា សព្វទុក្ខិ មុព្យន្ទា សំខិយា នរ
ឯវមានិគុណុបេត់ មង្គលន្ទៃមណាម ហេ
ត្រះបរមលោកនាថ់ ត្រឹងត្រាស់សម្បងហើយន្ទូរមង្គលឯណាត
ដែលជាគ្រឹងញុាាំងបានចាំងពួងខ្សោយនិង នរជនចាំងឡាយ របៀប
ចំនួនមិនបានស្ថាប់ន្ទូរមង្គលឯណាត ហើយបានរួចចាកនុក្ខុទាំង-
ពួង ម្នាល់ទេរតានចាំងឡាយ យើងពោលតិន្ទូរនេះ ន្ទូរមង្គល
នោះ ដ៏ប្រកបដោយគុណមានយ៉ាងនេះជាដើម

ចន្ទុចស្សូត្រូ

ឯវមេូ សុត្រា (សូត្រនេះឈ្មោះមង្គលសូត្រ) គិខុំ (ឈ្មោះ
អានន្ទៃ) បានស្ថាប់មកហើយយ៉ាងនេះថា

ឯកំសមយំ ភគរា សារត្តិយំ វិហារពិ ធេតវន់
 អនាថបិណ្ឌិកសួយ អារមេ សម៊យមួយ ព្រះដែលព្រះ
 ភាគច្រង់គង់ទៅក្នុងរត្តដេតន ជាមាត្របស់អនាថបិណ្ឌិក-
 សេដ្ឋិទៀបក្រុងសារត្តិ ។

អចេខា អញ្ញតវ ឡវតា អភិកត្តិយ រត្តិយា
 អភិកត្តិរណ្ឌា កេរលកប្បៃ ធេតវនំ ឱភាសេត្តា
 យន ភគរា តេនុបសផ្ទំមិ ឧបសផ្ទំមិត្តា ភគរនំ
 អភិវាធេត្តា ឯកមន្តំ អដ្ឋាសិ លំដាប់ទោះឯង ឡវតា
 អង្គ ១ កាលដែលរោលក្រឹតិបច្ចាមយាមកន្លងទៅហើយ មានរសី
 ដែល ពូមំងរត្តដេតនជុវិញ្ញនាំងអស់ឱ្យក្រិស្សានហើយ ព្រះដែលព្រះ
 ព្រះភាគច្រង់គង់ក្នុងទិណា កំចូលទៅក្នុងទិណីទោះ លុះចូលទៅ
 ដល់ហើយ ទិបច្ចាយបង្កំចំពោះ អង្គព្រះដែលព្រះភាគ ហើយ
 ឲរក្នុងទិដែលមក្ខរ ។

ធនកម្មទំនើត ខោ សា ឡូវតាកា ភគរីន្ត គាថិយ

ពហុ ទេរា មនុស្សា ច មង្គលានិ អចិន្តយំ
អាកដ្ឋាមានា សោត្តានំ ប្រហិ មង្គលមុត្តមំ ។

អស់វនា ច ពាលានំ បណ្តុតានព្យ សេវនា

បុជា ច បុជនីយានំ នកម្មអគលមក្តុមំ ។

កិរិយាមិនសេពគប់ នូវបុគ្គលពាលទាំងឡាយ ៩ កិរិយា
សេពគប់នូវបុគ្គល ជាបណ្ឌិតទាំងឡាយ ៩ កិរិយាបួជាសល់
បុគ្គលដែលគួរបួជាទាំងឡាយ ៩ ទាំង ៣ នេះ ជាមួលដំ
ខ្នោម ១

បជ្ជូនបទសវាស៊ា ច បុព្យ ច កតិបុណ្ណាតា

អត្ថសម្ងាបណិជ ច ឯកម្មង់លម្អិតម

កិរិយានេវក្តុងប្រទេសដែលមក្ខុរ ១ ភារេវបុគ្គលធនធ្វើ
បុណ្យទុកហើយក្តុងកាលមុន ១ កិរិយាកម្មលំខ្ទងដោយប្រព័ន ១
ទាំង ៣ នេះ ជាមង្គលដ៏ខ្ពស់ម ។

ពាហុសចូល សិប្បញ្ញ វិនយោ ច សុសិក្សិតោ

សុភាសិតា ច យា វាទា ឯកម្មង់លម្អិតម

ភារេវបុគ្គលធនស្តាប់ ធនធ្វើហើយ ដោយប្រើន ១
សិល្បៃសារ្យ គិសចក្តីផ្លូវឈ្មោះសក្តុងហត្ថកម្ម របស់អ្នកបួស
និងគ្របសុ ១ វិនីយដែលបុគ្គលសិក្សា ដោយប្រព័ន ១ វាទា
ដែលបុគ្គលពោលត្រីមត្រូវ ១ ទាំង ៤ នេះ ជាមង្គលដ៏ខ្ពស់ម ។

មាតាបិតុឧបដ្ឋានំ បុគ្គទារសូវ សង្កែហោ

អនាកុលា ច កម្មនា ឯកម្មង់លម្អិតម

កិរិយាបំនើនូវមាតា ១ កិរិយាបំនើនូវបិតា ១ សេចក្តី
សង្កែវេះដល់បុគ្គ និងកិរិយា ១ ការងារទាំងនៅយ ដែលមិន
ច្របូកច្របល់ ១ ទាំង ៤ នេះ ជាមង្គលដ៏ខ្ពស់ម ។

ទានព្យ ធម្មចិរយា ឬ ព្យាតការនព្យ សង្គមេ

អនវជ្ជានិ កម្មានិ ឯកម្មង់លម្អិតមំ ។

កិរយាបិច្ចាគទោន ១ កិរយាប្រព្រឹត្តិនូវធ័ំ ១ សេចក្តី
សង្កោះសល់ព្យាតិទាំងឡាយ ១ ការងារទាំងឡាយ ដែលមិន
មានទោស ១ ទាំង ៤ នេះ ជាមង្គលដៃខ្សោម ។

អារភី វិរភី បាប មង្គលទោន ឬ សព្វមោ

អប្បមានេ ឬ ធមេសុ ឯកម្មង់លម្អិតមំ ។

កិរយាមិនត្រកអរក្តុងបាប និងកិរយារៀរចាកបាប ១
សេចក្តីសង្គមចាកកិរយាណីកនូវខិកស្រីន ១ សេចក្តីមិនប្រមាន
ក្តុងធ័ំទាំងឡាយ ១ ទាំង ៣ នេះ ជាមង្គលដៃខ្សោម ។

គាររោ ឬ និរាតោ ឬ សន្តិដី ឬ កតព្យាតា

កាលេន ធមុស្សវំនំ ឯកម្មង់លម្អិតមំ ។

សេចក្តីគោរពចាំពោះបុគ្គលដែលគួរគោរព ១ កិរយាប្រ-
ព្រឹត្តបន្ទាបនូវខ្ពស់ ១ សេចក្តីត្រកអរចាំពោះរបស់ដែលមាន ១
ការ: នេបុគ្គលអ្នកដីធម្មនូវខេបការ: ដែលអ្នកដីធ្វើហើយដល់ខ្ពស់ ១
កិរយាស្តាប់នូវធ័ំតាមកាល ១ ទាំង ៥ នេះ ជាមង្គលដៃខ្សោម ។

នានិ ច សេវាដែលស្ថិតា សមណានព្យ ទស្សន់

កាលេន ធម្មសាកថ្នា ឯកម្មដ្ឋលម្អិត្តមំ ។

សេចក្តីអត់ធន់ ១ ភារ់នៃបុគ្គលដែលគេប្រដោជានដោយ
ងាយ ១ កិរិយាទានយើញធនជូបនូវសមណៈទាំងឡាយ ១ ធម្ម-
សាកថ្នា គិតិកិរិយាសន្ទនាទេវិញ្ញុទៅមកនូវធម្ជ័តាមកាល ១ ទាំង
៤ នេះ ជាមដ្ឋលដ័រត្រូវ ១

តបោ ច ព្រហ្មចិរិយព្យ អវិយសច្បាន ទស្សន់

និញ្ញានសច្ចិកិរិយា ច ឯកម្មដ្ឋលម្អិត្តមំ ។

សេចក្តីព្រាយាមដុតនូវបាបិជ្ជ់ ១ កិរិយាប្រព្រឹត្តនូវធម្ជ័ដ៏
ប្រសិរី ១ កិរិយាយើញនូវអវិយសច្បានទាំងឡាយ ១ កិរិយាថីខ្សែ
ជាក់ច្បាស់នូវព្រះនិញ្ញាន ១ ទាំង ៤ នេះ ជាមដ្ឋលដ័រត្រូវ ១

ធុដ្ឋស្ស លោកធម្យហិ ចិត្តំ យស្ស ន កម្បតិ

អសោកំ វិរនំ ខេមំ ឯកម្មដ្ឋលម្អិត្តមំ

ចិត្តនៃបុគ្គលធម៌ ដែលលោកធម្ជ័ទាំងឡាយ ពាល់ត្រូវ
ហើយ មិនរំហើបញ្ចាប់ញ្ញោះ ១ មិនមានសេចក្តីសោក ១ មានធូលិ

គិភកទេស្សោត្រាសហិរញ្ញវត្ថុ ៩ ជាចិត្តកែប្រែក្រោន ៩ ទាំង ៤ នេះ ជាមង្គលដ៏ខ្ពស់។

ធនកាទិសានិ កត្តាន សព្វត្តិមបណ្ឌិតា សព្វត្តិ

សោត្តិ គួចូនិ តន្លេសំ មង្គលមុត្តមន្តិ ។

ទេស្សោត្រានិងមនុស្សទាំងឡាយ ធ្វើនូវមង្គលទាំងឡាយប្រាកដ ដូចខ្លះហើយ ជាអ្នកមិនចាលចាយក្នុងទីទាំងពួង តែងដល់នូវសិរីសុស្សិក្នុងទីទាំងពួង (ម្នាលទេស្សោត្រា អ្នកចូរប្រកាស់ដើរ) មង្គលទាំង ៣៨ ប្រការ មានកិរិយាមិនសេតគប់ នូវបុគ្គលពាលជាដើម នៅ៖ របស់ទេស្សោត្រានិងមនុស្សទាំងអម្យាលនៅ៖ ជាមង្គលដ៏ខ្ពស់។



ពាក្យ្រប្រកាសនូវករណីយេទត្តសុវត្ថិ

យស្សានុការ់តោ យក្តា នៅ ទស្សនិ កិសនំ យក្នុទាំងឡាយ មិនហើនសំដែងនូវអាការ់គូរខ្លាចឡើយ ប្រាក់ អានុការពន្លេប្រៃសំបុត្រិនិយាណ ។ យមិ ចេរានុយុទ្ធនោ រត្តិន្ទិវមតិន្ទិតោ ម៉ាងទេរ បុគ្គលមិនខ្លួលប្រអូសក្នុងយប់

និងថ្មី ហើយព្យាយាមរៀនសូត្រ នូវព្រះបរិត្តិនណា ។ សុខ
សុបតិ សុភោជ្ជាតិ ច ធបំ កិញ្ញិ ន បសុយតិ កំពុងដេក
លក់ បូលកំរួចហើយ កំជាសុខ រំមង់មិនយើងនូវសុបិន កែ
អាណាព្យាកំតិចតុច ។

នវមាទិគុណុបេតំ បរិត្តនំមុណាម ហេ យើង
ទាំងឡាយសូត្រកំឡូវនេះ នូវព្រះបរិត្តនោះ ដែលប្រកបដោយ
គុណទាំងឡាយ មានយ៉ាងនេះជាដើម

ករណីយេចត្តសូត្រ

ករណីយមត្តកុសលេន យន្តំ សន្តំ បទំ អភិ-
សមេច្ចុ កិច្ចិនណា (ដែលព្រះអរិយៈ) ធនត្រាសំដើង នូវ
ភោជ្ជាសេះនេដមិជ័យសូបំរម្តាប់ គិត្រះនិញ្ញាន ធនធ្វើហើយ កិច្ចុ
នោះ គិតុលបុត្រ អ្នកឈ្មោះសក្តុងប្រយោជន៍ គូរធ្វើ ។ សភោជ្ជាតិ
ឧជ្ជី ច សុបុជ្ជី ច កុលបុត្រនោះ ជាអ្នកអាចហើនជាឃង ត្រង់
ដោយភាយ និងរាជាជង ត្រង់ល្អដោយចិត្តជង ។ សុវត្ថា

ចស្ស មុន អនតិមានី ជាមួកប្រធោនាយដៃនៃ សុភាពទន់-

ភ្លំដៃនៃ មិនមានមាន៖ ដ៏ក្រោលដៃនៃ ។ សន្តិស្សកោ ច

សុភកោ ច ជាមួកសញ្ញាសដៃនៃ គេចិត្តូមងាយដៃនៃ ។ អប្ប-

កិច្ចា ច សល្បហុករុតិ ជាមួកមានកិច្ចុធុរោតិចដៃនៃ ប្រព្រឹត្ត

ព្រាល (ក្នុងកាយ និងចិត្តុដៃនៃ) ។ សន្តិត្រីយោ ច និបកោ

ច ជាមួកមានតត្រីយស្រគត់ស្រគំដៃនៃ មានប្រធានាសំដៃនៃ ។

អប្បគតោ សុលេសុ អននុកិច្ចា ជាមួកមិនឆ្លងដៃនៃ មិន

ជាប់ជំពាក់ក្នុងត្រកូលទាំងឡាយដៃនៃ ។ ន ច ខុន្តែ សមាថវេ

កិត្វិ យេន វិញ្ញុ បវ ឧបវឡិយំ វិញ្ញុជនទាំងឡាយ

គូរតី៖ ដើរលក្ខុវជនទាំងឡាយដែលដោយកម្ពុជណា មិនគូរប្រព្រឹត្ត

ធ្វើនូវកម្មនោះ ដែលជាកម្មលាមកសុម្បិតិចក្នុច (ហើយគូរធ្វើយ

មេភ្នាពិត្ត ចំពោះពាណិកនៃសក្តីថា) សុវិទោ វា ខេមិនោ

ហេតុ សញ្ញ សត្វា ភវន្ទ សុវិត្តិត្វា សក្តីទាំងឡាយ

ទាំងពួន សុមីរមានសេចក្តីសុខ ឱ្យមានសេចក្តីកេរិះ ឱ្យមាន

ខនដល់នូវសេចក្តីសុខចុះ ។ យេ កេចិ បាបាក្រុតត្តិ ពិសា
វា ចាហវា វា អនវេសសា សត្វមានជីវិតទាំងឡាយ
ឯណា តិកមានសេសសល់ នៅសត្វដែលជាអ្នកមានសេចក្តី
តក់សុត គឺនៅមានតណ្ហាក្តី ជាអ្នកមាំមួន គឺតិកមានតណ្ហាក្តី ។
ទិយា វា យេ មហន្ទា វា សត្វទាំងឡាយឯណា មានកាយ
ផែងក្តី ធំក្តី ។ មជ្ឈិមា រស្សកា អនុកចូលា មានកាយ
យ៉ាងកណ្ហាលក្តី ឱ្យក្តី មានកាយដែលបុរាណក្តី ។ ទិដ្ឋា វា
យេ ច អទិដ្ឋា សត្វទាំងឡាយឯណា ដែលយើងយើងក្តី មិន
យើងក្តី ។ យេ ច ទូទៅ វស្សិ អវិទូទៅ សត្វទាំងឡាយ
ឯណា នៅក្នុងទិញ្ញាយក្តី ក្នុងទិជិក្តី ។ ភ្លតា វា សម្បរោសី
វា ដែលកែឱ្យចមកហើយក្តី ដែលកំពុងស្មោះរកទិកិត្តក្តី ។
សព្វ សត្តា កវន្ទុ សុវិតត្តា សត្វទាំងឡាយទាំងពួន សូម
ឱ្យមានខនដល់នូវសេចក្តីសុខចុះ នៃ បរោ បរ៉ា និកុព្រៃ
សត្វដែលមិនគូរកំហែងយោតបៀន នូវសត្វដែលឡើយ ។ និកុ-

មព្យាថ កត្តិច នំ កិពុទ្ធ មិនគូរមើលដាយគេតិចតុច ក្នុង
 ទិណាមួយឡើយ ។ ព្រារកេសនា បជិយសព្យាតា នាប្លា-
 មព្យាស្ស ទុក្ខមិថ្លយុ មិនគូរប្រចាំខែនៃសេចក្តីទុក្ខដល់គ្មាន
 និងគ្មាន ដោយសេចក្តីត្រូវត្រូវ និងដោយបជិយសព្យាតា គឺ
 សេចក្តីចង្វៀកចង្វៀលក្នុងចិត្តឡើយ ។ មាតា យចា និយំ
 បុត្តិ អាយុសា ឯកបុត្តិមនុរក្សា មាតាច្នោមរក្សាបុត្រដែល
 កើតអំពីខ្លួន ជាកូនកែមួយដោយអាយុ គិចាសុមីនិវិក កំហើន
 លេបង្កើងការរក្សានៃបុត្រទាំង យ៉ាងណាមិញ ។ ឯវម្យិ សញ្ញា
 ភ្លើកេសុ មានសម្បារយោ អបិមាណាំ បុត្តិលគូរចម្រិន
 នូវមេត្តាចិត្ត មិនមានប្រមាណ ចំពោះទោរកសត្វទាំងឡាយ
 ទាំងពួនយ៉ាងនោះងារ ។ មេត្តាព្យ សញ្ញលោកស្តី មាន-
 សម្បារយោ អបិមាណាំ ឧទ្ធដំ អធោ ច តិវិយព្យ
 អសម្បាងំ អវេះ អសបត្តិំ បុត្តិលគូរចម្រិននូវមេត្តាចិត្ត
 មិនមានប្រមាណ ជាមីមិនចង្វៀក មិនមានពោរ មិនមាន

សត្រូវទេវក្នុងលោកទាំងអស់ គិត្យក្នុងខាងលើផែន ខាងក្រោមផែន
ខាងទីនេះ គិត្រង់កណ្តាលផែន ។

គិដ្ឋព្រារ និសិទ្ធភាព រាជ សយានោ រាជ យារ៉ា តសុយ
វិគិតមិទ្រា (បុគ្គលអ្នកចម្រិននូវមេត្តាបិត្តនោះ) ទោះយរភី
ដើរភី អង្គុយភី ដេកភី ជាអ្នកមានសេចក្តីដោកងកំទេវប្រាស
ហើយ គិចា ជាអ្នកមិនដេកលក់ អស់កាលត្រីមណា ។ នឹត់
សកិ អធិដ្ឋយុ គួរដំកល់នូវមេត្តានុស្សតិនុ៖ (អស់កាលត្រីម
នោះ) ។ ព្រហ្មមេតំ វិហារ តិច មាបុ បណ្តិតទាំងឡាយ
ពោលនូវកិរិយាទុ៖ថាដោព្រហ្មវិហារក្នុងសាសនានេះ ។

ទិដ្ឋិព្រ អនុបត្រ សិលរាជ នសុយនេន សម្បទ្រា
កាមេសុ វិនិយុ គិច នហិជាតុ គណ្តុសេយំ
បុនរោតិកិ (បុគ្គលដែលមានមេត្តាប្រហ្មវិហារ) មិនដល់សិប័នូវ
ទិដ្ឋិ ជាអ្នកមានសិលប្រកបដោយទស្សនសម្បែន គិសាតាបត្តិ-
មគ្គបន្ទាបដៃនូវសេចក្តីត្រួកអរក្នុងកាមទាំងឡាយហើយ រំមេង
មិនមកការត្រួសេយរាស់ គិចា មិនកើតក្នុងគិតិំទៀតទីឱយ

រាជរាជាណាចក្រកម្ពុជា

(វិបសិយស្ស នមត្ត ។ហេ។ មហន្ទី វិតសារទំ មានហើយ)

នមោ មេ សញ្ញពុទ្ធខំ ឧប្បន្ទាខំ មហែសិនំ
ខំព្រះក្រុណា សូមក្រាបច្ចាយបង់ ចំពោះព្រះពុទ្ធដាម្បាល់ត្រូវ
ព្រះអង្គ ដែលធានត្រាស់រួចមកហើយ ព្រះអង្គស្វែងរកនូវគុណ
ដ៏ធំ (ព្រះសម្បទទាក់ដៃនោះ គឺ)

តណ្ហអង្គ មហាវិរ ព្រះតណ្ហអង្គ ព្រះអង្គមាន
ព្យាយាមធំ ។

មេដង្គ ក មហាយសោ ព្រះមេដង្គ រ ព្រះអង្គមាន
យសធំ ។

សរណៈអង្គ លោកហិតោ ព្រះសរណៈអង្គ រ ព្រះអង្គ
ធ្វើឱ្យជាប្រយោជន៍ដល់សត្វលោក ។

ទិបង្គ ក ធម្មិន្ទ ក ព្រះទិបង្គ រ ព្រះអង្គទ្រង់នូវបញ្ញា
ដ៏រួងរៀង ។

កោណ្ឌុព្យាត ជនចាមេរោគ ព្រះកោណ្ឌុព្យាត ព្រះអង្គ
ជាប្រធាននៃពួកជន ។

មង្គលោ បុរិសាសកោ ព្រះមង្គល ព្រះអង្គជាអូរស
ដ៏ប្រសើរ ។

សុមទេ សុមទេ ជីវោ ព្រះសុមនេះ ព្រះអង្គជាអូក
ប្រធ្លឹន មានព្រះហបុទិយដ៏ល្អ ។

វេវោតោ វតិវឌ្ឍូនោ ព្រះវេតោ ព្រះអង្គព្យាកំងសេចក្តី
ត្រូកអរខិយចម្រិន ។

សោភិតោ គុណសម្បទោ ព្រះសោភិតោ ព្រះអង្គបិ-
បួណី ដោយព្រះគុណា ។

អនោមទស្សី ជនុត្តិមោ ព្រះអនោមទស្សី ព្រះអង្គ
ឧត្តមជាងពួកជន ។

បនុមោ លោកបង្កោតោ ព្រះបនុមោ ព្រះអង្គព្យាកំង
លោកខិយភីស្វាង ។

នារមេ វរសារមី ព្រះនាន់ ព្រះអង្គដូចជាសារមី
ដែលបានបង្កើតឡើង ។

បទុមុត្តកោ សត្វសាកោ ព្រះបទុមុត្តរៈ ព្រះអង្គជាមិន
សារនៃពួកស័្ទោ ។

សុមេធោ អប្បដីបុគ្គលោ ព្រះសុមេធោ ព្រះអង្គរក
បុគ្គលប្រើបង្កើចត្រាន ។

សុជាកោ សញ្ញលោកគ្រោ ព្រះសុជាកោ ព្រះអង្គ
ប្រសើរលើសជាងសត្វលោកទាំងពួរ ។

បិយទស្សី នរាសកោ ព្រះបិយទស្សី ព្រះអង្គប្រសើរ
ជាងនរជន ។

អត្ថទស្សី ការុណិកោ ព្រះធម្យទស្សី ព្រះអង្គបន្ទាប់
នូវនឹងជីត ។

សិន្ទគ្រោ អសមោ លោកោ ព្រះសិន្ទគ្រោ ព្រះអង្គតែត
មានអ្នកណាសិន្ទក្នុងលោក ។

ពិស្សាប័និត់រៀង ព្រះពិស្សេជ្រោដោន
អ្នកប្រាជុទាចសំដីទាំងឡាយ ។

ធុស្សាប័និត់រៀន ពុទ្ធប័និត់រៀន ព្រះពុទ្ធឌ្លែងព្រះនាមធុស្សេជ្រោដោន
ព្រះអង្គប្រជាននូវធម៌ដីប្រសើរ ។

វិបសិីប័និត់រៀន អនុបមោ ព្រះវិបសិីប័និត់រៀន អង្គតំកមានអ្នក
ណាយ ប្រុបដឹងមានឡើយ ។

សិីស្សាប័និត់រៀន ស្ត្រីប័និត់រៀន ព្រះសិីប័និត់រៀន ព្រះអង្គជាគ្រូ
យេវប្រជាន ធ្វើឱ្យជាប្រយោជន៍ដល់ស្ត្រីទាំងពួន ។

នៅស្សីភូ សុខនាយកោ ព្រះនៅស្សីភូ ព្រះអង្គប្រជាន
នូវសេចក្តីសុខ ។

កកុសនោ ស្ត្រីរហោ ព្រះកកុសនោ ព្រះអង្គនាំស្ត្រី
ចេញចាកកដូរឆ្លាយដាច់ប្រុយាល គិកិលេស ។

កោនាគមនោ រណព្យុហោ ព្រះកោនាគមនោ ព្រះ
អង្គបំបាកកនូវសត្វុវ គិកិលេស ។

កិស្សពេជា សិរីសម្បន្ទា ព្រះកស្សប៊ែ ព្រះអង្គបិបុណ្ណិដោយសីវិ ។

គោតមោ សក្សបុង្វោរ ព្រះគោតមេ ព្រះអង្គប្រសិរិចម្បនជាងពួកសក្សរាជ ។
(ឯក ចញ្ញា ច សម្បន្ទា ។បេ។ និពុកោ ចតុវ៉ា កវ មានហើយ) ។
កៅសំ សច្ចេន សិលន ខន្តិមេភ្លាតលន ច ដោយ
សច្ចេះធន ដោយសិលធន ដោយកម្មាននៃខន្តិ និងមេភ្លាតធន នៃ
ព្រះសម្បន្ទទាំងឡាយនោះ ។

កៅបិ តុមេ អនុរក្តឹតុ អារ៉ែក្រុន សុខន ច
ព្រះសម្បន្ទទាំងឡាយនោះ សូមបិចចំរក្សា នូវអ្នកទាំងឡាយ
ដោយមិនមានរោគធន ឱ្យមានសេចក្តីសុខធន ។

បុរក្តិមសិវិ ទិសាការគេ សន្តិ ភូតា មហិទ្ធិកា
ភូត គិតនូចទាំងឡាយ មានបុទ្ទិត្រីន មានកុងទិសាការទាំង
ភូត ។

ពេល កុម្ភ អនុរក្តឹតុ អារ៉ាគេគៈន សុខន ច
គន្លួញចាំងឡាយនៅ៖ ចូរបិចចំរក្សានូវអ្នកទាំងឡាយ ដោយមិន
ឱ្យមានភេគជន ឱ្យមានសេចក្តីសុខជន ។

ទក្តិណសី ទិសាកាគេ សន្តិ ឡវា មហិន្ទិកា
ទេរភាពាំងឡាយ មានបុន្ញប្រើបាន មានកុងទិសាកាគាតខាងក្រោង ។

ពេល កុម្ភ អនុរក្តឹតុ អារ៉ាគេគៈន សុខន ច
ទេរភាពាំងឡាយនៅ៖ ចូរបិចចំរក្សានូវអ្នកទាំងឡាយ ដោយ
មិនឱ្យមានភេគជន ឱ្យមានសេចក្តីសុខជន ។

បច្ចិមសី ទិសាកាគេ សន្តិ នាកា មហិន្ទិកា
នាកទាំងឡាយ មានបុន្ញប្រើបាន មានកុងទិសាកាគាតខាងលិច ។

ពេល កុម្ភ អនុរក្តឹតុ អារ៉ាគេគៈន សុខន ច
នាកទាំងឡាយនៅ៖ ចូរបិចចំរក្សានូវអ្នកទាំងឡាយ ដោយមិន
ឱ្យមានភេគជន ឱ្យមានសេចក្តីសុខជន ។

ឧត្តរសី ទិសាកាគេ សន្តិ យក្តា មហិន្ទិកា
យក្តទាំងឡាយ មានបុន្ញប្រើបាន មានកុងទិសាកាគាតខាងដើង ។

ពេជ្រិ កុម្ភ អនុរក្តឹតុ អារ៉ាក់គ្រែន សុខន ច
យក្នុទាំងឡាយនៅ៖ ចូរបិចចំរក្សានូវអ្នកទាំងឡាយ ដោយមិន
ឱ្យមានភេគិន ឱ្យមានសេចក្តីសុខជន ។

បុរិមទិសំ ធិតវដ្ឋាន ស្ថូចធករដ្ឋៈ (នៅក្បារ) ខាង
បុរិមទិស ។

ទក្តិណែន វិរុទ្យលេកា ស្ថូចវិរុទ្យកែ (នៅក្បារ) ខាង
ទក្តិណាទិស ។

បច្ចិមន វិរុបក្តុ ស្ថូចវិរុបក្តុ៖ (នៅក្បារ) ខាងបច្ចិម-
ទិស ។

កុវេរោ ឧត្តវំ ទិសំ ស្ថូចកុវេរោ៖ (នៅក្បារ) ខាងឧត្តវ-
ទិស ។

ចត្តារោ តេ មហាការជា លោកចាលា យសសិរីនៅ
មហាការជាំងឡាយនៅ៖ សុខតេមានយស ជាម្នករក្សានូវលោក

ពេជ្រ តុមេ អនុរក្សាន់ មានភាពស្ថិត សុខីន ច
មហាបាជទាំងឡាយនៅ៖ ចូរបិទចំរក្សានូវអ្នកទាំងឡាយ ដោយ
មិនឱ្យមានរោគផែ ឱ្យមានសេចក្តីសុខផែ ។

អាកាសដ្ឋា ច កុម្ភដ្ឋា ទេវា នោគា មហិន្ទិកា
ទេវតានិងនាគទាំងឡាយ មានបុន្ញិត្រីន ដែលបិតពនៃក្នុងអាកាស
កិ បិតពនៃលើផែនដីកិ ។

ពេជ្រិ តុមេ អនុរក្តឹង អារ៉ាគេរីន សុខិន ច
ទេវតា និងនាកទាំងឡាយនៅ៖ ចូរបិតាចំរក្សានូវអ្នកទាំងឡាយ
ដោយមិនខូចមានហេតុផ្លូវ ខូចមានសេចក្តីសុខជាដែង ។

(និត្តិ មេ សរណ៍ . . . - មានហើយ)

(យំ កិច្ចុ រតន់ លោក់ . . . - មានហើយ)

(សក្រាតា ពន្លរតន់ . . . - មានហើយ)

(ស្រីពិភ័យ វិវឌ្ឍន៍ . . . - មានហើយ)

បច្ចុប្បន្នករុវាង្វិក

សិរិធិកិមតិតេដោជយសិទ្ធិមហិទ្ធិមហាកុណា
បរិមិកបុព្យាជិការសួយ សញ្ញវាយនិវារណសមត្ថ-
សួយ ភគរាគោ អរហត៏ សម្ងាសមុខសួយ ទួត្តិស-
មហាបុរិសលក្ខុណានុវារៈ

ដោយអានុវារនៃមហាបុរិសលក្ខុណៈ ៣២ ប្រការ នៃព្រះ
ដ៏មានព្រះភាគ ជាប្រះអរហន្តដ៏ប្រសើរ ឡាញ់ត្រាសំដើងនូវរោងយុ-
ធីទាំងពីរដោយប្រព័ន្ធដោះព្រះអង្គ ឡាញ់មានបុព្យាជិការនឹង
កំណត់មិនបាន ដោយប្រិទ្ធិដ៏ និងគុណដ៏ ដែលមែនដោយ
សិរិ ដោយបុព្យាជិក្រើងតម្លៃមាំ ដោយបុព្យាជិក្រើងដើង
ដោយតែដែ: ដោយដំយធម៌៖ ព្រះអង្គអាចក្នុងកិរិយាយតែបង់នូវ
អនុវាយគ្រប់យ៉ាង ។

អសិក្សានុព្យព្យានុវារៈ ដោយអានុវារនៃអនុ-
ព្យព្យានៈ ៤០ ។

អង្គភាពរសកម្មបានឯការនៃ ដោយអាជីវការ នៃ
មង្គល ៩០៨ ។

និច្ចណ្ឌរស្សានឯការនៃ ដោយអាជីវការ នៃរសីមាន
ពណី ៦ ។

កេតុមាលាធានឯការនៃ ដោយអាជីវការនៃព្រះកេតុមាលា
ទសចារមីតានឯការនៃ ដោយអាជីវការនៃចារមី ៩០
ទសឧបចារមីតានឯការនៃ ដោយអាជីវការ នៃឧប-
ចារមី ៩០ ។

ទសបរមភ្លើចារមីតានឯការនៃ ដោយអាជីវការនៃបរ-
មភ្លើចារមី ៩០ ។

សិលសមាជិបញ្ញាធានឯការនៃ ដោយអាជីវការនៃសិល
សមាជិ បញ្ញានៃព្រះអង្គ ។

ពុទ្ធធានឯការនៃ ដោយអាជីវការនៃព្រះពុទ្ធបុគ្គលិក
ធម្មាធានឯការនៃ ដោយអាជីវការនៃព្រះធម្មិ
សង្ក្រាធានឯការនៃ ដោយអាជីវការនៃព្រះសង្ក្រ

ពេជ្ជានុការវេន ដោយអាណុកាតនៃតែង:

កិច្ចានុការវេន ដោយអាណុកាតនៃបុទ្ទិ

ពលានុការវេន ដោយអាណុកាតនៃកម្មាំង

ព្រៃយុជម្បានុការវេន ដោយអាណុកាតនៃព្រៃយុជមិ

ចតុវាសិកិសហស្សីជម្បូគ្គនុការវេន ដោយអាណ-

កាតនៃព្រះជម្បូគ្គ ៤ មិន ៤ ពាន់ ។

នវេលាកុត្តរជម្បានុការវេន ដោយអាណុកាតនៃលោ-
កុត្តរជមិ ៤ ។

អង្គធ្លើកម្ពុជានុការវេន ដោយអាណុកាតនៃព្រះអរិយមត្ត
មានអង្គ ៤ ។

អង្គសមាបត្រានុការវេន ដោយអាណុកាតនៃសមាបត្រិ៤
មន្ទីរិញ្ជានុការវេន ដោយអាណុកាតនៃអកិញ្ញា ៦

ចតុសច្ចឹងាណានុការវេន ដោយអាណុកាតនៃសច្ច-
ុងាល ៤ ។

ទសពលព្យារាណុការវេនដោយអាជីវកាតនៃពលព្យារាណ១០

សញ្ញព្យាកតព្យារាណុការវេន ដោយអាជីវកាតនៃសញ្ញ-

ព្យាកតព្យារាណ ។

មេត្តាករុណាមុនិតាមបេក្ខាណុការវេន ដោយអាជី-
វកាតនៃមេត្តាករុណាមុនិតាមបេក្ខា ។

សញ្ញបរិភ្លាណុការវេន ដោយអាជីវកាត នៃព្រះបរិយភ្ល
ទាំងពួង ។

រតនត្បូយសរណាណុការវេន ដោយអាជីវកាតនៃកិរិយ
រួចរាល់ព្រះរតនត្រូយ ។

គុយ្យែំ សញ្ញវេតសោកុបទ្ទវិចុក្តទៅមនស្សុចាយា
សា វិនស្សុន្ត វេត សោក ឧបទ្រព ទុក្ត ទោមនស្ស និង
ឧចាយាសទាំងពួងរបស់អ្នក ចូរិនាសិកត់ទៅ ។

សញ្ញអន្តរយាបិ វិនស្សុន្ត សេចក្តីអន្តរយទាំងពួង
(របស់អ្នក) ចូរិនាសិកត់ទៅ ។

ស្សសង្គប្រា តុយ៉ា សមិជ្ជន្តូ សេចក្តីត្រីវិះគ្រប់
យោងរបស់អ្នក ចូរសម្រេចដោយល្អ ។

ទីយាយុកា តុយ៉ា ហេតុ ភារ់ជាអ្នកមានអាយុវេង
ចូរមានដល់អ្នក ។

សកវស្សីវិវេន សម្បិកោ ហេតុ ស្សទា សុម
ឱ្យអ្នកជាបុគ្គល មានសេចក្តីសមប្រកបដោយកិរិយាស៊ែន អស់
រយវិនឆ្នាំស្សោ កាល ។

អាកាសប្បតវនភួមិគិត្យាមហាសមុទ្ធា អារភួកា
ទេវតា ទេវតាទាំងឡាយ ជាអ្នករក្សាដោយយកចិត្តទុកដាក់
ដែលសិតនៅក្នុងអាកាសបពីត វនស្ថាន ភួមិស្ថាន និងទេន និង
មហាសមុទ្ធ ។

សទា តុម៉ែ អនុវភួន្តូ ចូរបិទាច់រក្សាព្យុវអ្នកទាំងឡាយ
ស្សោ កាល ។

ភវតុ ស្សមង្គលំ មង្គលទាំងពួនចូរមាន (ដល់អ្នក) ។

**រក្សាន់ សព្វទេវតា សូមទេរកាទាំងអស់ បីចាថ់រក្សា (នូវ
អ្នក) ។**

**សព្វពុទ្ធសាស្ត្រការវេន ដោយអាពុកាតនៃព្រះពុទ្ធដោម្បាស់
រាល់ព្រះអង្គ ។**

**សម្រាប់ សោភិ កវណ្ណ តើ សូមសិរីសុស្តិទាំងឡាយ
កើតមានដល់អ្នក ឱ្យបានសព្វកាល សព្វរោល ។**

កវតុ សព្វមង្គលំ មង្គលទាំងពួងចូរមាន (ដល់អ្នក) ។

**រក្សាន់ សព្វទេវតា សូមទេរកាទាំងអស់បីចាថ់រក្សា (នូវ
អ្នក) ។**

**សព្វធ្វាន់ការវេន ដោយអាពុកាតនៃព្រះធ័ទាំងពួង
សម្រាប់ សោភិ កវណ្ណ តើ សូមសិរីសុស្តិទាំងឡាយ កើត
មានដល់អ្នក ឱ្យបានសព្វកាល សព្វរោល ។**

កវតុ សព្វមង្គលំ មង្គលទាំងពួងចូរមាន (ដល់អ្នក) ។

**រក្សាន់ សព្វទេវតា សូមទេរកាទាំងអស់បីចាថ់រក្សា (នូវ
អ្នក) ។**

សញ្ញសង្គមនុការវេន ដោយអាមុកាតនៃព្រះសង្គមទាំង-

ពួរ ។

សទា សោត្តិ ភវន្ទុ ពេជ សូមសិរីសុស្តិទាំងឡាយ កើត
មានដល់អ្នក ឱ្យបានសញ្ញកាល សញ្ញវេលា ។

នក្ខត្តិយក្ខក្ខតានំ បាបគ្គុហនិវារណា កិរិយាណរោង
នូវបាបគ្រោះទាំងឡាយ (ដែលកើតអំពីសំណាក់) នៃនក្ខត្តិបុរី
និងយក្ស និងក្ខកបិសាចទាំងឡាយ ។

បរិត្តស្សាមនុការវេន ហន្ទា ពេសំ ឧបន្ទវេ ដោយ
អាមុកាតនៃព្រះបរិត្ត សូមកំចាត់បង់នូវឧបត្រទាំងឡាយ(ដែល
កើតអំពីសំណាក់) នៃនក្ខត្តិបុរី និងយក្ស និងក្ខកបិសាចទាំង-
ឡាយនេះ:

(សូត្រ ១ ចប់ក់បាន សូត្រ ៣ ចប់ក់បាន)



បង្ហាញវិនិច្ឆ័យ

មហាករុណិកា នាទី ហិតិយ សព្វិធិន
បុរោះ បារមិ សព្វា បញ្ហា សម្ងាតិមុត្តមំ
ព្រះសម្បាសមុខ ជាតិពីនៃសព្វិលោក ឡើងប្រកបដោយ
មហាករុណា ព្រះអង្គបំពេញនូវបារមិទាំងឡាយទាំងពួរ ដើម្បី
ប្រយោជន៍ដល់សព្វិទាំងអស់ ហើយឡើងបានដល់នូវសម្ងាតិ-
ព្យាលដដីខត្តមហិយ ។

ឯកន សច្ចុវគ្មេន ហោតុ តេ ជិយមង្គលំ
ដោយកិរិយាពាលនូវពាក្យសច្ចេះនេះ សូមជិយមង្គល កីត
មានដល់អ្នក ។

ជិយនោះ ពោធិយា មួល សក្រានំ នន្លិវខ្សោនោះ
ឯវំ ថ្មី វិជិយា ហោហិ ជិយសុវិ ជិយមង្គល
អបរាជិកបល្ខដ្ឋោ សិស បច្ចិនិក្តុរៈ
អភិសេក សព្វិទុន្ទានំ អត្ថប្បញ្ញត្តា បមោនកិ

ព្រះសម្បាសអុទ្ទ និងបញ្ចីសេចក្តីត្រូវការណែនា
ក្នុងក្រុងព្រះអង្គភាព ជាន់ដល់ទូរការពាណិជ្ជកម្ម និងប្រើប្រាស់
បុគ្គលប្រសិរីបំផុត និងវិរករាយ (ចំពោះធីដែលព្រះអង្គត្រាស់
ដី) លើអបកាតិកបល្ប័ង ជាជយមង្គល ឡើបគល់ពោធិត្រីក្ស
ក្រង់ជួន ដែនដីជួនជាសិករូប ជាទិអភិសេកនៃព្រះពុទ្ទត្រប់
ព្រះអង្គ (យ៉ាងណាមិញ្ញ) សូមខ្សោយជាបុគ្គល មានជំនះឈ្មោះ
(អស់សត្វរ) យ៉ាងនោះនេះ ។

សុន្តិត្តំ សុមងលំ សុបភាពំ សុហុដិតំ
សុខណ៍ សុមុហុត្រា ច សុយិធំ ព្រហ្មចាវិសុ
(ពេលណាដែលសត្វទាំងឡាយ ប្រព្រឹត្តលូដោយកាយវាទា
ចិត្ត ពេលទៅ៖) ឈ្មោះថាជាជានក្នុងបុរីលូ ជាមងលលូ ជាបេល
កីស្សានលូ ជាបេលនៃអរុណារេលូ ជាបេលនៃលូ ជាបេលនៃលូ (នាន
ដែលបុគ្គលិនបុជាថីយ) ដល់ព្រហ្មចាវិបុគ្គលទាំងឡាយ
(ក្នុងពេលទៅ៖) ឈ្មោះថាជាជាគ្រឹងបុជាលូ ។

បន្ទកូណាំ កាយកម្មែ រាជាកម្មែ បន្ទកូណាំ បន្ទកូណាំ មនោកម្មែ បណ្តិតិ តេ បន្ទកូណាស៊ា

(ក្នុងថ្ងៃនេះ) កាយកម្ម កំណើនបានសេចក្តីចំនួន
រិចិកម្មកំណើនបានសេចក្តីចំនួន មនោកម្ម កំណើនបាន
នាំខ្សោយរបស់អ្នកទាំងនេះ សេចក្តីប្រចាំខែតាំងដោយ
នេះ កំណើនបានសេចក្តីចំនួន ។

បច្ចុប្បន្ន ការងារ លក្ខណ៍ បច្ចុប្បន្ន

បុគ្គលដែលបានធ្វើឡើរកាយកម្ម រិចិកម្ម មនោកម្ម គ្មានជាល់
សេចក្តីចំនួន (យ៉ាងនេះ) ហើយ កំរើមេងបាននូវប្រយោជន៍ ដែល
ចំនួនទាំងនេះ ។

នគរបាលនិភ័យ

យន្តនឹមិត្ត អរមន្តលពុ យោ ចាមនាទោ
សកុណាស្ស សឡោ បាបគុហោ ទុស្សបិន អកន្ត
ពុទ្ធនុការនេន វិនាសមេន្ត និមិត្តអាណាក្រកំណើនបាន អត-
មន្តលឯណាក្រី សម្រេងសត្វមិនជាទីតាប់ចិត្តឯណាក្រី បាបគ្រោះ
ឯណាក្រី សុបិនអាណាក្រក់ មិនជាទីពេញចិត្តឯណាក្រី ដោយអាន-

ភាពនៃព្រះពុទ្ធឌាម្បាស់ សូមខួនិមិត្តអារក្រកំជាដើមនៅ៖ ដល់នូវ
សេចក្តីវិនាសបាត់បង់ទេ។

យន្តិនិមិត្ត៖ អរមង្គលព្រោ យោ ចាមនាបោ
សកុណាស្ស សឡោ ពាបគ្គហោ ទុសុបិនំ អកន្តំ
ធម្ងានុភារេន វិនាសមេន្ត និមិត្តអារក្រកំឯណាកី អព-
មង្គលឯណាកី សមេងសត្វមិនជាទិកាប់ចិត្តឯណាកី ពាបគ្រោ៖
ឯណាកី សុបិនអារក្រកំ មិនជាទិពេញចិត្តឯណាកី ដោយអានុ-
ភាពនៃព្រះធ័ំ សូមខួនិមិត្តអារក្រកំជាដើមនៅ៖ ដល់នូវសេចក្តី
វិនាសបាត់បង់ទេ។

យន្តិនិមិត្ត៖ អរមង្គលព្រោ យោ ចាមនាបោ
សកុណាស្ស សឡោ ពាបគ្គហោ ទុសុបិនំ អកន្តំ
សង្ការុភារេន វិនាសមេន្ត និមិត្តអារក្រកំឯណាកី អព-
មង្គលឯណាកី មេងសត្វមិនជាទិកាប់ចិត្តឯណាកី ពាបគ្រោ៖
ឯណាកី សុបិនអារក្រកំ មិនជាទិពេញចិត្តឯណាកី ដោយអានុ-
ភាពនៃព្រះសង្គ សូមខួនិមិត្តអារក្រកំជាដើមនៅ៖ ដល់នូវ
សេចក្តីវិនាសបាត់បង់ទេ។

ទុក្ខប្បត្តា ច និទ្ទុក្ខា រិយប្បត្តា ច និពុយា
 សោកប្បត្តា ច និស្សាកា ហោនុ សញ្ញិ
 ជាពិន័យ សត្វទាំងឡាយទាំងពួងដែលដល់ហើយ នូវសេចក្តី
 ទុក្ខ សូមខិត្តសត្វធាតុសេចក្តីទុក្ខទេ ដែលដល់ហើយនូវកំយ
 សូមខិត្តសត្វធាតុកំយទេ ដែលដល់ហើយ នូវសេចក្តីសោក
 សូមខិត្តសត្វធាតុសេចក្តីសោកទេ ។

ឯក្សារ៉តា ច អមេឡុហិ សម្បតំ បុណ្យសម្បទំ សញ្ញា
 ទេរានុមោទនុ សញ្ញសម្បត្តិសិទ្ធិយា សូមទេរោទាំង-
 ឡាយទាំងពួង អនុមោទនានូវសម្បទា គឺបុណ្យដែលយើង
 ទាំងឡាយបានកសាងហើយទាំងបុំណែន៖ ដើម្បីខិត្តបានសម្រេច
 នូវសម្បត្តិទាំងពួង ។

ទៅនំ ទទន្ទុ សទ្ទាយ សិលំ រក្តនុ សញ្ញា
 ភារនោភិរោតា ហោនុ គុច្ចនុ ទេរ៉តា គឺតា មនុស្ស
 ទាំងឡាយចូរនំគ្មានឱ្យទានដោយសទ្ទា ចូរនំគ្មារក្បាសិល ចូរជា

អ្នកត្រួតអរចំពោះភារនាសញ្ញាកាលទៅ ឡើងតាងចំនួយដែល
មកហើយ សូមអណ្តិត្រឡប់ទៅវិញ ឬ ។

សព្វ ពុទ្ធតា ពលប្បញ្ញត្តា បច្ចេការនព្យាយម្ពល់
អរហន្តនៃព្យុ តែដែន វក្ស់ ពន្លាមិ សញ្ញសោ ព្រះ
សម្បាសមុខទំនួយត្រប់ព្រះអង្គ សុខតែត្រឡប់នូវកម្មា នឹង
ទំនួយព្រះបច្ចេកពុទ្ធដំនួយកំមានកម្មា ព្រះអរហន្តទំនួយ
កំមានកម្មា ខ្ញុំសូមចងុនូវការរក្សាដោយពេជ៍ (នៅកម្មា នឹងទាំង-
ទំនួយនេះ) ដោយប្រការ៖ ទាំងពីរ នឹង

នាងាលាថីយបិត្តិត្តាណា

សក្តី ពុទ្ធផក់ ឱសចំ ឧត្តមំ វំ ហិកំ ឡើ-
មនុស្សានំ ពុទ្ធផែន សោត្តិនា នស្សន៍បន្ទរា
សព្វ ឯក្តា រឿបសមេន្ទ តែ សូមឱ្យបន្ទទំនួយ
ទាំងពីរ វិនាសពាត់ទៅ សូមឱ្យសេចក្តីទុក្ខ ទាំងទំនួយរបស់អ្នក
សូបរមាប់ទៅ ដោយសិស្សស្តី ដោយពេជាអុកាត នៅព្រះពុទ្ធ

ជាម្ញាស់ ព្រោះធើគោរពនូវព្រោះពុទ្ធផក្សា ដូចជាខ្លួនដែលមិនមានស្នូលាការ និងមនុស្សទាំងឡាយ ។

សក្តីជាបន្ទុរតនំ ឱសចំ ឧត្តមំ វំ ហិតំ បិ-
ឡាបុបសមនំ ធម្មតាគើន សោភិនា នស្សនុបន្ទារ
សព្វ ភយាព រឿបសមេន្តុ តែ សូមខិះខ្លោនទាំងឡាយ
ទាំងពួនិនាសាត់ទេ សូមខិះកំយទាំងឡាយ របស់អ្នកស្ថប់
រម្តាប់ទេ ដោយសិរីស្អែកិ ដោយតែជាណុភាពនៃព្រោះធម៌ ព្រោះ
ធើគោរពនូវព្រោះធម្មតនំ ដូចជាខ្លួនដែលមិនមានស្នូលាការ ជាគ្រឹង
រម្តាប់នូវសេចក្តីក្រវល់ក្រវាយ ។

សក្តីជាសង្ឃឹរតនំ ឱសចំ ឧត្តមំ វំ អាហុ-
នេយំ ធតហុនេយំ សង្ឃឹរតាគើន សោភិនា
នស្សនុបន្ទារ សព្វ ភយាព រឿបសមេន្តុ តែ សូមខិះ
ខ្លោនទាំងឡាយទាំងពួនិនាសាត់ទេ សូមខិះភេទទាំង-
ឡាយរបស់អ្នកស្ថប់រម្តាប់ទេ ដោយសិរីស្អែកិ ដោយតែជា-
ឱភាពនៃព្រោះសង្ឃឹរ ព្រោះធើគោរពនូវព្រោះសង្ឃឹរតនំ ដូចជាខ្លួន

និសចំដើមប្រសីរ ជារក្សុគ្នាគេទនាំមកបួន ជារក្សុគ្នាគេទនូល
រកត់ទាក់ ។

កវតុ សព្វមង្គលំ មង្គលទាំងពួនចូរមាន (ដល់អ្នក) ។

រក្សុនុ សព្វទេវតា សូមទេរកាទាំងអស់ បិចច័រក្រា (នូវ
អ្នក) ។

សព្វពុទ្ធនុការវេន ដោយអានុកាតនៃព្រះពុទ្ធដាម្ចាស់
រាល់ព្រះអង្គ ។

សទា សោភី កវតុ ពេជ្រ សូមសិរិសូសិទាំងខ្សាយ
កើតមានដល់អ្នក ឱ្យបានសព្វកាល សព្វរោលា ។

កវតុ សព្វមង្គលំ មង្គលទាំងពួនចូរមាន(ដល់អ្នក) ។

រក្សុនុ សព្វទេវតា សូមទេរកាទាំងអស់បិចច័រក្រា
(នូវអ្នក) ។

សព្វធម្ងានុការវេន ដោយអានុកាតនៃព្រះធមីទាំងពួន

សទា សោភី កវតុ ពេជ្រ សូមសិរិសូសិទាំងខ្សាយ កើត
មានដល់អ្នក ឱ្យបានសព្វកាល សព្វរោលា ។

កវត្ថុ សព្វមង្គលំ មង្គលទាំងពួនចូរមាន (ដល់អ្នក) ។

រក្សនុ សព្វទេរភា សូមទេរភាទាំងអស់ បិចចំរក្សា
(នូវអ្នក) ។

សព្វសង្ការនុភារេន ដោយអាណុភាពនៃព្រះសង្គមាំង-
ពួន ។

សមា សោត្តិ កវត្ថុ តែ សូមសិរីសុស្តីទាំងឡាយ កើត
មានដល់អ្នក ឱ្យចានសព្វកាល សព្វរោល ។

នក្ខត្តិយក្ខក្ខភានំ បាបគ្លឹបនិវាទា កិរិយាករណ៍
នូវបាបគ្រោះទាំងឡាយ (ដែលកើតអំពីសំណាក់) នៃនក្ខត្តិបុរី
និងយក្ខ និងក្ខក្ខបិសាចទាំងឡាយ ។

បិត្តសូរានុភារេន ហន្ទា តែសំ ឧបច្ចេរ៉ែ ដោយ
អាណុភាពនៃព្រះបិត្ត សូមកម្មាត់បង់នូវខប្រោទទាំងឡាយ (ដែល
កើតអំពីសំណាក់) នៃនក្ខត្តិបុរី និងយក្ខ និងក្ខក្ខបិសាចទាំង-
ឡាយនេះ ។



អន្តំ បានំ វត្ថុំ យានំ មាលា គន្តំ វិលេបនំ
សែរយ្យារសចំ បន្ទីបេយ្យំ ទានវត្ថុ តុមេ ទស
ទានវត្ថុទាំងឡាយ ៩០ យ៉ាងនេះ គិតាយ ទីក យានដំនី៖
ផ្ទាកម្រោង ត្រួរឯកត្រូវប ត្រួរឯកលាប ទីដេក ទីសំណាក់អាស្រែំយ
ត្រួរឯកប្រទីប គិចដោរឯកគោម ។

អន្តុទោ ពលទោ ហោតិ អ្នកឱ្យរបស់បរិភោគ
ឈ្មោះថា ឱ្យកម្មាំង ។

វត្ថុទោ ហោតិ វណ្ណុទោ អ្នកឱ្យសំពត់ ឈ្មោះថា ឱ្យ
ពណី ។

យានទោ សុខទោ ហោតិ អ្នកឱ្យយាន ឈ្មោះថា
ឱ្យសែចភីសុខ ។

ទីបទោ ហោតិ ចក្ខុទោ អ្នកឱ្យប្រទីប ឈ្មោះថា ឱ្យ
ចក្ខុ គិត្យក ។

មនុបន្ទាយើ លភាគេ មនុបំ អ្នកឱ្យរបស់ដែលគាប់
ចិត្ត រំមងបានរបស់ដែលគាប់ចិត្ត ។

អត្ថស្ស ទាំង លក់ពេ បុន្តែ អ្នកខ្សោយត្រូវដែល
រំមេងចាននូវត្រូវដែល ។

វេស្ស ទាំង វរលាកី ច ហេតិ អ្នកខ្សោយរបស់ល្អ
រំមេងចានរបស់ល្អ ។

សេដ្ឋន្ទូឡេ សេដ្ឋមុបេកិ ប៉ានំ អ្នកខ្សោយទិស្សានដ៏
ប្រសើរ រំមេងចូលឡេដែលទិស្សានដ៏ប្រសើរ ។

អត្ថទាយី វរទាយី សេដ្ឋទាយី ច យោ នហោ
នរជនប្រុសស្រីឯណា ឱ្យរបស់ដែលលើស ឱ្យរបស់ដែលល្អ និង
ទិស្សានដ៏ប្រសើរ ។

ទិយាយុ យសវា ហេតិ យត្ត យត្តូបបង្វិតិ
នរជនប្រុសស្រីនោះ កើតក្នុងទិណាត រំមេងជាអ្នកមានអាយុ
យិនយុរ មានយសក្នុងទិនោះ ។

ធនកេន សច្ចូវចេញន ដោយភាសិតសច្ចូវរាជានេះ

សុវត្ថិ ហេតិ សព្វទា អរកិយសុខព្រោះ
កុសលព្យ អនោមយំ សុមខ្សោយចក្ខិសុស្តី និងសេចក្ខិសុខ

ដែលកៅតអំពីសេចក្តីមិនមានរោគ និងអនាម៉យ គឺសេចក្តីប្រាស
ចាកទុក្ខញ្ចាបិ ស្រួលងាយ ចូរមានដល់អ្នកទាងឡាយ ឱ្យបាន
ត្រូវកាល

ភត្តាលុខនាណនាព្យាពាថា

យថា វាវិរោហា បុរាណ បិបុរឈើ សាករ៉ា ផ្ទុរនឹក
ទាំងឡាយ មានទន្លេ និងស្តីធនធានដើមដៃពេញ ដែល ព្យាពារសាករ
គឺសមុទ្រឱ្យពេញ ប្រើបងុចមេចមិញ ឯវមេវ តែតោ ទិន្ន័
បេតានំ ឧបកប្បតិ ទានដែលទាយកទាយិកា ឧទិសឱ្យ
ហើយអំពីលោកនេះ រំមងសម្រចជលដល់អ្នកដែលថែកស្រាន
ទៅការនៃបរលោកហើយដូចខាងក្រោម តីចិត្ត បត្តិត្ត តុម្ន៊
ិប្បមេវ សមិជ្ទិកុ សូមកដ្ឋានជីជលជាទីតាប់ចិត្ត ដែល
អ្នកប្រាប់បានហើយតាំងចិត្ត ហើយចូរឱ្យសម្រចជលដល់អ្នក ឱ្យបាន
ជាប់រសភានំទានចិត្ត ។ សព្វ បុរឈើ សង្គប្បា សូមតម្លៃ
ត្រូវទាំងពួរចូរពេញ (ដល់អ្នក) ។ ចនោះ បណ្តុរសោ យថា

ដូចព្រះមន្ត្រក្នុងថ្ងៃ ១៩ កើត មណិជ្ជាកិរសោ យចា (ពី
នេះសោក) ដូចកំរុមណិ មានរសិទ្ធិរុងវឹង ជាកំរុមសោ
អាចឡើងសែចក្តីបានចាប់ដូងខ្លួនខ្សោយសម្រេចបាន

សិទ្ធិយាមនាថា

សិទ្ធិមត្តុ សិទ្ធិមត្តុ សិទ្ធិមត្តុ ឥឡឺ ធម៌ ឯកសិ
រតនត្តិយសិ សម្បសាទនបេកសោ សូមជលនៃចិត្ត
ដែលប្រែច្បាក្នុងព្រះរតនត្រួយនេះ ជលនេះ ចូរជាដែលសម្រេ
ចូរជាដែលសម្រេ ចូរជាដែលសម្រេ



អគ្គិស្សរាជនូវតាមចំណាំ

អគ្គភោះ នៃ បសន្ទានំ អគ្គ ធម៌ វិជានកំ
 អគ្គ ពុទ្ធបសន្ទានំ ទក្ខិណោយ៍ អនុត្តុនៅ
 អគ្គ ធម៌ បសន្ទានំ វិភាគូបសមេ សុខៈ
 អគ្គ សង្ឃឹម បសន្ទានំ បុញ្ញលេខ្លោះ អនុត្តុនៅ
 អគ្គសិរី នានំ ទទកំ អគ្គ បុញ្ញលេខ្លោះ បរិខ្សោតិ
 អគ្គ អាយុ ច វណ្ណាត ច យសោ កិត្តិ សុខំ ពាលំ
 បុណ្យដីប្រសើរ រំមងចំនឹន អាយុដីប្រសើរធោន សម្បរ-
 កាយដីប្រសើរធោន យសសក្តិដីប្រសើរធោន កេវិឈ្មោះដីប្រសើរ
 ធោន សេចក្តីសុខដីប្រសើរធោន កំហាំងដីប្រសើរធោន រំមងចំនឹន
 ដល់ជនទាំងឡាយ ដែលដីងច្បាស់នូវធំដីប្រសើរ ដែលជាអ្នក
 ធ្វេះថ្វាក្នុងវត្ថុដីប្រសើរដោយពិត ដែលធ្វេះថ្វាក្នុងព្រះពុទ្ធដោ
 បុគ្គលដីប្រសើរលើសលប់ ជាទក្ខិណោយបុគ្គល រកអ្នកនិណាតា
 ម្បយឱ្យសិលិន ព្រះអង្គភាព ដែលធ្វេះថ្វាក្នុងព្រះធំដីប្រសើរ
 ជាចម្លោប់បង្ហរវភាគទិន្នន័យ ដែលជាចម្លោប់មកនូវសេចក្តីសុខ

(ដល់អ្នកប្រតិបត្តិ) ដែលធ្វេសចាក្ខុងព្រះសង្គមដ៏ប្រសើរ ជាដែល
បុណ្យ រកត្រូវបុណ្យនៅពេល ខ្សោយត្រូវបានដែលជាអ្នក
ឱ្យទូរទានដល់បុគ្គលដ៏ប្រសើរ ។

អគ្គសួរ ទាំង មេធាវី អគ្គិធមុសមាបិតោ
បុគ្គលមានប្រាផ្ទា ដែលមានចិត្តដំកល់ក្នុងធិ៍ដ៏ប្រសើរ ហើយ
ជាអ្នកឱ្យទូរទានដល់បុគ្គលដ៏ប្រសើរ ។

ឡើវភ្លោះ មនុស្ស វា អគ្គប្បញ្ញត្តា បមោនកិ
តែងនឹងបានឡើហើយជាលោក បុមនុស្ស កំរើមេងបានដល់នូវ
ការរៀបចំដែលប្រសើរហើយឬករាយសប្បាយ

នោគជាលាស្សុទោជាលាស្សា

អាយុទោ ពលទោ ធិរោ វណ្ណទោ បងិភាព-
ឡើ ជនអ្នកមានបញ្ហា ជាអ្នកឱ្យទូរអាយុ ជាអ្នកឱ្យទូរកម្មាន
ជាអ្នកឱ្យទូរសម្រាប់ការ ជាអ្នកឱ្យទូរប្រាផ្ទា ។

សុខស្ស ទាតា មេដារី សុខំ សោ អធិកច្បាតិ
អ្នកមានប្រាជ្ញាជាម្នកឱ្យនូវសេចក្តីសុខ (ដល់អ្នកឯឡើតហើយ)
រំមែងបាននូវសេចក្តីសុខ (នោះមកខ្ពសិរួយ) ។

អាយុ ទត្តា ពលំ រណ្ឌំ សុខញ្ច បជិកាណាទា
(បុគ្គលិណាតា) បានឱ្យនូវអាយុដង នូវកំលាំងដង នូវសម្បរកាយ
ដង នូវសេចក្តីសុខដង (ដល់អ្នកឯឡើត) ហើយឈ្មោះថា ឱ្យនូវ
ប្រាជ្ញា ។

ទិញាយុ យសវា ហេតិ យត្ត យត្តូបបង្គាតិ
បុគ្គលនោះលុះបានកែតក្នុងករណាទាំ រំមែងមានអាយុវេង មាន
យសបិរាក្នុងករណោះៗ

វិទនន្ថៃនូចខេចខាងត្រាំង

បណ្តុបលាសោវ ទានិសិ ឧនអ្នកក្នុងកាលតែន្បែរនេះ
ជាបុគ្គលប្រែបង្គចស្សិកយើង មានពណីលើឯង ។

យមបុរិសាបិ ច តែ ឧបង្គិតា បុរស (ជាបំនើ) នៃ
យមរាជ គីមរណោះសោត ក៏ប្រាកដដល់អ្នកហើយ ។

ឧយោរាតមុខ បភិដ្ឋសិ អ្នកជាបុគ្គលស្ថិតនៅក្នុង^៩
ប្រធាននៃសេចក្តីសាបសួន្យ ។

ធម៌យំបិ ច តេ ន វិធីកិ សៀវភៅ គិតុសលរបស់
អ្នកសោត ក់ក្នុង ។

សោ កហេហិ ទីបមក្សនៅ ចូរធ្វើឡើវិកីដែនខ្ពស់
ឱ្យំ រាយម បណ្តិតោ ភវ អ្នកចូរតាំងព្រាយាម
រូរៈ ចូរជាអ្នកឈ្មោះ (កំជាអ្នកល្អដែនឡើយ) ។

និឡន្តមលោ អនង្វោលោ ទិញំ អរិយភូមិមេ-
ហិសិ អ្នក (កាលធ្វើយ៉ាងនេះ) នឹងជាបុគ្គលមានមន្ទិល (មាន
ភត់ជាដើម) ខ្ញាត់ចេញមិនមានគ្រឿងពុន គិតិលេស ហើយ
នឹងដល់នូវអរិយភូមិដែនិច្ច

សាខាថ្ឋារាណុទន្លេជាមាត្រា

ស្តីពីយោ វិវឌ្ឍន៍ សូមខ្សែចំងារណ៍ ទាំងឡាយ
 ប្រាសចេញ គឺថា ចូរខ្សែចំងារចេញឆ្នាយទៅ ស្តូវភេគោ
 និនស្បួតុ សូមខ្សែកទាំងពុង (របស់អ្នក) ជាសេសើរយោទេ ។
 មាត្រា តែ ការចូលរួមរាយ អនុរាយកុំហែនដល់អ្នកទីផ្សារ
 សុខិ ទិយាយុកោ ការ សូមខ្សែអ្នកជាបុគ្គលមានសេចក្តី
 សុខ មានអាយុវេង ។

អភិវឌននសិលិស្ស	និច្ចំ រុខ្សាបចាយិនោ
ចត្តុរោ ធម្មា វខ្សែនិ	អាយុ វណ្ណាតា សុខំ ពលំ
ធម៌គីទរទាំងឡាយ ៥ ប្រការ គីអាយុ ១ ពណីសម្រាកាយ១ សេចក្តីសុខ ១ កម្ពានំ ១ រំមេងចម្រិនអស់កាលជានិច្ច ដល់អ្នក ដែលមានសេចក្តីខិនកាយច្បាយបង្កំ ដល់ប្រាជៈរតនត្រៀយជាប្រក្រតិ និងអ្នកដែលមានសេចក្តីគោរពការពក្រងដល់បុគ្គល ដែលជា អ្នកមានសេចក្តីចម្រិនដោយគុណ មានសិលគុណជាដើម បុ ដែលចម្រិនដោយវិយ គឺថាសំព្វិទ្ទាចាយ	

ចន្ទុលជចក្ខនាំង

សព្វពុទ្ធសាន្តរាជការ ដោយអាណាពាត នៃព្រះពុទ្ធគ្រប់ព្រះ
អង់ ។ សព្វធម្យាសាន្តរាជការ ដោយអាណាពាតនៃ ព្រះធំទាំង-
ពូង ។ សព្វសង្ការាសាន្តរាជការ ដោយអាណាពាតនៃព្រះសង្គ
ទាំងពូង ។ ពុទ្ធរតន់ ធម្យរតន់ សង្ឃឹរតន់ ពិណ្ឌ់
រតន់នៃ អាណាពាត ដោយអាណាពាតនៃព្រះរតន់ទាំង ៣ គឺ
ពុទ្ធរតន់៩ ធម្យរតន់ ៩ សង្ឃឹរតន់ ៩ ។

ចតុវសិតិសហស្សីធម្យភាពនៃពុទ្ធសាន្តរាជការ ដោយអាណាពាត
នៃព្រះធម្យភាព ៥ មីន ៥ ពាន់ ។

បិដកត្ថូយាសាន្តរាជការ ដោយអាណាពាតនៃព្រះព្រះបិដក
ជិនសារកាសាន្តរាជការ ដោយអាណាពាតនៃសារក នៃព្រះ
ជិនស្រី ។

សព្វ តែ រោគ រោគទាំងឡាយទាំងពូងនៃអ្នក

សព្វ តែ រោគ រោគទាំងឡាយទាំងពូងនៃអ្នក

សញ្ញ តែ អនុរាយា អនុរាយទាំងឡាយទាំងពូងនៃអ្នក

សញ្ញ តែ ឧបន្ទរា ឧបន្ទរទាំងឡាយទាំងពូងនៃអ្នក

សញ្ញ តែ ទុន្ទិមិត្តា និមិត្តអារក្រកំទាំងឡាយទាំងពូងនៃអ្នក

សញ្ញ តែ អវមង្គលា អពមង្គលទាំងឡាយទាំងពូង

នៃអ្នក ។ វិនសុវត្ថិ សុមខ្សោនាសាត់ទេ ។

អាយុវខ្សោកា សេចភីចម្រើនដោយអាយុ

ធនវខ្សោកា សេចភីចម្រើនដោយឆ្លោយ

សិវវខ្សោកា សេចភីចម្រើនដោយសិវសុសិ

យសវខ្សោកា សេចភីចម្រើនដោយយសបរិរារ

ពលវខ្សោកា សេចភីចម្រើនដោយកំលាំង

រណ្ឌវខ្សោកា សេចភីចម្រើនដោយសម្បរកាយ

សុខវខ្សោកា សេចភីចម្រើនដោយសុខ

ហោតុ សញ្ញទា សុមខ្សោនដល់អ្នកខ្សោនសញ្ញទាកាល

ទូក្រពេកកាយ វេរ សេចក្តីទូក្រ និងកោត និងកំយ និង
ពោរទាំងឡាយក្នុង ។ សោកា សត្វចុបន្ទរា សេចក្តីសោក
ទាំងឡាយក្នុង សត្វវេរ និងខបន្ទទាំងឡាយក្នុង ។ អនេកា
អន្តរាយបិ អន្តរាយទាំងឡាយដែលបានក្រើនក្នុង ។ វិនសូន្ទុ ច
តែជីស្សា សូមខ្សោរិនាសិទ្ធិថាគៅដោយតែដែល (នៅរាលុកាត មាន
ពុទ្ធខ្មានុកាតជាដើមនេះ) ។ ជីយសិទ្ធិ ធម៌ លាក់ សេចក្តី
សម្រេចនៃជីយជំនះក្នុង ត្រពុក្នុង លាកក្នុង ។ សោក្តីភាគគំរូ សុខ
ពលំ សូស្ថិក្នុង ជោគជីយលួក្នុង សេចក្តីសុខក្នុង កំហាំងក្នុង ។ សិវិ
អាយុ ច វេណ្ណា ច បុណ្យសិវិក្នុង អាយុក្នុង ពណ៌សម្បរកាយក្នុង ។
កោតំ រុខ្សី ច យសវា កោតសម្បទាក្នុង សេចក្តីចប្រើនក្នុង
មានយសក្នុង ។ សតវស្សារ ច អាយុ ច អាយុប្រមាណ ១
យឆ្នាំក្នុង ។ ជីវសិទ្ធិ ភវន្ទ តែ សេចក្តីសម្រេចនៃកិរិយា
ចិត្តូមជីវិតជាសុខក្នុង (ទាំងអស់នេះ សូមខ្សោរាយនៅលម្អិត)

ពិចារណាល្អវគ្គីជាចុងខបភោជន - បរិភោជន

ឱ្យយើញត្រូវក្រឹមកែដាតុ

ជាតុប្បញ្ញចនុវត្តន៍: ឬលី - ប្រេ:

ធាតុប្បញ្ញចនុវត្តន៍: នៅ៖ គីត្រូវពិចារណា ក្នុងពេលដែល
ទទួលនូវបច្ចុះយេ ឬយើញចា ធាតុ ។ កាលដែលទទួលនូវ
ចិវរប្បញ្ញចុះយេ ឱ្យពិចារណាផ្ទៃចេះចា :

យចា បច្ចុយំ បរិភូមានំ ធាតុមត្តុមេរៀកំ យទិទំ
ចិវំ តុប្បញ្ញចនុកោ ច បុគ្គលោ ធាតុមត្តុកោ
និស្សូត្រា និជ្ជីរោ សុព័ន្ធា ។

សំពត់ចិវរធនានេះ សំពត់ចិវរនេះ គ្រាន់តែជាទុពិត
ប្រព្រឹត្តនៅតាមសមគូរដល់បច្ចុះយេ ទុកជាបុគ្គល គីអាត្រាដែល
ជាអ្នកប្រើប្រាស់សំពត់ចិវរនេះកើ កំគ្រាន់តែជាទុ មិនមែន
សត្វ មិនមែនខ្ពស់ប្រាណ មានសភាពសោះសុន្យទេ ។

កាលដែលទទួលនូវបិណ្ឌុបាតុប្បញ្ញចុះយេ ឱ្យពិចារណាផ្ទៃចេះចា:

យចា បច្ចុប័ណ្ឌ បរិភេទមានំ ធាតុមត្តមេវេក់ យទិនំ
បិណ្ឌធមាត់ តួនុបកុព្យោក់ ឬ បុគ្គលោ ធាតុមត្ត-
ក់ និស្សីត្រូវ និងឱ្យរាល់ សុព័ល។

ចង្វាន់បិណ្ឌធមាត់នៃជាន់ ចង្វាន់បិណ្ឌធមាត់នៃជាន់ គ្រាន់តែជាតិ
ធាតុពិត ប្រព្រឹត្តនៅកាមសមគូរដល់បច្ចុប័ណ្ឌ ទុកជាបុគ្គល គិតាត្រា
ដែលជាអ្នកបរិភេទចង្វាន់បិណ្ឌធមាត់នេះក្នុង កំគ្រាន់តែជាតុ
មិនមែនសត្វ មិនមែនខ្ពស់ប្រាក់ មានសភាពសោះស្អែកទេ។

កាលដែលទទួលនូវសន្និសនិយមប្រចុះយ ឱ្យពិចារណាផ្ទៃចេះថា:
យចា បច្ចុប័ណ្ឌ បរិភេទមានំ ធាតុមត្តមេវេក់ យទិនំ
សេនាសនំ តួនុបកុព្យោក់ ឬ បុគ្គលោ ធាតុមត្តក់ និស្សីត្រូវ
និស្សីត្រូវ និងឱ្យរាល់ សុព័ល។

ទីសេនាសនំនៃជាន់ ទីសេនាសនំនៃជាន់ គ្រាន់តែជាតុ
ពិត ប្រព្រឹត្តនៅកាមសមគូរដល់បច្ចុប័ណ្ឌ ទុកជាបុគ្គល គិតាត្រា
ដែលជាអ្នកបរិភេទប្រើប្រាស់ទីសេនាសនំនេះក្នុង កំគ្រាន់តែជាតុ
ធាតុ មិនមែនសត្វ មិនមែនខ្ពស់ប្រាក់ មានសភាពសោះស្អែក
ទេ។

កាលដែលទទួលនូវគិតានប្បច្ចេយ ឱ្យពិចារណា ដូចខោះចាំ
យចាំ បច្ចុយំ បរិភ័ណ៍មានំ ធាតុមត្តមេវេតំ
យទិនំ គិតានប្បច្ចេយកេសជ្នូវបរិភ័ណ៍ តុងបរិភ័ណ៍
កោ ច បុគ្គលោ ធាតុមត្តកោ និស្សីតោ និជ្នូវកោ
សុញ្ញា ។

គ្រឹងបរិភ័ណ៍ដាទីរក្សានូវជើរិត គឺថ្មាំដាបច្ចុយដល់អ្នកជំងឺ
ឯណានេះ គ្រឹងបរិភ័ណ៍ដាទីរក្សានូវជើរិត គឺថ្មាំដាបច្ចុយដល់អ្នក
ជម្លើនេះ គ្រាន់តែដាក់ធាតុពិត ប្រព្រឹត្តទេវកាមសមគូរដល់បច្ចុយ
ឡុកជាបុគ្គល គឺអាត្រាដែលជាអ្នកបរិភ័ណ៍គ្រឹងបរិភ័ណ៍ដាទីរក្សា
នូវជើរិត គឺថ្មាំដាបច្ចុយដល់អ្នកជំងឺនោះកើ ក៏គ្រាន់តែដាក់ធាតុ
មិនមែនសក្តី មិនមែនខ្ពស់ប្រាណ មានសភាពសោះសុន្យទេ

ចជិក្សុទប្បច្ចនេតក្តុណា៖

បដិក្សលប្បច្ចនេតក្តុណា៖ គីត្រវពិចារណាក្នុងខណៈ ដែល
ធ្វាន់នឹងបរិភោគនូវបច្ចុះយ ៤ ឱ្យយើងចាត់ជារបស់បដិក្សល គ្នា
ឡើមរឡើម ។ កាលដែលធ្វាន់នឹង ប្រើប្រាស់នូវចិវរប្បច្ចុះយ ឱ្យ
ពិចារណាផ្លូវចេះថា :

សញ្ញាណិ បនិមាណិ ចិវភនិ អនិគុច្ចនឹយានិ តំម
បុតិកាយំ បញ្ជា អតិវិយ ជិគុច្ចនឹយានិ ជាយនិ ។
សំពតំចិវនាំងឡាយនាំងពួននេះ ជារបស់មិនគ្នាលើម
រឡើមឡើយ លើកាលត្រូវដល់កាយសុយនេះកាលណាបេីយ ក៏
កែតិជារបស់គ្នាលើមរឡើមឡើក ។

កាលដែលធ្វាន់នឹងបរិភោគ នូវបិណ្ឌធមាតប្បច្ចុះយ ឱ្យ
ពិចារណាផ្លូវចេះថា :

សញ្ញា បនាយំ បិណ្ឌធមាត អនិគុច្ចនឹយា តំម
បុតិកាយំ បញ្ជា អតិវិយ ជិគុច្ចនឹយា ជាយកិ ។

ចង្វាន់បិណ្ឌុចាកទាំងពួននេះ ជារបស់មិនគូរឡើមរដឹមឡើយ
លុះពាល់ត្រូវដល់កាយសុំយនេះ កាលណាទីយោ ក៏កែឱកជារបស់
គូរឡើមរដឹមត្រូវពេញ ។

កាលដែលបានរៀបចំឡើងប្រើប្រាស់ នូវសេនាសនប្បច្ច័យ ឱ្យ
ពិចារណាផ្លូវប្រឈម ជាពេលដែលបានរៀបចំឡើងប្រើប្រាស់ នូវសេនាសនប្បច្ច័យ ឱ្យ

សញ្ញាណិ បនិមាណិ សេនាសនិ អនិគូច្បនិ-
យានិ តែមំ បួនិកាយំ បញ្ហា អភិវិយ ជិគូច្បនិយានិ
ជាយុទ្ធនិ ។

ទីសេនាសនេះទាំងឡាយទាំងពួននេះ ជារបស់មិនគូរឡើម
រដឹមឡើយ លុះពាល់ត្រូវដល់កាយសុំយនេះ កាលណាទីយោ
ក៏កែឱកជារបស់គូរឡើមរដឹមត្រូវពេញ ។

កាលដែលបានរៀបចំឡើងបរិភោគនូវគិលានប្បច្ច័យ ឱ្យពិចារណា
ផ្លូវប្រឈម ជាពេលដែលបានរៀបចំឡើងបរិភោគនូវគិលានប្បច្ច័យ ឱ្យពិចារណា

សញ្ញា បនាយំ គិលានប្បច្ច័យកេសជ្លួយបរិភោគ
អនិគូច្បនិយោ តែមំ បួនិកាយំ បញ្ហា អភិវិយ
ជិគូច្បនិយោ ជាយុទ្ធនិ ។

គ្រឹះបរិញ្ញារជាទីរក្បានូវដីវិក គឺម្ចាស់ជាបច្ចេះយសល់អ្នកជំនួយ ពីរបស់មិនគូរខ្លឹមរហូមទ័រ លុះពាល់ត្រូវសល់ កាយសុយនេះកាលណាមហើយ ក៏កែវិកជាបស់គូរខ្លឹមរហូម ក្នុងក្រពេក

ក្រសួងពេទ្យ

ព័ត៌មានកម្រិតប្បច្ចោនេះ នឹងផ្តល់បន្ទើក្នុងការណាស់របស់ខ្លួន និងជាការណាស់របស់អ្នកប្រើបាយ។

កាលដែលប្រើប្រាស់នូវចិវរប្បច្ច័យ ឱ្យពិចារណាតាំ:

បជិសង្ឃា យោនិសា ចិវំ បជិសវាមិ យា-
រ់ទេរ សីតសួយ បជិយាតាយ ឧណ្ឌសួយ បជិយា-
តាយ ខំសមកសរាកាតបសិរីសបសម្បស្សានំ
បជិយាតាយ យារ់ទេរ ហិរញ្ញាបិនប្បដិច្ចានំភ្លែក្នុំ ។

(សិលវត្ថុ = បុរសមានសិលជាជម្យភាព, សិលវតី = ស្រីមានសិលជាជម្យភាព) គប្បិទិចរណាដោយឧបាយថា :

អញ្ចាស់យេសែត គិត្យបើត្រាល់នូវសំពតចិវរ កំណត់ឡើង
ដើម្បីការពារនូវត្រជាក់ ដើម្បីនឹងការពារ នូវសម្បស្មរបោម
មួល ខ្សែល កំដៅឡើង និងពស់តុច ពស់ជំនាំងឆ្លាយ កំណត់ឡើង
ដើម្បីនឹងបិទចាំងនូវអរៈយរៈដែលធ្វើនូវសេចក្តីខ្លាសឱ្យក្រោមឯក។

កាលដែលបរិភោគ នូវបិណ្ឌធម្មប្បច្ច័យ គប្បិតិចារណា

ផ្ទៃចេះថា :

បជិសង្គា យោនិសោ បិណ្ឌធម្ម បជិសវាមិ
នេវ នរាយ ន មទាយ ន មណ្ឌនាយ ន
វិភូសនាយ យារឡវ តមស្ស កាយស្ស បិតិយា
យាបនាយ វិហីសុបរភិយា ត្រហូចវិយានុត្តូហាយ
តិតិ បុរាណព្យ វេទនំ បជិហង្គាមិ នរព្យ វេទនំ ន
ឧប្បរទស្សាមិ យាគ្រា ច មេ កវិស្សិតិ អនវជ្រតា
ច ជាសុវិហាហោ ចាតិ ។

សិលវត្ថុ-សិលវតិ គប្បិតិចារណាដោយខាងចា អញ្ចាស់យេសែត គិត្យបរិភោគចង្វាន់បិណ្ឌធម្ម ដើម្បីនឹងលេងដូច

ពេលអ្នកស្រួលក៏ទេ ដើម្បីនឹងឱ្យកើតបុរិសមាន៖ ស្រីនៅ ផ្ទុចអ្នក
ប្រជាល់ក៏ទេ ដើម្បីនឹងប្រជាប់ភាក់វែង រាងកាយផ្ទុចស្រីកុងបុរិ
ក៏ទេ ដើម្បីនឹងធ្វើឱ្យផ្ទុរាណដែលម្មាន ផ្ទុចអ្នកលេងរបាំក៏ទេបរិភោគ
កំណត់ទុក ដើម្បីនឹងឱ្យភាំងនៅវិនាកាយនេះ ដើម្បីនឹងញ្ញាំង
ជិវិតិត្រួយ ឱ្យប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីនឹងបំពាក់បង់នូវសេចក្តីលំពាក
ដើម្បីនឹងអនុគ្រោះដល់ព្រោះហើយ អញ្ញនឹងកម្លាក់បង់នូវវេទនា
ចាស់ តីសេចក្តីយុទ្ធនេះដលមានហើយដែង និងញ្ញាំងវេទនាថ្មី តី
ផ្ទុតបញ្ហាសប្រមាណ មិនឱ្យកើតឡើងបានដែង កិរិយាប្រព្រឹត្ត
ទេវិនីតិវិយាបចនាំង ៤ តី សេចក្តីមិនមានចោរ មានមិន
ច្រើសកាយ មិនច្រើសចិត្តដោយដើម្បី កិរិយានេសប្រាយកុង
តិវិយាបចនាំង ៤ តី និងមានដល់អញ្ញ ដោយបានបរិភោគនូវ
ចង្វាន់បិណ្ឌបាត់នេះ ។

កាលដែលបរិភោគប្រើប្រាស់ នូវសេនាសនប្បច្ច័យ ឱ្យ
ពិចារណាផ្ទៃផ្ទះចោះ៖

បដិសង្គា យោនិសា សេនាសនំ បដិសវាមិ
យារេឡវ សិតសូ បដិយាកាយ ឧណ្ឌសូ បដិ
យាកាយ ខំសមកសវាកាតបសិរីសបសម្បស្រានំ

បងិយាតាយ យារៈទេរ ឧត្ថបន្ទីស្សិយវិនេន់ បងិសលានាំភាគច្បែក ។

**សិលវត្ថុ-សិលវកី គប្បិទារណាដោយខាយចា អញ្ជាត់
អាស្រែយសេព គិបិភោគប្រើប្រាស់នូវសេនាសន៍: កំណត់ទុក
ដើម្បីនឹងការពារនូវត្រជាក់ ដើម្បីការពារនូវកំដៈដើម្បីការពារ
នូវសម្បស្របៗ មួល ខ្សែ កំដៈថ្មី និងពស់ក្នុង ពស់ដំ
ទាំងឡាយ កំណត់ទុកដើម្បីនឹង បន្ទាប់នូវក្ររល់ក្រវាយ
ដែលកៅកទៅឯងអំពីរដ្ឋរហូតឱ្យអភិរម្យសម្រេចឡើងកម្ពស់។**

កាលដែលបរិភោគតន្ទូវគិលានប្បច្ច័យ ឱ្យពិចារណាផ្សេងទៀត៖

បជិសង្គម យោនិសា គិលានប្បច្ចុយកេសង្គ-
បរិភ្ញារំ បជិសវាមិ យារៈទេវ ឧប្បន្ទានំ រោយរ-
ពាជិកានំ រោទនានំ បជិយាតាយ អណ្ឌាបជ្យ-
បរមតាយាតិ ។

សិលវត្ថុ សិលវត្ថុ គប្បាហិចារណាដោយខាងមុខ អញ្ជូន អាស្រែយសេរ គីបិវិភោគនូវគ្រៀងបរិក្ខារជាតិរក្សានូវជីវិត គីថ្វា ជាបច្ចេឃដល់អ្នកជំនួយ កំណត់ទុកដោះមីនីនឹង ការពារនូវរោន្តា

ទាំងឡាយ ដែលបៀវត្សបៀនធ្វើ ដែលកើតឡើងហើយ ដើម្បី
ប្រាសចាកទុកខ្លាំងជាចម្លាតា

នគិតប្បច្ចនេនភាព៖

អតិតប្បច្ចនេនណានេះ គឺជូនពិចារណានូវបច្ចុះយ ឬ ក្នុង
អតិតកាល គឺកាលដែលបរិភោគគ្រប់បច្ចុះយ ដែលត្រូវពិចារណា
បានក្នុងថ្ងៃនេះ គឺក្នុងរោលាថ្ងៃ ១ យប់ ១ កុំឱ្យអរុណរោះឡើង
ទាន់ ហើយក្នុងបច្ចុះយនេះមួយ ពិចារណា ១ ចប់ បុ ២ ចប់
៣ ចប់ បុប្រើនជាងនេះទៅឡើកកំណែ ។

អ្នក មយា អបច្ចុះយ ឬ ចិវំ បរិភុំតាំង ព័
យារ៉ែវ សិតស្ស បដិយាតាយ ឧណ្ឌស្ស បដិ-
យាតាយ ខំសមកសវាតាកបសិរិសបសម្បស្សានំ
បដិយាតាយ យារ៉ែវ ហិរិភោបិនប្បិច្ចានំត្រូវ ។

សំពតចិវំរុណានា ដែលអញ្ចិនបានពិចារណាកោត ប្រើ
ប្រាស់ហើយក្នុងថ្ងៃនេះ សំពតចិវំនោះ អញ្ចប្រើប្រាស់កំណត់

ទុក ដើម្បីនឹងការពារឡើវគ្រឿដាក់ ដើម្បីនឹងការពារ នូវកំដៅ
ដើម្បីនឹងការពារឡើសម្បស្ស របោម មួស ខ្សែល កំដៅថ្មី និង
ពស់ត្តុច ពស់ជំនាំងឡាយ កំណត់ទុក ដើម្បីនឹងបិទបាតំង នូវ
អរយវេះដែលធ្វើឡើសម្រួលិកបាន ។

អធុ មយា អបចុងរៀន្ទា យោ បិណ្ឌុចាតោ
បរិភុក្តា សោ នៅ ទរាយ ន មទាយ ន
មណ្ឌនាយ ន វិភុសនាយ យារ៉ែវ តីមស្ស
កាយស្ស បិតិយា យាបនាយ វិហីសុបរតិយា
ព្រហ្មចិយាណុគ្គហាយ តិកិ បុរាណព្យ វេទនំ
បជិហង្គាមិ នរព្យ វេទនំ ន ឧប្បានស្សាមិ
យាគ្រា ច មេ កវិស្សុតិ អនវង្វ័តា ច ជាសុ-
វិហាភោចាតិ ។

ចង្វាន់បិណ្ឌុចាតំណាតា ដែលអញ្ចូមិនបានពិចារណា ហើយ
បរិភោគហើយក្នុងថ្មីនេះ ចង្វាន់បិណ្ឌុចាតំនោះ អញ្ចូបរិភោគ
កំណត់ទុក ដើម្បីនឹងលេង ដូចក្នុងអ្នក ស្រុកកំឡ ដើម្បីនឹង

ឱ្យកើតបុរិសមាន៖ ស្រីន ដូចអ្នក ប្រជាល់ក៏ទេ ដើម្បីនឹងប្រជាប់
តាក៏តែងរាងកាយ ដូចស្ថិក្សានុវត្តិក៏ទេ ដើម្បីនឹងធ្វើឱ្យផ្លូវធៃន់
សម្រាប់ដែលនឹងរាប់ក៏ទេ បរិភោគកំណត់ខ្ពស់ ដើម្បីនឹងឱ្យ
តាំងនៅនៃកាយនេះ ដើម្បីនឹងញូវាទំងិវិតិត្រីយ៍ ឱ្យប្រព្រឹត្តទៅ
ដើម្បីនឹងបំបាត់បង់ នូវសេចក្តីលំបាក ដើម្បីនឹងអនុគ្រោះដល់
ព្រហ្មទាំងអស់ អញ្ញនឹងកម្មាត់បង់នូវរោននាទាស់ គឺសេចក្តីយុទ្ធនេះ
មានហើយធៃន នឹងញូវាទំងិវិតិត្រី គឺធ្វើតាមប្រមាណ មិនឱ្យ
កើតឡើងបានធៃន កិរិយាប្រព្រឹត្តទៅនៃកិរិយាបចំនាំ ៤ ភី
សេចក្តីមិនមានទេស មានមិនប្រអូសកាយ មិនប្រអូសចិត្តជាតា
ដើមក្តី កិរិយានេះសប្តាយក្សានុវត្តិកិរិយាបចំនាំ ៤ ភី នឹងមាន
ដល់អញ្ញ ដោយបានបរិភោគនូវចង្វាន់បិណ្ឌុបាត់នេះ ។

អង្គ មយា អបចូវក្តីត្រា យំ សេនាសនំ បរិភីត្ត
កំ យារេន់ សីតសួរ បដិយាតាយ ឧណ្ឌសួរ បដិ-
យាតាយ ខំសមកសវាតាតបសិរីសបសម្បស្រាន
បដិយាតាយ យារេន់ ឧតុបរិស្សាយ វិនោនេន
បដិសល្ងានរាមក្តី ។

ទីសេនាសន៍: ឯណាត ដែលអញ្ចប់និងបានពិចារណា ហើយ
បរិភោគប្រើប្រាស់ហើយក្នុងថ្ងៃនេះ ទីសេនាសន៍: នោះ អញ្ច
បរិភោគកំណត់ទុក ដើម្បីនឹងការពារនូវត្រជាក់ ដើម្បីនឹងការ-
ពារនូវកំណត់ទុក ដើម្បីនឹងការពារនូវសម្បស្ស របោមមួស ខ្សែល
កំដៈថ្ងៃ និងពស់ក្នុង ពស់ជំនាំងឡាយ កំណត់ទុក ដើម្បីនឹង
បន្ទាបដៃនូវក្រវល់ក្រវាយ ដែលកៅកអំពីរដ្ឋវ ហើយអភិរម្យសម្លៀ
នោះក្នុងកម្មផ្ទាន់ ។

អធិ មយា អបចុងវេភិត្តា យោ គិលានប្បចុយ-
កេសជ្លួយបរិភោគ បរិភុត្តោ សោ យារ៉ែវ
ឧប្បន្ទានំ រោយរាតាជិកានំ រោទនានំ បដិយាតាយ
អព្រាបជ្លួយបរមតាយកិ ។

ត្រូវឱ្យបរិភោគជាថីរក្សានូវជិវិត គិច្ចាំជាបច្ចុំយដល់អ្នកជំនឿ
ឯណាត ដែលអញ្ចប់និងបានពិចារណាលើហើយបរិភោគ ហើយក្នុង
ថ្ងៃនេះ ត្រូវឱ្យបរិភោគជាថីរក្សានូវជិវិត គិច្ចាំជាបច្ចុំយដល់អ្នក
ជំនឿនោះ អញ្ចប់និងបានពិចារណាលើហើយ នឹងការពារនូវរោទនា

ទាំងន្មាយ ដែលបេក្ខភ័ណ្ឌធ្វើនៅ ដែលកែកឡើងហើយ ដើម្បី
ប្រាសចាកខ្លួនខ្លាំងជាងមុតា ។

ចំណាំ : បើកាលដែលទទួល និងកាលដែលប្រារព្យ ដើម្បី
បរិភោគ និងកាលដែលបរិភោគនេះ ធានពិចារណា ដោយ
ធាតុប្បច្ចេវក្នុង: ដោយបង្កូលប្បច្ចេវក្នុង: ដោយតង្វួលិក-
ប្បច្ចេវក្នុង:រួចសញ្ញត្របំពើយ និងមិនធាច់ពិចារណាក្នុងអភិត-
ប្បច្ចេវក្នុង:ឡើត កំបានដៃ



បច្ចុប្បន្នបញ្ជាណ

អវិជ្ជាបច្ចុយា សង្កោរ សង្ការទាំងឡាយ (កើតមាន) ព្រោះបច្ចីយ គឺអវិជ្ជា ពោលគឺសេចក្តីលួន ។

សង្ការប្បច្ចុយា វិញ្ញាណាំ វិញ្ញាណ (កើតមាន) ព្រោះបច្ចីយ គឺសង្ការ ។

វិញ្ញាណប្បច្ចុយា នាមួយបំ នាម និងរបកើតមាន ព្រោះបច្ចីយ គឺវិញ្ញាណ ។

នាមួយប្បច្ចុយា សឡាយភន៌ អាយកន៖ ៦ (កើតមាន) ព្រោះបច្ចីយ គឺនាម និងរប ។

សឡាយភនុប្បច្ចុយា ធែស្រា សម្បស្ស (កើតមាន) ព្រោះបច្ចីយ គឺអាយកន៖ ៦ ។

ធែស្សប្បច្ចុយា ធែស្រា សម្បស្ស (កើតមាន) ព្រោះបច្ចីយ គឺអាយកន៖ ៦ ។

ធែស្សប្បច្ចុយា វេទនា វេទនា (កើតមាន) ព្រោះបច្ចីយ គឺសម្បស្ស ។

វេទនាបច្ចុយា តិណ្ឌា តណ្ឌា (កើតមាន) ព្រោះបច្ចេយ
គីឡូនា ។

តិណ្ឌាបច្ចុយា ឧបាទានំ ឧបាទាន (កើតមាន) ព្រោះ
បច្ចេយ គីតិណ្ឌា ។

ឧបាទានប្បច្ចុយា ភាគ់ ភព (កើតមាន) ព្រោះបច្ចេយ
គីឧបាទាន ។

ភវប្បច្ចុយា ជាកិ ជាកិ (កើតមាន) ព្រោះបច្ចេយ គីភព
ជាកិប្បច្ចុយា ជាមរណ៍ ដរ និងមរណ៍ (កើត
មាន) ព្រោះបច្ចេយ គីជាកិ ។

សោកបរិទេវទុកទេមនស្សុពាយាសា សម្បវត្ថុ
សេចក្តីសោក សេចក្តីខ្សែកខ្សែ សេចក្តីព្រៃយ សេចក្តីតួចចិត្ត
និងសេចក្តីចង្វៀកចង្វៀលបិត្តទាំងឡាយ កែវមេងកើតមាន (ព្រោះ
ជាកិជាបច្ចេយផ្លូវ) ។

ធនមេតស្ស កេរលស្ស ទុក្ខក្ញនស្ស សមុទយ
ហោភិ កិរិយាកិតមាននៃកងទុក្ខទាំងអស់នេះ មានដោយ
ប្រការផ្តើមបាន ។

អវិជ្ជាយត្តវ អស់សវិភាគនិរាជ សង្ការ-
និរាជ កិរិយាលត្តនៃសង្ការ ព្រោះកិរិយាលត្ត ដោយ
អវិយមត្ត តែតមានសេសសល់នៃអវិជ្ជាមេនពិត ។

សង្ការនិរាជ វិញ្ញាណនិរាជ កិរិយាលត្តនៃ
វិញ្ញាណ ព្រោះលត្តនៃសង្ការ ។

វិញ្ញាណនិរាជ នាមរបនិរាជ កិរិយាលត្ត
នៃនាម និងរប ព្រោះកិរិយាលត្តនៃវិញ្ញាណ ។

នាមរបនិរាជ សឡាយតននិរាជ កិរិយា-
លត្តនៃអាយកន៍ៗ នៅព្រោះលត្តនៃនាម និងរប ។

សឡាយតននិរាជ ធនស្សនិរាជ កិរិយាលត្ត
នៃសម្បស្ស ព្រោះលត្តនៃអាយកន៍ៗ នៅ ។

**ជស្សនិករាជ វេទនានិករាជ កិរិយាលត្តនៃវេទនា
ព្រាជរលត្តនៃមួសម្សស្ស ។**

**វេទនានិករាជ តណ្ហានិករាជ កិរិយាលត្តនៃ
តណ្ហា ព្រាជរលត្តនៃវេទនា ។**

**តណ្ហានិករាជ ឧបាទានិករាជ កិរិយាលត្តនៃ
ឧបាទាន ព្រាជរលត្តនៃតណ្ហា ។**

**ឧបាទានិករាជ ភវនិករាជ កិរិយាលត្តនៃភព
ព្រាជរលត្តនៃឧបាទាន ។**

**ភវនិករាជ ជាតិនិករាជ កិរិយាលត្តនៃជាតិ ព្រាជ
រលត្តនៃភព ។**

**ជាតិនិករាជ ជោរាយណ៍ ជរ និងមរណៈ (រលត្ត)
ព្រាជកិរិយាលត្តនៃជាតិ ។**

សោកបរិទេវទុក្ខទេមនស្សុចាយសា និរដ្ឋនិ

សេចក្តីសោក សេចក្តីខ្សែកខ្សែល សេចក្តីព្រៃយ សេចក្តីតួចចិត្ត
និងសេចក្តីចង្វៀកចង្វៀលបិត្តទាំងឡាយ កែវមេងរលក់ទៅ (ព្រះ
កិរិយាលក់នៃជាតិដែរ) ។

ឯវមេតស្ស កេរលស្ស នុត្វក្ននស្ស និភោជោ
ហោកិ កិរិយាលក់ទេនៃកងទុក្ខទាំងអស់នេះ មានដោយ
ប្រការដូចខាងក្រោម៖

អនិច្ចា វត សង្ការា ឧប្បទរយធម្ពិនោ
ឧប្បជ្ជិត្តា និរុណ្យនិ តេសំ វុបសមោ សុខោ
សង្ការធមីទាំងឡាយ មិនឡើងមែនពិត មានកិរិយាកែតឡើង
និងវនាសទេវិញជាមួក រ៉ែងតេកែតឡើងហើយរលក់ទៅ
វិញ លើករលក់នូវសង្ការទាំងឡាយនោះហើយ ទិបចាននូវ
សេចក្តីសុខត្រប់យ៉ាង ។

អចិវ វត យំ កាយោ បបី អធិស្សសកិ
ចុទោ អបេកវិញ្ញាបោ និរត្តវ កលិងវ ។

កាយនេះ មិននៅយុរបុន្ញនានឡើយ តែមានវិញ្ញាបាទៅ
ប្រាសហើយ ជាកាយគឺគេធោះបង់ចោល កំនើងដេកសង្គតែនៅ
លើផែនដី ដូចជាអង់គ់ខសរកប្រយោជន៍ត្រាន ។

សព្វ សត្តា មិស្សនី មរណនំ ហិ ជីវិត
យចាកម្មំ គមិស្សនី បុញ្ញាពបជលូបគា និរយំ
ជាបកម្មនោ បុញ្ញកម្មា ច សុគិតិ ។

សត្វទាំងឡាយឡើងតែនើងស្តាប់គ្រប់ទ្រាន ព្រោះថា ជីវិត
(របស់សត្វទាំងឡាយ) សុខតែមានសេចក្តីស្តាប់ នៅខាងចុង
បំផុតគ្រប់ទ្រាណ (មីនាងឡើត) សត្វទាំងឡាយ រំមេងកាន់
យកនូវផលបុណ្យ ផលបាប ហើយនើងទៅកាមយចាកម្ម គឺទៅ
កាមក្នុរផលអំពើលូ និងអារក្រកំដែលខ្ពស់បានធ្វើ អ្នកដែលធ្វើបាប
តែងឆ្លាក់ទៅសោយទុក្ខុក្ខុនរក ចំណោកខាងអ្នកធ្វើបុណ្យ តែង
ឡើងទៅកាន់សុគិតិភាព ។

តស្តា ករោយ កលរាលាំ និចយំ សម្បរាយិកំ
បុញ្ញានិ បរលោកស្តី បតិដ្ឋា ហោនិ បារិនំ ។

ព្រោះហេតុដូចខ្លោះហើយ សាងុជនអ្នកមានចំណងចំណាំ
សេចក្តីសុខដល់ (ខ្ញុំ) គួរតែប្រញាប់ប្រញាល់ ធ្វើអំពើបុណ្យ
ដែលជាកុណា គឺអ្នកប្រាជ្ញតែងរបស់អានីច្ចឹង គឺខ្ញុំត្រូវ
កសាងសន្យា (គ្រាន់នឹងបានជាទិន្នន័យ) ទៅក្នុងករណីនៅយ៉ា
(ព្រោះថា) បុណ្យទាំងន្មាយ តែងជាទិន្នន័យការបស់សត្វទាំង
ន្មាយ ក្នុងបរលោក ។

អាយុ ឧស្សារ ឬ វិញ្ញាបណ្ឌំ យទា កាយំ ជហនិមំ
អបវិធ្មោ តទា សេតិ និរភ័យ កលិង្មំ ។

អាយុក្តិ ក្រើងជាកុក្តិ វិញ្ញាបណ្ឌិ តែលេបង់នូវកាយនេះ ទៅ
ក្នុងកាលណាបេរីយ (កាយនេះក៏ដល់នូវសេចក្តីមិនគួរ នឹងទុក
ដាក់ខ្សោយឡើងដូចជាលើសមែរដានឡើយ) តែតែនាំយកទៅថោល
ខ្សោយកនោះ (លើដែនដី) ក្នុងកាលណោះនេះ ដូចជាអង់កំខស
រកប្រយោជន៍គ្មានឡើយ ។

យថា ទណ្ឌន គោរពលោ គារោ បានឱកិ គោចរំ
ឯកំ ជរ ឬ មចុ ឬ អាយុំ បានឱកិ បានឱកិ

គិដ្ឋាលគោ គីវិនគោទាំងឡាយ ទេការទំនើគោចរ ដោយ អាជ្ញា
គិដំបង បុរាណំពេត យ៉ាងណាមិញ ជាតិ គិសេចភីត្រូវត្រោមត្រាំគ្រា
និងមច្ចុកាបិត គិសេចភីស្តាប់ ក៏គីវិនឡាយុរបស់សត្វទាំង-
ឡាយ យ៉ាងនោះឯង

ដែលឱ្យឈ្មោះមំរូបំ វេទនា បុរុញ្ញបមា
មវិចិក្តុបមា សព្វា សង្ឃារ កន្លឹបមា
មាយុបមព្យិរិញ្ញាណាំ ទេសិតា ទិច្ចុពន្លនា
រូបមានសេចភីប្រើបង្កើនដុំនៃពុំទេពុំទិក វេទនាមានសេចភី
ប្រើបង្កើនក្រពេញទិក ដែលធ្វើនៅថ្ងៃចុះសប្តាហិរញ្ញវត្ថុ សព្វាមាន
សេចភីប្រើបង្កើនថ្ងៃបណ្តិរកូន សង្ឃារទាំងឡាយ មាន
សេចភីប្រើបង្កើនដើមចេក វិញ្ញាណមានសេចភីប្រើប
ង្កើនកលមាយា (សេចភីប្រើបង្កើននៃខន្ទទាំង ៥ នេះ) គឺ
ព្រះសម្ពុទ្ធមានដោពង្រីកដីខ្ពស់ ដួចជារោះអាជិក ព្រះអង្គ
ទ្រង់សម្បងហើយ ។

ធនបាននិ និទ នាមខែ ១០

១. តេមិយោ, ពោធិស្រោះ នាម ភគរា ចិត្ត វត្ថកំ អារម្មណំ ត្រូវិ ពុទ្ធតែ មេ ភវិស្សុតិ កុសលិធមោ

មេ សម្រាលម្បុទ្ធតែ តិកិបិសោ ភគរា

{ នៅក្នុង បារមិ
នៅក្នុង ឧបបារមិ
នៅក្នុង បរមត្តបារមិ សម្រោន្ទា សោ ភគរា

២. មហាជនកោ {
វិរិយ បារមិ
វិរិយ ឧបបារមិ
វិរិយ បរមត្តបារមិ សម្រោន្ទា សោ ភគរា

៣. សុវណ្ណសាមោ {
មេត្តា បារមិ
មេត្តា ឧបបារមិ
មេត្តា បរមត្តបារមិ សម្រោន្ទា សោ ភគរា

{ អធិដ្ឋាន បារមិ

៤. និមួយជាតា អធិដ្ឋាន ឧបចារមី

អធិដ្ឋាន បរមត្ថបារមី សម្បគ្រោ សោ ភតវា

៥. មហោសចោះ {
 បញ្ញា បារមី
 បញ្ញា ឧបចារមី
 បញ្ញា បរមត្ថបារមី សម្បគ្រោ សោ ភតវា

៦. ក្រិចត្រូវ {
 សិល បារមី
 សិល ឧបចារមី
 សិល បរមត្ថបារមី សម្បគ្រោ សោ ភតវា

៧. ចន្ទកុមារេ {
 ខ្លិ បារមី
 ខ្លិ ឧបចារមី
 ខ្លិ បរមត្ថបារមី សម្បគ្រោ សោ ភតវា

៨. ព្រហ្មនារទោ {
 ឧបេក្តា បារមី
 ឧបេក្តា ឧបចារមី
 ឧបេក្តាបរមត្ថបារមី សម្បគ្រោ សោ ភតវា

៥. វិធីការ
សម្រាប់ប្រព័ន្ធសាស្ត្រ

សម្រាប់ប្រព័ន្ធសាស្ត្រ និង ការអភិវឌ្ឍន៍
សម្រាប់ប្រព័ន្ធសាស្ត្រ និង ការអភិវឌ្ឍន៍ និង ការរំលែករំលែក

៩០. រៀបចំការ
សម្រាប់ប្រព័ន្ធសាស្ត្រ និង ការអភិវឌ្ឍន៍
សម្រាប់ប្រព័ន្ធសាស្ត្រ និង ការអភិវឌ្ឍន៍ និង ការរំលែករំលែក

សិទ្ធិការ
សម្រាប់ប្រព័ន្ធសាស្ត្រ និង ការអភិវឌ្ឍន៍
សម្រាប់ប្រព័ន្ធសាស្ត្រ និង ការអភិវឌ្ឍន៍ និង ការរំលែករំលែក

សម្រាប់ប្រព័ន្ធសាស្ត្រ និង ការអភិវឌ្ឍន៍ និង ការរំលែករំលែក

bcäimBuT§vcn³

យោ រោ អាននូ មយា ធមេា ច វិនយោ ច
នៅសិទ្ធិការ បញ្ជីការ ម្នាលអាននូ សភារៈឯណា គីត្រោះធម៉ីកី

ព្រះវិនិយកី ដែលកចាកតានសំដែងហើយ បានបញ្ជាត្រូវហើយ
ដល់អ្នកទាំងឡាយ ។

សោ រោ មមចូលយេន សត្វា សភារៈ គិត្រះធិន និង
ព្រះវិនិយនោះ លុះអំណីះតែអំពីកចាកតានទៅហើយ និងបានជា
ត្រូវប្រែប្រែជាលើអ្នកទាំងឡាយ ។

អហំ ឯកកោរ បរិនិញ្ញាយិស្សាមិ កចាកតានព្រះ
ពុទ្ធមួយអង្គុងងពិត និងបរិនិញ្ញានទេ ។

អហពុ បនិទានិ ឯកកោរ ឌិវទាមិ អនុសា-
សែមិ តែមិ តែមិ នៃពុទ្ធមួយអង្គុងងពិត តែង
ទូទានប្រែប្រែជាលើអ្នកទាំងឡាយ ។

មយិ បរិនិញ្ញុ តែ កាលបឹកចាកតានបរិនិញ្ញានទៅហើយ ។

តែមានិ ចតុវាសិកិសហស្សុធម្ពក្តន្ទានិ តុម៉ែ
ឌិវិស្សុណិ អនុសាសិស្សុណិ ព្រះធម្ពក្តន្ទ ៥ ហីន ៥ ពាន់
នេះ និងទូទានប្រែប្រែជាលើអ្នកទាំងឡាយ ជាភាងក្រាយ ។

យោ កោចិ អាននូ ភិភុ វា ភិភុនី វា
 ឧបាសកោ វា ឧបាសិកា វា ធម្មានុធម្មប្បិបន្ទោ
 វិហរភិ សាមិចិ បដិបន្ទោ អនុធម្មចារី ម្មាលអាននូ
 បុគ្គលុងណាមួយ គិភិភុភិ ភិភុនីភិ ឧបាសកភិ ឧបាសិកាយិ ជា
 អ្នកប្រពិបត្តិធម៌វិន័យតាមសមគ្គរដល់ធម៌វិន័យ ជាអ្នកប្រពិបត្តិ
 ដោយសេចភិគោរពកោតកំក្រងដល់ធម៌វិន័យ ប្រព្រឹត្តតាមធម៌
 វិន័យជាប្រក្រុតិ ។

សោ តចាកតំ សក្ខោះកិ គុរករោះកិ មានេតិ
 បុធោកិ បរមាយ បុធោយ បដិបត្តិបុធោយ បុគ្គល
 ទាំងអស់នោះ ធនឈ្មោះថា ធ្វើសក្តារ៖នឹងតចាកត ធ្វើឡើរ
 សេចភិគោរពរបៀបន បុធោនូវតចាកត ដោយបដិបត្តិបុធោ ជា
 បុធោយ៉ាងកំក្រល់លង ។

ហន្ទទានិ ភិភុវេ អាមនូយាមិ វោ ភិភុវេ
 ឃយរយធម្មា សង្គ្រាក អប្បមានេន សម្រានេចាកិ
 តែម្បច្ចិមពុទ្ធដំបន់ ម្មាលភិភុទាំងឡាយ តែនូវនេះ តចាកត

និងផ្តាំទូរអ្នកទាំងឡាយ ឱ្យចានដឹងត្រប់គ្នា នៅកិត្យទាំងឡាយ
សង្ការទាំងឡាយ មានកិរិយាណស់ទេ និងសាបសុន្យទេជាដា
ធួល់ ។ អ្នករាល់គ្នា ចូរញូវាំងប្រយោជន៍ ឱ្យដល់ព្រមដោយ
អប្បមាន៖ គឺការមិនបណ្តុកបណ្តាយក្នុងធមីន់យ ពាក្យប្រែាន.
ប្រធោះមានប្រមាណបុណ្យៗជាដើមនេះ ឈ្មោះថា បច្ចុមពុទ្ធរំ
ចនេះ ជាតាក្យផ្តាំពេបំផុត របស់ព្រះពុទ្ធដាម្មាស់នៅយើង ។

ឧភិន្ទុមន្ទីរ យ៉ា វុត្តិ ធន់ មជ្ជិមពុទ្ធរំចនេះ ពាក្យ
ប្រធោះនិងការ ដែលត្រួងត្រាស់ពោលជាថេខាន់នៅបច្ចុមពុទ្ធរំចនេះ:
និងបច្ចុមពុទ្ធរំចនេះ ទាំងពីរនេះ ពាក្យប្រធោះនេះ ឈ្មោះថា
មជ្ជិមពុទ្ធរំចនេះ គឺពាក្យប្រធោះ ជាកណ្តាលរបស់ព្រះពុទ្ធ ជាបរមគ្រូ (នៅយើង)

ចប់បច្ចុមពុទ្ធរំចនេះ:

**Pasietava Tsegčb
ឧភាស ខ្មែរ !**

យោ បន ធម្មានុធម្មប្បជិបន្ទោ វិហារតិ សាមិចិ
បជិបន្ទោ អនុធម្មចាវិ សោ តចាគតំ សក្ខោភិ
គរករក មានេតិ បួនេតិ បរមាយ បួនាយ
បជិបតិបួនាយ ។

អ្នកឯណាមួយ ជាអ្នកប្រពិបតីនូវធម៌ ដែលមកឲ្យរាល់ធម៌ ជាអ្នកប្រពិបតីដោយត្រឹមត្រូវ ជាអ្នកប្រពិត្តតាមធម៌ ជាប្រក្រពិ
អ្នកនោះឈ្មោះថា ធ្វើសក្តារ៖ ធ្វើសចក្តីគោរព រាប់អាន បួនា
នូវត្រោះតចាគតំ ដោយបជិបតិបួនា ជាបួនាយដ៏ខ្ពស់ ។

សញ្ញាបស្ស អករណ៍ កុសលស្សូបសម្បទា
សចិត្តបរិយាយបនំ ឯកំ ពុទ្ធន សាសនំ ។

កិរិយាមិនធ្វើនូវធបទាំងពួន កិរិយាបំពេញកុសល កិរិយា
ធ្វើធមិត្តរបស់ខ្ពស់ ឱ្យធ្វើរដង់ ទាំងនេះ ជាពាក្យប្រែក្រោះនៅ
ត្រោះពុទ្ធដោនឡាយ ។

នន្តិ បរមំ តាមៗ កិត្យាក្រា និញ្ញានំ បរមំ វទន្តិ ពុទ្ធន ន
ហិ បញ្ជិតោ បរុបយាតិ សមណោ ហោតិ បរ
វិហេបយនោ ។

អំណាត់ គិសចក្តីអភ័ធន់ ជាតុបធីដីខ្ពស់ ព្រះពុទ្ធជាំង-
ឡាយឡាយត្រាស់ថា ព្រះនិញ្ញានជាកុណជាតុដីខ្ពស់ អ្នកបុសដែល
បៀវតបៀវនសត្វដៃទៅ សម្រាប់សត្វដៃទៅ មិនមែនជាបញ្ជិត មិនមែន
ជាសមណោ:ឡើយ ។

អនុបរាណោ អនុបយាតោ ធគតិមោក្តូ ឬ សំរោះ
មត្តិណ្ឌាតា ឬ ភត្តិសិ បន្ទូណ្ឌ សយនាសនំ អធិចិត្ត
ឬ អាយោតោ ឯតំ ពុទ្ធន សាសនំ ។

កិរិយាមិនភី:ដែល (អ្នកដៃទៅ) ១ កិរិយាមិនបៀវតបៀវន
(អ្នកដៃទៅ) ១ កិរិយាស្រោមក្នុងបាតិមោក្តូ ១ ភារ់ដីដ្ឋប្រមាណ
ក្នុងកត្តាហារ ១ ទីដែក និងទីអង្គុយដីស្អាត់ ១ កិរិយាបំពេញ
ព្យាយាមក្នុងអធិចិត្ត ១ ទាំងនេះ ជាតាក្សប្រើប្រាស់នៃព្រះ
ពុទ្ធជាំងឡាយ ។

សិលសមាជិកុណានំ ២នី បធានការណាំ

សព្វិបិ កុសលា ធម្មា ២នូបាយេវ រំណែងនិ តេ ។

សេចក្តីអត់ធម៌ ជាមេក្តុ ជាជីវាំងនៃគុណ គិសិល និង
សមាជិទាំងឡាយ ធម៌ទាំងឡាយជាកុសលទាំងអស់នោះ តែង
ចំនួនដោយសេចក្តីអត់ធម៌ម៉ែនពិត ។

កេរណានំបិ បាទានំ ២នី មួលំ និកន្លិតិ
គរហកលហាជីនំ មួលំ ខណតិ ២នីកោ ។

សេចក្តីអត់ធម៌ តែងកាត់បង់បាននូវបុសនៃបាបទាំងឡាយ
ទាំងអស់ បុគ្គលូអ្នកអត់ធម៌ ឈ្មោះថា និករំលើននូវបុសនៃទោស
ទាំងឡាយ មានពាក្យតិះដៀល និងការឈ្មោះប្រកែកជាដើម ។

២នី ធីរស្សុ លង្ការេ ២នី កបោ កបសិទ្ធិនោ

២នី ពលំ វ យភីនំ ២នី ហិតសុខារំហា ។

សេចក្តីអត់ធម៌ ជាគ្រឹះអលង្ហារ របស់អ្នកប្រាផ្ទៃ សេចក្តី
អត់ធម៌ ជាគ្រឹះអលង្ហារបង់នូវបាបរបស់អ្នកដែល មានកបុម្ភ់
សេចក្តីអត់ធម៌ជាកម្មាំងរបស់អ្នកប្រព្រឹត្តិផ្សំ សេចក្តីអត់ធម៌ ជាកុណានំមកនូវប្រយោជន៍ និងសេចក្តីសុខ ។

នានិកា មេត្តរា លាកិ យសសីវិ សុខសីលរា

បិយា ទោរមនុស្សានំ មនាចោ ហោតិ នានិកា ។

អ្នកអត់ធន់ ជាម្នកមានមិត្រសំឡាល្អ ជាម្នកមានលាក ជាម្នកមានយស ជាម្នកមានសេចក្តីសុខជាប្រក្រពី អ្នកអត់ធន់រែមង ជាជីស្រឡាល្អ ជាជីគាប់ចិត្តនៃទោរកា និងមនុស្សទាំងឡាយ ។

អត្ថនោបិ បរសព្វ អត្ថារហោ វ នានិកា

សត្វមោក្នុកមំ មត្តំ អារុឡ្វា ហោតិ នានិកា ។

អ្នកអត់ធន់ ជាម្នកនាំមកនូវប្រយោជន់ដល់ខ្ពស់ ដល់ជន ទាំងឡាយនៃទោរកា អ្នកអត់ធន់ជាម្នកឡើងការណ៍ដូរជាជីទោ ស្ថានសុគិតិ និងត្រោះនិញ្ញាន ។

សត្វនោ វចនោវាទំ ករភពិយវ នានិកា

បរមាយ ច បុជាយ ជិន បុជិតិ នានិកា ។

អ្នកអត់ធន់ ឈ្មោះថា ធ្វើតាមនូវត្រាជុឡិតិកា ជាជីវាទំនៃ ត្រាជីស្ថាមេនពិត អ្នកអត់ធន់ ឈ្មោះថា បុជានូវត្រាជិតិមារ ដោយការបុជាដែនធម្មុម ។

ទូលាកព្យ មនុស្សត្ត ពុទ្ធប្រាជ់ ច ទូលាកោ

ទូលាកា ឧណសម្បត្តិ សង្គមោ បរមទូលាកោ ។

ការ៖ កើតជាមនុស្ស គិសត្វទាំងឡាយ បានដោយក្រោ
កិរិយាត្រាស់ជាង្លោះពុទ្ធដី គិសត្វទាំងឡាយ បានដោយក្រោ
កិរិយាចល់ព្រមដោយខណៈ គិតានកើតជួយនឹងព្រោះពុទ្ធដី
ព្រោះពុទ្ធសាសនា គិសត្វទាំងឡាយបានដោយក្រោ ធមីរបស់
សប្បរស គិសត្វទាំងឡាយបានដោយក្រោក្រោលឯង ។

សុខោ ពុទ្ធខានមុប្រាជ់ សុខោ សង្គមុទេសនា សុខោ
សង្ឃឹស្ស សាមគី សមគ្គាន់ កំពោ សុខោ ។

កិរិយាតានត្រាស់នៃព្រោះពុទ្ធដី នាំមកនូវសេចក្តី
សុខ កិរិយាសំដែងនូវធមីរបស់សប្បរស នាំមកនូវសេចក្តីសុខ
សេចក្តីព្រមព្រោះគ្មានបស់សង្ឃឹស្ស បុញ្ញកក្រោម នាំមកនូវសេចក្តី
សុខ សេចក្តីព្រាយាមរបស់អ្នកដែលព្រមព្រោះគ្មានទាំងឡាយ នាំ
មកនូវសេចក្តីសុខ ។

សុខោ វិវេកោ តុដ្ឋស្ស សុតុធមួស្ស បស្សកោ
អព្រាបជ្លៀ សុខំ លោកោ បានភួកោសុ សង្គមោ ។

សេចក្តីសូប់ស្តាត់ របស់អ្នកដែលត្រួរ (ក្នុងទិស្សាត់) ជាអ្នកមានធីបានស្តាប់ហើយ ពិចារណាយើញ (នូវធី) នាំមកនូវសេចក្តីសុខ កិរិយាយ៉ែតប៉ែន គិតិកិរិយាសង្ឃោមចំពោះស្វែងរកយោយ នាំមកនូវសេចក្តីសុខក្នុងលោក ។

**សុខ វិភាគតា លោក កាមានំ សមតិភ្លោមេ
អស្សិមានសួយ វិនយោ ឯកំ វេ បរមំ សុខំ ។**

ភារេះប្រាសចាករាជៈ គិតិកិរិយាកន្លងនូវកាមទាំងនៅយោយ នាំមកនូវសេចក្តីសុខក្នុងលោក កិរិយាមើងឱ្យវិនិស នូវអស្សិមាន៖ នេះឯង នាំមកនូវសេចក្តីសុខដ៏ខ្ពស់ ។

**កិច្ចា មនុស្សប្បជិលាកោ កិច្ចំ មច្ចាន ជីវិតំ
កិច្ចំ សឡមុស្សវំ កិច្ចា ពុទ្ធនមុប្បារោះ ។**

កិរិយាថ្មីប់បានអត្ថភាពជាមនុស្ស ជាការលំបាក សេចក្តីរស់នៅវាបស់ស្វែងនៅយោយ ជាការលំបាក កិរិយាស្តាប់នូវព្រះសឡមុជាការកម្រ កិរិយាបានត្រាស់នៃព្រះពុទ្ធដំនៅយោយ ជាការលំបាក ។

សត្វុនៅ សឡម្បែង សុត្រា សព្វសី ជិនសាសន៍

កប្បានិ សកសហស្សានិ ទុគ្គិតិ សោន គច្ចិតិ ។

បុគ្គលិណាតានស្តាប់នូវព្រះសឡម្បែងបស់ព្រះសាស្តា (ដែល
រាប់បញ្ញាល) ក្នុងពាក្យប្រជុំនប់ នៃព្រះវិធីកមារទាំងពួរ
បុគ្គលិនេះ រំមេងមិនទៅការនៃទុគ្គិតិ អស់នៃសែនកប្បី ។

បុច្ចិនិ បិណ្ឌិតាត្រូ សាយិនិ ធម្មិនិសន់
បទោស ភិភុិឌិវាទំ អខ្សោរតែ ទេវបញ្ញានំ បច្ចិសន់
គត់ កាល កញ្ចាក់ វិលាកំ ឯក បញ្ញិធិ
ភិច្ឆេ វិសោធនិ មុនិបុង្គរោតិ ។

ព្រះសម្បាសមុន្ត ជាថម្យនជាងអស់អ្នកប្រជុំ ត្រឹងជំនួរ
ពុទ្ធកិច្ចទាំងឡាយ ៥ ប្រការនេះ គិត្យឱ្យពេលព្រឹកត្រឹងស្ថិចទៅ
បិណ្ឌិតាត្រូ ៩ ក្នុងពេលល្អាចត្រឹងសំដែងធមិនិសនា ៩ ក្នុងពេល
ព្រុលបំត្រឹងប្រទានិវាទដល់ពុកភិភុិ ៩ ក្នុងពេលអារោត្រ ត្រឹង

ដោះប្រសុទ្ធដែនឡាកា ៩ ក្នុងពេលជិតភី^៩ ន្រែងប្រមើលម៉ឺល
នូវសត្វលោក ដែលគួរត្រាស់ដីង និងមិនគួរត្រាស់ដីង ៩ ។
កុភុដេ គណ្តុវាសោ ច សោណោ ចុចនិភុមិ ឧសភោ
រាជសម្បត្តិ សស់ បញ្ហិភោ ឯនោ ។

ព្រះវិធិតមារ ន្រែងយាងចុះមកអារស្រ័យនៅក្នុងព្រះ គិត្យី
(នៅព្រះវរមាតា) ក្នុងឆ្នាំរកា ន្រែងប្រសុតិចាកព្រះគិត្យីក្នុងឆ្នាំច
ន្រែងសោយរាជសម្បត្តិក្នុងឆ្នាំឆ្នូរ ន្រែងព្រះផ្ទុស ក្នុងឆ្នាំថោះ ។
កុភុដេ សុចុញ្ញុបុញ្ញ តុត្តិ ចកំ បរភុយិ
និច្ចានគមនំ សប្បី សហស្សំ បញ្ញ មួសិក់ ។

ន្រែងត្រាស់ដីងជាព្រះសុចុញ្ញុបុញ្ញ ក្នុងឆ្នាំរកា ន្រែងសំដែងនូវ
ព្រះធម្មចក្រ ក្នុងឆ្នាំនោះ ន្រែងយាងចុលការព្រះនិច្ចាន ក្នុង

^៩ -ក្នុងអង្គកចាជាជម្លបនសំដែងថាព្រះអង្គប្រមើលម៉ឺលខបនិស្សុយសត្វ ក្នុង ៩
ថ្ងៃ ៩ យប់ ពីរដង គិត្យីក្នុងពេលជិតភីម្លោ ពេលល្អាចម្លោ ។ ពេលជិតភី ន្រែង
ប្រមើលម៉ឺលពិភណ្ឌាប់មាត់ ចក្រវាយ រហូតដល់មកគន្តុកុងិ ពេលល្អាច ន្រែង
ប្រមើលម៉ឺលពិភណ្ឌាកុងិ រហូតដល់កណ្ឌាប់មាត់ចក្រវាយ ។ ប្រមើលម៉ឺលនូវ
សត្វលោកដែលគួរត្រាស់ដីង និងមិនគួរត្រាស់ដីង ៩ ។

ផ្លូវម្រាយ ព្រះពុទ្ធសាសនានឹងគ្រប់ ៥.០០០ គត់ ក្នុងផ្លូវជួរ ។

និភ័យនៅ ឬ គុរារស្តី សុក្រវារេ ឬ និភ័យ

សម្បុទ្ទា ពុធវារស្តី អង្គារ បរិនិញ្ញត្រកោ ។

ព្រះយោងចុះការណ៍ព្រះគ្រី (នៃព្រះវរមាតា) ក្នុងថ្ងៃព្រហស្បតែ
ប្រសុតក្នុងថ្ងៃសុក្រ ធនត្រាសំជាប្រះសម្បុទ្ទក្នុងថ្ងៃពុធ បរិនិញ្ញាន
ក្នុងថ្ងៃអង្គារ ។

អាសាន្តូបុណ្ឌមោក្បលោ វិសាទីយេវ និភ័យ

វិសាទីបុណ្ឌមី សម្បុទ្ទា វិសាទី បរិនិញ្ញត្រកោ ។

ព្រះអង្គយោងចុះការណ៍ព្រះគ្រី (នៃព្រះវរមាតា) ក្នុងថ្ងៃ ពេញ
បុណ្ឌមីខេអាសាច ប្រសុតក្នុងថ្ងៃពេញបុណ្ឌមីខេវិសាទ ធន
ត្រាសំជាប្រះសម្បុទ្ទ ក្នុងថ្ងៃពេញបុណ្ឌមីខេវិសាទ បរិនិញ្ញានក្នុង
ថ្ងៃពេញបុណ្ឌមីខេវិសាទ ។

និញ្ញត្រកោ លោកនោចមិ សម្បុទ្ទា អគ្គបុគ្គល់

បដិមា ពោធិរុក្រា ឬ ថ្ងៃចា ឬ ជិនជាកុយោ

ចក្ខុវាសិតិសហស្សី ធម្មត្តន្ទា សុទេសិតា

អគ្គប្បរព្យនដ្ឋានេ ប៊ូតា ហោន្ទិ ធម្មិនំ ។

កាលព្រះសម្បាសម្ពុទ្ធជាអគ្គបុគ្គល ជាទិភីងនៃសត្វលោក
បរិនិញ្ញានទៅហើយ ព្រះបដិមាជន ព្រះពោធិត្តិក្សាជន ព្រះ
ស្ថុបុជន ព្រះជិនជាតុជន ព្រះធំ ៥ បីន ៤ ពាន់ ធម្មត្តន្ទា
ដែលព្រះអង្គត្រួងសំដែងហើយ ដោយប្រព័ន្ធជន ជារត្តិភីព្រះ
សម្បាសម្ពុទ្ធ ត្រូងប្រកិស្សានទុកក្នុងស្ថានដ៏ប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីជាបុណ្ណាគេត្តត្តដ៏ប្រសើរបស់សត្វទាំងឡាយ ។

ឥតិ សម្បាសម្ពុទ្ធន ទេសិតាំ ឱវាទំ ចិត្ត បំបេត្តា
សម្បាសម្ពុទ្ធន វិត្តប្បរការនេ បដិបត្តិបុជាយ បុជា
ករោន លោកិយលោកកុត្តរសម្បត្តិសិទ្ធិំ កាត់ព្រំ
ឧកាស អាការុនំ ករោមិ ។

បុគ្គលគ្មានំកល់ទូវឱវាទំ ដែលព្រះសម្បាសម្ពុទ្ធត្រូងសំដែង
ហើយទុកក្នុងចិត្ត ហើយធ្វើការបុជាដោយបដិបត្តិបុជា ដោយនូវ
ប្រការដែលព្រះសម្បាសម្ពុទ្ធ ត្រាស់សំដែងហើយ គូរធ្វើឱ្យ

សម្រេចនូវសម្បត្តិជាលោកិយ និងលោកកុត្តរ ខ្ញុំសូមគោរព
អារាជនទានុក ដោយប្រការផ្តើម្ចេះ ។

ឧកាស សីវិសក្សមុនិសព្វព្យាពុទ្ធស្ស ពលវ-
ប្បច្ចុសសមយេ កុសិនាកាយ យមកសាលានមន្ទនេ
អមុំមិ សប្បសំរច្ចុនេ គិមុ ឧតុមិ វិសាខមាសេ
សុក្តបក្ខុ បណ្តុរសិយា តិចិយំ កុម្ភរានេ កុម្មយាមេ
អនុវាងនក្នុត្តិវេស បន្ទិញ្ញានំ អហោសិ អនុប-
ទិសេសាយ និញ្ញានជាតុយា ។

ខ្ញុំសូមគោរព សម្អេចព្រះសីវិសក្សមុនិសព្វព្យាពុទ្ធដាម្បាស់
ឡើងបន្ទិញ្ញានហើយ ដោយអនុបាទិសេសនិញ្ញានជាតុ កុងចន្ទោះ
សាលប្រើក្សែនាំងគុ ជិតក្រុងកុសិនាការ កុងបច្ចុសម័យ ដីមាន
កម្មាំង កុងថ្វីននក្នុត្តិបុក្ស ឈ្មោះអនុវាង កុងថ្វីអង្គារ យាម
អង្គារ ជាតិចិតេញបុណ្ឌិមិខាងខ្លួន ខែវិសាខ កុងគិម្យរដ្ឋវេ ឆ្នាំ
ម្មាវ្នៀនុណែនកោះហោង

(តិចិនេះទៅ ត្រូវបកសករាជប្រាប់ថ្វី ខែ ឆ្នាំ ដែលជាប
អតិតេ: បច្ចុប្បន្ន និងអនាគត ដរាបសល់ចប់) ។

ពុទ្ធល័យចន្ទនេខ

៩. ពាហុំ សហសួមភីនិមិតសារុជន់

គ្រឹមខល់ ឧទិតយោរសេនមារំ

ទានធិដម្បិធិនា ជិតវា មុនិន្ទា

កត្រូជសា ភរុតុ តែ ជិយមង្គលាធិ

ប្រាជមុនិន្ទលោកាតាយ ផ្ទាយក្រុងមារចិត្តមោហន្ទិ

និមិត្តដែ ៩ ពាន់ កាន់សារ្យុជនោនា ។

ជីស្រីគ្រឹមខល់ជាកិ កោព្យាន់ទុរសុជា

ប្រមដោយមារសេនា ពន្លឹកលន់កងសំពុសិន ។

ដោយធ្ម. ពិធី ទានចារមិ ជាប្រធាន

ក្រុងមារចាយក្រុងប្រជាពលរដ្ឋ ប្រជាម្វកាយថ្វាយរំន្ទា ។

វិជយមង្គល ចូរមានដល់អូករាល់ត្តា

ដោយតែជំជយ ប្រាជុះមារ គ្រាន់បោង ។

២. មាកពិរកមកឃុុងិតសូវភ្លើ

យោរម្បនាច្បរកមក្តុមចិនយក្តុ

នគរបាល សុខនឹងវិធីនា ជិត្រវា មុនិន្ទា

កន្លែងសា ភវត្ត តេ ជិយមន្តលានិ

ព្រះមុនិន្ទពិននាយក៖	ផ្ទាយព្រោះអាជ្ញរយក្តូយោរយោ
វិរុសមិនតាំងនៅ	ក្នុងខន្ត គុណសក្តា ។
រហូតដល់ភត្វិ	ព្រះជិនស្រីឆ្ងេង យុទ្ធនា
ត្រក់លេងក្រុងមាតា	ក្នុងបច្ច សម្ងាបិ ។
ដោយព្រះពិធីព្រាណ	ឆ្ងេងទួនាន ដោយខន្តិ
ព្រាណចិត្ត អសុវិ	ឱ្យបង់ ព្យសន់ ចុះរន្តា
វិធីមន្តល	ចូរមានដល់អ្នករាល់ក្នា
ដោយតេជៈជយា	ព្រះឈ្មោះអាជ្ញរយក្តូហោង ។

៣.នាង្យាកិវិ គជនវំ អភិមត្តភ្លៀតំ

ទារគ្គិចក្តុមសនិវ សុខារុណនំ

មេត្តមុសកវិធីនា ជិត្រវា មុនិន្ទា

កន្លែងសា ភវត្ត តេ ជិយមន្តលានិ

ព្រះមុនិន្ទពិនជិនស្រី	ផ្ទាយព្រោះដីរិយាជានាង្យា
គ្រឿវវេះ គជា	ដ៏ហានក្តាចុះព្រោងព្រោច ។

សាធារណៈរោះក្រោម	ដូចត្រីនៃត្រូវរោះកំឡើច
មុកដូច ចក្ខក្រុតពេញ	ខាំងដូចកាំ អសនិ ។
ដោយព្រះពិធីស្រប	ស្រាថទីកអប់គិចារមិ
មេត្តាប្រែជិនស្រី	ព្យុំងដី ឱ្យដ្ឋែង ។
វិធីយមន្តូល	ចូរមានដល់អ្នករាល់គ្នា
ដោយភេជ្ជ័យ	ព្រះណួនទាញរាគី ។

៥. ឧត្តមិត្តធម្មតិហត្ថសុទ្ធរុណនំ

ជាវត្តិ យោជនបច្ចុប្បន្និមាលវត្តិ

កិច្ចិកិសន្តូរមនោ ជិតវា មុនិទ្ទោ

កទ្ទិជសា កវត្តុ តែ ជិយមន្តូលានិ

ព្រះមុនិទ្ទិពិនលោកក្រោម

ផ្ទាល់ថារអន្តូលិមាល់

នៃមនុស្សដែលគាត់កាត់

អង់អាចអំណាចក្រោម

ការនៃរាជ នារគ្រឹវិ

ចម្ងាយដូរកន្លោរ

មានព្រះទំយធ្វើធមិបាយ

មានកម្រោង គិម្រាមដែ

មកដោតចាក់ជាមាលំយ

ជ័មានដែស្សាត់ប្រហារ ។

ដោលព្រះមុនិសាស្ត្រាចាយ

កណ្តាលត្រូវិយោជនា

វិធីយមអ្នល	ចូរមានដល់អ្នករាល់ត្រា
ដោយតេជៈជយា	ព្រះណ្យេះអង្គុលិមាល់ ។
គេ.កត្តាន កដ្ឋមុទ្ធដំ តវ គពិនិយា	
ចិត្តាយ ទុដ្ឋរចន់ ជនភាយមផ្លូ	
សន្តិន សោមវិធិនា ឯកវា មុនិន្ទា	
កន្លែជសា វវត្ថុ តេ ជយមអ្នលានិ	
ព្រះមុនិន្ទមានព្រះភាគ	ធ្វាយ៉ែត្រូស្សពាក្យនាងចិត្តា
អំពើធ្វើដូចជា ស្រីមានគី	ចាស់បើសពោះ ។
យកលើធ្វើជាក្នុង	ព័ន្ទពោះខ្ពនពោលត្រូគោះ
ព្រះពុទ្ធម្មេះភាលនោះ	ដោយសមាចារពិធី ។
រម្បាប់ពាក្យចណ្តាល	នាកណ្តាលជនប្រុសស្រី
ចិត្តា ចាយ៉ែពារមិ	គិសចិំ ពាក្យសក្រា
វិធីយមអ្នល	ចូរមានដល់អ្នករាល់ត្រា
ដោយតេជៈជយា	ព្រះសាស្ត្រាម្មេះចិត្តា ។
នៅ.សចិំ វិហាយមគិសចិំកវាទកេតុ	

វាទោភិរាបិតមនំ អភិអន្តរក្តាំ
 បញ្ហាបទីបជលិតោ ជិតវា មុនិន្ទា
 តន្លែជសា កវតុ តេ ជយមង្គលានិ
 ព្រះមុនិន្តពិនអ្នកប្រធូ រួងរៀងស្តាប់ដោយបញ្ហា
 ផ្លាច្ញោះសច្ចកែះ ជាតិគ្រឿន ក្រោពុទ្ធវិនិយ ។
 អធ្យាស្រើយលេបង់ ពាក្យសក្ស្រត្រង់តាមគាប់ថែ
 សរសើរខ្ពស់នឹងក្រ លើកកំពស់ដូចដងនៅ ។
 បង្កើតមួរ នឹងកែ ដោយពោលតែតាក្យរៀងក្រង់
 ព្រះឆ្វេងកម្មាត់បង់ ដោយប្រទិប តីបញ្ហា ។
 វិជយមង្គល ចូរមានដល់អ្នករាល់គ្នា
 ដោយពេជ្ជជាតិ ឈូវ សច្ចកែះ និគ្រឿន ។
 ពន្លេន្ទាបនន្តរក្តុជំ វិពុធំ មហិន្តិ
 បុត្រូន ចំរកុជីគេន ទមាបយន្ទា
 តន្លូបនេសវិធីនា ជិតវា មុនិន្ទា
 តន្លែជសា កវតុ តេ ជយមង្គលានិ

ព្រះមុនិន្ទពិន្ទប្រជែងញាង	ញូវង់មោត្តលានមានអំណាច
ឱ្យប្រើដានករាជ	ទេឡូន ព្យសន់ កុជ្លឹង ។
ឈ្មោះ ននៅបន្ទុ	ចិត្តមោហន្ទ រីង បន្ទិរង់
ទិន្និ កាថប្រើប្រាស់	ប្រជែងផ្ទាព្យៃដោយពិធីឈាន ។
គីឡូ ឧបនេស	បុន្ទិរិសស ដល់មោត្តលាន
បុន្ទិនកអន្តរធាន	ឱនចុះចាប្បៀប្រះចេស្តា ។
វិធីមន្តល	ចូរមានដល់អ្នករាល់គ្នា
ដោយពេជ្រិន្យ	ព្រះភគរាយុះនករោង ។

៤.-នុគ្គារទិន្និកុជ្លឹងគេន សុទដ្ឋហត្ថំ	
ព្រហ្ម វិសុន្ឍិ ធម្មិន្ទិ ពកាកិធានំ	
ញាងករាជទេន វិធីនា ិភវា មុនិន្ទា	
តន្លែជស្តា កវរកុ តេ ជិយមន្តលានិ	
ព្រះមុនិន្ទពិន្ទគោតម	ផ្ទាព្យៃមហាប្រហុឈ្មោះពកា
សំគាល់ចាមាត្រា	រួងរីងដោយគុណបរិសុន្ឍ ។
ដោកនំអាសិនិស	គិចិត្តប្រើស្តី ដៀមោះមុក
កាន់ខុសផ្ទុរសម្បុទ្ទ	មិនលើកលាកល់បង់ប្រាង ។

ទ្រឹងល្អេះដោយពិធី	និសចិវិសែសសម្រាន
ជុំត្រូវគាប់សន្ទាន	គិត្យេះញាបេប្រាសទេសនា ។
វិធីយមអ្នល	ចូរមានដល់អ្នករាល់គ្នា
ដោយតេជៈជយា	ល្អេះប្រហ្មាត់តមានហូង ។

ឯតាបិ ពុទ្ធដីយមអ្នលអង្គគាថា
យោ វាចនោ ទិនទិន សរភេះ មកនឹង
ហិត្តាននេក វិរិធានិ ចុបទ្ធវានិ
មោក្នំ សុខំ អធិកមេយ្យ នរោ សបពេញ

យោ នរោ ជនឯណា	កបបពុញប្រាសកិខិល
ឧស្សាហ៍សាងនានសិល	សួគេំពុកប្រេះធមិថ្នៀះ ។
គាថាប្រាំបីបទ នេះកំណត់	ឈ្មោះពុទ្ធដំយ
ខំសួគេស្សុរ៉ាថ្វេ	កើតមអ្នល ជានិរន្តរ ។
លោ នរោ វិធីនោះ	បានរំដោះរោគអាសន្ន
ឧបត្រួត អនេកលទ់	មានប្រការធ្វើឱ្យ ឱង ។
និងដល់ធមិកេរុមក្បាន	គិតិថ្នាន សុខកន្លែង
ផែងទុក្ខទាំងបុនកង	ដោយពុទ្ធដីយមអ្នលនេះ

និទ្ទេស្ថាននូវព្រះពុទ្ធប្រាជ

រ៉ន្ទាំមិ ពុទ្ធដំ រ៉ន្ទាំមិ ធម្មំ រ៉ន្ទាំមិ សង្ឃំ មុនិ-
រាជបុត្តិ ។

រ៉ន្ទាំមិ ពុទ្ធដំ ករបារពិណ្ឌំ កិលោកកេភុំ
កិករេកនាថំ យោ លោកសែដ្ឋា សកលំ កិលែសំ
មេត្តាន ពោធេសិ ជីនំ អនឡំ ។

ថ្វីប៉ះ ព្រះសម្បាលសម្បុទ្ទិនិត្យ ព្រះអង្គប្រសើរ ក្នុងលោក
គ្រង់កាត់បង់នូវកិលែសទាំងអស់បានហើយ ព្រះអង្គជនជាអនឡុ
ឱ្យត្រាស់ដឹងហើយ ខ្ញុំសូមក្រាបច្ចាយបង្កំនូវព្រះសម្បាលសម្បុទ្ទិនេះ
ព្រះអង្គនូវជុំការណ៍ពីថ្វីប៉ះនៃការហើយ ព្រះអង្គជានិង់ជីយនៃត្រូ-
លោក មានតែព្រះអង្គមួយ ជាទីពីនៃសព្វសត្វក្នុងត្រូវការណ៍ ។

យំ នមុទ្ទាយ នទិយា បុលិនេ ច កិរ យំ
សច្ចុណ្ឌកិរកេ សុមនាបែលត្រូ យំ ត្រូ យោនក-
បុរ មុនិនោ ច បាទំ កំ បានលព្យានមហំ
សិរសា នមាមិ ស្វាមព្រះបានិត្យ នៅលើព្រះសម្បុទ្ទិ

ទ្រង់ប្រពិស្ថានទុក) លើធ្វើរខ្សាច់ឡើបដ្ឋានសីន ឈ្មោះនមួន
ស្ថាមព្រះព្រះបាយឯណា (ដែលព្រះសមូទ្ធប្រង់ប្រពិស្ថានទុក) លើ
ភ័សចុះព័ន្ធ និងលើភ័សុមនកុដ ស្ថាមព្រះបាយឯណា (ដែលព្រះ
សមូទ្ធប្រង់ប្រពិស្ថានទុក) ក្នុងយោនកបុរី ខ្លួនមក្រាបច្ចាយបង់
ដោយត្រូវឯង ចំពោះទេវព្រះបាយ និងស្ថាមព្រះបាយទាំងនេះ នៃ
ព្រះសក្សមុនី ។

សុវណ្ណមាលិកេ សុវណ្ណបញ្ហេតែ សុមនកុដេ
យោនកបុរី នមួនយ នទិយា បព្យុបាយវំ បានំ
អហំ វន្ទុមិ ឡូរភោះ ។

ខ្លួនមសារអំពិចម្ញាយ នូវស្ថានដែលមានព្រះបាយ ដ៏
ប្រសិរ ៥ កន្លែង គិស្ថានលើភ័សុវណ្ណមាលិក ១ លើភ័សុវណ្ណ-
បព្យិក ១ លើភ័សុមនកុដ ១ ក្នុងយោនកបុរី ១ កំក្រសីននមួន១



អារាជនា ព្រះ ធ ម ុ ក ច ិ ក

គ្រាន់សហម្បតី	ព្រហ្មជាត់-សូរលោកា
ចូលគាល់ ព្រះសាស្ត្រា	លើកហត្ថា សិរោបាប
ហើយពោល ពាក្យទូលថា	សូមករុណា ស្វែងត្រួតដោប
ធម្មតសញ្ញា អនំនេនទាប	ទុញលភាព បាបវិក្រក្រាស់ ។
ទន្លឹង ព្រះ ធ ម ិ ច	ជានិស្ស័យ បច្ចុះយច្ចាស់
តុឡូវ ត្រួតពានត្រាស់	ត្រួតអរណាស់ ពុំកត្តិយ ។
សត្វខ្លះ ក្រាស់ដោយកាម	មិនយល់តាម ត្រួតត្រូវឈើយ
តុឡូវ យល់ខ្លះហើយ	ដោយអំណាចព្រះមានបុណ្យ ។
បើពានស្តាប់ទេសនា	បញ្ហាក្នា឴ាមុន លើសមុន
សូមព្រះដីមានបុណ្យ	ត្រួតនិមន្តត្រាស់ទេសនា ។
ព្រោសសញ្ញាបំពាត់សោក	ទាំងវគ្គការឃុំបតណ្ហា
ឯកធម្មតប្រព្រះថ្ងៃ	កើតបញ្ហាកិយោរាយល់ ។
ត្រួតលោកគោកត្រួតត្រូវឈើ	សង្ការចក្រវិលមិនដល់
អវិជ្ជា កប្បសតល់	ជាបច្ចុះយ នៃសង្គ្រារ ។
នាំសញ្ញាចិត្តសោកស៊ា	លិចលង់នៅក្នុងសង្ការ
បញ្ហាមារមោហន្ទការ	វិត្តុរុបំផុំជាប់នោ ។

ហេតុនោះសូមព្រះអង្គ	ព្រោសស្រោចស្រួលដាក់សំពោះ
ចម្លងសត្វផ្សោះទៅ	ការង់ត្រីយត្រាននិញ្ញនាយ ។
ដូចកន្លែបន្ទី	សាយត្រួសុំភីព្រោងព្រាយ
បំភីសត្វ ទាំងឡាយ	ឱ្យសប្បាយ ក្បាលកិរម្យ ។
ព្រះសទ្ធមុ ជាស្តរជំយ	ព្រះវិនីយ ជាការង់
ព្រះសូត្រ ជាថីរុំ	ព្រះអភិធមុ ជាដែស្រកជាស់ ។
អវិយសច្ច ជាអណ្តុង	សម្រាប់ទូន ឱ្យចូច្រាស់
សត្វលោកដោកងុយណាស់	ពុស្ថរជាស់ត្រាកកឡើងបាន ។
បរិស៊ទ បុនដំពុក	ដូចជ្ងាយូក ក្នុងជលដ្ឋាន
ខែដុស ចាំសូរយន	រោនិនីរីក ដោយរស្សី ។
ព្រះធី ជាសូរយសែង	រោឡើងចំង ចាំងរស្សី
បំភី លោកទាំងបី	ឱ្យយល់ផ្លូវ បានសុខា ។
សហម្បត្តិ ព្រហ្ម	ឱនបង្កំ អារាងនា
សម្រួច ព្រះភគរា	ដោយគាត់ យក់នេះនេះ ។
ព្រះពុទ្ធឌ្រោងអនុក្បល	ព្រមទទួល និងសម្រេង
ដោយគុណិតាពថ្លែង	តាមភារៈ គុណករុណា ។
ទីបក្រាកចាកទីនោះ	កក្រាម្យាជារៈ ព្រមិគនា

យាងចេញ ចរណីលា	ពិនិត្យនៅ៖ ដោយប្រាប់បាន ។
ឡូងសត្វ ចូលពុទ្ធថំក្រ	មានបញ្ហាកើតឱ្យ ជាមានី
ខ្សែក អម្រិតជាកិ	រស់និញ្ញន តាមធម្ពតា ។
ចាប់ដើម ពិនោះឯង	ត្រួងសម្លេង ធមិនឈានា
ធ្វើពុទ្ធប្រើក្រា	អសវស្សារ សែសិបប្រាំ ។
តុចយ តុបន្ទូរ	ប្រយោជន៍យុរ អង្គងឆ្នាំ
សម្រច បុណ្យកម្ម	ដលសញ្ញសត្វ ទាំងភពត៊ក្រ ។
ហេតុនោះ តីឡូរនោះ	យើងខ្ញុំនេះ សាធារ៉ែក្រ
បពិត្រ ប្រាប់គុណថ្វី	សូមនិមន្ត ប្រាសិនឈានា ។
អនុគ្រោះ ពួកបរិស៊ែន	ដែលជាប់ខាក់ ដោយមោហា
ខ្សែក មានបញ្ហា	ប្រាកដនា ទីនេះហេង



គុណវត្ថុបានក ១០ យ៉ាវ



ធម៌សម្រាប់ខាងក្រោម ឧបាសាទ់ក្រប់រូប ប្រពិបត្តិដើម្បីនឹង
ឱ្យកើត ឱ្យចម្រើននូវសម្បត្តិទាំងពួន ឈ្មោះថា “គុណា” ។
គុណនេះ ជារបស់ខាងក្រោម ឧបាសាទ់ក្រប់រូប ហើយ ឧបាសាទ់
គុណា មាន ១០ យ៉ាង គឺ:

១.សង្ឃែន សន្លឹ សមានសុខឡើង ហេតិ
ឧបាសាទ់អ្នករូមសេចក្តីសុខឡើង មួយអនុវត្តដោយកិត្តិសង្គ គឺថា
បើកិត្តិសង្គមានសេចក្តីសុខក៏ត្រួតការ បើកិត្តិសង្គ មានសេចក្តី
ឡើងត្រួយ ក៏ត្រួយជាមួយដីដែរ ។

២.កាយិកវាទសិកព្យ សុរក្តិតំ ហេតិ ឧបាសាទ់
មានកាយកម្ម និងវចិកម្ម រក្សាបើយដោយប្រៀប ។

៣.ធម្ងាត អធិបតេយ្យរ ហេតិ ឧបាសាទ់មានធំ
ជាមធិបតិ គឺថា បើប្រព្រឹត្តធ្វើម្ចាព រំលែកការំយកធំជាចំ ជាទិ
តាំង ជាទិអាងមាំ មិនឱ្យខុស មិនឱ្យយ៉ូរឃ្លាកំពីធំឡើយ ។

៤.យចោ ចោមេន សំវិកាត្រពោ វ ហេតិ

ឧបាសកជាមួកត្រូវការបរិច្ឆេទទាំង តាមសមគ្គរដល់
កម្មានំនៃខ្លួន គឺធ្វើទានតាមសមគ្គរដល់ត្រឡប់តិច និងត្រីន បើ
មានតិច កំពើតិច បើមានត្រីន កំពើត្រីន មិនមានមច្ចុរិយធ័ំ
គ្របសដ្ឋានចិត្តឡើយ ។

៥.ជិនសាសនំ ជានិតុញ្ញ រាយមកិ ឧបាសក ឧស្សាហ៍ព្យាយាម ដើម្បីនឹងឱ្យដឹងច្បាស់ នូវសាសនេះគឺតាក្យ ប្រើប្រាស់បណ្តាញនៃព្រះជិនស្រី ។

៦.សម្បាទិន្ទិកោ វ ហេតិ ឧបាសកជាសម្បាទិន្ទិ គឺ មានត្រង្សាយើល្អត្រូវតាមសេចក្តីពិត ។

៧.អបគតោ កោតុហលមដ្ឋលិកោ វ ហេតិ

ឧបាសកប្រាសចាកមដ្ឋលក្តាកំដើរ ហើយជាមួកមិនប្រកាន់
ដើរ មដ្ឋលមានបុរាណរោលាដាផិម ឱ្យដលឡើយ ប្រកាន់
ដើរកម្ពុជាកុសល និងអកុសលចាខ្សែឱ្យដល ។

៨.ជិវិតហេតុបិ អណ្ឌំ សត្តារំ ន ឧទិសកិ

ឧបាសកបើទុកជាមានហេតុ គ្គរដល់នូវសេចក្តីវិនាសជិវិតកិ កំ

មិនលេបដៃព្រះរតនត្រៀយ ហើយត្រឡប់ទៅការិយកម្មស្សដែល
ជាត្រូវអាចាយ ជាទិន្នន័យបស់ខ្លួនថា ប្រសិរជាងព្រះរតនត្រៀយ
នៅេឡើយ ។

**៥.សមគ្គារមេ វា ហេតិ ឧបាសកម្មនេះច្បាស់
ត្រូវអរ ភុងសាមគ្គិធិ គិស់ច្បាស់ព្រមព្រៀងគ្គា ។**

៩០.សាសនេ ចរតិ ឧបាសកប្រព្រឹត្តលក្ខុងព្រះពុទ្ធសាសនា គិប្រព្រឹត្តតាមពេធិវិនីយជាពុទ្ធសាសនា ។

ឧបាសកគុណទាំង ១០ យ៉ាងនេះ ឧបាសក ឧបាសិកា
គឺបីប្រព្រឹត្តតាមកុំខ្លួយឱ្យឯករាជ្យ ព្រោះជាងមីអាចនឹង
ធ្វើឱ្យឯកឧបាសកឧបាសិកា អ្នកប្រកិបត្ថិខ្សែចិរិកផ្លូវជំន៉ែ ភុងព្រះ
ពុទ្ធសាសនា ហើយខ្សែចានជាបច្ចូលឱ្យនិញ្ញានសម្រេចឱ្យឯក ។

បុះ ផ្លូចម៉ែចហេថា វិបត្តិរបស់ឧបាសក? វិ៖ ធម្មជាតិដែល
ព្យាយារិសិល និងអាណីវិជ្ជមិះ ឱ្យវិនាស ឈ្មោះថា វិបត្តិ ។ បុះ
វិបត្តិនោះ មានបុន្ណានយ៉ាងអីខ្លះ ? វិ៖ វិបត្តិ មាន ៥ យ៉ាង គឺ :

១.អស្សូទោ ហេតិ ឧបាសកមិនធ្វើគុណព្រះរតនត្រៀយ

២.ទុស្សិលោ ហេតិ ឧបាសក ត្រូស្សិលោ

៣.កោតុហលមង្គលិកោ ហេតិ ឧបាសកដើរ
មង្គលភ្នាក់ដើរ ។

៤.មង្គលំ បច្ចុកិ នោ កម្មំ ឧបាសកដើរមង្គល
ភ្នាក់ដើរ មិនដើរកម្មិត ។

៥.តែតា ច ពហិន្ទា ទកិណោយំ គវេសតិ
តត្ត ច បុញ្ញការំ កវេតិ ឧបាសកស្វែងរកទកិណោយំ-
បុគ្គលក្រោពុទ្ធសាសនា ។

បុ: បុ:អើនេដាតុណាសម្បត្តិរបស់ឧបាសក ? វិ: ធម្មជាតិ
ដែលញូវាចំនួល និងអាជីវិធីរបស់ឧបាសក ឱ្យលួបរិសុទ្ធ ធ្វើរ-
ជីថ្មី ហេតិ សម្បត្តិឧបាសក ។ បុ: បុ:សម្បត្តិនោះ មាន
បុទ្ធនានយ៉ាងអូខេះ ? វិ: សម្បត្តិនោះ មាន ៥ យ៉ាង គឺ:

៦.សឡា ហេតិ ឧបាសកមានសឡា ដើរគុណព្រះ
រតនត្រួយ ។

៧.សិលរា ហេតិ ឧបាសកមានសិល

៣.៩ កោតុហលមង្គលិកោ ហេតិ ឧបសកមន
ធីមង្គលភ្នាក់ផ្ទើល ។

៤.កម្មៈ បច្ចេកិ នៅ មង្គល៖ ឧបសកដីកម្មធម៌
មិនធីមង្គលភ្នាក់ផ្ទើល ។

៥.ន តែង ច ពហិទ្ធា នកូណិលិយំ គេសកិ
តិជ ច បុញ្ញការំ ករោតិ ឧបសកមនស្វែងរកនកូណិលិយំ-
បុគ្គលក្រោពុទ្ធសាសនា

នកូណិលិយំនកូណិលិយំ ១០ យ៉ាវ

គន្លឹង បុជ្ជរ៊នអំពើជាមកុសល ហេតិ អកុសលកម្មបន
មាន ១០ យ៉ាងគី កាយកម្ម អំពើដែលសម្រេចដោយ កាយ
មាន ៣ យ៉ាង, វិចិកម្ម អំពើដែលសម្រេចដោយ វាតិ មាន ៤
យ៉ាង, មនោកម្ម អំពើដែលសម្រេច ដោយចិត្តមាន ៣ យ៉ាង
និម្រត្តរដើ ១០ យ៉ាង ។

ការយកចុះ ៣ យ៉ាវ

១_បាណាតិបាត់ កិរិយាសម្ងាប់សត្វ ដោយកាយ
របស់ខ្លួន បូប្រើគេខីសម្ងាប់ដោយរាជា ។

២_អទិន្ទាទោនំ កិរិយាលូចលាក់នក់ដេណីមទ្វាយគេ
ដោយកាយរបស់ខ្លួន បូប្រើគេខីលូចលាក់នក់ ដេណីមដោយ
រាជា ។

៣_ការមែសុ មិច្ចាថារោ កិរិយាប្រព្រឹត្តខុសក្នុងកាម
ទាំងឡាយ គឺធ្វើនូវមេចុនសេវន់ និងស្នើដែលមានគេហូង-
ហេងរក្សា ។

ការិកចុះ ៤ យ៉ាវ

១_មុសារាជៈ កិរិយាតោលនូវពាក្យកុហក ។

២_បិសុណ្ឌារាជៈ កិរិយាតោលនូវពាក្យញ្ញោះញ្ញោះ
បំបែកបំបាក់អ្នកដៃនៅ ។

៣_ជុសរាជៈ កិរិយាតោលនូវពាក្យអាភ្រក់ មានពាក្យ
ទ្រគោះពោះបាក ដែរប្រឡចអ្នកដៃនៅដើម ។

គ.សម្បប្បុលាតោ កិរិយាថាលនូវតាក្សែរការយករាយ តែតា ប្រយោជន់ ។

ទទនោភ្លើង ៣ យ៉ោន

១. អភិវឌ្ឍន៍ ចិត្តសម្បិដវេត្តំពោះទ្រព្យរបស់អ្នកដែឡ
ដោយគិតបម្រុងនឹងខ្សោនជាទ្រព្យរបស់ខ្ពស់ ។

២. ព្រាតាធេ ចិត្តចងកំនុគុណគិតបំដើរនឹងខ្សោនអ្នកដែឡ
ដល់នូវសេចក្តីវិនាស ។

៣. មិថ្នាចិដ្ឋិ គំនិតយល់ខ្ពស់ហើយប្រការំឡើងចាប់ត្រូវ។

កុសលភ្លើង ១០ យ៉ោន

គន្លឹង បុរីនៃអំពើជាកុសល ហេថា កុសលកម្មបន មាន
១០ យ៉ោនគឺ កាយកម្ម អំពើដែលសម្រេចដោយ កាយ មាន
៣ យ៉ោន, វិចិកម្ម អំពើដែលសម្រេចដោយ វាំថា មាន ៤
យ៉ោន, មនោកម្ម អំពើដែលសម្រេចដោយចិត្តមាន ៣ យ៉ោន
រួមត្រូវជាវិញ្ញាន ១០ យ៉ោន ។

ការយកចុះ ៣ យ៉ាវ

១_ពាណាតិបាតា នៃមណី កិរិយាក្រុងការ
សម្ងាប់សត្វដោយកាយរបស់ខ្លួន បូប្រើគេខ្សែសម្ងាប់ដោយរាជា។

២_អទិន្ទាទានា នៃមណី កិរិយាក្រុងការលួច
លាក់នកំដើមឡើមទ្រព្យគេ ដោយកាយរបស់ខ្លួន បូប្រើគេខ្សែលួច
លាក់នកំដើមដោយរាជា ។

៣_ការមេសុ មិច្ចាថារ នៃមណី កិរិយាក្រុងការ
ការប្រព្រឹត្តុសក្តុងកាមទាំងឡាយ គឺធ្វើឡើមេចុនសេវន៍: នឹង
ត្រូវដែលមានគេហូងហេងរក្សា ។

ការយកចុះ ៤ យ៉ាវ

១_មុសារាទា នៃមណី កិរិយាក្រុងការពោលនូវ
ពាក្យកុហក ។

២_បិសុណារាទា នៃមណី កិរិយាក្រុងការ
ពោលនូវពាក្យញុះញុង បំបែកបំបាត់អ្នកដែន ។

៣. ជីវិសវាប្រា វេរមណី កិរយាក្រុងចាកការពោល
នូវពាក្យអាគ្រក់ មានពាក្យត្រឡប់ចោះពោក ដែរប្រឡងអ្នក
ដែនជាដើម ។

៤. សម្បួលបាត វេរមណី កិរយាក្រុងចាកការពោល
នូវពាក្យរោយរាយកតប្រយោជន៍ ។

ទន្លេភន្តុ ៣ យ៉ាវ

១. អនុវត្តិជ្រើរ ចិត្តមិនសម្បិដវិធានៗពោះត្រពូរបស់អ្នក
ដែន ដោយគិតប្រមុននឹងខ្សោយចានជាផ្ទៃត្រពូរបស់ខ្ពស់ ។

២. អញ្ចប់ទៅ ចិត្តមិនចងកំនុកុំគុនគិតបំផុំ នឹងខ្សោយអ្នក
ដែនដល់នូវសេចក្តីវិនាស ។

៣. សម្បាខិជ្រើ គិតយល់យើង្វាគ្រោ ។

ពាក្យរាងនារោញេះវិភាគសម្បូរ

សុខចិត្តចំណួនប្រើក្រុង

ឧក្រុស

វិបត្តិប្បដិហាយ

សញ្ញសម្បត្តិសិទ្ធិយា

សញ្ញទុក្ខវិនាសាយ

បរិត្តំ ព្រៃច មង្គលំ ។

វិបត្តិប្បដិហាយ

សញ្ញសម្បត្តិសិទ្ធិយា

សញ្ញភយវិនាសាយ

បរិត្តំ ព្រៃច មង្គលំ ។

វិបត្តិប្បដិហាយ

សញ្ញសម្បត្តិសិទ្ធិយា

សញ្ញភេគវិនាសាយ

បរិត្តំ ព្រៃច មង្គលំ ។

ថ្វីជា សូមព្រះករុណាទាំងឡាយ ចំនើនទួរព្រះបរិត្តិជាចេយ-

មង្គល ដើម្បីនឹងការពារបញ្ជីសន្លួរិបត្តិ គិសចក្តីអន្តរាយ
ទាំងពួង ដើម្បីនឹងឱ្យបានសម្រេចទួរសម្បត្តិគ្រប់យ៉ាង ដើម្បីនឹង
ពួកគេ ពួកគេ ពួកគេទាំងអស់ ឱ្យវិនាសបាត់ថែរ
ហេង



ଫ୍ଲେଟ୍‌ପାଉ୍‌ଡାନ୍‌ଡାନ୍‌ହେଲ



ජාතික ප්‍රාග්ධන හා තුළ මැයි ۲۰۱۹

៩. ធនធាន ស្តីមានជីវិត ។

២. ធនាគារសញ្ញាណ សេចក្តីដឹងថាសរុមានជើនិត ។

៣.វិធានក្រុងការគាំទ្រនៃសម្បាប់ ។

၄. ឧបករមោ ព្រាយាមនឹងសម្បាប់ ។

៥. ពេន មរណ៍ សត្វស្តាប់ដោយព្រាយាមនោះ ។

ଶବ୍ଦିକାଳୀନ ଶାସନପତ୍ର ୫

៩. បរបិត្តិក្រឹត់ ន្រៀបដែលមានមុាលរបស់គេ ហើង.

លេងរក្សា ១

២. បរបិត្តិកសញ្ញាតា សេចក្តីផើចា ន្រោយមាន ម្នាស់របស់គេហូង់ហេងរក្សា ។

៣. ចំណាំ ចិត្ត គិតនឹងលុច ។

៤.ឧបក្រមេា ព្យាយាមនឹងលួច ។

៥.តែន ហរណ៍ លួចធានមកដោយព្យាយាមនោះ ។

ការទស្សីថ្លាចារៈ មានន័ំ ៥

១.អគមនីយដ្ឋាន៖ ស្តីដែលមិនគូរនឹងគប់រក គឺស្តីដែលមានគេហ្មង់ហេងរក្សា ។

២.តស្សី សេវនិច្ឆ័ំ គឺតើនឹងសេពន្ធរំមេចុនិធុ និងស្តីនោះ ។

៣.ឧបក្រមេា ព្យាយាមនឹងសេពន្ធរំមេចុនិធុនោះ ។

៤.មគ្គន មគ្គប្បុជិចាន់៖ ព្រមទាំងមគ្គនឹងមគ្គឱ្យដល់គ្នា។
មុនាំនាទាន មានន័ំ ៥

១.អតិថិជ្រើន រត្តុ រត្តុមិនពិត ។

២.វិសំវាទនិច្ឆ័ំ គឺតើនឹងពោលឱ្យខុស ។

៣.តដ្ឋា រាយាមេា ព្យាយាមនឹងពោលឱ្យខុស ។

៤.បរសុំ កន្លែងត្រូវជាន់នៃ ព្យាព័ណ៌អ្នកដែលមានសំណង់ស្រាត់
នូវសេចក្តីនេះ ។

ចិន្ទុជាតាមា នាលន្តូ ៤

១.កិន្ទិតព្យោ បរ អ្នកដែលដែលមានរូប គីឡូនគិបី
ពួរពួរដំបែក ។

២.កេទនបុរក្ការតោ គិតិនឹងពួរពួរដំបែកអ្នកដែល

៣.កដ្ឋាន រាយាមេា ព្យាយាមនឹងពួរពួរដំបែកអ្នក
ដែលនេះ ។

៤.កសុំ កន្លែងត្រូវជាន់នៃ ព្យាព័ណ៌អ្នកនេះខ្សោយស្រាត់
ដំណើរដែលខ្លួនពួរពួរដំបែកនេះ ។

ចិន្ទុជាតាមា នាលន្តូ ៣

១.អភិវឌ្ឍន៍ព្យោ បរ អ្នកដែលដែលមានរូប គីឡូន
គិបីដែរប្រឡេច ។

២.កុបិយិតិត្រូវ ចិត្តិនឹងនន្តក់ ។

៣.អភិវឌ្ឍន៍ ពាណដែរប្រឡេចគេ ។

សង្គម្រួចចាប់ ថ្ងៃនេះលើ ២

៩.ការតិចយុទ្ធសាស្ត្របារណាទិនិរត្ថកម្ម ពាក្យតែ
ប្រយោជន៍ មានរឿងចម្លាចំណែនមហាការតែ និងរឿងភពណ៍
លូចនាំនាងសេតាយកឡើដោដើម ។

១០.តិចវិញ្ញុបិកចំកចំនំ ពានពោលនូវពាក្យតែ
ប្រយោជន៍ មានសភាពដូចខាងក្រោម ។

អតិថិជ្រើន ថ្ងៃនេះលើ ២

៩.បរភណ្ឌ ត្រួតពារបស់អ្នកដែល ។

១០.អត្ថនោ បរិណាមនំ គិតចង់បង្កើនត្រួតព្យរបស់
អ្នកដែលនោះ ឱ្យបានមកជាវ្យរបស់ខ្ពុន ដោយកលខាយ
ធ្វើដោយ ។

ព្រាណាន ថ្ងៃនេះលើ ២

៩.បរសប្តាហ អ្នកដែលត្រួតពីខ្ពុន ។

១០.តិស្ស តាំ តាំ វិនាសចិនា គិតគុំគុនប្រុងនឹងឱ្យ
អ្នកនោះដល់នូវសេចក្តីវិនាស ដោយហេតុនោះ ។

ចិត្តាណិជ្ជី មាននូល ២

៩.វត្ថុនៅ ឬ គបិកាការរិបរិត្តកា ចិត្តបែបខ្លួន
ដោយអាការខុសអំពីព្រះរាជនត្រូវដាន់ដើម ។

១០.យថា ឬ នំ គណ្តាតិ តថាការនេន តស្ស-
បង្ហានំ គំនិតដែលយល់ខុសនោះ យើងខុសយ៉ាងណាតា ក៏
ប្រកាស់សេចក្តីខុសនោះថាគាត់ត្រូវឲ្យ ។

ន្រោប្រុចនិយោះ មាននូល ៤

៩.កែទនវត្ថុ វត្ថុជាទិន្នន័យនូវសិល គិទ្ធារទាំង ៣០
ចំពោះត្រង់ទ្វារណាមួយ ។

១០.សេវនិចត្តិ គិតនឹងសេរ ។

១១.ត្រូវ រាយការណ៍ ព្រាយាមនឹងសេពន្លឺរមេចុននោះ

១២.មត្តុន មត្តុប្បដិចានំ ញុំងមត្តុ និងមត្តុឱ្យដល់ត្រូវ។

សុវត្ថិភាព មាននូល ៤

៩.មជ្ឈិយវត្ថុ វត្ថុជាទិកាំង នៃសេចក្តីស្រីនឹង គិសុរាណ
និងមេរោយ ។

២. ក្រុកមួយតាបិត្ត គិតបំរុងនឹងជីក ។

៣. តាមដ្ឋាន រាយាមេា ព្រាយាមនឹងដីកន្លែវទីកស្រើនៅទោះ

៤. តិស្ស បាន ពាណិកន្លែវទីកស្រើនៅទោះ ឱ្យកន្លែង
បំពង់កច្ចាល់ទេ ។

និភាគទេនាច័ន មានន័ំ ៣

១. វិកាលោ កាលខុស គិតព្រះអាជិក្សាប្រជែងទៅហើយ
ដរាបទល់នឹងអរុណារៈ ។

២. យារកាលិកំ របស់ផែលគូរបរិភោគបាន ក្នុងកាល
គិតាំងពីអរុណារៈឡើង ដរាបដល់ថ្វីត្រង់ ។

៣. អធ្វើរាបរណិ ពាណលេបច្ចាល់ទេក្នុងបំពង់ក ។

និច្ចតិតែ: និច្ចមាន នូវចន្ទាយាសិក្សាចែង មានន័ំ នឹង:

៩. នច្ចិតិតាទិ ការលើយុងមានរាន់នឹងប្រើប្រាស់ជាមិះ ។

១០. ក្រុកមួយតាបិត្ត គិតបំរុងនឹងធ្វើ ។

៣.សុភទស្រួលត្តាយ គិមនំ ទោដើមីនីងស្តាប់ បុ
មិល ហើយបានស្តាប់ បុមិល ។

៤.មាលាទិ វត្ថុសម្រាប់ប្រជាប់កាយ មានផ្ទាកម្មង់
ជាដើម ។

៥.ធារណិតូន្លែកា សេចក្តីប្រចាំខែនឹងប្រជាប់កាក់ពេង ។

៦.តិស្ស ធារណ៍ ធនប្រជាប់កាក់ពេង នូវវត្ថុសម្រាប់
ប្រជាប់កាយ មានផ្ទាកម្មង់ជាដើមនៅ៖ ។

ឧប្បានយោន៌ មាននេះ ៣

៧.ឧប្បាសយនមហាសយនំ ទិេដេក ីអង្គុយ ដ៏ខ្ពស់
ដ៏ប្រសើរហូសប្រមាណ ។

៨.បរិភោគចិត្ត គិតនឹងដេក បុអង្គុយ ។

៩.បរិភោគករណ៍ ធនដេក បុអង្គុយ

សំណុរ និង ចម្រើយ

សូរ៖ យ៉ាងមេចហោថា វិបត្តិរបស់ខាងក្រោម ?

ធ្វើយ៖ ធម្មជាកិដែលញូវានៅសីល និងអាណីរធមិខិរិនាស
ឈ្មោះថា វិបត្តិ ។

សូរ៖ វិបត្តិនេះ មានបុន្ថែនយ៉ាងអូខេះ?

ធ្វើយ៖ វិបត្តិ មាន ៥ យ៉ាង គឺ :

១. អស្សូឡោ ហោកិ មិនធ្វើគុណព្រះរតនត្រូយ ។

២. ទុស្សីលោ ហោកិ ជាអ្នកប្រើស្ថាប់សីល

៣. កោកុហលមង្គលិកោ ហោកិ ជាអ្នកធ្វើមង្គល
ភ្នាក់ធ្វើល ។

៤. មង្គលំ បច្ចេកិ នៅ កម្លៃ ដើរ កំណែ មង្គលភ្នាក់ធ្វើល
មិនធ្វើកម្មធម្មលោកិយ ។

៥. តែងោ ច ពហិឡា ទកិណោយំ គិរោសកិ តត្ត
ច បុញ្ញការំ ករោកិ ឧបាសកស្សាងរកទកិណោយំបុគ្គលក្រោ
ពុន្ធសាសនា ។

សូរ៖ ចុះអើនៅក្នុងម្បត្តិរបស់ខាងក្រោម ?

ធ្វើយ៖ ធម្មជាតិដែលព្យាយាំងសិល និងអាណីរដមីរបស់ខាងក្រោម

សក ឱ្យលួបរិសុទ្ធដូរដៃនៅឡើង ហេតា សម្បត្តិខាងក្រោម ។

សូរ៖ ចុះសម្បត្តិនៅមានប៉ុន្មានយ៉ាង? អើនីខ្លះ?

ធ្វើយ៖ សម្បត្តិនៅមាន ៥ យ៉ាង គឺ:

១.សទ្ទា ហេតិ ឧបាសកមានសឡាតា ដើរកុណប្រោះ
រកនគ្រោះ ។

២.សិលវា ហេតិ ជាអ្នកមានសិល

៣.ន កោតុហលមង្គលិកោ ហេតិ មិនធ្វើមង្គល
ភ្នាក់ធ្វើល ។

៤.កម្នែំ បច្ចេកិ នៅ មង្គលំ ធ្វើតេកម្មផល មិន
ធ្វើមង្គលភ្នាក់ធ្វើលឡើយ ។

៥.ន តែតោ ច ពហិន្ទា នកូណិណោយំ គេសកិ
តិធ ច បុញ្ញការំ ករោតិ មិនសៀនរកនគ្រឹណិណោយំបុគ្គល
ក្រោពុទ្ធសាសនា

ព្រះក្រសួងរដ្ឋបាល

ពុទ្ធដៃសរណ៍ គច្ចាមិ ខ្ញុំព្រះក្រុណាសូមដល់នូវព្រះពុទ្ធផាឌីពីឯងទីរញ្ជក ។

ធម្មំ សរណ៍ គច្ចាមិ ខ្ញុំព្រះក្រុណាសូមដល់នូវព្រះធម៌
ជាឌីពីឯងទីរញ្ជក ។

សង្កែ សរណ៍ គច្ចាមិ ខ្ញុំព្រះក្រុណាសូមដល់នូវព្រះ
សង្ឃឹមជាឌីពីឯងទីរញ្ជក ។

ទុកិយម្យិ ពុទ្ធដៃសរណ៍ គច្ចាមិ ខ្ញុំព្រះក្រុណាសូមដល់
នូវព្រះពុទ្ធផាឌីពីឯងទីរញ្ជក ជាគម្រប់ពីរដងជង ។

ទុកិយម្យិ ធម្មំ សរណ៍ គច្ចាមិ ខ្ញុំព្រះក្រុណាសូម
ដល់នូវព្រះធម៌ជាឌីពីឯងទីរញ្ជក ជាគម្រប់ពីរដងជង ។

ទុកិយម្យិ សង្កែ សរណ៍ គច្ចាមិ ខ្ញុំព្រះក្រុណាសូម
ដល់នូវព្រះសង្ឃឹមជាឌីពីឯងទីរញ្ជក ជាគម្រប់ពីរដងជង ។

ភុកិយម្យិ ពុទ្ធដៃសរណ៍ គច្ចាមិ ខ្ញុំព្រះក្រុណាសូម
ដល់នូវព្រះពុទ្ធផាឌីពីឯងទីរញ្ជក ជាគម្រប់បិរដងជង ។

ពិភិយម្បី ធម្មំ សរណាំ គច្ចាមិ ខ្លែងត្រោះករុណាសូម
ដល់នូវត្រោះធំជាទីផើនទីរញ្ជក ជាកម្រប់បិះដឹងជីង ។

ពិភិយម្បី សង្ឃំ សរណាំ គច្ចាមិ ខ្លែងត្រោះករុណាសូម
ដល់នូវត្រោះសង្ឃឹមជាទីផើនទីរញ្ជក ជាកម្រប់បិះដឹងជីង ។

និមិត្តវារព្យេះពុទ្ធផ្សពិនិត្យនៃលួ

សម្បទេ អដ្ឋីសញ្ញា ទ្វាងសញ្ញា សហស្សីកែ
បញ្ជូសកសហស្សានិ នមាមិ សិរសា អហំ
ខ្លែងត្រោះករុណាសូមក្រាបច្ចោយបង្គ់ នូវត្រោះសម្បាសមុន្តទំន់
ឡាយ ២៨ ត្រោះអដ្ឋីជីង ១ មីន ២ ពាន់ត្រោះអដ្ឋីជីង ៥ សែន

ត្រោះអដ្ឋីជីង ដោយត្រូវឯង (របស់ខ្លែងត្រោះករុណា) ។

តែសំ ធម្មញ្ញា សង្ឃឹមញ្ញា អាទរេន នមាមិហំ
ខ្លែងត្រោះករុណាសូមក្រាបច្ចោយបង្គ់ នូវត្រោះធំជីង នូវត្រោះ
សង្ឃឹមជីង របស់ត្រោះសម្បាសមុន្តទំន់ឡាយទេះ ដោយគោរព ។

នមក្តារនុការេន	ហន្ទា សញ្ញា ឧបន្ទេរ
អនេកា អនុរាយាបិ	វិនសុវណ្ឌ អស់សកោ

ដោយអាជុកាតនេះកិរិយា នមស្ថារច្បាយបង្ក់ សូមខ្សែកំចាត់
បង្ក់នូវឧបត្រឡទៅដោយទាំងពីរ ទាំងសេចក្តីអនុវត្តទាំង-

ទ្វាយជាមនេក ក៏ចូរខ្សែកិរិយាសទេ កុំហិមានសេសសល់ឡើយ ។

សម្បថ្លែ បញ្ហាបញ្ហាសញ្ញា **ចតុវិសកិសហស្ស្រែក**

ទសសកសហស្សានិ **នមាមិ សិរសារ អហំ**

ខ្លួនព្រះករុណាសូមក្រាបច្បាយបង្ក់ នូវព្រះសម្បាសមុន្ទទទាំង-
ទ្វាយ ៥៥ ព្រះអង្គធី ២ មុន ៤ ពាន់ព្រះអង្គធី ៩ លានព្រះ
អង្គធី ដោយក្នុង (របស់ខ្លួនព្រះករុណា) ។

តែសំ ធម្មញ្ញ សង្ឃឹម្មញ្ញ **អាជុននេន នមាមិហំ**

ខ្លួនព្រះករុណាសូមក្រាបច្បាយបង្ក់ នូវព្រះធមិធី នូវព្រះ
សង្ឃឹម្មី របស់ព្រះសម្បាសមុន្ទទទាំងទ្វាយនោះ ដោយគោរព ។

នមភ្លាកនុការេន **ហន្ទា សព្វ ឧបន្ទេរៈ**

អនេកា អនុវត្តាបិ **វិនស្ស្រួល អស់សតោ**

ដោយអាជុកាតនេះកិរិយា នមស្ថារច្បាយបង្ក់ សូមខ្សែកំចាត់
បង្ក់នូវឧបត្រឡទៅដោយទាំងពីរ ទាំងសេចក្តី អនុវត្តទាំង-
ទ្វាយ ជាមនេក ក៏ចូរខ្សែកិរិយាសទេ កុំហិមានសេសសល់ឡើយ ។

សម្បទេ នរៀតុរសក់ **អង្គចត្តាចីសសហស្សីរក់**
វិសកិសកសហស្សានិ **នមាមិ សិរសា អហំ**
 ខ្លួយ ៩០៦ ព្រះអង្គធោន ៤ មីន ៨ ពាន់ព្រះអង្គធោន ២ លាន
 ព្រះអង្គធោន ដោយក្សោង (របស់ខ្លួយ) ។
តែសំ ធម្មព្យ សង្ឃឹមព្យ **អាទវន នមាមិហំ**
 ខ្លួយ ៩០៦ ព្រះករុណាសូមក្រាបច្ចាយបង់ នូវព្រះធ័រ នូវព្រះ
 សង្ឃឹម របស់ព្រះសម្បាសមុខទាំងនេះទៅ ដោយគោរព ។
នមក្តារនុការវន **ហន្ទា សញ្ញ ឧបឡូវេ**
អនេកា អន្តរាយាបិ **វិនស្សនុ អស់សក់**
 ដោយអានុកាត់នៅកិរិយានមស្តារច្ចាយបង់ សូមខ្សែកំចាត់
 បង់នូវឧបត្រទាំងនេះទៅ ទាំងសេចក្តីអន្តរាយទាំង-
 នេះ ជាអនេក ក៏ច្បារឱ្យវិនាសទៅ កុំហិមានសេសសល់ឡើយ

ពាក្យ្រប្រារព្យិត្តនៅក្នុងបណ្តុះស្សីរត្រូវ

យេ ស្អោ ស្អោចិត្តា កិសរណសរណា ឯក្តុ
 លោកន្ទោរ វា កុម្ភា កុម្ភា ឬ ឡើវា គុណគណគំ
 ហណព្យារដ្ឋា ស្អោកាលំ ទេវតានាំងឆ្លាយឯណា ជាកុម្ភ
 ទេវតាក្តិ មិនមែនជាកុម្ភទេវតាក្តិ ជាមួកមានចិត្តស្ថែប់ មានព្រះ
 រកនត្រៀមឃើនិងទីរព្យុក ដែលមាននៅក្នុងលោកនេះ បួន្ទុង
 ចន្ទោះនៅលោក ជាមួកខ្លល់ខ្លាយ ក្នុងកិរិយាការំយកនូវពេញនឹង
 គុណស្អោ កាល ។

ឯក្រុង ឡើវា វេរកនកមយេ មេរុវាង៊ី
 វស្អោ ស្អោ ស្អោ ស្អោ សហក្តុ មុនិវវេចនំ
 សោក្តុមក្តុ សមក្តុ សូមទេវតានាំងឆ្លាយនោះ អព្វិល្បូ
 មក ម្ប៉ាងឡើក ទេវតាដែលស្ថិតនៅលើក្នុំមេរុវាង៊ី សូន្ទសិនីកែ
 មាសដំប្រើប្រាស់ សូមអព្វិល្បូមកដោ សូមទេវតាដែលបុរស
 ទាំងឆ្លាយ អព្វិល្បូមកការំទិសមាតម ដើម្បីស្អាបន្ទូវពាក្យ្រនៃ
 ព្រះមុនិដំបរ ជាចម្លៀដ្រើប្រើប្រាស់ លើសជាមេរិចក្នុងកំពើកំសេចក្តី
 ត្រួតការ ។

សព្វសុ ចក្ខវាគម្យសុ យក្តា ទេវា ច ព្រហ្ម-
នៅ យំ អម្ចោហិ កតំ បុញ្ញា សព្វសម្បត្តិ សាលក
បុណ្យឯណាដែលយើងបានធ្វើហើយ ជាបុណ្យអាមីរសម្រេច
នូវសម្បត្តិទាំងពួន សូមយក្តុទាំងឡាយដៃនេះ ទេវតានាំងឡាយដៃនេះ
ព្រហ្មទាំងឡាយដៃនេះ ក្នុងចក្ខវាគម្យទាំងអស់ (អនុមោទនាគ្រោះ
អរនឹងបុណ្យនៅ៖) ។

សព្វ តំ អនុមោទិត្តា សមត្តា សាសនេ រតា
បមានរហិតា ហោន្ទុ អារក្សាសុ វិសេសតោ
យក្តុ និងទេវតា និងព្រហ្មទាំងអស់ កាលបើបានអនុមោទនា
នូវបុណ្យនៅ៖ហើយ ចូរព្រមព្រៀងត្តាគ្រោះ ក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនា
រក្សា (នូវព្រះពុទ្ធសាសនា) ដោយឧបាយដីវិសេស ក្នុងការ
រក្សា (នូវព្រះពុទ្ធសាសនា) ដោយឧបាយដីវិសេស ។

សាសនសូ ច លោកសូ វុខ្សី ភវត្តុ សព្វទា
សាសនមី ច លោកពុ ទេវា រក្សានុ សព្វទា
សូមីរសច្ចិថមិន កើតមានដល់ព្រះពុទ្ធសាសនាដៃនេះ
ដល់សព្វលោកដៃនេះ ឱ្យបានសព្វកាលនៅ សូមទេវតានាំងឡាយ

អភិបាលរក្សាទុវត្ថុសាសនាជន នូវសត្វលោកជន ឱ្យចាន
ស្អាត កាល ព្រៀងទេ ។

សត្វី ហោនុ សុខិ សព្វ បរិវារេហិ អត្ថនោ
អនិយា សុមនា ហោនុ សហ សព្វហិ ញ្ញាតិកិ
សព្វសត្វទាំងអស់ ព្រមទាំងបរិវារទាំងឡាយរបស់ខ្ពស់ សុមឱ្យ
មានសេចក្តីសុខស្រួល សុមឱ្យជាម្នកតែមាន សេចក្តីទុក្ខកំយ
ជាម្នកមានចិត្តល្អ ព្រមទាំងជនជាប្រាតិសន្តានទាំងអស់គ្នា ។

យណុ ទ្វានេស វស្សានិ ចិន្ទិយិសុ សនេរកា
ចិរសុំ ចិន្ទិយន្ទាបិ នេរ ជានិសុ មង្គលំ
ចក្ខវាទុសហសុំសុ ទសសុ យេន តិត្តកំ
កាលំ កោលាហលំ ជាតំ យារ ព្រហ្មនិវសនា
មនុស្សព្រមទាំងទេរភាពទាំងឡាយ បានទាំងគ្នាគិរក នូវ
មង្គលធម៌ អស់ ១២ ឆ្នាំ មនុស្ស និងទេរភាពទាំងនេះ គ្នានៅ ១
មិថុនចក្ខវាទុ ទេរភាពទាំងនេះ គ្នានៅ ១២ មិថុន
ដើម្បីរមង្គលធម៌ គ្នានៅ គ្នានៅ ១២ មិថុន ទេរភាពទាំងនេះ គ្នានៅ ១២ មិថុន
ជានិនិមិត្ត និងទេរភាពទាំងនេះ គ្នានៅ ១២ មិថុន ទេរភាពទាំងនេះ គ្នានៅ ១២ មិថុន

យំ លោកនាច់ ទេសសិ សញ្ញាបរិនាសន់
យំ សុត្រា សញ្ញុក្តែហិ មុព្យានា សំខិយា នរ
ធនមាធិគុណុបេកំ មង្គលនូមុណាម ហេ
ព្រះបរមលោកនាច់ ឡ្វ់ត្រាស់សម្លៀងហើយនូវមង្គលឯណា
ដែលជាគ្រឹះត្រូវបានចាប់ដោយខ្លួនឯង នរដែនទាំងឡាយ រាប់
ចំនួនមិនបានស្ថាប់នូវមង្គលឯណា ហើយបានរួចចាកទុក្តុទាំង-
ឡូង ម្នាលទេរភាពាទាំងឡាយ យើងពោលតែនូវនេះ នូវមង្គល
នេះ ដ៏ប្រកបដោយគុណមានយ៉ាងនេះជាដីម

ចូលទស្សន្ត្រ

ធនមេ សុត្រា (សូត្រនេះយោងមង្គលសូត្រ) តិខុំ (យោង
អាននូ) បានស្ថាប់មកហើយយ៉ាងនេះថា

ឯកំ សមយំ ភតវា សារត្តិយំ វិហារកិ ធើភវនេ
អនាថិបិណ្ឌិកសួយ អារមេ សម័យមួយ ព្រះដ៏មានព្រះ
ភាគត្រឡប់គឺក្នុងរក្សាទេតែនេះ ជាអារមរបស់អនាថិបិណ្ឌិក-
សេដ្ឋិទ្ទិបក្រុងសារត្តិ ។

អចេខា អញ្ជីតវា ទេវតា អភិក្សន្ទាយ រក្សិយា
អភិក្សន្ទរណ្តា កេរលកប្បៀ ធែកវនំ ឱភាស់ត្រា
យេន ភគវា តេនុបសដ្ឋមិ ឧបសដ្ឋមិត្រា ភគវនំ
អភិវាទេត្រា ឯកមន្នំ អដ្ឋាសិ លំដាប់នោះឯង ទេវតា
អង្គ ៩ កាលដែលរោលរាជត្រីបច្ចាមយាមក្នុងទេវហើយ មានរសិធភី
ដែល ពួកគេរក្សាដែកនាំនូវឲ្យទាំងអស់ខ្សែស្វាគ់ហើយ ព្រះដែល
ព្រះភាគត្រឡប់តាមក្នុងទិន្នន័យ កំចូលទេវក្នុងទិន្នន័យ លុះចូលទេវ
ដល់ហើយ ទិន្នន័យបង្កែចំពោះ អង្គព្រះដែលព្រះភាគត្រ ហើយ
ឈរក្នុងទិន្នន័យ ។

ឯកមន្តំ បីតា ខោ សា ទេរពា ភគរន្តំ គាថោយ
អធិរកាសិ កាលទេរពានេះ ឈរកុងទិន្ន័សមគ្គរហើយ ទីប
ក្រាបទូលព្យេះដំមានព្យេះភាគច ដោយពាក្យជាកាថោ(យ៉ាងនេះ)ថា:

ពហុ ទេរាជ មនុស្សា ច មដ្ឋលានិ អចិន្តយំ អាកដ្ឋមានា សោត្តានំ ព្រហិ មដ្ឋលមុត្តមំ ។

ទេវតា និងមនុស្សទាំងឡាយជាប្រើប្រាស់ ប្រចាំខែក្នុងសេចក្តីស្អី
បានគិតរកនូវមធ្យលទាំងឡាយ សូមព្រះអង្គទេន ព្រះមេត្តាសម្រេង

ប្រាប់នូវមង្គលដ៏ខ្ពស់ (ព្រះដ៏មានព្រះភាគត្រួងត្រាស់ សម្រាង ពិបាក្យទេរការនោះ ដោយពុទ្ធភាសិកជាកាថាយ៉ាងនេះ) ថា:

អស់វនា ច ពាលាឌំ បណ្តិតានព្យ សែវនា

បួជា ច បួជិនិយាឌំ ឯកម្មង់លម្អិតម៉ឺន់ ។

កិរិយាមិនសេតគប់ នូវបុគ្គលពាលទាំងឡាយ ១ កិរិយាសេតគប់នូវបុគ្គល ជាបណ្តិតទាំងឡាយ ១ កិរិយាបួជាសល់បុគ្គលដែលគួរបួជាទាំងឡាយ ១ ទាំង ៣ នេះ ជាមង្គលដ៏ខ្ពស់ ។

បង្កើរបនេសវាសោ ច បុញ្ញ ច កតិបុញ្ញតា

អត្ថសម្ងាបណិជិ ច ឯកម្មង់លម្អិតម៉ឺន់ ។

កិរិយានៅក្នុងប្រទេសដ៏សមគ្គ ១ ភារ់នេះបុគ្គលបានធ្វើបុណ្យទុកហើយក្នុងកាលមុន ១ កិរិយាកម្មល័ខ្លួនដោយប្រព័ន ១ ទាំង ៣ នេះ ជាមង្គលដ៏ខ្ពស់ ។

ពាហុសចូព្យ សិប្បុព្យ វិនយោ ច សុសិក្សិតោ

សុភាសិកា ច យា វាទា ឯកម្មង់លម្អិតម៉ឺន់ ។

ភារ់នេះបុគ្គលបានស្ថាប់ បានរៀនហើយ ដោយប្រើន ១

សិល្បៀសាស្ត្រ គិសចក្តីផ្លូវយាសក្នុងហត្ថកម្ម របស់អ្នកបុស
និងគ្របស្ថ ១ វិនិយោដលបុគ្គលសិក្សា ធោយប្រព័ន្ធទៅ ១ វាទា
ដែលបុគ្គលពោលត្រីមត្រី ១ ទាំង ៤ នេះ ជាមួលដៅខ្ពស់ម៉ោង ។

មាតាបិតុឧបដ្ឋានំ បុត្តិទារស្សី សង្គហោ

អនាកុលា ច កម្មន្ទា ឯកម្មដ្ឋលមុត្តម៉ោងំ

កិរិយាបំនើនូវមាតា ១ កិរិយាបំនើនូវបិតា ១ សេចក្តី
សង្ឃ្រោះដល់បុគ្រ និងភិរិយា ១ ការងារទាំងឡាយ ដែលមិន
ច្របូកច្របល់ ១ ទាំង ៤ នេះ ជាមួលដៅខ្ពស់ម៉ោង ។

ទានព្យ ធមុចិរិយា ច ញ្ហាតកានព្យ សង្គហោ

អនវដ្ឋានិ កម្មានិ ឯកម្មដ្ឋលមុត្តម៉ោងំ ។

កិរិយាបិច្ចាគទាន ១ កិរិយាប្រព្រឹត្តិនូវធម៌ ១ សេចក្តី
សង្ឃ្រោះដល់ញ្ហាតិទាំងឡាយ ១ ការងារទាំងឡាយ ដែលមិន
មានទោស ១ ទាំង ៤ នេះ ជាមួលដៅខ្ពស់ម៉ោង ។

អារកិ វិរកិ បាប មដ្ឋានា ច សព្វមោ

អប្បមានោ ច ធមេសុ ឯកម្មដ្ឋលមុត្តម៉ោងំ ។

កិរិយាមិនត្រកអរក្នុងបាប និងកិរិយាបៀវចាកបាប ១

សេចក្តីសង្គមចាកកិរិយាជីវិតនូវទីក្រសួង ១ សេចក្តីមិនប្រមាន
ក្នុងធម៌ទាំងឡាយ ១ ទាំង ៣ នេះ ជាមួលដៅខ្លួន ។

គាររោ ច និវាតោ ច សន្តិដី ច កតព្យាតា

ការលេន ធម្ពស្សរំ ឯកម្មួលមុត្តមំ ។

សេចក្តីគោរពចំពោះបុគ្គលដែលគូរគោរព ១ កិរិយាប្រ-
ព្រឹត្តបន្ទាបន្ទូវខ្ពស់ ១ សេចក្តីត្រួកអរចំពោះរបស់ដែលមាន ១
ភារ់នៃបុគ្គលអ្នកដីនូវខ្លួន ១ ដែលអ្នកដើរដើរដើរដើរដើរ
កិរិយាស្តាបន្ទូវធម៌តាមកាល ១ ទាំង ៥ នេះ ជាមួលដៅខ្លួន ។

ខ្លឿ ច សោរចស្សរោ សមណានព្យ ទស្សនំ

ការលេន ធម្ពសាកច្ចាត ឯកម្មួលមុត្តមំ ។

សេចក្តីអត់ធម៌ ១ ភារ់នៃបុគ្គលដែលគោរពដោយ
ដោយ ១ កិរិយាតានយើងឱ្យបានជួយបន្ទូវសមណ៍ទាំងឡាយ ១ ធម្ព-
សាកច្ចាត គិតិកិរិយាសន្ទនាទេវិញ្ញុទេមកនូវធម៌តាមកាល ១ ទាំង
៥ នេះ ជាមួលដៅខ្លួន ។

តោ ច ព្រហ្មចិរិយព្យ អរិយសច្ចាន ទស្សនំ

ទិញ្ញានសច្ចិកិរិយា ច ឯកម្មួលមុត្តមំ ។

សេចក្តីព្រាយាមដុតនូវធាបជម៉ឺ ១ កិរិយាប្រព្រឹត្តនូវធែមីដ៏
ប្រសិរ ១ កិរិយាយើញ្ញរអរិយសច្ចាចាំងឆ្លាយ ១ កិរិយាថ្មីឱ្យ
ជាក់ច្បាស់នូវព្រះនិញ្ញាន ១ ទាំង ៤ នេះ ជាមង្គលដ៏ខ្ពត្តម ។

ធម្មោស្ស លោកធម្រោហិ ចិត្តំ យស្ស ន កម្រោគ
អសោកំ វិរជំ ខេមំ ឯកមួនអុត្តមំ

ចិត្តនៃបុគ្គលិណាតា ដែលលោកធម្រោចាំងឆ្លាយ ពាល់ត្រូវ
ហើយ មិនវារៀបញ្ហាបញ្ញា ១ មិនមានសេចក្តីសោក ១ មានធ្វូលី
គីភត់ទៅត្រាសហើយ ១ ជាចិត្តកៅយមក្រាន្ត ១ ទាំង ៤ នេះ ជាមង្គលដ៏ខ្ពត្តម ។

ឯកាទិសានិ កញ្ញាន សញ្ញត្តមបរាណិកា សញ្ញត្ត
សោត្តិ គច្ចនិ តន្លេសំ មង្គលមុត្តមន្តិ ។

ទេវការិនមនុស្សទាំងឆ្លាយ ធ្វើនូវមង្គលទាំងឆ្លាយប្រកាស
ដូច្នេះហើយ ជាអ្នកមិនចាលចាយក្នុងទីទាំងពួង តែងដល់នូវ
សិរសុស្តីក្នុងទីទាំងពួង (ម្នាលទេវកា អ្នកចូរប្រកាន់ធោះថា) មង្គល
ទាំង ៣៨ ប្រការ មានកិរិយាមិនសេតកប់ នូវបុគ្គលពាលជាដើម
នៅ៖ របស់ទេវការិនមនុស្សទាំងអម្រាលនោះ ជាមង្គលដ៏ខ្ពត្តម

ប្រភាពសុខករណីយេទត្តសុវត្ថិ

យស្សានុភារគោល យក្សា នៅ ទស្សនិ ភីសនំ
យក្សទាំងឡាយ មិនហានសំដែងនូវអាការ៖ គួរខ្លាចឡើយ ព្រោះ
អានុភាពនៃព្រះបរិត្តិនិតា ។ យមិ ចោរានុយុណ្ឌាន៉ា
រតិនិវមតិនិគោល ម្បាងឡើត បុគ្គលមិនខ្លួនប្រជុសក្នុងយែប
ទិនច័ំ ហើយព្យាយាមរៀនសូត្រ នូវព្រះបរិត្តិនិតា ។ សុវាំ
សុបតិ សុគោល ច ឬបាប់ កិណិ ន បស្សិ កំពុងដេក
លក់ បូលកំរូចហើយ កំជាសុខ រំមែងមិនយើញនូវសុបិន កំ
អាភ្លកំតិចក្នុង ។

ឯវមាទិគុណុបេត់ បរិត្តនុមុណាម ហេ យើង
ទាំងឡាយសូត្រនូវនេះ នូវព្រះបរិត្តនោះ ដែលប្រកបដោយ
គុណទាំងឡាយ មានយ៉ាងនេះជាដើម

ករណីយេទត្តសុវត្ថិ

ករណីយេមត្តកុសលេន យនំ សន្នំ បទំ អភិ-
សមេច្ចុ កិច្ចិនិតា (ដែលព្រះអរិយៈ) បានត្រាស់ដឹង នូវ

កោដ្ឋាស់នេះមិនមែនស្ថាប់គីឡូទេ តានធ្វើហើយ កិច្ច
 នេះ គីរុលបុត្រ អ្នកណាសក្តុងប្រយោជន៍ គួរធ្វើ ។ សំភោះ
 ខ្លួន ច សុបុណ្ឌ ច កុលបុត្រនោះ ជាអ្នកអាចហើនឯង ត្រូវ
 ដោយកាយ និងវាទាឯឯង ត្រូវល្អដោយចិត្តឯង ។ សុវត្ថា
 ចស្ស មុនុ អនុកិមានី ជាអ្នកប្រដៃដោយឯង សុភាពនេះ-
 ភ្លឺឯង មិនមានមាន៖ ដីក្រោលឯង ។ សិន្តុស្សកោ ច
 សុភរោ ច ជាអ្នកសញ្ញាសឯង គេចិញ្ញីមងាយឯង ។ អប្ប-
 កិច្ចា ច សលូបុករុក្តឹង ជាអ្នកមានកិច្ចឯករោះកិច្ចឯង ប្រព្រឹត្ត
 ស្រាល (ក្តុងកាយ និងចិត្តឯង) ។ សិន្តិត្រូវយោ ច និបកោ
 ច ជាអ្នកមានតត្រូវយសគត់ស្រកំឯង មានប្រធានាត់ឯង ។
 អប្បគត់ កុលិសុ អនុនុកិច្ចា ជាអ្នកមិនមែនឯង មិន
 ជាបំពាក់ក្តុងត្រកូលទាំងឡាយឯង ។ ន ច ខុន្តែ សមានរោ
 កិច្ចិ យេន វិញ្ញុ បរ ឧបរឡើយំ វិញ្ញុជនទាំងឡាយ
 គួរតី៖ ដៃលន្ទរជនទាំងឡាយដែលដោយកម្មឯងណា មិនគួរប្រព្រឹត្ត

ធ្វើនូវកម្មនោះ ដែលជាកម្មលាមកសុម្បីតិចត្បូច (ហើយគួរជាយ
មេត្តាចិត្ត ចំពោះពពុកនៃសត្វថា) សុខិន្ទា វា ខេមិនា
ហេតុ សញ្ញ សត្តា ភវន្ទ សុខិត្តា សត្វទាំងឡាយ
ទាំងពុង សុមីរមានសេចក្តីសុខ ីរមានសេចក្តីកេរីម ីរមាន
ឧនដល់នូវសេចក្តីសុខចុះ ។ យេ កែចិ បាលភ្លៀត្តិ តសា
វា ចារវា វា អនវេសសា សត្វមានជីវិតទាំងឡាយ
ឯណា តែមានសេសសល់ នោះសត្វដែលជាអ្នកមានសេចក្តី
តក់សុត គឺនោះមានតណ្ហាកី ជាអ្នកមាំមួន គឺតែមានតណ្ហាកី ។
ទីយា វា យេ មហន្តា វា សត្វទាំងឡាយឯណា មានកាយ
ផែងក្នី ធំក្នី ។ មជ្ឈិមា រស្សកា អនុកចូលា មានកាយ
យ៉ាងកណ្តាលក្នី ិនិក្នី មានកាយដំស្ថុម បុជាកំក្នី ។ ទិដ្ឋា វា
យេ ច អទិដ្ឋា សត្វទាំងឡាយឯណា ដែលយើងយើងក្នី មិន
យើងក្នី ។ យេ ច ទួរ វសន្តិ អវិទួរ សត្វទាំងឡាយ
ឯណា នោះក្នុងទិញ្ញាយក្នី ក្នុងទិនិត្តក្នី ។ ភ្លៀតា វា សម្រេសិ
វា ដែលកែវគ្គុចមកហើយក្នី ដែលកំពុងស្សាងរកទិកេត្តិក្នី ។

សញ្ញ សត្តា កវន្ទុ សុធមិត្តា សត្វទាំងឡាយទាំងពួន សូម
ឱ្យមានខ្លួនដល់នូវសេចក្តីសុខបុះ ន បរ បរ និកុញ្ចោះ
សត្វដែលមិនគូរកំហែងយោះពេលបៀន នូវសត្វដែលឡើយ ។ និភី-
មញ្ចប់ កត្តិថ្លែង នៃ កិញ្ញិ មិនគូរមើលងាយគេតិចតុច ក្នុង
ទិណាមួយឡើយ ។ ព្រារណ៍សន្នា បជិយសព្វា នាម្ញ-
មញ្ចប់ នុក្សិច្ចោយ មិនគូរប្រាប់នូវសេចក្តីនុក្សិដល់គ្នា
និងគ្នា ដោយសេចក្តីក្រោរក្រាង និងដោយបជិយសព្វា គឺ
សេចក្តីចង្វោះចង្វោះដល់ក្នុងចិត្តឡើយ ។ មាតា យចា និយំ
បុត្តំ អាយុសា ឯកបុត្តិមនុរក្សា មាតាប្រឈមរក្សាបុត្រដែល
កើតអំពីខ្លួន ជាកូនកែមួយដោយអាយុ គីចាសុម្ពិជិវិក កំហើន
លេបដែលក្នុងការរក្សានូវបុត្របាន យ៉ាងណាមិញ្ញា ឯវម្ពិ សញ្ញ-
ក្តិតិសុ មានសម្បារះយេ អបិមាណាំ បុត្តិលគ្នាបច្ចេន
នូវមេត្តាចិត្ត មិនមានប្រមាណ ចំពោះទេវកសត្វទាំងឡាយ
ទាំងពួនយ៉ាងនោះនេះ ។ មេត្តាប្រឈម សញ្ញលោកស្តី មាន-

សម្រារយោ អបិរមាណាំ ឧទេះ អធោ ច កិរិយព្យ
អសម្តាចំ អវេះ អសបត្តំ បុគ្គលគូរចម្រើននូវមេភ្លាចិត្ត
មិនមានប្រមាណ ជាជម្រើមិនចង្វៀក មិនមានពេរ មិនមាន
សត្រូវទៅក្នុងលោកនាំអស់ គឺក្នុងខាងលើផែន ខាងក្រោមផែន
ខាងទីនេះ គឺត្រង់កណ្តាលផែន ។

កិដ្ឋព្យវាំ និសិទ្ធិ វា សយានោ វា យារ់ តស្ស
វិគតមិទ្ធិ ។ (បុគ្គលអ្នកចម្រើននូវមេភ្លាចិត្តនោះ) ទោះយវភី
ដើរភី អង្គុយភី ដេកភី ជាអ្នកមានសេចភីដោកង់កំទៅប្រាស
ហើយ គឺថា ជាអ្នកមិនដេកលក់ អស់កាលត្រីមណា ។ ឯណា
សកិ អធិដ្ឋយុ គូរដំកល់នូវមេភ្លាចិត្តឱ្យ ។ (អស់កាលត្រីម
នោះ) ។ ប្រហូមេកំ វិហារំ តិច មាបុ បណ្ឌិតនាំងន្យាយ
ពោលនូវកិរិយាទុះចាបាប្រហូវិហារក្នុងសាសនានេះ ។

ទិដ្ឋិព្យ អនុបគម្ព សិលវា ទស្សនេន សម្បទ្ធិ
កាមេសុ វិនេយុ គេធំ នហិជាកុ គព្យសេយ៉ែ
បុនវេតិកិ (បុគ្គលដែលមានមេភ្លាប្រហូវិហារ) មិនដល់សិប់នូវ

ទិន្នន័យ ជាមួកមានសិលប្រកបដោយទស្សនសម្បែន គិតសាតាបត្រិ-
មគ្គបន្ទាបង់នូវសេចក្តីព្រៃកអរកុងកាមទាំងឡាយហើយ រំមេង
មិនមកការទៅត្វូលសេយ្យរាស់ គិចា មិនកើតកុងគឺឡើតឡើយ

រាជរាជាណាចក្រកម្ពុជា

(វិបស្សិស្ស នមត្ត ។បេ។ មហាឌ្ឋោ វិតសារទំ មានហើយ)

នមោ មេ សញ្ញុទូទានំ ឧប្បន្ទានំ មហេសិនំ
ខ្លំព្រះករុណា សូមក្រាបថ្នាយបង់ ចំពោះព្រះពុទ្ធដាម្បាស់ត្រប់
ព្រះអង្គ ដែលធានត្រាស់រួចមកហើយ ព្រះអង្គស្មោះរកនូវគុណ
ផែង (ព្រះសម្បទទាំងនោះ គិ)

តណ្ហុងេ មហាវិេរ ព្រះតណ្ហុរ ព្រះអង្គមាន
ព្យាយាមទំ ។

មេធុងេ មហាយសោ ព្រះមេធុរ ព្រះអង្គមាន
យសទំ ។

សរណុងេ លោកហិត្តា ព្រះសរណុរ ព្រះអង្គ
ធ្វើឱ្យជាប្រយោជន៍ដល់សត្វលោក ។

ទិបង្កេហ៍ ធុកិន្ទេហ៍ ព្រះទិបង្គរ ព្រះអង្គទេស្រែន្ទីរបញ្ញា
ដ៏រួចរាល់ ។

កោណ្ឌូញញ្ញា ជនបាមេក្តា ព្រះកោណ្ឌូញញ្ញា៖ ព្រះអង្គ
ជាប្រធាននៃពួកជន ។

មង្គលេហ៍ បុរិសោសេហ៍ ព្រះមង្គល ព្រះអង្គជាបុរស
ដ៏ប្រសិរី ។

សុមនោ សុមនោ ធម៌ហ៍ ព្រះសុមនោ៖ ព្រះអង្គជាអ្នក
ប្រធ្ថុ មានព្រះហបុនុយដ៏ល្អ ។

វរេត្តា វត្តិវឌ្ឍនោ ព្រះវរេត្តា ព្រះអង្គញ្ចាំងសេចក្តី
ត្រួកអរគួចម្រើន ។

សោភិត្តា គុណសម្បនោ ព្រះសោភិត្តា ព្រះអង្គបិ-
បុណ្ឌី ដោយព្រះគុណា ។

អនោមទស្សី ជនុត្តិមោ ព្រះអនោមទស្សី ព្រះអង្គ
ឧត្តមជានៃពួកជន ។

បន្ទុមោ លោកបង្កោត្តា ព្រះបន្ទុមោ ព្រះអង្គញ្ចាំង
លោកខិត្តិស្សាន ។

នារមេ វរសារចិ ព្រះនាន់ ព្រះអង្គដូចជាសារចិ
ដែលបានបង្កើតឡើង ។

បទុមុត្តកោ សត្វសាកោ ព្រះបទុមុត្តរោ ព្រះអង្គជាមីម
សារនៃពួកស័្ទោ ។

សុមេធោ អប្បដិបុត្តលោ ព្រះសុមេធោ ព្រះអង្គរក
បុត្តលប្រឹបង្គច្ចាន ។

សុជាគោ សព្វលោកគ្រោ ព្រះសុជាត់ ព្រះអង្គ
ប្រសើរលើសជាងសត្វលោកទាំងពួង ។

បិយទស្សី នរាសកោ ព្រះបិយទស្សី ព្រះអង្គប្រសើរ
ជាងនរជន ។

អត្ថទស្សី ការុណិកោ ព្រះធម្យទស្សី ព្រះអង្គបន្ទាប់
នូវនឹងជីត ។

សិន្ទគ្រោ អសមោ លោកោ ព្រះសិន្ទគ្រោ ព្រះអង្គតែត
មានអ្នកណាលេសិន្ទុងលោក ។

តិស្សាព ច វទតំ វកោ ព្រះតិស្សោ ព្រះអង្គប្រសើរជាង
អ្នកប្រាណដឹងសំដើរទាំងន្យាយ ។

ជុស្សា ច វវទេ ពុទ្ធត ព្រះពុទ្ធឌែងព្រះនាមជុស្ស៖
ព្រះអង្គប្រទាននូវធីដីប្រសើរ ។

វិបស្សី ច អនុបមោ ព្រះវិបស្សី ព្រះអង្គតំណានអ្នក
ណាយ ប្រើបង្កើមបានឡើយ ។

សិទិ សព្វហិតោ សត្វា ព្រះសិទិ ព្រះអង្គជាគ្រូ
ប្រើប្រដៅ ធ្វើឱ្យជាប្រយោជន៍ដល់សព្វទាំងពួង ។

នៃស្សុវិត សុខទាយកោ ព្រះនៃស្សុវិត ព្រះអង្គប្រទាន
នូវសេចក្តីសុខ ។

កកុសទេ សត្វវាគោ ព្រះកកុសនេះ ព្រះអង្គនាំសព្វ
ចេញចាកដ្ឋូវច្បាយដាច់ស្រួល គិតិលេស ។

កោនាគមនោ រណពួនោ ព្រះកោនាគមនេះ ព្រះ
អង្គបំបាត់នូវសត្វវិត គិតិលេស ។

កស្សុបោ សិរិសម្បទេ ព្រះកស្សុបុះ ព្រះអង្គបិ-
បុណ្ឌីដោយសិរិ ។

គោតមោ សក្សុបុង្វោ ព្រះគោតមេ ព្រះអង្គប្រសើរ

ចម្បងជាងពួកសក្សាណ

(ដែល ចព្យាល់ ច សម្បទ្ទា ។ប៚។ និពុកោ ចតុវា កវ មានហើយ)។

តែសំ សច្ចេន សីលេន ខ្លិមេភ្តាតលេន ច ដោយ
សច្ចេះដោ ដោយសីលដោ ដោយកម្បាំដែនខ្លិ និងមេភ្តាតដោ នៃ
ព្រះសម្បទ្ទាចំនង្វាយនោះ ។

តែបិ គុមេះ អនុរក្តឹត្ត អារ៉ែកឃន សុខន ច
ព្រះសម្បទ្ទាចំនង្វាយនោះ សូមបិតាចំរក្សា នូវអ្នកចំនង្វាយ
ដោយមិនមានរោគដោ ឱ្យមានសេចក្តីសុខដោ ។

បុរក្តិមសិ ទិសាការគេ សន្តិ ភូតា មហិន្ទិកា
ភូត គិតនូចចំនង្វាយ មានបុន្ទិត្រីន មានក្នុងទិសាការខាង
កើត ។

តែបិ គុមេះ អនុរក្តឹត្ត អារ៉ែកឃន សុខន ច
គូចចំនង្វាយនោះ ចូរបិតាចំរក្សានូវអ្នកចំនង្វាយ ដោយមិន
ឱ្យមានរោគដោ ឱ្យមានសេចក្តីសុខដោ ។

ទក្តិណាសិ ទិសាការគេ សន្តិ ឡេវា មហិន្ទិកា
ឡេវាការចំនង្វាយ មានបុន្ទិត្រីន មានក្នុងទិសាការខាងក្រោង ។

**ពេជ្រិ តុម៉ែ អនុរក្តឹតុ អារេគេរោន សុខន ច
ឡើតានាំងឡាយនៅ៖ ចូរបិចចំរក្សានូវអ្នកទាំងឡាយ ដោយ
មិនខួមានហេតុផែ ខួមានសេចក្តីសុខជែង ។**

**បច្ចិមសី ទិសាការគេ សន្តិ នាកា មហិទ្ធិកា
នាកទាំងឡាយ មានបុទ្ទិត្រីន មានក្នុងទិសាការគាត់បានលិច ។**

**ពេជ្រិ តុម៉ែ អនុរក្តឹតុ អារេគេរោន សុខន ច
នាកទាំងឡាយនៅ៖ ចូរបិចចំរក្សានូវអ្នកទាំងឡាយ ដោយមិន
ខួមានហេតុផែ ខួមានសេចក្តីសុខជែង ។**

**ឧត្តរសី ទិសាការគេ សន្តិ យក្តា មហិទ្ធិកា
យក្តទាំងឡាយ មានបុទ្ទិត្រីន មានក្នុងទិសាការគាត់បានដើង ។**

**ពេជ្រិ តុម៉ែ អនុរក្តឹតុ អារេគេរោន សុខន ច
យក្តទាំងឡាយនៅ៖ ចូរបិចចំរក្សានូវអ្នកទាំងឡាយ ដោយមិន
ខួមានហេតុផែ ខួមានសេចក្តីសុខជែង ។**

**បុរិមទិសំ ធាតុរដ្ឋា ស្ថូចធករដ្ឋៈ (នៅរក្សា) បាន
បុរិមទិស ។**

ទក្ខិណ៍នៃ វិរុទ្យកោ សែចវិរុទ្យកែ: (នៅរក្សា) ខាង
ទក្ខិណិស ។

បច្ចិមេន វិរុបក្តើ សែចវិរុបក្តី: (នៅរក្សា) ខាងបច្ចិម-
ទិស ។

កុវេហេ ឧត្តម៌ ទិសំ សែចកុវេរៈ (នៅរក្សា) ខាងឧត្តម-
ទិស ។

ចត្តារោ តែ មហាការជា លោកធាលា យសសិទ្ធិនោ
មហាការជា នៅរក្សាយនៅសុខនៅមានយស ជាមួករក្សានូវលោក

តែបិ តុម៉ែ អនុរក្ខណុ អារ៉ែគេរោន សុខន ច
មហាការជា នៅរក្សាយនោះ ចូរបិចចំរក្សានូវអួកជា នៅយ
មិនឱ្យមានរោគដែង ឱ្យមានសេចក្តីសុខដែង ។

អាកាសដ្ឋាត ច កុម្មដ្ឋាត ឡវា នីតា មហិទ្ធិកា
នៅតាមឯនីតាគនា នៅរក្សាយ មានបុទ្ទិប្រើប្រាស់ ដែលបិតនៅក្នុងអាកាស
ក្នុង បិតនៅលើដែនដីក្នុង ។

តែបិ តុម៉ែ អនុរក្ខណុ អារ៉ែគេរោន សុខន ច

ទេរតា និងនាកទាំងឡាយនៅ ចូរបិចច័រក្រានុវត្តន៍អ្នកទាំងឡាយ
ដោយមិនខ្សោយមានហេតុផ្ទាល់ខ្លួន ខ្សោយសេចក្តីសុខជាដី ។

(នត្វិ មេ សវណាំ . . . - មានហេតុយ)

(យំ កិពិ វតនំ លោក់ . . . - មានហេតុយ)

(សភ្តិ ពុទ្ធផលំ . . . - មានហេតុយ)

(សព្វិតិ យោ វិវិធិនុ . . . - មានហេតុយ)

បុរិសលក្តុណាណ

សិរិធិកិមកិតិភ័យដោជន៍យសិទ្ធិមហិទ្ធិមហាកុណា
បរិមិកបុញ្ញាជិការសូយ សព្វនាយនិវារណសមត្ថ-
សូយ ភគរាគោ អរហត៏ សម្បាសមុន្តសូយ ទួត្តិស-
មហាបុរិសលក្តុណាណុភាពនៃ

ដោយអាណុភាពនៃមហាបុរិសលក្តុណាណ: ៣២ ប្រការ នៃប្រព័ន្ធមេន្ត្រី

ដ៏មានព្រះភាគ ជាប្រព័ន្ធដ៏ប្រសិរ ត្រីដ៏ត្រាសំដើងនូវចេញយក-
ធមិត្រាំងពួកដោយប្រព័ន្ធដោះព្រះអង្គ ត្រីដ៏មានបុណ្យាជិការនឹង
កំណត់មិនបាន ដោយបុទ្ទិដ៏ និងគុណដ៏ ដ៏សម្រេចដោយ
សិរ ដោយបញ្ហាជាគ្រៀងតមល់មាំ ដោយបញ្ហាជាគ្រៀងដើង
ដោយតែដែល ដោយជំយុជមួល៖ ព្រះអង្គអាចក្នុងកិរិយាយាត់បង់នូវ
អនុវយគ្រប់យ៉ាង ។

អសិក្សានុញ្ញព្រៃនានុភារេន ដោយអានុភាពនៃអនុ-
ញ្ញព្រៃនេះ ៥០ ។

អង្គត្តូវសកម្មុណានុភារេន ដោយអានុភាព នៃ
មង្គល ១០៨ ។

និច្ចណ្ឌរសកម្មុណានុភារេន ដោយអានុភាព នៃរសិទ្ធិមាន
ពណ៌ៗ ៦ ។

កេតុមាលានុភារេន ដោយអានុភាពនៃព្រះកេតុមាលា
ទសចារមិតានុភារេន ដោយអានុភាពនៃចារមិ ៩០
ទសខបចារមិតានុភារេន ដោយអានុភាព នៃខប-
ចារមិ ៩០ ។

ទសបរមភ្លើចារមិតានុការវេន ដោយអាណុកាតនៃបរ-
មភ្លើចារមិ ៩០ ។

សិលសមាជិបញ្ញានុការវេន ដោយអាណុកាតនៃសិល
សមាជិ បញ្ញានៃព្រះអង្គ ។

តុឡានុការវេន ដោយអាណុកាតនៃព្រះតុឡា

ធម្ងានុការវេន ដោយអាណុកាតនៃព្រះធម័

សង្ក្រានុការវេន ដោយអាណុកាតនៃព្រះសង្កែ

តេជានុការវេន ដោយអាណុកាតនៃតេជ់

តុឡានុការវេន ដោយអាណុកាតនៃបុន្ទិ

ពលានុការវេន ដោយអាណុកាតនៃកម្មាធង

ព្យួយធម្ងានុការវេន ដោយអាណុកាតនៃព្យួយធម័

ចតុវសិតិសហស្សីធម្ងានុការវេន ដោយអាណុ-
កាតនៃព្រះធម្ងភ័ណ្ឌ ៥ មិន ៥ ពាន់ ។

នវលោកុត្តរធម្ងានុការវេន ដោយអាណុកាតនៃលោ-
កុត្តរធម័ ៥ ។

អង្គធីកម្មភាពនូវការវេន ដោយអាជីវការពន្លេត្រង់អរិយមត្ត

មានអង្គ ៤ ។

អង្គសមាបត្រនូវការវេន ដោយអាជីវការពន្លេសមាបត្តិ៤

និងកិច្ចុនីវិញ្ញានូវការវេន ដោយអាជីវការពន្លេអភិប្បញ្ញា ៦

ចតុសចូលធម្មាបានូវការវេន ដោយអាជីវការពន្លេសច្ច-

ធម្មាបាន ៤ ។

ទសពលធម្មាបានូវការវេនដោយអាជីវការពន្លេពលធម្មាបាន១០

សច្ចូលធម្មាបានូវការវេន ដោយអាជីវការពន្លេសច្ច-

ធម្មាបាន ១ ។

មេភ្នាករុណាមុនិតាទបេភ្នានូវការវេន ដោយអាជី-
វការពន្លេមេភ្នាករុណាមុនិតាទបេភ្នា ១ ។

សច្ចូលធម្មាបានូវការវេន ដោយអាជីវការពន្លេត្រង់បរិភ័ណាំងពួន

រតនភ្នាយសរណានូវការវេន ដោយអាជីវការពន្លេកិរិយា
រព្វកដល់ត្រង់រតនត្រៀម ១ ។

គុណឃុំ សច្ចូលធម្មាបានូវការវេន ដោយអាជីវការពន្លេសូបាយា

**សា វិនស្បនុ ពេក សោក ឧបទ្រព ទុក ទោមនសយ និង
ឧចាយាសទាំងពួងរបស់អ្នក ចូរវិនាសបាត់ឡើ ។**

**សញ្ញអន្តរយាបិ វិនស្បនុ សែចក្តីអន្តរយទាំងពួង
(របស់អ្នក) ចូរវិនាសបាត់ឡើ ។**

**សញ្ញសង្គប្រា តុយ្លៃ សមិជ្ជនុ សែចក្តីត្រីវិច្ឆប់
យ៉ាងរបស់អ្នក ចូរសម្រេចដោយល្អ ។**

**ទិញយុកា តុយ្លៃ ហោតុ ការ់ជាអ្នកមានអាយុវេង
ចូរមានដល់អ្នក ។**

**សកវស្បីវេន សម្បត្តិកោ ហោតុ ស្បទា សូម
ឱ្យអ្នកជាបុគ្គល មានសែចក្តីសមប្រកបដោយកិរើយាស់ឡើ អស់
រយវិនផ្ទាំស្បែរ កាល ។**

**អាកាសបញ្ហវន្តក្នុមិគង្វាមហាសមុទ្ធា អារក្សកា
ទេវតា ទេវតាទាំងឡ្យាយ ជាអ្នករក្សាតោយយកចិត្តទុកដាក់
ដែលសិតនៅក្នុងអាកាសបពិត វនស្ថាន ក្នុមិស្ថាន និងទេន និង
មហាសមុទ្រ ។**

សម្រាប់ ពុម្ព អនុវត្តន៍ ចូរបិទាចំរក្សាន់អ្នកទាំងឡាយ
សញ្ញា កាល ។

ភវត្តុ សញ្ញមជ្ឈល់ មជ្ឈលទាំងពួនចូរមាន (ដល់អ្នក)
រវត្តន៍ សញ្ញទេរតា សូមទេរតានំងអស់ បិទាចំរក្សា (នូវ
អ្នក) ។

សញ្ញពុទ្ធជានុការនៃ ដោយអានុភាពនៃព្រះពុទ្ធដោម្បាស់
កាលព្រះអង្គ ។

សម្រាប់ សោត្តិ ភវត្តុ តែ សូមសិរីសុស្តិទាំងឡាយ
កើតមានដល់អ្នក ឱ្យបានសញ្ញកាល សញ្ញរោលា ។

ភវត្តុ សញ្ញមជ្ឈល់ មជ្ឈលទាំងពួនចូរមាន (ដល់អ្នក)
រវត្តន៍ សញ្ញទេរតា សូមទេរតានំងអស់បិទាចំរក្សា (នូវ
អ្នក) ។

សញ្ញធ្មានុការនៃ ដោយអានុភាពនៃព្រះធ័ទាំងពួន
សម្រាប់ សោត្តិ ភវត្តុ តែ សូមសិរីសុស្តិទាំងឡាយ កើត
មានដល់អ្នក ឱ្យបានសញ្ញកាល សញ្ញរោលា ។

ករុវត្ថុ សញ្ញមអង្គលំ មង្គលទាំងពួនចូរមាន (ដល់អ្នក)

រភ្លើនូ សញ្ញខេវតា សុមទេរតាទាំងអស់បិចច័រក្សា (នូវ
អ្នក) ។

**សញ្ញសង្គ្រាមុការនៃនៅ ដោយអានុកាតនៃប្រព័ន្ធសង្គមាំង-
ពួន ។**

សមាជិក ករុវត្ថុ តែ សុមសិរីសុស្តីទាំងឡាយ កើត
មានដល់អ្នក ឱ្យចានសញ្ញកាល សញ្ញនៅលា ។

**នភ្លើនូយភ្លើរតានំ បាបគ្នាបនិវារណា កិរិយាករាំង
នូវបាបគ្រោះទាំងឡាយ (ដែលកើតអំពីសំណាក់) នៃនភ្លើនូបុក្ស
និងយក្ស និងភ្លើតបិសាចទាំងឡាយ ។**

**បរិត្តស្រាមុការនៃ ហន្តុ ពេសំ ឧបន្ទូវ ដោយ
អានុកាតនៃប្រព័ន្ធបរិត្ត សុមកំចាក់បង់នូវខប្បនទាំងឡាយ(ដែល
កើតអំពីសំណាក់) នៃនភ្លើនូបុក្ស និងយក្ស និងភ្លើតបិសាចទាំង-
ឡាយនៅ៖**

(សូត្រ ១ ចប់ក់ចាន សូត្រ ៣ ចប់ក់ចាន)



បង្ហាញវិនិច្ឆ័យ

មហាករុណិកា នាទី ហិតិយ សព្វិធិន
បុរោះ បារមិ សព្វា បញ្ហា សម្បាពិមុត្តមំ
ព្រះសម្បាសមុទ្ធ ជាតិពីនៃសព្វិលោក ឡើងប្រកបដោយ
មហាករុណា ព្រះអង្គបំពេញនូវបារមិទាំងឡាយទាំងពួរ ដើម្បី
ប្រយោជន៍ដល់សត្វទាំងអស់ ហើយឡើងបានដល់នូវសម្បាពិ-
ព្យាលដដីខត្តមហិយ ។

ឯកន សច្ចុវិធីន ហោតុ តេ ធមេមងុលំ
ដោយកិរិយាបាលនូវពាក្យសច្ចេះនេះ សូមធមេមងុល កីត
មានដល់អ្នក ។

ធមេមងុល ពោធិយា មួល សក្សានំ នន្លិវខ្សោនោ
ឯវំ ថ្មី វិធីយោ ហោហិ ធមេសុុ ធមេមងុល
អបវាធិកបលុដ្ឋ សិស បច្ចុប្បន្ន និង
អភិសេក សព្វិទុទ្ទានំ អគ្គប្បញ្ហា បមោនកិ
ព្រះសម្បាសមុទ្ធ ឡើងបានដល់នូវការណា
ឡាយឱ្យចម្រើន ព្រះអង្គឡើងឈ្មោះមារហិយ បានដល់នូវការណា

បុគ្គលប្រសើរបំផុត ត្រួងវិករាយ (ចំពោះដីផែលព្រះអង្គត្រាស់
ដីង) លើអបរាណិតបល្ប៉ង ជាជយមង្គល ទេរបគល់ពោធិត្រីក្ស
ត្រួងផ្ទិតដែនដី ដូចជាស្តីកណ្តុក ជានិអភិសេកនៃព្រះពុទ្ធឌែប
ព្រះអង្គ (យ៉ាងណាមិញ្ញ) សូមខ្សោយជាបុគ្គល មានជំនះឈ្មោះ
(អស់សត្វវ) យ៉ាងនោះងង ។

សុន្តិត្ត សុមង្គល **សុបភាព សុហុង្វិត**
សុខណ៍ សុមុហុត្រា ឬ សុយិដ្ឋ ព្រហ្មចារិសុ
 (ពេលណាដែលសត្វទាំងឡាយ ប្រព្រឹត្តល្អដោយកាយវាទា
 ចិត្ត ពេលនោះ) ឈ្មោះថាជានក្នុត្តបុក្សុល្អ ជាមង្គលល្អ ជាបេល
 ភីស្សាងល្អ ជាបេលនៃអរុណារះល្អ ជាភណ៌ល្អ ជាយាមល្អ (នាន
 ដែលបុគ្គលបានបួនបុរាណិយ) ដល់ព្រហ្មចារិបុគ្គលទាំងឡាយ
 (ក្នុងពេលនោះ) ឈ្មោះថាជាជាគ្រៀងបួនជាល្អ ។

បន្ទកិណា កាយកម្ម វាថាកម្ម បន្ទកិណា
បន្ទកិណា មនោកម្ម បណិត តេ បន្ទកិណា
 (ក្នុងថ្ងៃនោះ) កាយកម្ម កែឈ្មោះថានាំខ្សោមានសេចក្តីចំនួន
 រិចិកម្មកែឈ្មោះថានាំខ្សោមានសេចក្តីចំនួន មនោកម្ម កែឈ្មោះថា

នាំខ្សោយសេចក្តីចំនួន សេចក្តីប្រចាំខែមិថុនា នាំងឡាយរបស់អ្នកទាំងនេះ ក៏ណែនាំខ្សោយសេចក្តីចំនួន ។

បទក្នុធបានិ កត្តាន លក្ខន្តៃ បទក្នុធបោ
បុគ្គលដែលបានធ្វើនូវការយកមួយ វិចិកមួយ មនោកមួយ គួរឯល់
សេចក្តីចំនួន (យ៉ាងនេះ) ហើយ ក៏វិមាននូវប្រយោជន៍ ដែល
ចំនួនទាំងឡាយ ។

នគរបាយក្រឹត្តាលាថា

យន្តិនិមិត្ត៖ អរមន្តលព្យ យោ ចាមនាបោ
សកុណាស្ស សឡោ បាបត្តិហោ ទុសុបិនំ អកន្តំ
ពុទ្ធនុភារេន វិនាសមេន្ត និមិត្តអាណ្យកំងណាកី អព-
មន្តលឯណាកី សមេងសត្វមិនជាទិនាប់ចិត្តឯណាកី បាបគ្រោះ
ឯណាកី សុបិនអាណ្យកំ មិនជាទិនាប់ចិត្តឯណាកី ដោយអាន-
ភាពនៃព្រះពុទ្ធដាម្បាស់ សូមខ្សោនិមិត្តអាណ្យកំជាដើមនេះ ដល់នូវ
សេចក្តីវិនាសបាត់បង់ឡេ ។

យន្តិនិមិត្ត៖ អរមន្តលព្យ យោ ចាមនាបោ
សកុណាស្ស សឡោ បាបត្តិហោ ទុសុបិនំ អកន្តំ

ធម្មានុការនៃ វិនាសមេន្ត និមិត្តអាណាក្រកំងណាកី អព-
មជ្ឈលុងណាកី សមេដសត្វមិនជាទិន្នន័យប៉ុចិត្តុងណាកី ធបគ្រាជ
ឯណាកី សុបិនអាណាក្រកំ មិនជាទិន្នន័យចិត្តុងណាកី ដោយអានុ-
កាតនៃព្រះធ័រ សូមខួសមិត្តអាណាក្រកំជាដើមនៅ៖ ដល់នូវសេចក្តី
វិនាសចាត់បង់ទៅ ។

យន្តុនិមិត្ត អវមជ្ឈលព្យ យោ ចាមនាបោ
សកុណាស្ស សឡោ ធបត្តុហោ ទុសុបិនំ អកន់
សង្ក្រានុការនៃ វិនាសមេន្ត និមិត្តអាណាក្រកំងណាកី អព-
មជ្ឈលុងណាកី សមេដសត្វមិនជាទិន្នន័យប៉ុចិត្តុងណាកី ធបគ្រាជ
ឯណាកី សុបិនអាណាក្រកំ មិនជាទិន្នន័យចិត្តុងណាកី ដោយអានុ-
កាតនៃព្រះសង្គ សូមខួសមិត្តអាណាក្រកំជាដើមនៅ៖ ដល់នូវ
សេចក្តីវិនាសចាត់បង់ទៅ ។

ទុក្ខប្បត្តា ឬ និទ្ទុក្ខា កយប្បត្តា ឬ និពុយា
សោកប្បត្តា ឬ និស្សាកា ហោន្ត សញ្ញបិ
ជាតិទៅ សត្វទាំងឡាយទាំងពួនដែលដល់ហើយ នូវសេចក្តី
ទុក្ខ សូមខួសត្វចាត់សេចក្តីទុក្ខទៅ ដែលដល់ហើយនូវកំយ

សូមខ្សែជាសត្វុបាត់កំយឡេ ដែលដល់ហើយ នូវសេចក្តីសោក
សូមខ្សែជាសត្វុបាត់សេចក្តីសោកឡេ ។

ឯក្រារព្យាបាតា ច អមេរិក សម្បតំ បុណ្យសម្រទំ សព្វ
ឡើងរានុមោននូវ សព្វសម្រភិតិនិញ្ញិយា សូមឡើងរានាំង-
ឡើយទាំងពួន អនុមោននានូវសម្រទៅ គឺបុណ្យដែលយើង
ទាំងឡើយបានកសាងហើយទាំងបុណ្យណ៍៖ ដើម្បីខ្សែបានសម្រេច
នូវសម្រភិទាំងពួន ។

ទៅនំ ទទួល សន្លាយ សិលំ រក្សានុ សព្វនា
ភារនោភិរតា ហោនុ គិចចុនុ ឡើរតា គតា មនុស្ស
ទាំងឡើយចូរនាំគ្មានឱនដោយសន្លា ចូរនាំគ្មារក្សាសិល ចូរជាប្រុកត្រូវបានការពារចំពោះភារនាសព្វាកាលឡេ ឡើរតាទាំងឡើយដែល
មកហើយ សូមអព្វិញត្រឡប់ឡើរិញចុះ ។

សព្វ ពុន្លា ពលប្បភ្លា បច្ចេកានពុយមូលំ
អរហត្ថានពុ តែដើន រក្សាំ ពន្លាមិ សព្វសោ ព្រះ
សម្បាសម្បុទ្ទទាំងឡើយត្រូវបំព្រះអង់ សុទ្ធផែត្រទ្រង់នូវកម្មាំង
ទាំងព្រះបច្ចេកពុន្លទាំងឡើយកំមានកម្មាំង ព្រះអរហត្ថទាំងឡើយ

ក៏មានកម្មាំង ខ្ញុំសូមចងនូវការរក្សាដោយតែដែល: (នៅកម្មាំងទាំងឡាយនេះ) ដោយប្រការទាំងពីរ

រាជាណាចិ៍យបិត្តគាត់

សភាត្វា ពុទ្ធផកនំ ឱសចំ ឧត្តម៖ វា ហិកំ ឡវ៖
មនុស្សនំ ពុទ្ធគេដែន សោត្តិនា នស្សន៍បន្ទារ
សញ្ញា ទុក្រារ វីបសមេនុ កែ សូមខួចប្រព័នាំងឡាយ
ទាំងពីរ និនាសិក្សាតំឡេ សូមខួចសេចក្តីទុក្រា ទាំងឡាយរបស់អ្នក
សូប់រម្តាប់ឡេ ដោយសិរីសូស្តី ដោយគេជាអុកាត នៃព្រះពុទ្ធ
ជាម្នាស់ ព្រោះធីគោរពនូវព្រះពុទ្ធផកនំ ដូចជាជីសចិត្តជំនួយ
ប្រសិរី ជាប្រយោជន៍ដល់ឡេរកា និងមនុស្សទាំងឡាយ ។

សភាត្វា ធម្មរកនំ ឱសចំ ឧត្តម៖ វា ហិកំ បរិ-
ឡាបុបសមំ ធម្មគេដែន សោត្តិនា នស្សន៍បន្ទារ
សញ្ញា ភយា វីបសមេនុ កែ សូមខួចប្រព័នាំងឡាយ
ទាំងពីរ និនាសិក្សាតំឡេ សូមខួចកំយនាំងឡាយ របស់អ្នកសូប់
រម្តាប់ឡេ ដោយសិរីសូស្តី ដោយគេជាអុកាតនៃព្រះធម៌ ព្រោះ

ធ្វើគោរពនូវព្រះដម្ពរភន្ត់ ដួចជាជិសចិំខត្តមប្រសើរ ជាគ្រឹង
រម្តាប់នូវសេចក្តីក្រវល់ក្រវាយ ។

សក្តីតា សង្ឃឹមភន្ត់ ឱសចំ ឧត្តមំ វំ អាហុ-
នីយំ ធម្មុនីយំ សង្ឃឹមភន្ត់ សោត្តិនា
នស្សន៍បន្ទារា សព្វ រោគា វុបសមេន្តុ តែ សុមីរី
ឧបន្រោទាំងឡាយទាំងពួង វិនាសបាត់ទៅ សុមីរីរោគទាំង-
ឡាយរបស់អ្នកស្ថិរម្តាប់ទៅ ដោយសិរីសុស្តី ដោយភោជា-
នុភាពនៃព្រះសង្ឃឹម ព្រោះធ្វើគោរពនូវព្រះសង្ឃឹមភន្ត់ ដួចជាជិសចិំខត្តមប្រសើរ ជារត្តុគូរគេនាំមកបួង ជារត្តុគូរគេឡូល
រកកំទៀកំ ។

យោនជាលាងលូចោនជាលាងថា

អនុំ បានំ វត្ថុំ យានំ មាលា គន្លំ វិលេបនំ
សេយ្យរារសចំ បន្ទិបេយំ ទានវត្ថុ កំមេ ទស-
ទានវត្ថុទាំងឡាយ ៩០ យ៉ាងនេះ គិតាយ ទិក យានជំនឿ៖
ផ្តាកម្រោង គ្រឹងក្រុប គ្រឹងលាប ទិដេក ទិសំណាក់អាណ្លំយ
គ្រឹងប្រទិប គិចង្វៀងគោម ។

អន្តទេ ពលទេ ហោតិ អ្នកខ្សែបស់បរិភោគ
យុទ្ធជាមួយម៉ាង ។

វត្ថុទេ ហោតិ វណ្ណទេ អ្នកខ្សែព័ត៌ យុទ្ធជាមួយ
ពណី ។

យានទេ សុខទេ ហោតិ អ្នកខ្សែយាន យុទ្ធជាមួយ
មេសចក្តីសុខ ។

ទីបទេ ហោតិ ចក្ខុទេ អ្នកខ្សែប្រទីប យុទ្ធជាមួយ
ចក្ខុ គិត្យកក ។

មនាបនាយី លកាត់ មនាបំ អ្នកខ្សែដែលគាប់
ចិត្ត រំមេងបានរបស់ដែលគាប់ចិត្ត ។

អត្ថស្ស ទាតា លកាត់ បុនគំ អ្នកខ្សែរត្តុដៀស
រំមេងបាននូវរត្តុដៀស ។

វរស្ស ទាតា វរលាកី ច ហោតិ អ្នកខ្សែបស់ល្អ
រំមេងបានរបស់ល្អ ។

សេដ្ឋន្ទុទេ សេដ្ឋមុបេតិ បានំ អ្នកខ្សែទិស្សានដៀស
ប្រសើរ រំមេងចូលទៅដែលទិស្សានដៀសប្រសើរ ។

អត្ថទាយី វេចាយី សេដ្ឋទាយី ច យោ នហេ
នរជនប្រុសស្រីឯណា ឱ្យរបស់ផែលលើស ឱ្យរបស់ផែលល្អ និង
ទិស្សានដ៏ប្រសើរ ។

ទិយាយុ យសវា ហេតិ យត្ត យត្តូបបជ្ជកិ
នរជនប្រុសស្រីនេះ កៅកកុងទិណាត រំមេងជាអ្នកមានអាយុ
យើនយុរ មានយសកុងទិនេះទេ ។

ឯកនៃ សច្ចារបច្ចុន ដោយភាសិតសច្ចារចាន់៖

សុវត្ថិ ហេតុ សច្ចា អភិវឌ្ឍន៍
កុសលព្វ អនាមយ៉ា សុមឱ្យសេចក្តីសុស្តី និងសេចក្តីសុខ
ផែលកៅកអំពីសេចក្តីមិនមានរៀប និងអនាមយ៉ា គឺសេចក្តីប្រាស
ចាកទុក្ខព្រាធិ ស្រួលដោយ ចូរមានផលអ្នកទាងឡាយ ឱ្យចាន
ត្រូវកាល

តាមត្រាសុខទាននារម្បតាម

យចា វារិរហា បុរាណិ សាត់ ផ្ទៃទិក
ទាំងឡាយ មានទន្លេ និងសូន្យជាដើមដ៏ពេញ ផែល ពុំដោសាត់

គិសមុទ្រខ្សែពេញ ប្រជាបន្ទូចមេដីពូ ឯវេមេវ កំពោ ទិន្ន័
បេតានំ ឧបកប្បតី ទានដែលទាយកនាយិកា ឧទិសខ្សែ
ហើយអំពីលោកនេះ រំមងសម្រេចផលដល់អ្នកដែលថែកស្រាន
ឡាការំបរលោកហើយដូចខាងក្រោម កំប្លិកំ បត្តិកំ កុម្ភំ
ិប្បមេវ សមិជ្រុកុ សូមតួដុជលគិជលជាទិភាប័ចិត្ត ដែល
អ្នកប្រាប់បានហើយតាំងចិត្ត ហើយចូរខ្សែសម្រេចផលដល់អ្នក ខ្សែបាន
ជាបៀវសភានំទានំចិត្ត ។ សព្វ បុរ៉ូ សង្ឃប្រា សូមតម្រិះ
ត្រូវទាំងពុងចូរពេញ (ផល់អ្នក) ។ ចន្ទី បណ្តុរសោរ យថា
ដូចព្រះចន្ទីក្នុងថ្ងៃ ១៥ កើត មណិជ្រាកិវសោរ យថា (ពី
នោះសោរ) ដូចកំរមណិ មានរសិទ្ធិរុងរៀង ជាកំរពិស់ស
អាចឡើងសេចក្តីប្រាប់ទាំងពុងខ្សែសម្រេចបាន
តែ អត្ថលទ្ធតា សុខិតា ហោនុ វិរុទ្ធបា ពុទ្ធសាសន៍
អរកាតា សុខិតា ហោច សហ សព្វហិ ញ្ញាតិកិ
អ្នកទាំងឡាយ (ទាំងបុរសទាំងស្រី) នោះ ចូរបាននូវ
ប្រយោជន៍ បាននូវសេចក្តីសុខ ចូរចម្រិនក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនា

ចូរកំឡើមានរោគ ឱ្យចាននូវសេចក្តីសុខ ព្រមទាំងញ្ញាកិទាំង
ឡាយត្រប់។ ត្រូវ។

សិទ្ធិយាជនតាមា

សិទ្ធិមត្តុ សិទ្ធិមត្តុ សិទ្ធិមត្តុ ឥឡឺ ជល់ ឯកសិ
រភនត្តិយសិ សម្បសាទនបេកស៊ា សូមជលនៃចិត្ត
ដែលប្រែច្បាតុងប្រព័ន្ធរបស់ខ្លួន ជលនេះ ចូរជាចែលសម្រេច
ចូរជាចែលសម្រេច ចូរជាចែលសម្រេច

អគ្គិស្សរាជនុត្តិតាមា

អគ្គិតោ វេ បសន្ទានំ អគ្គិ ធម្ខំ វិជានកំ
អគ្គិ ពុទ្ធបសន្ទានំ ទក្តិណោយៗ អនុត្តិវេ
អគ្គិ ធម្ខំ បសន្ទានំ វិភាគុបសមេ សុខេ
អគ្គិ សង្ឃែ បសន្ទានំ បុញ្ញកៅតែ អនុត្តិវេ
អគ្គិសិ នានំ ទនកំ អគ្គិ បុញ្ញំ បរិខ្សែតិ
អគ្គិ អាយុ ច វណ្ណា ច យស៊ា កិត្តិ សុខំ ពលំ

បុណ្យដ៏ប្រសិរ រំមងចំនួន អាយុដ៏ប្រសិរធោះ សម្បរកាយដ៏ប្រសិរធោះ យសសំភូដ៏ប្រសិរធោះ កេវីលូលាងដ៏ប្រសិរធោះ សេចភូសុខដ៏ប្រសិរធោះ កំលាំងដ៏ប្រសិរធោះ រំមងចំនួន ដល់ជនទាំងឡាយ ដែលដឹងច្បាស់នូវធីដ៏ប្រសិរ ដែលជាម្នកដៃ៖ថ្ងៃក្នុងរក្សា៖ប្រសិរដោយពិត ដែលដៃ៖ថ្ងៃក្នុងព្រះពុទ្ធដា បុគ្គលដ៏ប្រសិរលើសលប់ ជានៅក្នុងឈរយុបុគ្គល រកម្នកឯណាមួយឱ្យស្ថិតិនឹងព្រះអង្គភាព ដែលដៃ៖ថ្ងៃក្នុងព្រះធីដ៏ប្រសិរ ជាភមិះរម្តាប់បង់នូវរាជាណាចក្រកិច្ចិលស ជាភមិះនាំមកនូវសេចភូសុខ (ដល់ម្នកប្រពិបត្តិ) ដែលដៃ៖ថ្ងៃក្នុងព្រះសង្គមដ៏ប្រសិរ ជាដែលបុណ្យ រកដែលបុណ្យនឹងឡើត ឱ្យក្រោលងជាងក្នុង ដែលជាម្នកឱ្យនូវទានដល់បុគ្គលដ៏ប្រសិរ ។

**អគ្គិស្ស ទៅការ មេធាវិ អគ្គិធមុសមាតិកោះ
បុគ្គលមានប្រធាន ដែលមានចិត្តដំកល់ក្នុងធីដ៏ប្រសិរ ហើយ
ជាម្នកឱ្យនូវទានដល់បុគ្គលដ៏ប្រសិរ ។**

**ឡើវក្តីកោះ មនុស្ស វា អគ្គិស្សកោះ បមោទកិ
តែងទិន្នន័យឡើយជាលោទៅការ បុមនុស្ស កំរែមងបានដល់នូវ
ការរៀបចំជាម្នកប្រសិរហើយវិករាយសប្តាយ**

នគរបាលនាគម្ពុជានិស្សាថ្មា

អាយុទោ ពលទោ ធីរោ វណ្ណទោ បដិភាគណ៍

ទៅ ជនអ្នកមានបញ្ញា ជាអ្នកខិំនូវអាយុ ជាអ្នកខិំនូវកម្មាំង
ជាអ្នកខិំនូវសម្បូរកាយ ជាអ្នកខិំនូវប្រាផ្ទា ។

សុខសួយ ទោតា មេធាវី សុខំ សោ អធិគិចច្បាតិ
អ្នកមានប្រាផ្ទាដាចាអ្នកខិំនូវសេចក្តីសុខ (ដល់អ្នកនិឡៀតហើយ)
រំមែងបាននូវសេចក្តីសុខ (នោះមកខ្លួនវិញ) ។

អាយុំ ទោតា ពលំ វណ្ណំ សុខព្យ បដិភាគណ៍ទោ
(បុគ្គលិណាបាន) បានខិំនូវអាយុធោន នូវកំលាំងធោន នូវសម្បូរកាយ
ធោន នូវសេចក្តីសុខធោន (ដល់អ្នកនិឡៀត) ហើយឈ្មោះថា ខិំនូវ
ប្រាផ្ទា ។

ទិយាយុ យសរោ ហោតិ យត្ត យត្តូបបង្គិ
បុគ្គលនោះលុះបានកែកក្នុងកពណាតាំ រំមែងមានអាយុវេង មាន
យសបរិរារក្នុងកពនោះ។

នីតនត្វាស្ថុទេរនិតាគម្រោង

បណ្តុបលាលោកស្រាវ នានិសិ ខ្លួនអ្នកក្នុងកាលពេលនៅរឿង
ជាបុគ្គលប្រើបង្កើចស្ទឹកយើងទុក មានពណ៌លើលេវីង ។

យមបុរិសាបិ ច តែ ឧបដ្ឋិតា បុរស (ជាបំនើ) នៃ
យមភាព គីមរណ៍:សោត កំប្រាកដដល់អ្នកហើយ ។

ឧយោរាជមុខ បតិដ្ឋសិ អ្នកជាបុគ្គលសិតនៅក្នុង
ប្រធាននៃសេចក្តីសាបសូន្យ ។

បាច់យៀងំបិ ច តែ ន វិធីតិ សេវីង គីកុសលរបស់
អ្នកសោត កំត្រាន ។

សោ ករោហិ ទីបមត្តនៅ ចូរធ្វើនូវទីពីងនៅខ្លួនចុះ
ិប្បែរ រាយម បណ្តិតោ ករ អ្នកចូរតាំងព្រាយាម
រូករែ ចូរជាអ្នកឈ្មោះ (កុំជាអ្នកលួងខ្លោះឡើយ) ។

និឡូនុមលោ អនុដ្ឋិណោ ទិញ្ញ អរិយភូមិមេ-
ហិសិ អ្នក (កាលធ្វើយ៉ាងនេះ) និងជាបុគ្គលមានមនុល (មាន
ភាគជាដោដៅ) ខ្លាត់ចេញមិនមានគ្រឹងចូន គីកិលេស ហើយ

និងសល់ន្ទៃអរិយភូមិដាចិត្ត

សាខាថ្មាននុះជាលាតា

សព្វិកិយា វិវិធី សុមខ្សែចំនួន ទាំងឡាយ
ប្រាសចេញ គិចា ចូរខ្សែចំនួនចេញឆ្លាយទៅ ស្មោះភោគ់
វិនស្បីតុ សុមខ្សែភោគទាំងពួន (របស់អ្នក) ជាសេះសៀវិយទៅ ។

មា តែ កវត្ថុនាយក អនុរាយកុំបិទានសល់អ្នកឡើយ
សុខ ទិញយុក់ កវ សុមខ្សែអ្នកជាបុគ្គលមានសេចក្តី
សុខ មានអាយុវេង ។

អភិវឌននសិលិស្ស	និច្ចំ វុខ្សាបចាយិនោ
ចត្តាភោ ធម្មា វខ្សែតុ	អាយុ វណ្ណាសុខំ ពលំ
ធម៌តិវរទាំងឡាយ ៤ ប្រការ គិរាយ ៩ ពណិសម្បរកាយ១	ធម៌តិវរទាំងឡាយ ៤ ប្រការ គិរាយ ៩ ពណិសម្បរកាយ១
សេចក្តីសុខ ៩ កម្មាំង ៩ រំមងចម្រើនអស់កាលជានិច្ច សល់អ្នក	សេចក្តីសុខ ៩ កម្មាំង ៩ រំមងចម្រើនអស់កាលជានិច្ច សល់អ្នក
ដែលមានសេចក្តីទិនកាយថ្វាយបង់ សល់ប្រោះរកនត្រៀយជាប្រក្រកិ	ដែលមានសេចក្តីទិនកាយថ្វាយបង់ សល់ប្រោះរកនត្រៀយជាប្រក្រកិ
និងអ្នកដែលមានសេចក្តីគោរពកោតក្រោង សល់បុគ្គល ដែលជា	និងអ្នកដែលមានសេចក្តីគោរពកោតក្រោង សល់បុគ្គល ដែលជា

អ្នកមានសេចក្តីថ្លែងដោយគុណ មានសិលគុណជាជីវ ឬ
ផែលថ្លែងដោយវិយ គិចាស់ត្រីទ្វាចាយ

ចន្ទូលចក្ខនាច្បាស់

សញ្ញាពុទ្ធសាស្ត្រភាព នៃព្រះពុទ្ធឌ្រប់ព្រះ
អង្គ ។ សញ្ញាជម្លាសាស្ត្រភាព នៃព្រះពុទ្ធឌ្រប់ព្រះ
ពួក ។ សញ្ញាសង្គរាជុភាព នៃព្រះសង្គ
ទាំងពួក ។ ពុទ្ធផកនំ ធម្មរកនំ សង្គរកនំ តិណ្ឌំ
រកនោះ អាស្ត្រភាព នៃព្រះរកនេះទាំង ៣ គិ
ពុទ្ធផកនេះ១ ធម្មរកនេះ១ សង្គរកនេះ១ ។

ចក្ខនាសិកិសហស្សឹងមួកពុទ្ធសាស្ត្រភាព នៃព្រះ
ភាពនៃព្រះធម្មកូន ៥ មុន ៥ ពាន់ ។

បិដកត្តិយាស្ត្រភាព នៃព្រះពុទ្ធឌ្រប់ព្រះ
ជិនសារកាស្ត្រភាព នៃព្រះសារៈក នៃព្រះ
ជិនស្រី ។

សញ្ញា តែ រោគា រោគទាំងឡាយទាំងពួក នៃអ្នក

សញ្ញ តេ កិយា កំយទាំងឡាយទាំងពួន នៃអ្នក

សញ្ញ តេ អនុរាយា អនុរាយទាំងឡាយទាំងពួន នៃអ្នក

សញ្ញ តេ ឧបន្ទវា ឧបន្ទទាំងឡាយទាំងពួន នៃអ្នក

សញ្ញ តេ ទុនិមិត្តា និមិត្តអារក្រកំទាំងឡាយទាំងពួន នៃអ្នក

សញ្ញ តេ អរមន្តលា អរមន្តលទាំងឡាយទាំងពួន

នៃអ្នក ។ វិនិស្សនី សូមខ្សែរិនាសាត់ទេ ។

អាយុវជ្ជកោ សេចភីចម្រើនដោយអាយុ

ធនវជ្ជកោ សេចភីចម្រើនដោយត្រពូរ

សិរវជ្ជកោ សេចភីចម្រើនដោយសិរសុសិ

យសវជ្ជកោ សេចភីចម្រើនដោយយសបរវារ

ពលវជ្ជកោ សេចភីចម្រើនដោយកំលាំង

រណ្ឌវជ្ជកោ សេចភីចម្រើនដោយសម្បរកាយ

សុខវជ្ជកោ សេចភីចម្រើនដោយសុខ

ហោតុ សញ្ញទា សូមខ្សែរិនាសញ្ញទាល

ទូក្រពេកកាយ វេរ សេចក្តីទូក្រ និងកោត និងកំយ និង
 ពោរទាំងឡាយក្នុង ។ សោកា សត្វចុបន្ទរា សេចក្តីសោក
 ទាំងឡាយក្នុង សត្វវេរ និងខបន្ទទាំងឡាយក្នុង ។ អនេកា
 អនុរាយបិ អនុរាយទាំងឡាយដែលបានក្រើនក្នុង ។ វិនសូន្ទុ ច
 តែជីស្សា សូមខ្សោនាសិក្សាតំឡែងដោយភេជ្ជៈ (នៅរាលុកាង មាន
 ពុទ្ធផាណុកាងដោដើមនេះ) ។ ឯធម៌សិទ្ធិ ធម៌ លាក់ សេចក្តី
 សម្រេចនៃជំយជំនះក្នុង ត្រពុក្នុង លាកក្នុង ។ សោក្តីភាគគំរូ សុខ
 ពលំ សូស្ថិក្នុង ជោគជំយលួក្នុង សេចក្តីសុខក្នុង កំហាំងក្នុង ។ សិវិ
 អាយុ ច វេណ្ណា ច បុណ្យសិវិក្នុង អាយុក្នុង ពណ៌សម្បរកាយក្នុង ។
 កោតំ រុខ្សី ច យសវា កោតសម្បទាក្នុង សេចក្តីចម្រើនក្នុង
 មានយសក្នុង ។ សតវស្សារ ច អាយុ ច អាយុប្រមាណ ១
 យឆ្នាំក្នុង ។ ឯធម៌សិទ្ធិ ភាគន្ទុ តែ សេចក្តីសម្រេចនៃកិរិយា
 ចិត្តូមជីវិតជាសុខក្នុង (ទាំងអស់នេះ សូមខ្សោនាមានដល់អ្នក)

ពិចារណាល្អវគ្គីជុំខបភោត - បរិភោត

ឱ្យយើង្វេត្តិមកៅដុ

ជាតុប្បន្ននៃអាជីវកម្ម ឬលី - ប្រែ៖

ធាតុប្បញ្ញបេក្ខណ៍នេះ គឺត្រូវពិចារណា ក្នុងពេលដែល
ទទួលនូវបច្ចុះយ ឬ ឱ្យយើង្វេត្តិមកៅដុ ។ កាលដែលទទួលនូវ
ចិវរប្បញ្ចុះយ ឱ្យពិចារណាផួកធម្មោះថា :

យចា បច្ចុយំ បរវត្ថមានំ ធាតុមត្តមេរៀកំ យទិទំ
ចិវវំ តុបកុព្យាក់ ឬ បុគ្គលោ ធាតុមត្តក់
និស្សិត្តា និងឯករាជ សុព្រោះ ។

សំពត់ចិវរឯណានេះ សំពត់ចិវនេះ គ្រាន់តែជាទាតុពិត
ប្រព្រឹត្តទៅកាមសមត្ថរដល់បច្ចុះយ ទុកជាបុគ្គល គឺអាត្រាដែល
ជាអ្នកប្រើប្រាស់សំពត់ចិវនេះភី កំគ្រាន់តែជាទាតុ មិនមែន
សត្វ មិនមែនខ្ពុនប្រាណ មានសការសោះស្អែកទេ ។

កាលដែលទទួលនូវបិណ្ឌធម្មប្បញ្ចុះយ ឱ្យពិចារណាផួកធម្មោះថា:

យចា បច្ចុយំ បរវត្ថមានំ ធាតុមត្តមេរៀកំ យទិទំ

បិណ្ឌុចាត់ តនុបក្ខុព្យាក់ ឬ បុគ្គលោ ធាតុមត្ត-

ក់ និស្សូត្រា និជ្ជីវ៉ា សុព្រៃា ។

ចង្វាន់បិណ្ឌុចាត់ឯណានេះ ចង្វាន់បិណ្ឌុចាត់នេះ គ្រាន់តែជាទាតុពិត ប្រព្រឹត្តទៅតាមសមគូរដល់បច្ចុំយ៍ នូកជាបុគ្គល គិតាត្រាដែលជាអ្នកបរិភោគចង្វាន់បិណ្ឌុចាត់នេះកើ ក៏គ្រាន់តែជាទាតុមិនមែនសត្វ មិនមែនខ្ពស់ប្រាណ មានសភាពសោះស្អែកទេ ។

កាលដែលទទួលនូវសេនាសនប្បច្ចុំយ៍ ឱ្យពិចារណាផួកចេះថា៖

យចា បច្ចុយំ បរក្តុមានំ ធាតុមត្តមេរោកំ យទិនំ
សេនាសនំ តនុបក្ខុព្យាក់ ឬ បុគ្គលោ ធាតុមត្តក់
និស្សូត្រា និជ្ជីវ៉ា សុព្រៃា ។

ទីសេនាសនំឯណានេះ ទីសេនាសនំនេះ គ្រាន់តែជាទាតុពិត ប្រព្រឹត្តទៅតាមសមគូរដល់បច្ចុំយ៍ នូកជាបុគ្គល គិតាត្រាដែលជាអ្នកបរិភោគប្រើប្រាស់ទីសេនាសនំនេះកើ ក៏គ្រាន់តែជាទាតុមិនមែនសត្វ មិនមែនខ្ពស់ប្រាណ មានសភាពសោះស្អែកទេ ។

កាលដែលទទួលនូវគិលានប្បច្ចុំយ៍ ឱ្យពិចារណា ផួកចេះថា៖

យចា បច្ចុយ បរក្តមានំ ធាតុមត្តមេវេក់
យទិនំ គិលានប្បច្ចុយកេសជ្លួយក្រុងក្រុង តុលាបក្តុ -
កោ ច បុគ្គលោ ធាតុមត្តកោ និស្សីត្រា និជ្លើរោ
សុព្ភ័រ ។

គ្រឹងបរិភាគរដាទិរក្រានូវជីវិត គិច្ចាំជាបច្ចុយដល់អ្នកជីន
ឯណានេះ គ្រឹងបរិភាគរដាទិរក្រានូវជីវិត គិច្ចាំជាបច្ចុយដល់អ្នក
ជីមិនេះ គ្រាន់តែជាទាតុពិត ប្រព្រឹត្តទៅកាមសមត្ថរដល់បច្ចុយ
ទុកជាបុគ្គល គិអាត្រាដែលជាអ្នកបរិភោគគោគគ្រឹងបរិភាគរដាទិរក្រា-
នូវជីវិត គិច្ចាំជាបច្ចុយដល់អ្នកជីនោះក្នុង ក៏គ្រាន់តែជាទាតុ
មិនមែនសក្ខ មិនមែនខ្ពស់ប្រាការ មានសភាពសោះសុន្យទេ

ចាបិក្បុទប្បច្ចនេត្តក្រុណា៖

បដិក្បុលប្បច្ចរៀលោះ គិត្រុវពិចារណាត្រូវឯណា៖ ដែល
ប្រាប្បីនឹងបរិភោគទូវបច្ចុយ ៥ ឱ្យយើងចាត់របស់បដិក្បុល គុរ
ឡើមរឡើម ។ កាលដែលប្រាប្បីនឹង ប្រើប្រាស់នូវចិវរប្បច្ចុយ ឱ្យ
ពិចារណាផ្លូច្ចោះចោះ៖

**សញ្ញាណិ បនិមានិ ចិវរណិ អជិគុប្បនីយានិ តែម
បុតិកាយំ បញ្ជា អភិវិយ ជិគុប្បនីយានិ ជាយនិ ។**

សំពត់ចិវរទាំងឡាយទាំងពួងនេះ ជារបស់មិនគូរខ្លឹម
រដឹមឡើយ លុះពាល់ត្រូវដែលកាយសុយនេះកាលណាទោរីយ ក៏
កៅកជារបស់គូរខ្លឹមរដឹមត្រូវបានបង្កើត ។

កាលដែលបានបង្កើតឡើងបាន នូវបិណ្ឌធម្មប្បច្ច័យ ឱ្យ
ពិចារណាផ្លូវបង្ហែះថា :

**សញ្ញា បនាយំ បិណ្ឌធម្មកោ អជិគុប្បនីយា តែម
បុតិកាយំ បញ្ជា អភិវិយ ជិគុប្បនីយា ជាយកិ ។**

ចង្វាន់បិណ្ឌធម្មទាំងពួងនេះ ជារបស់មិនគូរខ្លឹមរដឹមឡើយ
លុះពាល់ត្រូវដែលកាយសុយនេះ កាលណាទោរីយ ក៏កៅកជារបស់
គូរខ្លឹមរដឹមត្រូវបានបង្កើត ។

កាលដែលបានបង្កើតឡើងបាន នូវសនាសនប្បច្ច័យ ឱ្យ
ពិចារណាផ្លូវបង្ហែះថា:

**សញ្ញាណិ បនិមានិ សេនាសនាធិ អជិគុប្បនី-
យានិ តែម បុតិកាយំ បញ្ជា អភិវិយ ជិគុប្បនីយានិ**

ជាយន្តិ ។

ទីសេនាសន់ទាំងឡាយទាំងពួងនេះ ជារបស់មិនគូរឡើម
រឡើមឡើយ លើពាល់ត្រូវដល់កាយសុយនេះ កាលណាបោះពីរ
ក៏កើតជារបស់គូរឡើមរឡើមថ្វាគក ។

កាលដែលបានបញ្ជីនឹងបរិភោគត្រូវកិលានប្បច្ច័យ ឱ្យពិចារណា
ផ្ទៃចេះចោះ ។

សញ្ញា បន្ទាយ កិលានប្បច្ច័យកេសធ្លើបរិភ្ញាកេ
អជិគុប្បន្ធីយោ តីមំ បុតិកាយ បញ្ញា អភិវិយ
ជិគុប្បន្ធីយោ ជាយតិ ។

គ្រឿងបរិភ្ញារជាទិរក្សានូវជិវិត គិច្ចាប់ជាបច្ច័យដល់អ្នកដំណើ
ទាំងពួងនេះ ជារបស់មិនគូរឡើមរឡើមឡើយ លើពាល់ត្រូវដល់
កាយសុយនេះកាលណាបោះពីរ ក៏កើតជារបស់គូរឡើមរឡើម
ថ្វាគក

តម្លៃធនកប្បច្ចនេត្តិជាង:

តង្វើណិកប្បច្ចទេស្ថិជាង: គិតប្បីពិចារណាក្នុងខណៈ
ដែលបរិភោគនូវបច្ចេយ ៤ ។

កាលដែលប្រើប្រាស់នូវចិវប្បច្ចេយ ឱ្យពិចារណាថា:

បធិសង្គា យោនិសា ចិវាំ បធិសវាមិ យា-
វឡេវ សិកស្ស បធិយាតាយ ឧណ្ឌស្ស បធិយा-
តាយ ខំសមកសវាតាកបសិរិសបសម្បស្សានំ
បធិយាតាយ យារឡេវ ហិរិភោបិនប្បិច្ចាន់ត្រូវ ។

ប្បិតគិតប្បីពិចារណាដោយខាងមុខ៖

អញ្ចារស្រែយសេព គិប្រើប្រាស់នូវសំពតចិវ កំណត់ទុក
ដើម្បីការពារនូវត្រួតដាក់ ដើម្បីនិងការពារ នូវសម្បស្សរិះម
មួល ឱ្យល់ កំដៅថ្មី និងពស់ត្បូច ពស់ជំនាំងឡាយ កំណត់ទុក
ដើម្បីនិងបិទចាំងនូវអរ៉យវេះដែលធ្វើនូវសេចក្តីខ្ពសិរីក្រោម

កាលដែលបរិភោគ នូវបិណ្ឌិាតកប្បច្ចេយ គិតប្បីពិចារណា
ដូច្នេះចោះ :

បធិសង្គា យោនិសា បិណ្ឌិាតកំ បធិសវាមិ

នៅ ទរាយ ន មទាយ ន មណ្ឌនាយ ន
វិភីសនាយ យារេវ តុមសួយ កាយសួយ បិតិយា
យាបនាយ វិហើសុបរតិយា ព្រហ្មចិយានុត្តូហាយ
តិតិ បុរាណព្យ វេទនំ បងិហង្គាមិ នរព្យ វេទនំ ន
ឧប្បរទស្សាមិ យាគ្រា ច មេ កវិស្សិតិ អនវដ្ឋតា
ច ជាសុវិហាហោ ចាតិ ។

បញ្ជិតតប្បិពិចារណាដោយខាយចា អញ្ចាស់យស់
គិបិកោតចង្វាន់បិណ្ឌុតាត ដើម្បីនឹងលេងដូចក្រុងអ្នកស្រុកកែទេ
ដើម្បីនឹងខិះកិតបុរិសមាន៖ស្រីនៃ ដូចអ្នកប្រជាល់កែទេ ដើម្បី
នឹងប្រជាប់តាក់តែង រាងកាយដូចស្រីក្នុងបុរីកែទេ ដើម្បីនឹងធ្វើឱ្យ
ធ្វើនឹងសម្បរដូចអ្នកលេងរចាំកែទេ បិកោតកំណត់ទុក ដើម្បីនឹង
ឱ្យកាំងនេនវិនកាយនេះ ដើម្បីនឹងញាប់ដិវិកិត្តិយ ឱ្យប្រព្រឹត្ត
ឡេ ដើម្បីនឹងបំបាត់បង់ទូរសេចក្តីលំបាត់ ដើម្បីនឹងអនុគ្រោះ
ដល់ព្រហ្មចាវិ អញ្ជិនកម្មាត់បង់ទូរវេទនាចាស់ គិសេចក្តីយ្យាន
ដល់មានហើយដែង និងញាប់ដែនទាថី គិត្រូកហូសប្រមាណ
មិនឱ្យកិតថ្មីនានាដែង កិរិយាប្រព្រឹត្ត ឡេវិនកិរិយាបចនាំង

៤ ភី សេចក្តីមិនមានទោស មានមិនប្រអូសកាយ មិនប្រអូស
ចិត្តជាមិនមានទោសប្រាយក្នុងកិរិយាបចំនាំ ៥ ភី និង
មានដល់អញ្ញ ដោយពានបរិភោគនូវចង្វាន់បិណ្ឌធម៌នេះ ។

កាលដែលបរិភោគប្រើប្រាស់ នូវសេនាសនប្បច្ច័យ ឱ្យ
ពិចារណាផ្ទៃចេះថា៖

បដិសង្គា យោនិសា សេនាសនាំ បដិសវាមិ
យារេទវ សិតស្ស បដិយាតាយ ឧណ្ឌស្ស បដិ-
យាតាយ ខំសមកសវាតាកបសិរិសបសម្បស្សានំ
បដិយាតាយ យារេទវ ឧតុបរិស្សយិនោន់
បដិសល្ងាចារម្ប៉ាំ ។

ប្បុជិតគួរិពិចារណាដោយឧបាយថា អញ្ញអាស្រែយសេព
គិបរិភោគប្រើប្រាស់នូវសេនាសន់កំណត់ទុក ដើម្បីនិងការពារ
នូវត្រួតដាក់ ដើម្បីការពារនូវកំដោ ដើម្បីការពារនូវសម្បស្សរធាម
មួល ឱ្យល់ កំដោឡើង និងពស់ក្នុច ពស់ជំនាំនូរាយ កំណត់ទុក
ដើម្បីនិងបន្ទោបង់នូវក្រវល់ក្រវាយ ដែលកែកឡើងអំពីរដ្ឋវ
ហើយអភិរម្យសម្បែនក្នុងកម្មដ្ឋាន ។

កាលដែលបរិភោគតន្ទវគិលានប្បច្ចេយ ឱ្យពិចារណាស្ថីចោះ
បដិសង្គា យោនិសោ គិលានប្បច្ចេយកេសង្គ-
បរិភ្ញារំ បដិសរមិ យារទេវ ឧប្បន្ទានំ រៀយ្យា-
ពាណិកានំ រៀននានំ បដិយាតាយ អញ្ចាបជ្ម-
បរមកាយាតិ ។

បញ្ជីតតប្បិពិចារណាដោយខាងមុខ អញ្ចាបស្រែយសែន
គិបរិភោគតន្ទវគ្រឹងបរិភ្ញារដាចិរក្សានិវិត គិច្ចាំដាបច្ចេយដល់
អ្នកជំនួយ កំណត់ទុកដើម្បីនិង ការពារន្ទវរៀននាងានំន្សាយ ដែល
បៀតបៀនធោនៅ ដែលកែតឡើងហើយ ដើម្បីប្រាសចាកន្ទភ្លូ
ខ្លាំងដាចម្ពោតា

នគិតប្បច្ចនេនភ្លុទេស:

នគិតប្បច្ចនេនភ្លុទេស:នោះ គិឱ្យពិចារណាន្ទវបច្ចេយ ៤ ភ្លូង
នគិតកាល គិកាលដែលបរិភោគត្រូចហើយ ដែលត្រូវពិចារណា
បានភ្លូងថ្មីនោះ គិភ្លូងរៀលាថ្មី ១ យប់ ១ កំឱ្យអរុណរោះឡើង

ទាន់ ហើយក្នុងបច្ចុបេក្ខណ៍មួយា ពិចារណា ១ ចប់ បុ ២ ចប់ ៣ ចប់ បុប្រើនជាងនេះទៅឡើតក់បាន ។

អធូ មយា អបច្ចុបេក្ខណ៍ យំ ចីវំ បរិភុត្តំ ព័យារេវ់ សិតស្សី បដិយាតាយ ឧណ្ឌស្សី បដិយាតាយ ខំសមកសវាតាកបសិរិសបសម្បស្សាន់ បដិយាតាយ យារេវ់ ហិរិកោបិនប្បិច្ចានន្ត្រំ ។

សំព័ត៌មីរងណា ដែលអញ្ចិនបានពិចារណាភើយ ប្រើប្រាស់ហើយក្នុងថ្ងៃនេះ សំព័ត៌មីរនោះ អញ្ចិនប្រើប្រាស់កំណត់ទុក ដើម្បីនឹងការពារនូវត្រជាក់ ដើម្បីនឹងការពារ នូវកំដៈ ដើម្បីនឹងការពារនូវសម្បស្សី រចោម មួស ខ្សោល កំដៈថ្ងៃ និង ពស់ក្នុង ពស់ជំនាំងន្បាយ កំណត់ទុក ដើម្បីនឹងបិទចាំង នូវអរយរោះដែលធ្វើនូវសេចក្តីខ្លាសខួកប្រើកបាន ។

អធូ មយា អបច្ចុបេក្ខណ៍ យោ បិណ្ឌុបាតោ បរិភុត្តោ សោ នេវ់ ទរាយ ន មទាយ ន មណ្ឌនាយ ន វិភុសនាយ យារេវ់ តីមស្សី កាយស្សី បិតិយា យាបនាយ វិហើសុបរតិយា

ព្រហ្មចិយានុគ្គហាយ តី បុរាណព្រោះ វេទន់
 បដិហង្សាមិ នរព្រោះ វេទន់ ន ឧប្បជស្សាមិ
 យាត្រា ច មេ កវិស្សុតិ អនវណ្ឌាតា ច ធាសុ-
 វិហាថេចាតិ ។

ចង្ហាន់បិណ្ឌធតតិនិណា ដែលអញ្ចិនបានពិចារណា ហើយ
 បរិភោគហើយក្នុងថ្វីនេះ ចង្ហាន់បិណ្ឌធតតិនោះ អញ្ចុបរិភោគ
 កំណត់ទុក ដើម្បីនឹងលេង ដូចក្នុងអ្នក ស្រួលកំឡើង ដើម្បីនឹង
 ឱ្យកើតបុរិសមាន៖ ស្រើនឹង ដូចអ្នក ប្រជាលក់ឡើង ដើម្បីនឹងប្រជាប់
 តាក់តែងរាយការ ដូចស្រួលក្នុងបុរីកំឡើង ដើម្បីនឹងធ្វើឱ្យដូចនៃ
 សម្បរដូចអ្នកលេងរាប់កំឡើង បរិភោគកំណត់ទុក ដើម្បីនឹងឱ្យ
 តាំងនៅនៃការ ដើម្បីនឹងបញ្ចាំងជីវិតិត្រីយ៍ ឱ្យប្រព្រឹត្តឡេ
 ដើម្បីនឹងបំបាត់បង់ នូវសេចក្តីលំបាត់ ដើម្បីនឹងអនុគ្រោះដល់
 ព្រហ្មទាំងអស់ អញ្ចិនកម្មាធំបង់នូវវេទនាទាស់ គិតសេចក្តីយ្យានដែល
 មានហើយដែង និងបញ្ចាំងវេទនាទី គិតផ្ទៃកហ្មសប្រមាណ មិនឱ្យ
 កើតឡើងបានដែង កិរិយាប្រព្រឹត្តឡេនៅកិរិយាបចនាំង ៤ ភី
 សេចក្តីមិនមានទេស មានមិនប្រអូសកាយ មិនប្រអូសចិត្តជាតា

ដើម្បី កិរិយាលេសប្បាយក្នុងកិរិយាបចាំង នៅ នឹងមាន
ដល់អញ្ជូន ដោយធានបរិភោគតួន្ទូវចង្វាន់បិណ្ឌធមាត់នេះ ។

អធ្វើ មយា អបច្ចោរក្នុងត្រា យំ សេនាសនំ បរិភុត្តំ
កំ យារ៉ែវ សិកស្សី បជិយាតាយ ឧណ្ឌស្សី បជិ-
យាតាយ ខំសមកសវាតាតបសិរីសបសម្បស្សានំ
បជិយាតាយ យារ៉ែវ ឧតុបរិស្សាយ វិនោទនំ
បជិសល្មានារាមត្តំ ។

ទីសេនាសនំនៅ ដែលអញ្ជូនមិនធានពិចារណា ហើយ
បរិភោគប្រើប្រាស់ហើយក្នុងថ្ងៃនេះ ទីសេនាសនំនោះ អញ្ជូន
បរិភោគកំណត់ទុក ដើម្បីនឹងការពារឡើវត្រូវត្រូវជាក់ ដើម្បីនឹងការ-
ពារឡើវកម្មោ ដើម្បីនឹងការពារឡើវសម្បស្សី របោមមួស ខ្សែល
កំដៈថ្ងៃ និងពស់ក្នុង ពស់ជំនាំងន្យាយ កំណត់ទុក ដើម្បីនឹង
បន្ទាបង់ឡើវត្រូវត្រូវលំក្រវាយ ដែលកើតអំពីរដ្ឋវា ហើយអភិរម្យសម្បែ-
នេវក្នុងកម្មផ្ទាន់ ។

អធ្វើ មយា អបច្ចោរក្នុងត្រា យោ គិលានប្បច្ចោយ-
កេសផ្ទើបរិភុត្តំរោ បរិភុត្តំ សោ យារ៉ែវ

ឧប្បន្ទានំ វេយ្យរាតាជិកានំ វេទនានំ បដិយាតាយ អព្រាបជ្លុបរមតាយាតិ ។

គ្រឹងបរិភូរជាឌីរក្សានូវជិវិត គឺចូលជាបច្ចេះយដល់អ្នកជំនើ
ឯណាត ដែលអញ្ញមិនបានពិចារណាបេីយបរិភោគ បេីយក្នុង^១
ថ្មីនេះ គ្រឹងបរិភូរជាឌីរក្សានូវជិវិត គឺចូលជាបច្ចេះយដល់អ្នក
ជំនើនេះ អញ្ញបរិភោគកំណត់ទុកដើម្បី និងការពារនូវវេទនា
ទាំងឡាយ ដែលបៀវតបៀវនធ្វើងារ ដែលកើតឡើងបេីយ ដើម្បី
ប្រាសចាកទុក្ខខ្លាំងជាជម្យតា ។

ចំណាំ : បើកាលដែលទទួល និងកាលដែលប្រារព្យ ដើម្បី
បរិភោគ និងកាលដែលបរិភោគនោះ បានពិចារណា ដោយ
ជាតុប្បច្ចេះរក្សាណេះ ដោយបងិតុលប្បច្ចេះរក្សាណេះ ដោយកញ្ញណិក-
ប្បច្ចេះរក្សាណេះរួចសញ្ញគ្រប់បេីយ និងមិនបាច់ពិចារណាក្នុងអភិត-
ប្បច្ចេះរក្សាណេះឡើត កំបានដោរ



បច្ចុប្បន្នបញ្ជី

អវិជ្ជាបច្ចុយា សង្កោរ សង្ការទាំងឡាយ (កើតមាន) ព្រាជបច្ចុយ គឺអវិជ្ជា ពោលគឺសេចក្តីលួន់ ។

សង្ការប្បច្ចុយា វិញ្ញាណាំ វិញ្ញាណា (កើតមាន) ព្រាជបច្ចុយ គឺសង្ការ ។

វិញ្ញាណាប្បច្ចុយា នាមួយបំ នាម និងរបកើតមាន ព្រាជបច្ចុយ គឺវិញ្ញាណា ។

នាមួយប្បច្ចុយា សឡាយភន៌ អាយកន៖ ៦ (កើតមាន) ព្រាជបច្ចុយ គឺនាម និងរប ។

សឡាយភន៌ប្បច្ចុយា ធែស្រា សម្បស្ស (កើតមាន) ព្រាជបច្ចុយ គឺអាយកន៖ ៦ ។

ធែស្រប្បច្ចុយា ធែស្រា សម្បស្ស (កើតមាន) ព្រាជបច្ចុយ គឺអាយកន៖ ៦ ។

ធែស្រប្បច្ចុយា វេទនា វេទនា (កើតមាន) ព្រាជបច្ចុយ គឺសម្បស្ស ។

វេទនាបច្ចុយា តិណ្ឌា តណ្ឌា (កើតមាន) ព្រោះបច្ចេយ
គីវេទនា ។

តិណ្ឌាបច្ចុយា ឧបាទានំ ឧបាទាន (កើតមាន) ព្រោះ
បច្ចេយ គីតិណ្ឌា ។

ឧបាទានប្បច្ចុយា ភវោ ភព (កើតមាន) ព្រោះបច្ចេយ
គីឧបាទាន ។

ភវប្បច្ចុយា ជាកិ ជាកិ (កើតមាន) ព្រោះបច្ចេយ គីភព
ជាកិប្បច្ចុយា ជាមរណំ ជរ និងមរណៈ (កើត
មាន) ព្រោះបច្ចេយ គីជាកិ ។

សោកបរិទេវទុក្ខទេមនស្សិតាយាតា សម្បវត្ថិ
សែចក្តីសោក សែចក្តីខ្សែកខ្សែ សែចក្តីព្រៃយ សែចក្តីតូចចិត្ត
និងសែចក្តីចង្វៀកចង្វួលបិត្តទាំងឡាយ កែវមេងកើតមាន (ព្រោះ
ជាកិជាបច្ចុយដែរ) ឯវមេតស្សី កេរលស្សី ទុក្ខក្តុនស្សី
សមុទ្ធយោ ហោកិ កិរិយាកើតមាននៃកងនុក្ឹានាំនៃអស់នេះ
មានដោយ ប្រការធ្វើចេះ ។

អវិជ្ជាយត្តរ អស់សវិភាគនិហោជា សង្ការ-
និហោជា កិរិយាលត់នៃសង្ការ ព្រោះកិរិយាលត់ ដោយ
អវិយមត្ត តំណានសេសសល់នៃអវិជ្ជាមេនពិត ។

សង្ការនិហោជា វិញ្ញាបណិហោជា កិរិយាលត់នៃ
វិញ្ញាបណា ព្រោះរលត់នៃសង្ការ ។

វិញ្ញាបណិហោជា នាមួបនិហោជា កិរិយាលត់
នៃនាម និងឃុប ព្រោះកិរិយាលត់នៃវិញ្ញាបណា ។

នាមួបនិហោជា សឡាយតនិហោជា កិរិយាល
ត់នៃអាយកន៍៖ ១ ព្រោះរលត់នៃនាម និងឃុប ។

សឡាយតនិហោជា ធស្សនិហោជា កិរិយាលត់
នៃសម្បសួយ ព្រោះរលត់នៃអាយកន៍៖ ១ ។

ធស្សនិហោជា រេទនានិហោជា កិរិយាលត់នៃរេទនា
ព្រោះរលត់នៃសម្បសួយ ។

រេទនានិហោជា តណ្ហានិហោជា កិរិយាលត់នៃ
តណ្ហា ព្រោះរលត់នៃរេទនា ។

ពណ្ឌានិរាជា ឧចាននិរាជា កិរិយាលត្រនៃ
ឧចាន ព្រាជសលត្រនៃពណ្ឌា ។

ឧចាននិរាជា ភវនិរាជា កិរិយាលត្រនៃភព
ព្រាជសលត្រនៃឧចាន ។

ភវនិរាជា ជាតិនិរាជា កិរិយាលត្រនៃជាតិ ព្រាជ
សលត្រនៃភព ។

ជាតិនិរាជា ជវមនណំ ជវ និងមនណំ (សលត្រ)
ព្រាជកិរិយាលត្រនៃជាតិ ។

សោកបរិទេវទុក្ខទោមនស្សាយាសា និរដ្ឋនិតិ
សេចក្តីសោក សេចក្តីខ្សែកខ្សែល សេចក្តីព្រៃយ សេចក្តីតួចចិត្ត
និងសេចក្តីចង្វៀតចង្វៀលបិត្តទាំងឡាយ កំរែមងសលត្រទៅ (ព្រាជ
កិរិយាលត្រនៃជាតិដែរ) ។

ធម៌មេតស្ស កេរលស្ស ទុក្ខក្ខនស្ស និរាជា
ហោកិ កិរិយាលត្រទៅនៃកងទុក្ខទាំងអស់នេះ មានដោយ
ប្រការដូចខាងក្រោម៖

អនិច្ចា វត សង្ការ ឧប្បទរយធមិនា
ឧប្បជ្ជា និរធម្មនិ តេសំ រុបសមោ សុខោ
សង្ការធម៉ែនក្នុងឡាយ មិនឡើងមែនពិត មានកិរិយាកៅតឡើង
នឹងវនាសឡៅវិញជាមួក រ៉ែងតេកកៅតឡើងហើយរលក់ឡា
វិញ លើករលក់នូវសង្ការនៅក្នុងឡាយនោះហើយ ធីបាននូវ
សេចក្តីសុខគ្រប់យ៉ាង ។

អចិវ វត យំ កាយោ បបី អធិស្សសកិ
ឃុទ្ទា អបេកវិញ្ញាណោ និរភុវ កលិងវ ។
កាយនេះ មិននោយូរបុន្ទានឡើយ តេមានវិញ្ញាណឡា
ប្រាសហើយ ជាកាយគឺគេបានបង់ថាល ក៏នឹងដេកសង្គត់នោះ
លើផែនដី ដូចជាអង់គ់ខសរកប្រយោជន៍គ្នាន ។

សព្វ សភ្តា មិស្សនិ មរណ៉ែ ហិ ជីវិត
យចោកម្បែ គមិស្សនិ បុញ្ញាពបជលូបគា និរយំ
ជាបកម្មនា បុញ្ញាកម្មា ច សុគតិ ។

សភ្តនៅក្នុងឡាយឡើងតេនឹងស្ថាប់គ្រប់ទៅ ព្រោះថា ជីវិត
(របស់សភ្តនៅក្នុងឡាយ) សុខតេមានសេចក្តីស្ថាប់ នៅខាងចុង

បំផុតគ្រប់ទ្រពា (ម្បាងឡើង) សត្វទាំងឡាយ រំលែកកាន់
យកនូវដែលបុណ្យ ដែលបាប ហើយនឹងទោកាមយចាកម្ពី គិត់
តាមគុរដល់អំពើលូ និងអារក្រក់ដែលខ្ពស់បានធ្វើ អ្នកដែលធ្វើបាប
តែងឆ្លាក់ទៅសោយទុក្ខុងនរក ចំណោកខាងអ្នកធ្វើបុណ្យ តែង
ឡើងទោកាន់សុគិភ័ណ ។

**តស្តា ករួយ កល្អាតាំ និចយំ សម្បរាយិកំ
បុព្យានិ បរលោកស្សី បតិដ្ឋា ហោនិ បាណិនំ ។**
ព្រោះហេតុដ្ឋានេះហើយ សាធុជនអ្នកមានចំណាច់ចង់បាន
សេចក្តីសុខដល់ (ខ្ពស់) គុរតែប្រញាប់ប្រញាល់ ធ្វើអំពើបុណ្យ
ដែលជាកុណា គិត្យក្រាល្វីតែងរបៀបនូវបានជានិច្ច គិខ្ពស់ត្រូវ
កសាងសន្ឍំ (គ្រាន់នឹងបានជាទិន្នន័យ) ទៅក្នុងករណីខ្សោយ
(ព្រោះថា) បុណ្យទាំងឡាយ តែងជាទិន្នន័យតុនាក់របស់សត្វទាំង-
ឡាយ ក្នុងបរលោក ។

**អាយុ ឧស្តា ច វិព្យាតាំ យទា កាយំ ជហនិមំ
អបវិដ្ឋា កទា សេតិ និរក្ដែវ កលិង្គែវ ។**
អាយុកី ភ្លើងជាកុកី វិព្យាតាកី តែលេបង់នូវកាយនេះ ទោ
ក្នុងកាលណាកេដីយ (កាយនេះកំដល់នូវសេចក្តីមិនគុរ នឹងឡុក

ដាក់ខ្សែនៅលើផ្ទះសម្រេចបានឡើយ) គេកៅងនាំយកទៅថាល
ខ្សែដោកទេ (លើធំនី) ក្នុងកាលណោះងាង ដូចជាអង់គ់ខស
រកប្រយោជន៍គ្មានឡើយ ។

ផែណុបិណ្ឌាបមំរូបំ វេទនា បុព្ទិត្យបមា
មីចិក្តុបមា សព្វា សង្ការ កនុលូបមា
មាយូបមព្យារិព្យាលាំ ទេសិកា ទិច្ចុពន្លនា
រូបមានសេចក្តីប្រើបង្កើងដុំនៃពុំទិន្នន័យ វេទនាមានសេចក្តី
ប្រើបង្កើងក្រពេញទិន្នន័យ ដែលបានបង្កើងប្រើបង្កើង សព្វាមាន
សេចក្តីប្រើបង្កើងថ្មីបណ្តឹរក្នុង សង្ការទាំងឡាយ មាន
សេចក្តីប្រើបង្កើងថ្មីបណ្តឹរក្នុង វិព្យាលមានសេចក្តីប្រើប

ព្រៃបនិងកលមាយា (សេចក្តីប្រើបង្កើតខ្លួន) និង នៅក្នុងប្រព័ន្ធមានធានាដោយពីរដូចខាងក្រោម ដូចជាប្រព័ន្ធអាជិក ប្រព័ន្ធអង់គ្លេស និងប្រព័ន្ធអង់គ្លេស។

ចប់ចញផលិតផល៖

អនេកជាតិសំសារ សន្ទាវិស្ស អនិតិសំ

គហការ គេសន្តានុភាព ជាតិ បុនប្បែន

គហការក ទិដ្ឋាសិ បុន គេហំន កាហសិ

សញ្ញា តែ ជាសុកា ភគ្គា គហក្សាង វិស្សុតំ

វិស្សារកតំ ចិត្តំ តណ្ហានំ ខយមជ្រុគា ។

កាលតចាតតស្សងរកជាងធ្លេះ (គិតណ្ហា) មិនទាន់ជូបប្រឡេ
តចាតតកំត្រាថែមកេ ក្នុងរដ្ឋសំសារ អស់ជាតិជាអនេក ការ

កើតក់ជានុក្សញូយា នេះ ! ជាងដ្ឋែរ គិតណ្ឌា តួន្យរនេះ តម្រាតត
យើញជាងនងបើយ, ជាងនឹងសង្គ្រោះ គិអត្ថភាពរបស់តម្រា-
តតតទៅឡើតមិនបានទេ ព្រោះធីនឹងដី គិ (កិលេសដ៏សែស)
ទាំងអស់របស់ជាងនង តម្រាតតបានកាទ់បំបាក់អស់រលិន ត្បាន
សល់ទេ (ទាំង) ដំបូលដ្ឋែរ គិអវិជ្ជា តម្រាតតកំរុះវិចាលចេញ
អស់រលិនបើយដែរ ចិត្តរបស់តម្រាតត បានដល់នូវព្រះនិញ្ញាន
ដែលប្រាសចាកសង្គមរបីយ តម្រាតតដល់នូវការអស់ទេនៅ
តណ្ឌាទាំងន្វាយបើយ ។

bcäimBuT§vcn³

យោ រោ អាននូ មយា ធមេា ច វិនយោ ច
ទេសិតោ បញ្ញាគ្មោ ម្នាលអាននូ សភារៈឯណា គិព្រោះធមិត្តី
ព្រោះវិនីយកី ដែលតម្រាតតបានសំដែងបើយ បានបញ្ញាត្រូវបើយ
ដល់អ្នកទាំងន្វាយ ។

សោ រោ មមចូយេន សត្តា សភារៈ គិព្រោះធមិ និង
ព្រោះវិនីយនោះ លុះអំណីះតែអំពីតម្រាតតទៅបើយ និងបានជា
គ្រប់ប្រជុំប្រជែននូវអ្នកទាំងន្វាយ ។

អហ៌ ធគកកៅវ់ បរិនិញ្ញាយិស្សាមិ តចាកតជាង្រះ ពុទ្ធមួយអង្គីនឹងពិភ នឹងបរិនិញ្ញានឡើ ។

អហព្យ បនិទានិ ឯកកោវ ឌីជីមិ អនុសា-
សេមិ តែចា តិខ្សែរនេះ តចាតតជាថ្មោះពុនិមួយអង្គិ៍នឹងពិត តែដី
ឡូនប្រែព្រៃនប្រដៅនូវអ្នកទាំងឡាយ ។

មយិ បរិនិញ្ញ តែ កាលបើកចាត់បរិនិញ្ញានឡើងទៅហើយ ។

កំមានិ ចតុវាសិកិសហស្សធ្វើនិ តុម៉ែ
ឱវទិស្សនិ អនុសាសិស្សនិ ព្រះធម្ពួន ៥ ហីន ៤ ពាន់
នេះ នឹងទូទានប្រែនប្រដោន្ទរអ្នកទាំងឡាយ ជាតាងគ្រាយ ។

យោ កោចិ អានន្ត ភិភុ វា ភិភុនី វា
ឧបាសកោ វា ឧបាសិកា វា ធម្ងាពធមូប្បជិបន្ទោ
វិហរកិ សាមិចិ បដិបន្ទោ អនុធមូចារី ម្នាលអានន្ត
បុគ្គលុណាមួយ គិភិភុកិ ភិភុនិកិ ឧបាសកកិ ឧបាសិកាកិ ជា
អ្នកប្រពិបត្តិធមិន័យតាមសមត្ថរដល់ធមិន័យ ជាអ្នកប្រពិបត្តិ
ដោយសេចក្តីគោរពកោតក្បកងសល់ធមិន័យ ប្រពិត្តតាមធមិ

វិនិយោជាប្រក្សាទី ១

សោ តចាគតែ សក្ខេហ៍ គុរិករោក មានកិ
បុណ្ណែ បរមាយ បុជាយ បដិបត្តិបុជាយ បុគ្គល
ទាំងអស់នេះ បានឈ្មោះថា ធ្វើសក្តារ៖នឹងតចាគតែ ធ្វើនូវ
សេចក្តីគោរពរបៀបនៃ បុជានូវតចាគតែ ដោយបដិបត្តិបុជា ជា
បុជាយ៉ាង្វេក្រល់ដោ

ហន្ទុទេនិ កិភូវេ អាមន្តូយាមិ វោ កិភូវេ
ខយវយធម្ងា សង្ការ អប្បមានេន សម្រានេចាតិ
តិទម្រួលិមពុទ្ធវ័ចនំ ម្អាលកិភូទាំងឡាយ តែងរេន់៖ តិចាតត
និងផ្តាស់នូវអ្នកទាំងឡាយ ឱ្យបានដឹងគ្រប់គ្នា នៅកិភូទាំងឡាយ
សង្ការទាំងឡាយ មានកិរិយាមស់ទៅ និងសាបស្បន្យទៅជា
ធម្មតា ។ អ្នករាល់គ្នា ចូរព្យាពាដប្រយោជន៍ ឱ្យដល់ព្រមដោយ
អប្បមាន៖ គឺការមិនបណ្តុកបណ្តាយកុងដមីនីយ ពាក្យប្រើន-
ប្រដៃមានប្រមាណបុណ្យ៖ជាដើមនេះ ណែនាំ បច្ចិមពុទ្ធ-
វចនំ: ជាតាក្យផ្តាស់ពេលបានបុណ្យដោយកុងដមីនីយ ។

ឧភិន្ទមន្តរ យំ វីត្សំ ឯកំ មជ្ជិមពុទ្ធរចន់ ពាក្យ
ប្រធោនុណា ដែលត្រូវបានបង្ហាញនៅពេលដាច់ឡើងទៅបុរាណមពុទ្ធរចន់
និងបង្ហិមពុទ្ធរចន់ ទាំងពីរនេះ ពាក្យប្រធោនុណា ឈ្មោះថា
មជ្ជិមពុទ្ធរចន់ គឺពាក្យប្រធោនុណា ជាកណ្តាលរបស់ព្រះពុទ្ិេ ជាបរមគ្រូ (នៅយើង)

PasietavaTsegcb

ឧភាស ខ្ពស់មគារណ !

យោ បន ធម្មានុធម្មប្បិបញ្ញា វិហារតិ សាមិចិ
បិបញ្ញា អនុធម្មចារី សោ តចាគកំ សក្ខោរតិ
គរុករោគ មានេតិ បុណ្ឌេតិ បរមាយ បុជាយ
បិបញ្ញិបុជាយ ។

អ្នកឯណាមួយ ជាអ្នកប្រកិបត្តិនូវធម៌ ដែលមកឲ្យរាល់ធម៌ ជាអ្នកប្រកិបត្តិដោយត្រឹមគ្រោរ ជាអ្នកប្រព្រឹត្តតាមធម៌ ជាប្រក្រុតិ
អ្នកនោះឈ្មោះថា ធ្វើសក្ខារៈ ធ្វើសចក្ខិកោរណ រប់រាង បុជាយ
នូវព្រះតចាគកំ ដោយបិបញ្ញិបុជាយ ជាបុជាផីខត្តម ។

សញ្ញាបស្បី អករណ៍ កុសលស្បូបសម្រទា

សចិត្តបរិយាយទន្លំ ឯកំ ពុទ្ធន សាសន់ ។

កិរិយាមិនធ្វើឡើងបានដោយ កិរិយាបំពេញកុសល កិរិយាដើម្បីចិត្តរបស់ខ្ពស់ ឱ្យធ្វើរដង់ ទាំងនេះ ជាតាក្សប្រវត្តិនប្រជាផ្លែន ព្រះពុទ្ធជាទុរាយ ។

ខ្លឹម បរម៉ែ តែង ភីភីភ្នា និញ្ញានំ បរម៉ែ រទន្លឹម ពុទ្ធន
ហិ បញ្ជិតោ បញ្ចបយាតិ សមណោ ហោតិ បំ
វិហេបីយន្តា ។

អំណែត់ គិសចក្តីអត់ធម៌ ជាកំបាយមិនដឹង ព្រះពុទ្ធជាទុរាយឡើងត្រាស់ថា ព្រះនិញ្ញានជាកុណជាកំបាយមិនដឹង អ្នកបួសដែលបៀវតបៀវនសញ្ញាផន្ល់ សម្ងាប់សញ្ញាផន្ល់ មិនមែនជាបញ្ជិត់ មិនមែនជាសមណោ៖ឡើយ ។

អនុបរាណោ អនុបយាតោ ធគតិមោកោ ច សំរែរ
មត្តុព្យាតោ ច ភក្តិសិ បន្ទូរូ សយនាសន់ អធិចិត្តោ
ច អាយោគោ ឯកំ ពុទ្ធន សាសន់ ។

កិរិយាមិនតីជេរូល (អ្នកដោទ) ១ កិរិយាមិនបៀតបៀន
(អ្នកដោទ) ១ កិរិយាសង្រែមក្នុងពាកិមោក្នុ ១ ភារ់ដីនប្រមាណ
ក្នុងភ្នាក់ហារ ១ ទីដោក និងទីអង្គុយដ៏ស្ថាត់ ១ កិរិយាបំពេញ
ព្យាយាមក្នុងអធិចិត្ត ១ ទាំងនេះ ជាតាក្សប្រើប្រាស់នៅត្រេះ
តុឡទាំងឡាយ ។

សិលសមាជិគុណាទំ ខ្លួនឯ បធានការណំ
សព្វិបិ កុសលា ធម្មា ខ្លួបាយេវ វេល្យនិ តេ ។

សេចក្តីអភ័ធន់ ជាភេក្តុ ជាទិតាំងនៃគុណ គិសិល និង
សមាជិទាំងឡាយ ធមិទាំងឡាយជាកុសលទាំងអស់នោះ តែង
ចំរើនដោយសេចក្តីអភ័ធន់មែនពិត ។

កេរលានំបិ បាតានំ ខ្លួនឯ មួលំ និក្នួនិ
គរហកលហាទិនំ មួលំ ឧណាតិ ខ្លួនិកោ ។

សេចក្តីអភ័ធន់ តែងកាត់បង់បាននូវបុសនៃបាបទាំងឡាយ
ទាំងអស់ បុគ្គលអ្នកអភ័ធន់ ឈ្មោះថា និករំលើនូវបុសនៃទោស
ទាំងឡាយ មានពាក្សតីជេរូល និងការឈ្មោះប្រកែកជាដើម ។

ខ្លួនឯ ធិរស្ស លង្កោកោ ខ្លួនឯ កបោ តបសិវិនោ

ខ្លួន ពល់ វេ យភីនំ ខ្លួន ហិតសុខវេហា ។

សេចក្តីអត់ធន់ ជាគ្រឹងអលង្វារ របស់អ្នកប្រាង សេចក្តី
អត់ធន់ ជាគ្រឹងដុតបង់ទូរបារបស់អ្នកដែល មានកបុជម៉ែ
សេចក្តីអត់ធន់ជាកម្មាំងរបស់អ្នកប្រព្រឹត្តធម៌ សេចក្តីអត់ធន់ ជា
គុណជាតិនាំមកទូរប្រយោជន៍ និងសេចក្តីសុខ ។

ខ្លួនកៅ មេត្តរវា លាកិ យសសីវិ សុខសីលរវា
បិយា ទេរមនុស្សានំ មនាបោ ហេតិ ខ្លួនកៅ ។

អ្នកអត់ធន់ ជាអ្នកមានមិត្តសំឡាល័យ ជាអ្នកមានលាក ជា
អ្នកមានយស ជាអ្នកមានសេចក្តីសុខជាប្រក្រតី អ្នកអត់ធន់រំមេង
ជាទិស្សឡាល័យ ជាទិត្យបំចិត្តនៃទេរកា និងមនុស្សទាំងឡាយ ។

អត្ថនោបិ បរេសព្យ អត្ថរវេហា វ ខ្លួនកៅ
សត្វមោក្តុតម៉ែ មត្តំ អារុឡើង ហេតិ ខ្លួនកៅ ។
អ្នកអត់ធន់ ជាអ្នកនាំមកទូរប្រយោជន៍ដល់ខ្ពស់ ដល់ជន
ទាំងឡាយនៃទេរក អ្នកអត់ធន់ជាអ្នកឡើងការិង្វុរជាទិទេ
ស្ថានសូគី និងត្រោះនិញ្ញាន ។

សត្វនោ វចនារាងំ ករោតិយេវ ខ្លួនកៅ

បរមាយ ច បុជាយ ជិន បុណ្ណោះ នឹងកោតា ។

អ្នកអត់ធន់ លេខាគ៊ែង ធ្វើកាមនូវព្រះពុទ្ធផីកា ជាទិរាជនៃ
ព្រះសាស្ត្រមេនពិក អ្នកអត់ធន់ លេខាគ៊ែង បុជានូវព្រះវិជិកមារ
ដោយការបុជាដៀស្បីអត្ថម ។

ទុលភ្លោ មនុស្សត្តំ ពុទ្ធប្រាងេ ច ទុលភោ ទុលភាព ឧណសម្បត្តិ សឡូម៉ា បរមទុលភោ ។

ការេ:កៅកជាមនុស្ស គិសត្វទាំងឡាយ បានដោយកម្រ
កិរិយាង្ហាស់ជាប្រះពុទ្ធ គិសត្វទាំងឡាយ បានដោយកម្រ
កិរិយាងល់ព្រមដោយខណៈ: គិបានកៅកជួបនឹងព្រះពុទ្ធ បួនឹង
ព្រះពុទ្ធសាសនា គិសត្វទាំងឡាយបានដោយកម្រ ធមីរបស់
សប្បរស គិសត្វទាំងឡាយបានដោយកម្រក្រោលឯង ។

សុខោ ពុទ្ធភាពមុប្រាងេ សុខោ សឡូមុទេសនា សុខោ
សង្ឃស្សី សាមគ្គិ សមគ្គានំ កៅបោ សុខោ ។

កិរិយាបានក្រាស់នៃព្រះពុទ្ធដោយឡាយ នាំមកនូវសេចក្តី
សុខ កិរិយាសំដែងនូវធមីរបស់សប្បរស នាំមកនូវសេចក្តីសុខ
សេចក្តីព្រមព្រៃងគ្គារបស់សង្ឃឹម បួញកក្រុម នាំមកនូវសេចក្តី

សុខ សេចក្តីព្យាយាមរបស់អ្នកដែលត្រមព្រៀងគ្មានាំនៅយ នាំ
មកនូវសេចក្តីសុខ ។

សុខ វិវេកា តុដ្ឋសួយ សុទិធុសួយ បសួយគោា
អព្រាបជ្លៀំ សុខំ លោក់ ធម្មភាពសុ សញ្ញមោ ។

សេចក្តីសួប់ស្តាត់ របស់អ្នកដែលត្រកអវ (ក្នុងទិស្សាត់) ជាប្រឈម
អ្នកមានធម៌បានស្តាប់ហើយ ពិចារណាយើញ (នូវធម៌) នាំមក
នូវសេចក្តីសុខ កិរិយាមិនបៀវតបៀន គិកិរិយាសង្ឃោមចំពោះ
ស្វែនាំនៅយ នាំមកនូវសេចក្តីសុខក្នុងលោក ។

សុខ វិវាគតា លោក់ កាមានំ សមតិភ្លមោ
អសុធមានសួយ វិនយោ ឯកំ វេ បរមំ សុខំ ។

ការ: ត្រាសចាករាគ: គិកិរិយាកន្ទីនូវកាមទាំនៅយ នាំ
មកនូវសេចក្តីសុខក្នុងលោក កិរិយាថ្មីឱ្យវិនាស នូវអសុធមាន៖
នេះឯង នាំមកនូវសេចក្តីសុខដែល ។

កិច្ចា មនុស្សប្បដិលាខោ កិច្ចំ មច្ចាន ធនិតំ
កិច្ចំ សឡុមសួរនំ កិច្ចា ពុទ្ធនមុប្បានោ ។

កិរិយាក្រឡប់បានអត្ថភាពជាមនុស្ស ជាការលំបាក កិរិយា

សែនទេវបស់សត្វទាំងឡាយ ជាការលំពាក កិរិយាស្តាប់នូវព្រះ
សម្បូរដាការកម្រោ កិរិយាតានត្រាស់នៃព្រះពុទ្ធទាំងឡាយ ជាការលំពាក ។

សត្វនៅ សម្បូរម៉ែន សុត្រា សូសី ឯនិសាសនៅ
កប្បានិ សភសហស្សានិ ទុគ្គិតិ សោន គច្ចិតិ ។

បុគ្គលិណាតានស្តាប់នូវព្រះសម្បូរបស់ព្រះសាស្តា (ដែល
របៀបពួល) ក្នុងពាក្យប្រើប្រាស់ នៃព្រះវិធីកមារទាំងពួល
បុគ្គលិនោះ រំមេងមិនទៅកាន់ទុគ្គិតិ អស់សែនកប្បោ ។

បុញ្ញលិណិត្រ ិណិត្រិត្រ សាយលិណិត្រ ធម្មលិសនំ
បទេស់ កិភុីឱវាទំ អខ្សោរត្រូ ទេវបញ្ញានំ បច្ចុះសេវ
គគេ កាល កញ្ចាក់ វិលាកនំ ឯគេ បញ្ញិធី
កិច្ច វិសោផែកិ មុនិបុង្គរោកិ ។

ព្រះសម្បាសមួន ជាថម្យដោងអស់អ្នកប្រាណ ត្រឹងជំនួរ
ពុទ្ធកិច្ចទាំងឡាយ ៥ ប្រការនេះ គិត្យក្នុងពេលព្រឹកត្រឹងស្រួចទៅ
ិណិត្រិត្រ ៩ ក្នុងពេលល្អាចត្រឹងសំដែងធមិត្រសនា ៩ ក្នុងពេល
ព្រលប់ត្រឹងប្រទានឱវាទំដល់ពួកកិភុី ៩ ក្នុងពេលអាគ្រាត់ត្រឹង

ដោះប្រសុទ្ធដែនឡាកា ៩ ក្នុងពេលជិតភី^៩ ន្រៀងប្រមើលម៉ឺល
នូវសត្វលោក ដែលគួរត្រាស់ដីង និងមិនគួរត្រាស់ដីង ៩ ។
កុភុដៃ គណ្តឹងរាល់សោ ច សោរណ៍ ចុចរនិភូមិ ឧសភ៌
រាជសម្បត្តិ សែស បញ្ជីភោះ ឯនៈ ។

ព្រះវិធីភាព ន្រៀងយាងចុះមកអារ៉ាស្រីយនៅក្នុងព្រះ គិត្យី
(នៅព្រះវរមាតា) ក្នុងឆ្នាំរកា ន្រៀងប្រសុតិចាកព្រះគិត្យីក្នុងឆ្នាំច
ន្រៀងសោយរាជសម្បត្តិក្នុងឆ្នាំឆ្នាំនេះ ន្រៀងព្រះផ្ទុស ក្នុងឆ្នាំថោះ ។
កុភុដៃ សុចិត្តិភាព តុក្ខ ចក្ខំ បរក្តួយ
និច្ចានគមនំ សហ្មោ សហស្សំ បញ្ហា មួសិក់ ។

ន្រៀងត្រាស់ដីងជាប្រះសុចិត្តិភាព ក្នុងឆ្នាំរកា ន្រៀងសំដែងនូវ
ព្រះធម្មចក្រ ក្នុងឆ្នាំនោះ ន្រៀងយាងចូលការនៃព្រះនិច្ចាន ក្នុង
ឆ្នាំម្មាយៗ ព្រះពុទ្ធសាសនានឹងគ្រប់ ៥.០០០ គត់ ក្នុងឆ្នាំជួរ ។

^៩ ក្នុងអង្គកចាជាជម្យបទសំដែងចាប្រះអង្គប្រមើលម៉ឺលខេត្តស្រីសត្វ ក្នុង ៩
ថ្ងៃ ៩ យប់ ពីរដង គិត្យីក្នុងពេលជិតភីម្នង ពេលល្អាចម្នង ។ ពេលជិតភី ន្រៀង
ប្រមើលម៉ឺលពីកណ្តាប់មាត់ ចក្រវាទី រហូតដល់មកគន្លឹកដិ ពេលល្អាច ន្រៀង
ប្រមើលម៉ឺលពីគន្លឹកដិ រហូតដល់កណ្តាប់មាត់ចក្រវាទី ។ ប្រមើលម៉ឺលនូវ
សត្វលោកដែលគួរត្រាស់ដីង និងមិនគួរត្រាស់ដីង ៩ ។

និភ័ព្យលោ ឬ គុរារសី

សម្បទេ ពុធវារសី

ឡើងយាងចុះកាន់ព្រះគី (នៃព្រះវរមាតា) ក្នុងថ្វូប្រហស្សក៏
ប្រសុតក្នុងថ្វូសុក្រ ធនត្រាសំជាប្រះសម្បទេក្នុងថ្វូពុធ បរិនិញ្ញាន
ក្នុងថ្វូអង្គារ ។

អាសាទ្វូបុណ្យមោភ័ព្យលោ វិសាខេយេវ និភ័ព្យលោ

វិសាខេបុណ្យមី សម្បទេ វិសាខេបរិនិញ្ញានោ ។

ព្រះអង្គយាងចុះកាន់ព្រះគី (នៃព្រះវរមាតា) ក្នុងថ្វូ ពេញ
បួណីមីខេអាសាច ប្រសុតិក្នុងថ្វូពេញបួណីមីខេវិសាខេ ធន
ត្រាសំជាប្រះសម្បទេ ក្នុងថ្វូពេញបួណីមីខេវិសាខេ បរិនិញ្ញានក្នុង
ថ្វូពេញបួណីមីខេវិសាខេ ។

និញ្ញានោ លោកនាថម្មិ

បដិមា ពោធិរុក្រា ឬ

ចក្ខុវសិតិសហស្ស-

អគ្គប្បរត្តនដ្ឋានេ

សុក្រវារ ឬ និភ័ព្យលោ

អង្គារ បរិនិញ្ញានោ ។

វិសាខេយេវ និភ័ព្យលោ

វិសាខេបុណ្យមី សម្បទេ វិសាខេបរិនិញ្ញានោ ។

សម្បទេ អគ្គប្បត្តនោ

ចុង ឬ ជិនជាកុយោ

ជម្បក្ខន្ទា សុទេសិតា

បុបិតា ហេន្ទិ ធមិនំ ។

កាលព្រះសម្បាសមុន្តូជាមត្តបុគ្គល ជាទិន្នន័យសត្វលោក
បរិនិញ្ញានទៅហើយ ព្រះបងីមាជី ព្រះពោធិត្រិក្សាជី ព្រះ
សុបីជី ព្រះជិនជាតុជី ព្រះធ័រ ៥ ពាន់ ធម្មភ្នែ
ដែលព្រះអង្គទ្រង់សំដែងហើយ ដោយប្រព័ន្ធជី ជារត្តុគិត្រះ
សម្បាសមុន្តូ ទ្រង់ប្រកិត្យានទុកក្នុងស្ថានដ៏ប្រពើត្តុទៅដើម្បីជា
បុណ្យកៅត្តិត្តិដ៏ប្រសើរបស់សត្វទាំងឡាយ ។

ឥតិ សម្បាសមុន្តូឡើន ទេសិតំ ឱវាទំ ចិត្ត បែបច្បាប់
សម្បាសមុន្តូឡើន វិត្តប្បការនេន បងិបត្តិបួជាយ បុណ្ឌំ
ករោនឡើន លោកិយលោកកុត្តរសម្បត្តិសិទ្ធិ កាត់ព្រំ
ឧកាស អារាជនំ ករោមិ ។

បុគ្គលគូរដំកល់នូវឱវាទំ ដែលព្រះសម្បាសមុន្តូទ្រង់សំដែង
ហើយទុកក្នុងចិត្ត ហើយធ្វើការបួជាយដោយបងិបត្តិបួជា ដោយនូវ
ប្រការដែលព្រះសម្បាសមុន្តូ ត្រាស់សំដែងហើយ គូរធ្វើឱ្យ
សម្រេចនូវសម្បត្តិជាលោកិយ និងលោកកុត្តរ ខ្ញុំសូមគោរព
អារាជនាទុក ដោយប្រការដូចមេ ។

ឧកាស សិរីសក្រមុនីសព្វព្យាពុទ្ទស្ស ពលវេ
ប្បច្ចុសសមយោ កុសិនាកាយ យមកសាលានមន្តរោ
អមុំដិ សប្បសំរង្វោរ គិម្ព ឧតុម្ព វិសាខមាស់
សុក្របក្រុ បណ្តុរសិយា តិចិយំ កុម្ភរារ កុម្ភយាមេ
អនុវាងនក្នុត្តិវិស់ បរិនិញ្ញានំ អហោសិ អនុបាត.
ទិសេសាយ និញ្ញានធាតុយា ។

ខ្ញុំសូមគោរព សម្រួចប្រាជសិរីសក្រមុនីសព្វព្យាពុទ្ទជាម្នាស់
ឡើងបរិនិញ្ញានហើយ ដោយអនុបាតទិសេសាយ ជាតុ កុងចន្ទោះ
សាលប្រើក្សែងក្នុង ធនក្រុងកុសិនាកាយ កុងបច្ចុសមំយ ដ៏មាន
កម្មាំង កុងថ្មីនៃនក្នុត្តិបក្ស ឈ្មោះអនុវាង កុងថ្មីអង្គារ យាម
អង្គារ ជាតិចិត្តពេញបុណ្ឌិមិខាងខ្លួន ខែវិសាខ កុងគិម្ពរដ្ឋរ ឆ្នាំ
ម្មាវ្នោំនៃពោះហោង

(តិចិនេះទៅ ត្រូវបកសកភាជ្ញាប់ថ្មី ខែ ឆ្នាំ ដែលជាប្រើ
អតិតេ: បច្ចុប្បន្ន និងអនាគត ដរាបដល់ចប់) ។

ពុទ្ធល័យចន្ទនេខ

៩. ពាហុំ សហសួមភីនិមិតសារុជន់

គ្រឹមខល់ ឧទិតយោរសេនមារំ

ទានធិធិធុវិធិនា ជិតវា មុនិន្ទា

កត្រូជសា ករ៉តុ តែ ជិយមង្គលាធិ

ប្រាជមុនិន្ទលោកាតាយ ផ្ទាយក្រុងមារចិត្តមោហនី

និមិត្តដែ ៩ ពាន់ កាន់សារ្យុជនោនា ។

ជីស្រីគ្រឹមខលជាតិ កោព្យាន់ទី ឱ្យរសុដ្ឋា

ប្រមដោយមារសេនា ពន្លឹកលន់កងសំពុសិន ។

ដោយធុ. ពិធិ ទានចារមិ ជាប្រធាន

គ្រុងមារចាយក្រុងប្រាកោដ ប្រណាយកាយថ្វាយរំន្ទា ។

វិជយមង្គល ចូរមានដល់អូករាល់ត្តា

ដោយតេជំជយ ប្រាជុះមារ គ្រាន់បោង ។

២. មាតិរេកមកិយុជ្ជិតសូវភ្លើ

យោរម្បនាច្បរកមក្តុមចិនយក្តុ

នគរូបិន្ទុ ជិតវា មុនិន្ទា

កន្លែងសា ភវត្ត តេ ជិយមន្តលានិ

ព្រះមុនិន្ទពិននាយក៖

ផ្ទាយព្រោះមាន្យរយក្សយោរយោ

វិង្វសមិនតាំងនៅ

ក្នុងខន្ទី គុណសក្តា ។

រហូតដល់ភត្តិ

ព្រះជិនស្រីឆ្ងេង យុទ្ធនា

ត្រក់លែងក្រុងមាតា

ក្នុងបច្ចេក សម្ងាតិ ។

ដោយព្រះពិធីព្រាណ

ឆ្ងេងទួន ដោយខន្ទី

ព្រឹងចិត្ត អសុវិ

ឱ្យបង់ ព្យសន់ ចុះរន្ទា

វិធីមន្តល

ចូរមានដល់អ្នករាល់ក្នា

ដោយតេជៈជយា

ព្រះឃើមាន្យរយក្សហោង ។

៣.នាង្យាកិវិកជនវំ អភិមត្តភ្លៀតំ

ទារគ្គិចក្បែមសនិវ សុខារុណនំ

មេត្តមុសកវិជិនា ជិតវា មុនិន្ទា

កន្លែងសា ភវត្ត តេ ជិយមន្តលានិ

ព្រះមុនិន្ទពិនជិនស្រី

ផ្ទាយព្រោះមាន្យរយក្សយោរយោ

គិវិវេះ គិជា

ដ៏ហានក្តាចុះព្រោះព្រោះ ។

សាធារណៈរោះក្រោម	ដូចត្រីនៃត្រូវរោះកំឡើច
មុកដូច ចក្ខុទេព្រោ	ខាំងដូចកាំ អសនិ ។
ដោយព្រោះពិធីស្រប	ស្រាថទីកអប់គិចារមិ
មេត្តាប្រោះជិនស្រី	ញុំងដី ឱ្យប្រោះថ្វា ។
វិធីយមងូល	ចូរមានដល់អ្នករាល់គ្មាន
ដោយភេជ្ជៈជយា	ព្រោះណួនាច្បាកី ។

៥. ឧក្រិតធម្មតាហត្ថិភាពសុទ្ធភាពណ៍

ជារ៉និ យោជនបច្ចុប្បន្និមាលវ៉ន់

កំឡើងសង្គមនៅ ជិតវា មុនិន្ទា

កំឡើងសា កវត្ថុ តែ ជិយមងូលានិ

ព្រោះមុនិន្ទិនលោកក្រោម

ផ្ទាល់ចោរអង្គុលិមាល់

នៃមនុស្សដែលគាត់កាត់

អង់អាចអំណាចក្រោម

ការនៅរាជ ឯក្រឹវិ

ចម្ងាយដូរកន្លែរ

វិធីយមងូល

មានព្រោះទំយោត្តិជាមីហាយ

មានកម្រោង គិម្រាមដែ

មកដោតចាក់ជាមាលំយ

ដ៏មានដែស្អាត់ប្រហារ ។

ដោលព្រោះមុនិសាស្ត្រាជាយ

កណ្តាលត្រូវិយោជនា

ចូរមានដល់អ្នករាល់គ្មាន

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជំ.កត្តិន កដ្ឋមុទ្ធដែវ គព្វិនយា

ចិត្តរាយ ទួលុយចំណេះដឹងការយមជោរ

ស្រុក សោមវិធីនា ជិតវា មុនិត្យា

ក្រុងសារវត្ថុ និយមអង្គភាព

ព្រះមុនិន្ទមានព្រះរាជ

អំពើធ្វើដូចជា ស្រីមានគី ចាស់បើសពោះ ។

យកយើដ្ឋានក្នុង ព័ទ្ពោះខ្លួនពោលត្រូវគោះ

ព្រះពុទ្ធបុរីយេស៊ាត នៃកាលពេលនេះ ដោយសមាជិក ។

រម្បាប់ពាក្យចណ្តុល

នកណ្តាលដនប្រសស្ថិ

ចិត្តរាជ ចាថ្មោះពារមី

វិធានយោបាយ

ជោយគេដែលបាន ព្រមទាំងសាស្ត្រីរួចរាល់

់_សច្ចិនិកាយមកិសច្ចិកវាទេកេកំ

រាជក្រឹតរាជបាលមន់ អភិវឌ្ឍនភព

បញ្ជាបន្ទីបជលិតកា និភោរ មុនិន្ទា

តិន្នន័យ ករ៉ាកុ តេ ជីយមង្គលាធិ

ព្រះមុនិន្ទពិនអ្នកប្រធ្លឹ	រុងរើសស្តាបដោយបញ្ហា
ផ្លាស្រែសច្ចុក៖ ជា	និគ្រល់ ក្រោពុទ្ធវិនីយ ។
អធ្យាប្រសិលេប៊ែបង់	តាក្យសត្វប្រជែងតាមតាប់ថែ
សរសើរខ្លួនឯងក្រោ	លើកកំពស់ដូចដងធន់ ។
បង្កើតមួរ ឯណីកែ	ដោយពោលតែតាក្យឡើងត្រង់
ព្រះឆ្នៃកម្មាត់បង់	ដោយប្រិទ្ធបីបញ្ហា ។
វិជយមង្គល	ចូរមានដល់អ្នករាល់គ្នា
ដោយតេជៈជួយ	ឲ្យឱ្យ សច្ចុក៖ និគ្រល់ ។

ព័ន្ធផ្លាបនន្ទកុជំគិតុជំ មហិន្ទិ

បុត្តិន ចេរកុជំគេន ទមាបយន្ទា

តិន្នបនេសវិជិនា ជិតវា មុនិន្ទា

តិន្នន័យ ករ៉ាកុ តេ ជីយមង្គលាធិ

ព្រះមុនិន្ទពិនឆ្នៃប្រុណ្ឌ	បញ្ចុះបញ្ចុះមេភ្លាមៗមេភ្លាមៗ
ឱ្យបូងជានាករាជ	នៅទួន្ទាន ព្យសន់ កុជំដូរ ។
ឈូរាជ នន្ទាបនន្ទុ	ចិត្តមេហន្ទ រើង បុន្ទិរដៃ

ទិន្នន័យ ការបង្រៀនដៃ	ត្រួចដោយពិធីលាន ។
គិតិថ្នូរ ឧបនេស	ប្រទិន្ទិរិសស ដល់មោត្តុល្ើាន
ប្រទិន្ទិរិសស ជាន់	ខិនចុះចាប់ព្រះចែស្សា ។
វិធីយមអ្នល	ចូរមានដល់អ្នករាល់គ្នា
ដោយពេជ្រិន	ព្រះភគរាយុះនាក់ហេង ។
៨. ទូត្រាបទិន្នន័យគេន សុទ្ធផ្លែត្រូវ ព្រហ្ម វិសុទ្ធ ជុំកិមិទ្ធ ពកាកិធានំ ញ្ចាបាកទេន វិធីនា និភ័យ មុនិន្ទា តែន្រែជស្រា ករ៉ែតុ តែ ជិយមអ្នលានិ	
ព្រះមុនិន្ទពិនគោតម	ផ្លាប់មហាប្រហុយុះពកា
សំគាល់ថាមាត្រា	រុងរៀងដោយគុណបរិសុទ្ធ ។
ដោកនៃអាសិនិស	គិចិត្តត្រឹស្ស ដ៏មោះមុត
កាន់ខុសជូនរសមុទ្ព	មិនលើកលាកលេបដំបាត់ ។
ត្រួចឲ្យឲ្យដោយពិធី	ខិសចិវិសសសម្រាន
ធម៌ត្រូវគាប់សន្ដាន	គិត្រះញ្ចាបាប្រាសទេសនា ។
វិធីយមអ្នល	ចូរមានដល់អ្នករាល់គ្នា
ដោយពេជ្រិន	ឲ្យបានកំណត់មានហូង ។

ធនការបិ ពុទ្ធដីយមន្ត្រលមអដ្ឋតាថា

យោ រាជនោ ទិនទិន សរគេ មតិន្តូ

ហិត្តាននេក វិធានិ ចុបទ្ទារានិ

មោក្នំ សុខំ អធិកមេយ្យ នរោ សបញ្ញា

យោ នរោ ជនឯណា

កបបញ្ញាប្រាសក្តិន្ទិល

ឧស្សាហ៍សាងនានសិល

សួគ្រំពុកព្រះធីថ្វី ។

តាថាប្រាំបីបទ នេះកំណត់

លេខាឃោះពុទ្ធដំយ

ខំសួគ្រំស្រួចថ្វី

កើតមន្ត្រល ជានិរន្តរ ។

នៅ នរោ វិជននោះ

បានរំដោះកោតអាសន្ន

ឧបត្រិត អនេកលន់

មានប្រការធ្វើង់ ធន់ ។

និងដល់ធីកែរមក្សាល

គិនិត្តាន សុខកន្លោ

លែងទុក្សាំងបុនកង

ដោយពុទ្ធដំយមន្ត្រលនេះ

អារាជនា ព្រះ ធម្មកម្ពិក

គ្រាន់សហម្បតី	ព្រហ្មជាត់-សូរលោកា
ចូលគាល់ ព្រះសាស្ត្រា	លើកហត្ថា សិរោបាប
ហើយពោល ពាក្យទូលថា	សូមករុណា ស្វែងត្រួតដោប
ធម្មកសធ្ងុ អនំនំនោប	ទុញលភាព បាបវិក្រក្រាស់ ។
ទន្លឹង ព្រះ ធម៌ថ្វី	ជានិស្ស័យ បច្ចុះយច្ចាស់
តុឡូវ ត្រួតពានត្រាស់	ត្រួតអរណាស់ ពុំកត្តិយ ។
សត្វខ្លះ ក្រាស់ដោយកាម	មិនយល់តាម ត្រួតត្រូវឈើយ
តុឡូវ យល់ខ្លះហើយ	ដោយអំណាចព្រះមានបុណ្យ ។
បើពានស្តាប់ទេសនា	បញ្ហាក្នា឴ាមុន្តែងលើសមុន
សូមព្រះដីមានបុណ្យ	ត្រួតនិមន្តព្រោសទេសនា ។
ព្រោសសធ្ងុបំពាត់សោក	ទាំងវគ្គការឲ្យបតណ្តា
ឯនិតប្រប្រែប្រែ	កើតបញ្ហាកិយោរយល់ ។
ត្រួតលោកគោកត្រួតត្រូវឈើ	សង្ការចក្រវិលមិនដល់
អវិជ្ជា កប្បសតល់	ជាបច្ចុះយ នៃសង្គម ។
នាំសធ្ងុឱ្យសោកសោក	លិចលង់នៅក្នុងសង្ការ
បញ្ហាមារមោហន្ទការ	វិត្តុរុបំបុំជាប់នៅ ។

ហេតុនោះសូមព្រះអង្គ	ព្រោសស្រោចស្រួលដាក់សំពោះ
ចម្លងសត្វផ្សោះទៅ	ការំត្រីយត្រាននិញ្ញននាយ ។
ដូចកលប្រទិបជំ	សាយត្រសុវត្ថិភាពត្រាយ
បំភីសត្វ ទាំងឡាយ	ឱ្យសប្បាយ ក្បាលកិរម្យ ។
ព្រះសទ្ធមុ ជាស្តរជំយ	ព្រះវិនិយ ជាភាងជំ
ព្រះសូត្រ ជាដែរីរំ	ព្រះអភិធមុ ជាដែស្រកជាស់ ។
អវិយសចូ ជាមណ្ឌុង	សម្រាប់ទូន ឱ្យចូច្រាស់
សត្វលោកដោកងុយណាស់	ពុស្ថរជាស់ក្រោកឡើងបាន ។
បរិស៊ទ បុនជំពុក	ដូចជាយុក ក្នុងជលដ្ឋាន
ខែជុស ចាំសូរយនាន	រោនិនីរីក ដោយរសី ។
ព្រះធី ជាសូរសែង	រោឡើងចំង ចាំងរសី
បំភី លោកទាំងបី	ឱ្យយល់ផ្ទូរ បានសុខា ។
សហម្បត្តិ ព្រហ្ម	ឱនបង្កំ អារាងនា
សម្រួច ព្រះភគរា	ដោយគាត់ យ៉ាងនេះនេះ ។
ព្រះពុទ្ធឌ្រោងអនុក្បល	ព្រមទទួល និងសម្រេង
ដោយគុណិតាពថ្នៃង	តាមភារៈ គុណករុណា ។
ទីបក្រាកចាកទីនោះ	កក្រាម្យានេះ ត្រូមិតទា
យាងចេញ ចរលិលា	ពិនិនោះ ដោយព្រះបាយ ។

ព្យាដីសត្វ ចូលពុន្លឹមក្រ	មានបញ្ហវគ្គីយ័ ជាមាត្រ់
ខ្សែជីក អម្រិតជាតិ	រស់និញ្ញាន តាមធម្យកា ។
ចាប់ដើម ពីនោះជាង	ត្រូវដំឡើង ធម៌ទេសនា
ធ្វើពុន្លឹមក្រ	អស់រស្សារ សែសិបប្រាំ ។
តុចយ តុបន្ទូរ	ប្រយោជន៍យុរ អង្កេងឆ្នាំ
សម្រេច បុណ្យកម្ម	ដល់សញ្ញសត្វ ទាំងភពតែក្រ ។
ហេតុនោះ តិញ្ញរនោះ	យើងខ្ញុំនេះ សានរត់ក្រ
បពិត្រ ព្រះគុណថ្វេ	សូមនិមន់ ប្រាសទេសនា ។
អនុគ្រោះ ពួកបរិស៊ន	ដែលជាប់ខាត់ ដោយមោហា
ខ្សែកែតិ មានបញ្ហា	ប្រាកដនា ទីនេះហេង



យទិ ហីនេ តកោ បានេ កាយទុច្ចិវិតែន វា
បើញាតិណាមួយ ឡៅកើតកូងនឹងថែកទាប ព្រោះកាយទុច្ចិវិតកិ
(វចិទុច្ចិវិតកិ មនោទុច្ចិវិតកិ) ។

តមិនា បុញ្ញតែដែន តម្លា បៀនា បមុញ្ញកុ
ក៏សូមខ្សែចាំដោះចាកទិ (ដ៏ថែកទាប) នោះ ដោយតែដែន: គឺ
បុណ្យនេះ ។

យទិ ឡទុបុរ រម្វ វិមានេ រតនសោភិតេ ឬ
បើឡៅកើតកូងឡទុបុរី ជាពិមានគុរីករាយ ដែលជាថាមាន
លំអរដោយរតនេ:ធ្វើដៃ ស្រាប់ហើយ ។

តមិនា បុញ្ញតែដែន ភិយោរ ភិយោរ បរឡុងតិ
ក៏សូមខ្សែនីវិតកែចប្រើនជាកិយោរភាព ដោយតែដែន:គឺបុណ្យនេះ។

នាំ មហិន្ទិយា ឯសា យទិទំ បុញ្ញសម្រទា
បុញ្ញសម្រទា គឺគុណជាតិជាបោកុសលំព្រម ដោយបុណ្យ
ឯណា បុញ្ញសម្រទានេះ មានបុន្ទិជំនៅក្រោលង ដោយប្រការ
យ៉ាងនេះ ។

ពិស្តា ធីរ បសំសន្តិ បណ្ឌិតា កិតបុព្យាត់
ត្រាជេហេតុទេះ បណ្ឌិទាំងឡាយអ្នកមានប្រាង៉ា រំលែកសរសើរ
នូវភាពនៃបុគ្គលអ្នកមានបុណ្យធ្វើទុកហើយ ។

សុខេ វិចាកេ បុព្យានំ ដលរបស់បុណ្យទាំងឡាយ
រំលែកនំមកនូវសេចក្តីសុខ ។ អធិប្បាយោ សមិជ្រិតិ
សេចក្តីប្រាង៉ា រំលែកសម្រច ។

ិប្បញ្ញ បរិយោសានេ និញ្ញានំ សមជិគច្បិតិ
ម្ប៉ាងទៀត ក្នុងកាលជាទីបំផុត បុគ្គលរំលែកបាននូវត្រាជិញ្ញាន
ដ៏ឆាប់រហ័ស ។

យោ ភាពនសហសុវត្ថិ បុរណ៍ វរភោជនំ
ទទេយ្យ បរិមាណានំ ឯកបត្តម្បិ នាលេកៅ
តុនុប្បានេ សវិបុញ្ញ យោ ចញ្ញ អគ្គសារកា
បុគ្គលគិតបិតិខ្សែវវរភោជន ដ៏ពេញដោយភាពនេះមួយពាន់ ក៏មិន
បានសិនិងភោជនមួយបានត្រូវដែលគេបានខ្សោហើយ ដល់ត្រាជ
សវិបុគ្គ និងពួកអគ្គសារក៏កដីទេ ក្នុងតុនុប្បានេ (នេះ) ដែលមាន
គុណប្រមាណមិនបាន ។

បណ្តុប្បន្នការវេនមាតាបិកា បម្ពុព្យុរៈ (ត្រូវបាន
ហេតុឡើង) ចានជាមាតា និងបិកា រំលែករួច (ចាកទិន្ន័យការបង្រារ)
ដោយអាជីវការពែនចាយដែលពេញក្នុងចារ៉ា

ស្តីពីចិត្តនិងសារថា

ហេតុ ស្រី សុមដ្ឋល់ សុមដ្ឋល គិស់ចត្តិចម្រិន
ដែលត្រូវបានបង្ហាញចុះរមានដល់ខ្លួន រក្សាទុ ស្រីទេរកា ទេរកាទាំង-
ពុងទាំងឡាយ ចូរក្រានូវខ្លួន ស្រីពុទ្ធខ្សោនការវេន ដោយអាជី-
វការពែនត្រេងត្រេងត្រេង ស្រីធ្វានការវេន ដោយអាជី-
វការពែនត្រេងធិទាំងពុង ស្រីសង្ឃភាពការវេន ដោយអាជី-
វការពែនត្រេងសង្ឃទាំងពុង សោរត្តិ ហេតុ និរន្តរំ សុម
សិរីសុស្តីចូរមានដល់ខ្លួន ឱ្យចានត្រូវបែល កុំបិមានចន្ទោះឡើយ។

ចរណិតនូវត្រួត



ធម៌មេ សុកាំ (សូគ្រនេះឈ្មោះបរាករសូគ្រ) គីខីឈ្មោះ
អាននូចនានស្តាប់មកហើយយ៉ាងនេះថា :

ធគាំ សមយាំ ភគវា សារតិិយាំ វិហារតិ ដែកវេន
អនាថបិណ្ឌិកសួយ អារមេ ។

សម៊យមួយព្រះដែលព្រះភាគ ទ្រង់គង់នៅក្នុង វត្ថុដែកពន
ជាអាកាមរបស់អនាថបិណ្ឌិកសែនដី ឡើបក្រុងសារតិ ។

អច់ខោ អព្យុករ ទេវកា អភិកន្ទាយ វត្ថិយា
អភិកន្ទរណ្តា កេរលកប្បៃ ដែកវនំ ឱភាសេត្តា
យេន ភគវា តេនុបសង្គមិ ឧបសង្គមិត្តា ភគវនំ
អភិវាទេត្តា ធគមនំ អដ្ឋាសិ ។

លំដាប់នោះឯង ទេវកាអដ្ឋា ១ កាលដែលរោលរាជ្យ
បប់មយាមកន្ទងឡើងហើយ មានរសិធម៌ល្អបំផុំនៅក្នុងទិន្នន័យ
ទាំងអស់ ឱ្យភិស្សាងហើយ ព្រះដែលព្រះភាគទ្រង់គង់ក្នុងទិន្នន័យ

ក៏ចូលទៅក្នុងទីនោះ លើចូលទៅដែលបារីយ ទីបច្ចាយបង់
ចំពោះអង្គ ព្រះជ័ម្យនព្រះរាជ បារីយឈរក្នុងទីផ្សេសមគ្គរ ។

ឯកមន្ត្រ ិភាព ខោ សា ទេវតា ភគរន្ត តាថាយ
អណ្ឌរភាសិ ។

កាលទេវតានោះឈរក្នុងទីផ្សេសមគ្គរបារីយ ទីបក្រាបឡើល
ព្រះជ័ម្យនព្រះរាជ ដោយពាក្យជាតាត់ (យ៉ាងនេះ) ថា:

បរភគរន្ត បុរិសំ មយំ បុច្ចាម គោតមំ ភគន្ត

បុង្វុមាតម្ប កី បរភគរពោ មុខំ ។

យើងខ្ញុំទាំងឡាយ មកសួមឡើលសូរ នូវហេតុដែលគ្គរ ចម្រើនវិនាស
ប្រុសស្រីក្នុងលោ. កសិនិវាស ដែលនឹងវិនាស សាបសួន្យថាកគុណា។
ឆ្លោះព្រះគោតម ព្រះអង្គមានបុណ្យ មេភ្នានិមន្ត សម្រេចខ្សោយទាន
ធម្មជាតុចម្រេច ដែលជាប្រធាន នាំសត្វឱ្យមាន សេចក្តីវិនាស។

(ព្រះសម្បន្ទជាម្មាស់ ត្រូវប្រាស់ថា៖)

១. សុវិជ្ជានោ ភវំ ហោតិ សុវិជ្ជានោ បរភគរោ

ធម្មកាមោ ភវំ ហោតិ ធម្មទេសិរី បរភគរោ។

អ្នកដែលចំនួន គេក៏អាចស្វាល់ងាយ អ្នកដែលអនុវយ គេក៏អាចស្វាល់ពិត

អ្នកប្រាជ្ញាធម៌ លិតលូក្តុងចិត្ត ហើយខ្លោព្រៃត្តិត្ត នឹងបានចម្រិន។
អ្នកដែលត្រួសជម៌ ស្ថូបំជម៌តែកៅន តែកៅនចំនួន វិនាសឡេមុខ។
តំកិ ហេតាំ វិជានម បប់មោ សោ បរភេរ
ទុកិយំ ភគវា ព្រុហិ កី បរភវេតា មុខំ។
យើងខ្ញុំទាំងឡាយ បានដឹងជាក់ស្អែង វិនាសនេះឯង ព្រោះហេតុផ្ទៃថ្វាជ
កីវិនាសនេះ បើកប់ស្រែៗ វិនាសនោះឈ្មោះ ទី១ទៅទំហំ៖
បពិត្រព្រះអង្គ ព្រះនាមភគវ៉ន សូមត្រង់និមន សម្រេចឱ្យចាន
វិនាសទី ២ អ្នកប្រជាន នាំសត្វឱ្យមាន សេចក្តីវិនាស ។
២.អសន្តសួរ ិយា ហោនិ សន្តែន កុរុតៅ ិយំ
អសតាំ ធម្មេរបេតិ តាំបរភវេតា មុខំ។
អ្នកដែលស្រឡាញ់ ពេញចិត្តសេដ្ឋកោ តែនឹងមនុស្សណា អសប្បរស
តែមិនស្រឡាញ់ ពេញចិត្តទាំងអស់ នឹងអ្នកសប្បរស មកធ្វើជាមិត្រ។
សេចក្តីស្រឡាញ់ ពេញចិត្តកំនិត ហើយទេតែបំមិត្រ អសប្បរស
គាប់ចិត្តក្នុងជម៌ បុមុយរបស់ ហេតុនោះទាំងអស់ នាំឱ្យវិនាស ។
តំកិ ហេតាំ វិជានម ទុកិយោ សោ បរភេរ
តំកិយំ ភគវា ព្រុហិ កី បរភវេតា មុខំ។

យើងខ្ញុំទាំងឡាយ បានដឹងជាក់ស្វែង វិនាសនេះឯង ព្រោះហេតុផ្លោះ
ក្នុរិនាសនេះ បើកប់ស្រែវា៖ វិនាសនោះយុរាជ៖ ទី២នាន់ហៅំ។
បពិត្រព្រះអង្គ ព្រះនាមភកវ៉ន្ត សូមឡ្វ់និមន្ត សម្រេចឱ្យបាន
វិនាសទី ៣ អើជាប្រធាន នាំសត្វឱ្យមាន សេចក្តីវិនាស ។

**៣.និឡាសិលិ សភាសិលិ អនុដ្ឋាកោ ច យោ នរោ
អលសោ កោដបញ្ហាណោ កំ បរភរោកោ មុខំ ។**

អ្នកដែកប្រើនៅ និយាយប្រើន ១ និងអ្នកតែត្រួយ តែតិចប្រើដែលបាន
អ្នកខ្លួនប្រើបាន មិនមានខ្លះខ្លួន ឪដែកប្រើនសម្រេច ឱ្យគោរពឱ្យបាន។
ហេតុធមិនទាំងនោះ មិនជាកល្បាលោ នាំឱ្យខកខាន ខាតខុចប្រយោជន៍
មានជាប្រធាន តិចប្រើនដោយហោច នាំបងប្រយោជន៍ ហើយឱ្យវិនាស។

**តិច ហេតុ វិជានាម តិចយោ សោ បរភរោរោ
ចតុត្សំ ភគរោ ព្រួបិ កិ បរភរោកោ មុខំ ។**

យើងខ្ញុំទាំងឡាយ បានដឹងជាក់ស្វែង វិនាសនេះឯង ព្រោះហេតុផ្លោះ
ក្នុរិនាសនេះ បើកប់ស្រែវា៖ វិនាសនោះយុរាជ៖ ទី៣នាន់ហៅំ។
បពិត្រព្រះអង្គ ព្រះនាមភកវ៉ន្ត សូមឡ្វ់និមន្ត សម្រេចឱ្យបាន
វិនាសទី ៤ អើជាប្រធាន នាំសត្វឱ្យមាន សេចក្តីវិនាស ។

៤.យោ មាតាំ បិតាំ រា ធមិណ្ឌកំ តិចយោច្បៃនំ

បហុសន្លោ ន ភរពិ តា បរកវេជ្ជាត មុខា

នរោនណា មានត្រពូជនជាន ហើយខ្លួនមិនបាន ចិត្តូមរក្សា មាតាបិតា ដែលចាស់ដៃ ហេតុនៅទៅដោ នាំខ្សោនស។

ព័ត៌មានអនុវត្តន៍របស់ខ្លួន

បញ្ជីម៉ាកគ្រាប់ ព្រឹក កិច្ច បរាកវត្ថោ មុខ

យើងខ្ញុំទាំងឡាយ បានដឹងជាក់ស្អាត វិនាសនេះនៅ ព្រោះហេតុផ្លូចចោរ ក្នុងវិនាសនេះ បើរាបសរួចរាល់ វិនាសនោះល្អាំ ទីនេះនៅ

បពិត្រព្រះអង្គ ព្រះនាមកកវ៉ន សូមទ្រង់និមន្ត សម្រេចការណ៍
វិនាសទី ៥ អ្នដាប្រធាន នាំសញ្ញាចុះមាន សេចក្តីវិនាស។

៥. យោ សមណ៍ ប្រាបុណ្ឌំ វា អណ្ឌំ វាបិ និត្យកំ

មុសារាងនៃពេញិត្ត កំបរករៀតា មួយ

ជនបញ្ញាកត្តរាយក្រឹណ៍ បុព្ទកសមណ៍: ពួកសុំម បុអ្នក ដើម្បី។

ដោយមុសារាង យុត្តិក្រោមប្រព័ន្ធនេះប្រជាធិបតេយ្យ សែចក្តីនិងសំណង់

គេតិ ហេតិ វិជានម បញ្ហមោ សោ បរភេជ្ជ

មង្គ់ ភគរ ព្រឹក កិ បរភវត្តា មុខ ។

យើងខ្ញុំទាំងឡាយ បានដឹងជាក់ស្វែង វិនាសនេះនៅ ក្រោមហេតុផ្លូវ

ភ្នីវិនាសនេះ បើកប់សង្គរ៖ វិនាសនោះយុទ្ធម៌ ទី៩ទីនៅក្នុងបន្ទីរ
បពិត្រព្រះអង្គ ព្រះនាមភកវ៉ានូ សូមត្រួចឱ្យមនុ សម្រេចឱ្យមនុ
វិនាសទី ៦ ដូចជាប្រធាន នាំសត្វឱ្យមាន សេចក្តីវិនាស ។

**៨.បហុតវិត្តា បុរសា សហិរញ្ញា សកោដៃនោ
ជកោ កុណ្យកិ សាទូនិ តំ បរភរៀតោ មុខំ ។**

បុរសអ្នកមាន ឡាតាំងបានប្រើបាន មាសប្រាំបី និងគ្រឹំងអាហារ
លបលាក់របស់ ដែលឆ្លាថ្មីពីសារ សុម្រាកំងងិជ្ជា ប្រធានវិនាស ។

**តិកិ ហេតំ វិជានាម នដ្ឋមោ សា បរភរៀរោ
សត្វមំ ភគរា ប្រុហិ កី បរភរៀតោ មុខំ ។**

យើងខ្ញុំទាំងឡាយ ធនដីងជាក់ស្អែង វិនាសនេះឯង ព្រោះហេតុផ្ទៃថ្វាម៉ា
ភ្នីវិនាសនេះ បើកប់សង្គរ៖ វិនាសនោះយុទ្ធម៌ ទី៩ទីនៅក្នុងបន្ទីរ
បពិត្រព្រះអង្គ ព្រះនាមភកវ៉ានូ សូមត្រួចឱ្យមនុ សម្រេចឱ្យមនុ
វិនាសទី ៧ ដូចជាប្រធាន នាំសត្វឱ្យមាន សេចក្តីវិនាស ។

**៩.ជាតិត្បូន្ទោ ធនត្បូន្ទោ គោត្បូត្បូន្ទោ ច យោ នរោ
សញ្ញាតិ អតិមញ្ញាតិ តំ បរភរៀតោ មុខំ ។**

អ្នកដែលប្រកាន់ ជាតិឡាតាំងត្រូវបានប្រើបាន ហើយមិនប្រមូល សាច់ញ្ញាតិសន្ទាន

មិនដាយព្យាកិច្ចន ដោយអាជីវនមាន នៅជាប្រធាន សេចក្តីវិនាស។
តិក ហេតាំ វិជានម សត្វមោ សោ បរភេះ
អង្គមំ ភគវា ត្រូវិ កិ បរភរៀោ មុខំ ។
យើងខ្ញុំទាំងឡាយ ពនឹងជាក់ស្ថាន វិនាសនេះឯង ត្រាជោហេតុផ្ទៃចោះ
កិវិនាសនេះ បើរបស្ថ្រោះ វិនាសនោះល្អាំ ទិន្នន័យៗ ។
បពិត្រព្រះអង្គ ព្រះនាមភគវ៉ន្ត សូមច្រង់និមន្ត សម្រេចឱ្យទាន
វិនាសទិំ ៥ ឬដាប្រធាន នាំសត្វឱ្យមាន សេចក្តីវិនាស ។
៨. តិត្វិធុត្រូវ សុវាថុត្រូវ អក្សិធុត្រូវ ច យោ នវោ
លទ្ធម៌ លទ្ធម៌ វិនាសេតិ កំ បរភរៀោ មុខំ ។
ធនអ្នកប្រព្រឹត្ត លើយុងបិប្រការ លើយុងស្រីលើយុងស្រា លើយុងភ្លាល់ទាំងឡាយ
ធ្វើត្រួយខ្ញុំនមាន ឱ្យអនុវាយ ការលើយុងទាំងឡាយ នៅនាំវិនាស។
តិក ហេតាំ វិជានម អង្គមោ សោ បរភេះ
នវំមំ ភគវា ត្រូវិ កិ បរភរៀោ មុខំ ។
យើងខ្ញុំទាំងឡាយ ពនឹងជាក់ស្ថាន វិនាសនេះឯង ត្រាជោហេតុផ្ទៃចោះ
កិវិនាសនេះ បើរបស្ថ្រោះ វិនាសនោះល្អាំ ទិន្នន័យៗ ។
បពិត្រព្រះអង្គ ព្រះនាមភគវ៉ន្ត សូមច្រង់និមន្ត សម្រេចឱ្យទាន
វិនាសទិំ ៦ ឬដាប្រធាន នាំសត្វឱ្យមាន សេចក្តីវិនាស ។

៥. សេហិ ទារេហិ អសន្នុដ្ឋា វេសិយាសុ បទុស្សកិ

ឡុស្សកិ បរទាេសុ តាំ បរភវតោ មុខំ។

ប្រុសមិនត្រូវអរ នឹងប្រពន្ធមួន ហើយទៅជាប់ជូន នឹងស្រីពេស្រា

ឡុស្សនឹងប្រពន្ធ កូនជននានា ហេតុនោះទៅជា នាំខ្សោនីនាស ។

តិកិ ហេតុំ វិជានាម នវមោ សោ បរភវោ

ទសមំ ភគវា ប្រុបិ កិ បរភវតោ មុខំ។

យើងខ្ញុំទាំងឡាយ ធនដីនជាក់ស្ថុង វិនាសនេះឯង ត្រាជោហេតុដ្ឋាន

ភិវិនាសនេះ បើរបសដ្ឋាន៖ វិនាសនោះលួយោះ ទីនៅនៃហន់៖។

បពិត្រព្រះអង្គ ព្រះនាមភគវ៉ន្ត សូមច្រង់និមន្ត សម្រេចនឹងខាន

វិនាសទី ៩០ ឬជាប្រធាន នាំសត្វខ្សោមាន សេចក្តីវិនាស។

៩០. អតិតយោច្ចោនោ ធានោ អាណេតិ កិម្ពុរុត្តិនី

តិស្សា តិស្សា ន សុបុតិ តាំ បរភវតោ មុខំ។

បុរសមានវិយ ដែលចាស់ហូសពេក ហើយមានតម្រូវ ដោយភិតណ្ឌា

នាំយកស្រីក្នុង មកធ្វើភិរិយា ហេតុនោះទៅជា នាំខ្សោនីនាស ។

តិកិ ហេតុំ វិជានាម ទសមោ សោ បរភវោ

ឯកាទសមំ ភគវា ប្រុបិ កិ បរភវតោ មុខំ។

យើងខ្ញុំទាំងឡាយ ពានដីនឹងជាក់ស្ថិន វិនាសនេះឯង ត្រាង់ហេតុផ្ទៃចោះ
ភ្លើវិនាសនេះ បើកប់ស្រែៗ វិនាសនោះឈ្មោះ ទី១០ ទាន់ហន់។
បពិត្រព្រះអង្គ ព្រះនាមភកវ៉ន្ត សូមត្រួចនិមន្ត សម្រេចនិង
វិនាសទី ៩៩ អូជាប្រធាន នាំសត្វឱ្យមាន សេចក្តីវិនាស។
៩៩_ភ្លើ សោណ្ឌី វិកិរណី បុរីសំ រាបិ តាមិសំ
តិស្សិរិយស្តី បេបេកិ កំ បរភវតោ មុខំ។
បុរសតាំងស្រី អ្នកលេងខ្លែះខ្លាយ បូស្រីទាំងឡាយ តាំងបុរសនោះ
ដែលជាអ្នកលេង ខ្លែះខ្លាយផ្ទៃចោះ អំពើទាំងនោះ នាំឱ្យវិនាស។
ភិតិ ហេតិ វិជានាម ឯការទសមោ សោ បរភវតោ
ឡាងសំ ភគវា ព្រុហិ កី បរភវតោ មុខំ។
យើងខ្ញុំទាំងឡាយ ពានដីនឹងជាក់ស្ថិន វិនាសនេះឯង ត្រាង់ហេតុផ្ទៃចោះ
ភ្លើវិនាសនេះ បើកប់ស្រែៗ វិនាសនោះឈ្មោះ ទី១១ទាន់ហន់។
បពិត្រព្រះអង្គ ព្រះនាមភកវ៉ន្ត សូមត្រួចនិមន្ត សម្រេចនិង
វិនាសទី ១២ អូជាប្រធាន នាំសត្វឱ្យមាន សេចក្តីវិនាស។
១២_អប្បរោគោ មហាកណ្តុា ខភិយ ជាយតែ
កុលេ សោ ច វណ្ឌំ បត្តិយតិ កំ បរភវតោ មុខំ។

ជនធនាគកិត្យុង ត្រូវលជាក្សោត្រ អ្នកខ្សោតំសម្បត្តិ ហើយប្រចាំឆ្នាំ

ចង់បានជាស្អែច សោយរដ្ឋស្ថុកស្ថុម ហេតុនោះនឹងនាំ ឱ្យដល់វិនាស។

ឯក បរាក់ លោក បណ្ឌិតោ សម្រេក្តីយ

អរិយទស្សនសម្បទ្វា សលោកំ កជំកៅ សិវា

ជនជាបណ្ឌិត គំនិតប្រសិរ បានយើងដំណើរ នៃហេតុវិនាស

ដល់សត្វុងលោ កសន្តិវាស រួចពិវិនាស គប់រកចម្រិន

បរាកវសុត្តិ និងធម៌

បរាកវសុត្រ ចប់



ចុរែនានប្បវិចត្តិ

ឯកសារនេះបានរចនាប្រចាំឆ្នាំ ដើម្បីជួយអ្នកសិក្សាដែលមានសេវាទុកដាក់ និងសេវាអាយុវជ្រើន។ តើអ្វីដោយទេ? មិនត្រូវបានស្រាវជ្រាវទេ! តើអ្វីដោយទេ? មិនត្រូវបានស្រាវជ្រាវទេ!

អច្ចូយោ ម៉ែន ការពាណិជ្ជកម្ម ធម្មតាលំ
យចោមុទ្ធឌ្ឋា យចោអកុសលំ (ប្រុសចា) យោហំ (ស្រីចា)
យោហំ (ចាយូមគ្គា) ការពាណិជ្ជកម្ម រាជរាជ រាជ
មនសា រាជ (ចាកាមបាន៖) ភាគវេត្តា រាជ/ ពុទ្ធស្សើ រាជ
(ចាយូម) ធុនស្សើ រាជ សង្ឃឹស្សើ រាជ អគារំ អកាសី
(ប្រុសចា) ពិស្សើ (ស្រីចា) ពិស្សី (ចាយូមគ្គា) ម៉ែ ការពាណិជ្ជកម្ម
(ចាកាមបាន៖) ភាគវេត្តា/ អយោរា/ អយោរា/ សង្ឃឹរ/ (ចាយូម)
អច្ចូយំ អច្ចូយេត្តា (ចាកាមបាន៖) បដិត្តិណ្ឌតុ
បដិត្តិណ្ឌតុ បដិត្តិណ្ឌនុ បដិត្តិណ្ឌតុ (ចាយូម) អាយិតិ
សំរាយ ។

បពិត្រ (ចាកាមបាន៖) ព្រះជ័ម្យព្រះភាគិត / ព្រះករុណា /
ព្រះករុណាទាំងឡាយ / ព្រះសង្ឃឹមាំងឡាយ (ចាយូម) ជ័ម្យមេន
ទេសកំហុស ដែលប្រព្រឹត្តកន្លែងគ្របសង្គត់ នូវខ្លួនព្រះករុណា
តាមដោយខ្លួនព្រះករុណា ជាមនុស្សល្អឥឡូវ ជាមនុស្សរៀងផ្លូវ
ជាមនុស្សមិនឈ្មាន បពិត្រ (ចាកាមបាន៖) ព្រះជ័ម្យព្រះភាគិត /

ព្រះករុណា / ព្រះករុណាទាំងឆ្លាយ / ព្រះសង្ឃទាំងឆ្លាយ (ថារូម) ដីចម្រិន ក្រោងខ្ញុំព្រះករុណាទានធ្វើហើយនូវសេចក្តីលើសមិនគោរពដល់ (ថាកាមបាន:) ព្រះដែលមានព្រះភាគក្តី / ព្រះពុន្ធជាម្មាសក្តី (ថារូម) ដល់ព្រះធំក្តី ដល់ព្រះសង្ឃក្តី ដោយកាយក្តី ដោយវាថាក្តី ដោយចិត្តក្តី បពិត្រ (បាកាមបាន:) ព្រះដែលមានព្រះភាគ / ព្រះករុណា / ព្រះករុណាទាំងឆ្លាយ / ព្រះសង្ឃទាំងឆ្លាយ (ថារូមគ្នា) ដីចម្រិន សូមព្រះ (ថាកាមបាន:) ដែលមានព្រះភាគ / ព្រះករុណា / ព្រះករុណាទាំងឆ្លាយ / ព្រះសង្ឃទាំងឆ្លាយ (ថារូម) អត់នូវទោសកំហុសដល់ខ្ញុំព្រះករុណា ព្រះអំពើនៅទោសនោះ ជាសេចក្តីខុសពិត ដើម្បីនឹងបានសង្ឃម គឺថានឹងប្រព្រឹត្តិឱ្យល្អតទៅក្នុងខាងមុខនោះហេ។

រួចបើជាបុគ្គល បុ គណៈ បុសង្ស័យ ដែលនៅជាប្រធាន ក្នុង^{ទីនេះ} ត្រូវទទួលចា សាង្តែ ប្រចា ប្រព័ន្ធផើយ ។

បើបុរសត្រូវស្ម័គ្រចា យោហំ ចា ពិស្សី មេ, បើស្តី
ត្រូវស្ម័គ្រចា យោហំ ចា ពិស្សី មេ, តាមគួរដល់ពាលីភាសា
ដែលត្រូវផ្តាស់តាមបុរស-ស្តី, នៅបុរសកិ ស្តីកិ ហើសុមខមា.
នៅសកិនិចចំពោះព្រះរាជក្រឹត្យប្រព័ន្ធបុចចំពោះព្រះស្តុប ព្រះ

ចេតិយ ដែលមានបញ្ចុះព្រះសារីរិកធាតុនៃព្រះសម្បាសមូន្ទូនោះ
ត្រូវស្អែក្រ័ម ភគរវេត្តា វា ថា ភន្លេ ភគរវា ថា បជិត្ត-
ណ្ឌុក្តុ, ហើយចំពោះនឹងភីក្តុ ១ រូប ត្រូវស្អែក្រ័ម ពុទ្ធសូវ វា ថា
ភន្លេ អយរា ថា បជិត្តណ្ឌុក្តុ, ហើយចំពោះគណៈ តិភីក្តុ ២
រូប ឬ ៣ រូប ត្រូវស្អែក្រ័ម ពុទ្ធសូវ វា ថា ភន្លេ អយរា ថា
បជិត្តណ្ឌុន្ទូន្ទុ ហើយចំពោះព្រះសង្ឃឹមត្រូវស្អែក្រ័ម ពុទ្ធសូវ វា ថា
ភន្លេ សង្ឃឹម ថា បជិត្តណ្ឌុក្តុ, ត្រង់សែចក្តីប្រ កំមាន
របៀបតាមដូរចាបឺដែលតាបនោះដែរ ។

បើសុខ្នែកបុរស បុសុខ្នែកស្តីព្រៃននាក់ បុបុរស និងស្តី
ព្រៃននាក់លាយគ្មាន តាំងពិពិនាក់ឡើទេ ហើយសូត្រសូមខមា.
ទោសព្រមគ្មានទេះ ត្រូវសូត្រចំពោះ

អច្ចូយោ នៅ ភ្នំ អច្ចូគមា (ប្រុសថា) យចា-
ពាល់ (ស្រីថា) យចាពាលា (ប្រុសថា) យចាមុន្យ (ស្រី
ថា) យចាមុន្យ (ប្រុសថា) យចាអកុសលេ (ស្រីថា)
យចាអកុសលា (ប្រុសថា) យ៉ា (ស្រីមត្តិ) យា (ចោរមត្តិ)

មយំ ភន្តើ ការយន វា វាចាយ វា មនសា វា
 (ចាតាមបាន៖) ភគរៀតោ វា/ ពុទ្ធសួយ វា (ចាយមត្តា)
 ធម្មសួយ វា សង្ឃសួយ វា អគារវំ អកវិម្មា (ប្រុសថា)
 តែសំ (ស្រីថា) តាសំ (ចាយមត្តា) នៅ ភន្តើ (ចាតាមបាន៖)
 ភគវា/ អយោរ/ អយរ/ សដ្ឋរ/ (ចាយមត្តា) អច្ចូយំ
 អច្ចូយេតោ (ចាតាមបាន៖) បដិត្តិណ្ឌតុ/ បដិត្តិណ្ឌតុ/
 បដិត្តិណ្ឌនុ/ បដិត្តិណ្ឌតុ/ (ចាយមត្តា) អាយកី សំរាយ
 សេចក្តីបែបមុនដែរ ថ្លែកត្រូវត្រូវបានក្រោមឱ្យថា
 “ខ្ញុំព្រះករុណា” នោះ ក្នុងទីនេះ ត្រឡប់បែបមុនដែរ ថ្លែកត្រូវត្រូវបានក្រោមឱ្យថា
 “ខ្ញុំព្រះករុណា ទាំងឡាយ” ដូច្នេះវិញ ក្រោពីនោះនៅដូចត្រូវទាំងអស់ ។
 បើបុរសត្រូវថា យថាតាលេ យថាមុន្ទោ យថា-
 អកុសលេ យេ មយំ តែសំ នៅ ។
 បើស្ថិត្រូវថា យថាតាលា យថាមុន្ទា យថា-

អកុសលា យា មយំ តាសំ នៅ ។ បើទុកជាត្វាប្រើន
 មានបុរសមានស្ថិតាយត្តា ហើយសូមឈាយមុខមានៗសត្រមត្តា

នេះ ក៏ត្រូវកែសួរដូចត្រូវបានដោលគាបនោះដែរ ពេលដឹង
ថាត្រូវបានដោលគាប ៣ អនី តិចត្រូវបានចាំ ភគរៀតោ វា
តុនុស្ស វា, ភគរៀ អយ្យា អយ្យា សង្ឃា,
បដិត្ថុណ្ឌតុ បដិត្ថុណ្ឌនុ នេះត្រូវសួរដូចត្រូវ ទាំងបុរស
ទាំងស្មើ តែបើត្រូវប្រើបាន សួរសួមខាងនៅស្រោមទាំង
អស់ត្រូវនោះ បើមិនចាត់សួរដោយពាក្យជាពាណិជ្ជកម្ម តាមបែប
ខាងក្រោមនេះ និងសួរដោយពាក្យជាករិចនេះ តាមបែបមុន
នោះក៏បាន ព្រាជសួរសួមខាងនៅស្រោមទាំងអស់ត្រូវ ។ លើ
បានសួរសួមខាងនៅ និងព្រាជរកន្លែងត្រូវបង្រៀនបាន តិច
បញ្ចប់ចិត្តរបស់ប៉ុណ្ណោះខ្លួនជាអ្នកដល់ព្រាជនៃត្រូវបានត្រូវ
តិច ព្រាជធម៌ ព្រាជសង្គម ជាទិន្នន័យ ទីរពុក ដើម្បីនិងខ្សែកនាម-
ឃ្លាត្វាតិ ជាជាតាសក បុខាតាសិកា ក្នុងព្រាជតុនុសនាក់នៅ, ន
ការប៉ុណ្ណោះខ្លួននោះ និងប៉ុណ្ណោះក្នុងទិចចំពោះព្រាជភ្នំត្រូវបាន
បាន ចំពោះនិងព្រាជសួរ បុព្រាជចំពិយដោលបញ្ចុះព្រាជសារិរិក-
ជាតុព្រាជដែលបុណ្យក៏បាន ចំពោះមុខបុគ្គល បុគ្គល៖ បុសង្គ់
ក៏បាន, បើបុរសតែម្នាក់ បុស្តីតែម្នាក់ សួរប៉ុណ្ណោះខ្លួនចំពោះមុខ
បុគ្គល បុគ្គល៖ បុសង្គ់នោះ ត្រូវប៉ុណ្ណោះដោយពាក្យចាំ:

ឯសាប់ ភន្តែ សុចិរបិនិពុកម្ម តំ ភគវង់
សណាំ គច្ចាមិ ធម្មណ៍ កិក្ខុសង្សោ (ប្រុសថា)
ឧបាសកំ (ស្រីថា) ឧបាសិកំ (ចាយមគ្គា) មំ (ចាកាមកាល)
អយោរា / អយោរា / សង្ការា /, ធានោតុ / ធានោនូ /
ធានោតុ (ចាយមគ្គា) អដ្ឋិតគ្គិ បាបុបេកំ សណាំ គត៊។
ប្រចា បពិត្ធ (ចាកាមបាន៖) ព្រះករុណា / ករុណាទាំង-
ឡាយ / សង្សោ / ដែលប្រើបាន ខ្ញុំព្រះករុណា សូមដល់ទូវព្រះដ៏មាន
ព្រះភាគ ដែលប្រើបានទៅអស់កាលយុវវរដ្ឋិនហើយនៅ៖
ដី ទូវព្រះធិះដី ទូវព្រះកិក្ខុសង្សោដី ជាទិន្នន័យ ទីរួចក សូម
(ចាកាមបាន៖) ព្រះករុណា/ ករុណាទាំងឡាយ/ សង្សោ/ (ចាយម
គ្គា) ដ្ឋាបទូវខ្ញុំព្រះករុណាថា ជាជាតាសក ឧបាសិកា បានដល់
ហើយទូវព្រះរតនត្រំយជាទិន្នន័យ ទីរួចក សិរីដោយជីវិត តាំង
អំពីថ្ងៃនេះជាដើមរៀងទេ។

បុរសត្រូវថា ឧបាសកំ, ហើស្រីត្រូវថា ឧបាសិកំ, ត្រំ
ពាក្យថា អយោរា ធានោតុ, អយោរា ធានោនូ, សង្ការា
ធានោតុ នេះមានសេចក្តីអធិប្រាយ ដូចក្នុងវិធីសូមខមាខោស

ឧងផើមហើយ ។

បើត្បាប្រើនតាំងពី ពិរនាក់ឡើងទៅ នោះសុខតែបុរសកូ
សុខតែស្ថិភី បុរស និងស្ថិលាយត្បាកូ ត្រូវសួរឲ្យថា (ប្រុសថា)
អត់ (ស្រីថា) តា (ចាយមត្តា) មយំ កន្លែ សុចិរបវិ-
និញ្ញតម្លី តាំ កតវន្តំ សរណ៍ គច្ចាម ធម្មព្យ កិត្តុ-
សង្ឃឹមព្យ (ប្រុសថា) ឧបាសក់ (ស្រីថា) ឧបាសិកាយោ
(ចាយមត្តា) នៅ (ចាតាមបាន៖) អយោរ/ អយរ/ សង្ឃរ/
(ចាតាមបាន៖) ធារេតុ/ ធារេនុ/ ធារេតុ/ (ចាយមត្តា)
អជ្ឌតត្រូ បាណុបេ (ប្រុសថា) តែ (ស្រីថា) តា (ចាយម
ត្តា) សរណ៍ (ប្រុសថា) គត់ (ស្រីថា) គតា ។

សេចក្តីប្រជុចត្បានីនបែបមុន បែបកត្តាតែត្រង់ពាក្យមុនថា
“ខ្សែព្រះករុណា” នោះ កុងទិនេះថា “ខ្សែព្រះករុណាទាំងន្យាយ”
ដូច្នេះវិញ, ក្រោមអំពីនេះ នៅដូចត្បាទាំងអស់ ។

បើបុរសតែម្នាក់ បួស្ថិតែម្នាក់ ហើយសួរឲ្យបេងចាយឱ្យ
ចំពោះព្រះពុន្យរប បួព្រះសុប ព្រះចេតិយ ដែលបញ្ចុះព្រះសវិ-
វិកធាតុព្រះដៀមបុណ្យនោះ ត្រូវពោលបេងច្បាយពាក្យថា:

ឯសាបំ ភន្ត ភគវត្ថេ សរណ៍ គច្ចាមិ ធម្ពញ
ភិភុសង្សញ (ប្រុសថា) ឧបាសកំ (ស្រីថា) ឧបាសិកំ
(ចាយមគ្គា) មំ ភគវា ធាន់ពុ អដ្ឋតគ្គ បាលុបេត់
សរណ៍ គត់ ។

បែបថា បពិត្រព្រះដ៊ីមានព្រះភាគជ័ំចម្រើន ខ្ញុំព្រះករុណា
សូមដល់ទូរព្រះដ៊ីមានព្រះភាគជង ទូរព្រះធីជង ទូរព្រះភិភុ-
សង្សជង ជាទិនិង ទិរពុក សូមព្រះដ៊ីមានព្រះភាគ ឡើងផ្តាបន្ទូរ
ខ្ញុំព្រះករុណាថាដាចាសក ឧបាសិកា បានដល់ហើយទូរព្រះ
រតនត្រៀយ ជាទិនិង ទិរពុកសុីដោយជិវិក តាំងពីថ្ងៃនេះ ជាដើម
រៀងទេ ។

បើត្រូវប្រើន កំត្រូវសូមឱ្យដួចនំយមុន ហើយនឹងសូមឱ្យបេង្ញា
ខ្លួនព្រមគ្គា ដោយពាក្យជាងករំចន់កំបាន ព្រះសូមឱ្យព្រម
ទាំងអស់គ្គា ។

បុរស ឬស្រី កាលបើបានពោលពាក្យបេង្ញា ខ្លួនជាអ្នក
បានដល់ព្រះត្រៀសរណតមន់ជាទិនិង ទិរពុកដួចខ្លះរួចហើយ កំ
បាននាមប្បញ្ញត្តិថា “ឧបាសកំ” ឬ “ឧបាសិកោ” ក្នុង

ឧណ៍ទោះងង ។

វិធីសូមខមាខោសក្តី វិធីបេដ្ឋាមុនជាទាសក ជាទាសិកា
ក្នី បើអ្នកដែលមិនចោះសួរធ្វាទាលី និងសួរធ្វាសេចក្តីថ្លែងជា
សម្រាយតាមភាសាបស់ខ្ពស់នៅក្នុងបាន បើចោះសួរទាំងបាន
ទាំងសេចក្តីថ្លែងជាសម្រាយដង ធ្វើចានពោលមកហើយនៅ
ជាការប្រព័ពិក តែក្នុងសួរតែបានឡើនេ ដោយមិនដឹងថាគ្មេ
នៅក្នុងឯោះ ត្រូវកិច្ចដែលសួរខមាខោស និងបេដ្ឋាមុននេះ
ចំពោះយកសឡា គឺសេចក្តីដើរជាក់ និងបញ្ញា ជាសម្បាខិត្តិ ដែល
ដឹងពិក យល់ត្រូវពិក ជាប្រមាណបុណ្ណារៈ ។

ធមិត្តស៊ីនិច្ច

ធមិត្តស៊ីនិច្ចនិច្ចប៉ាបចេញការបង្ហាញជាភាសា

ចេញការបង្ហាញជាភាសាអក្សរខ្មែរ

ឧកាស អហំ ភន្ត វិសុំ វិសុំ រក្សានិត្តិ កិ-
សរណែន សហ បញ្ញា សិលានិ យាចាមិ ។

ទុកិយម្យិ អហំ ភន្ត... យាចាមិ ។

កិកិយម្យិ អហំ ភន្ត... យាចាមិ ។

ក្រែង សូមគោរព បពិត្រព្រះករុណាឃីជម្រើន ខ្ញុំព្រះករុណា
សូមនួវសិលទាំងឡាយ ៥ មួយអនីដោយព្រះវេត្តសរណភតមន៍ ដើម្បី
ប្រយោជន៍នឹងរក្សាដៀន ត្នា ។

បពិត្រព្រះករុណាឃីជម្រើន ខ្ញុំព្រះករុណា... ជាតិម្រប់ពីរដោនដង

បពិត្រព្រះករុណាឃីជម្រើន ខ្ញុំព្រះករុណា... ជាតិម្រប់បិដោនដង ។

ពិធីសុំថ្វុវត្ថុវិត្ត

ឧកាស អហំ ភន្ទុ វិសុំ វិសុំ រដ្ឋនត្តាយ តិ-
សរណៈន សហ បញ្ចូនសមន្តាកតំ និច្ចសិល
យាទាមិ អនុគត់ហំ កត្តា សិលំ ឡេច មេ ភន្ទុ ។

ឡុតិយម្បី អហំ ភន្ទុ... មេ ភន្ទុ ។

តិតិយម្បី អហំ ភន្ទុ... មេ ភន្ទុ ។

ក្រែង សូមគោរព ខ្ញុំព្រះករុណា សូមនួវនិច្ចសិល ដែល ប្រកបប្រមដោយអង្គ
៥ មួយអនីដោយព្រះវេត្តសរណភតមន៍ ដើម្បីប្រយោជន៍ នឹងរក្សាដៀន ត្នា,
បពិត្រព្រះករុណាឃីជម្រើន សូមព្រះករុណាមេត្តាដើនីវសចក្តីអនុគ្រោះ ឱ្យនួវសិល
ដល់ខ្ញុំព្រះករុណា ។

បពិត្រព្រះករុណាឃីជម្រើន ខ្ញុំព្រះករុណា... ជាតិម្រប់ ពីរដោនដង ។

បពិត្រព្រះករុណាឃីជម្រើន ខ្ញុំព្រះករុណា... ជាតិម្រប់បិ

ដោនដង ។

ចំណាំ ២ តីវាទេរីនិងក្របខ្លួន

ឧិកាសទៅ មហ៊ែន ពីស្តី ពីស្តី នគ្គលត្បាង តិ៍នេវណែន
នៅ បញ្ញា សិរុជាលិ យុចាម ន
ឯកិច្ចិយទ្រី មហ៊ែន នគ្គ... យុចាម ន
ឯកិច្ចិយទ្រី មហ៊ែន នគ្គ... យុចាម ន
ដ្ឋាន សូមគោរព បពិត្រព្រះករុណាជំថម្រិន ខ្ពស់ព្រះករុណា សូមនូវ
សិលទាំងឡាយ ន មួយអនុធនោយព្រះត្រពេសរណភមន៍ ដើម្បីប្រយោជន៍នឹងរក្សា
ធ្វើឱ្យទាំង ។

បច្ចុប្បន្នព្រះករុណាដៃថ្មីន ខ្ញុំព្រះករុណា... ជាតិម្រប់ ពិរដោនជោ ។

បច្ចុប្បន្នព្រះករុណាដៃចម្លើន ខ្ពស់ព្រះករុណា... ជាកតម្រប់បិដងដង

វិប័ណ្ឌប្រព័ន្ធលទ្ធផល

ឧក្រុម មយំ ភន្តូ វិសុំ វិសុំ រក្សានឹងត្បាយ
ពិសរណែន សហ បញ្ជាផ្ទៃសមន្បាកត់ និច្ចសិល
យាចោម អនុគម្រោះ កត្តា សិលំ ទេច នោ ភន្តូ ។

ទឹកិយម្បី មយ៉ា ភន៍ោ... នៅ ភន៍ោ ។

កិច្ចិយម្បី មយំ កនោ... នៅ កនោ ។

ផ្រះ សូមគារព ខ្សែព្រះករុណាទាំង្វាយ សូមនូវនិច្ចសិល ដែលប្រកបព្រមដោយអង់គ្លេស មយអនិដោយព្រះពេទសរណកមនី ដើម្បីប្រយោជន៍នឹងរក្សាត់ដូចជា

ត្តា, បពិត្រព្រះករុណាគដីចម្រើន សូមព្រះករុណាមេត្តាថ្មីនូវសចកិអនុគ្រោះ ឱ្យនឹវ
សិលជល់ខ្ញុំព្រះករុណាចាំងឡាយ ។

បពិត្រព្រះករុណាគដីចម្រើន ខ្ញុំព្រះករុណាចាំងឡាយ... ជាកម្រប់ពីរដួងដង ។

បពិត្រព្រះករុណាគដីចម្រើន ខ្ញុំព្រះករុណាចាំងឡាយ... ជាកម្រប់បិដួងដង ។

រួចចាំថាគាមលោក រហូតជល់ចប់ព្រះវេត្តសរណតមនី ទីបលោកពោលថា
តិ៍នេវនិភ័យជាប់ បីចុន្ទែត្រូវ បុចា **តិ៍នេវនិភ័យជាប់ ឯិច្ចិតិំ** = ការកាន់យក
នូវព្រះវេត្តសរណតមនីចប់បើយ, យើងត្រូវទទួលបានពីមតែបានបិទៅ ឯិច្ចិតិំ
ម្នាស់ ។ បើលោកចាំពោលី យើងត្រូវទទួលព្រឹមតែបានបិទៅ ឯិច្ចិតិំ
បានបើយ ។ បន្ទាប់មកចាំថាគាមលោក ក្នុងសិក្សាបទនិមួយទៅ ជាបន្ទាន់ទៀត ។ លុះដល់
ចប់សិក្សាបទទាំង ៥ លោកក៏ពោលជាសំពេរឱ្យយើងចាំ ។

តិ៍នោលិ បញ្ញា តិ៍នេវនិភ័យជាប់ សាម្បុកំ ឥត្តា ឌីជ្រូនិភ័យជាប់ សាម្បុកំ សិក្សាបទនិមួយទៅ ជាបន្ទាន់ទៀត ឯិច្ចិតិំ = អ្នក ប្រើប្រាស់បុគ្គលិកទាំងឡាយ តុប្រើធ្វើនូវសិក្សាបទទាំងឡាយ
ដែល ឱ្យប្រែែន ត្រូវរក្សាទុក្រុង អស់កាលជានិច្ច ដោយសចកិមិនប្រមាណ តីថាកំបី
ធ្វើសប្រែបស ទេវិយ ។ យើងត្រូវទទួលបាន ឯិច្ចិតិំ
បើលោកចាំពោលី យើងត្រូវចាំ ឯិច្ចិតិំ ។ បន្ទាប់មក លោកសំដែងអំពី
អានិសង្គ្រោះនៃសិលចាំ ។

“ **តិ៍នោលិ សុត្រិតិំ ឲ្យលិ, តិ៍នោលិ នោនសម្រេចខ្លា, តិ៍នោលិ**
ិច្ចិតិំ ឲ្យលិ, ឥត្តា តិ៍នោលិ ពិនេជបយេរ = សត្វទាំងឡាយបានទៅកាន់
បានស្អី ដោយសារមានសិល, សត្វទាំងឡាយបានបិរុបរដោយការសម្រេច ដោយ
សារមានសិល, សត្វទាំងឡាយ បានទៅកាន់ទីរលត់ទុក ពោលគីព្រះនិញ្ញាន ដោយ
សារមានសិល, ព្រោះហេតុនោះ សូមបុគ្គលិកម្រោះនូវសិល ឱ្យបានបិសុទ្ធតី កំឱ្យសោ

ហូងទ្វីយ ” ជាដើម ។ យើងត្រូវបញ្ចប់រាជការ នៅថ្ងៃ នៅថ្ងៃ នៅថ្ងៃ ។

បើខាងក្រោម ឧបាសាទា ចង់សមាជាននិច្ចសិល ជាប៉ុណ្ណោះ ព្រមទាំង
ព្រះត្រូវរណាតមន៍នេះ ត្រូវសំដើរដោះ ៖

ពិធីស្តីធម្មតិថវិកជាប់អគ្គិសនការណ៍

បើក្រុងការណាតមន៍

ឧកាស អហំ ភណ៌ កិសរណៈន សហ ឯកជ្រោះ
កត្តា បញ្ជីសមន្តាកត់ និច្ចសិល អនុត្តាបំ កត្តា
សិល ឡើច មេ ភណ៌ ។

នូវកិយម្យ អហំ ភណ៌... ឡើច មេ ភណ៌ ។

កិយម្យ មយំ ភណ៌... ឡើច មេ ភណ៌ ។

ផ្សេងៗ សូមគោរព បពិត្រព្រះករុណាថ្មីចម្រិន ខ្លះព្រះករុណា សូមនួរនិច្ចសិល
ដែលប្រកបព្រមដោយអង្គ ៥ ធ្វើឱ្យជាប៉ុណ្ណោះ គិសមាជានរមេត្រមុន មួយអនុវត្ត
ដោយព្រះត្រូវរណាតមន៍, បពិត្រព្រះករុណាថ្មីចម្រិន សូមព្រះករុណាមេត្តាដើរីន្ទៃ
សេចក្តីអនុត្រាងសូមឱ្យនួរសិលដល់ខ្លះព្រះករុណា ។

បពិត្រព្រះករុណាថ្មីចម្រិន ខ្លះព្រះករុណា... ជាតម្លៃពីរ ដឹងដឹង ។

បពិត្រព្រះករុណាថ្មីចម្រិន ខ្លះព្រះករុណា... ជាតម្លៃបិនបិន ។

បើ ៤ នាក់ទ្វីវឌ្ឍន៍នូវក្រុងការណ៍

ឧកាស មយំ ភណ៌ កិសរណៈន សហ ឯកជ្រោះ

កំពូល បញ្ជាផ្ទៃសម្រាកតាំង និច្ចសិល័យ អនុគត់ហំ កំពូល
សិល័យ ឡើង នៅ កណ្តែ ។

ទូកិយម្បី មយំ កន្លែ... ឡើច នៅ កន្លែ ។

កិច្ចមុន្ត មយំ ការណ៍... ទេច នោ ការណ៍ ។

បច្ចុប្បន្ន:ករុណាផ័ជមេន ខ្លះករុណាតាំងឡាយ... ជាតម្រប់ពីរដោនដោន ។

បច្ចុប្បន្នព្រះករុណាឃីជម្រើន ខ្ពស់ព្រះករុណាថាំងទ្វាយ...

ជាក្រមបំបើដងដង ។

បន្ទាប់មកលោកអ្នកឱ្យសិល តាំង និមី នាគ ចប់ វិច ឱ្យព្រះព្រៃសរណ-
គមន៍ចប់ស្របបើយ ទិបឱ្យនិច្ចសិល ជាងកដ្ឋសមាខានថា បញ្ហាសម្រាតតិ-
តិច្ច័ន់ និមី និមី និមី = ខ្លួនព្រះករុណា សូមសមាខាននូវនិច្ចសិលប្រកបព្រម
ដោយអង្គ ៥, ប្រចា បញ្ហា និមី និមី និមី = ខ្លួនព្រះករុណា សូម
សមាខាននូវសិលទាំងឡាយ ៥ ដូច្នេះ កីបាន ។ អ្នកសមាខានត្រូវទទួលចាតាម
លោក ៣ ដង, វិចលោកពោលជាសំត្រីនករឿនរំពុកថា ៖

ស៊ិច្ច់ បានឈរតាមបណ្តុះបណ្តាល និងបង្កើតជាប្រព័ន្ធឌីជីថល

អប្បម្ពានឈន និពុកីនុំ សម្រាប់រដ្ឋិតជា ៥

បែបជាអ្នក បុន្ណកទាំងឡាយ តបីធ្វើនូវនិច្ចសិលប្រកបព្រមដោយអង់ ៥ នេះ
ឱ្យប្រែែត គឺត្រូវរក្សាមួល អស់កាលជានិច្ចដោយសេចក្តីមិនប្រមាណ គីមា កំហើង
ប្រហែលឡើយ ។ អ្នកសមាជានត្រូវឡើលថា នោម នៅលើ = ករណាលោកម្នាស់ ។
ទីបណ្តាកសំដែងអានិសង្ឃសិល ឱ្យស្ថាប់តទៅឡៀត ដូចក្នុងវិជីបច្ចេកសមាជាន
ខាងដើម ។

សមាជានតែបុណ្យ៖ កំដាការស្រែច មិនបានស្មើជាដំឡើង
៥ រាយមួយម៉ោង ដូចបច្ចេកសមាជាននោះឡើយ, សមាជានតែបុណ្យ៖ហើយ
ត្រូវរក្សាបោយតាម វិរតិចែតនា រៀវចាកឱ្យត្របសិក្សាបទក្នុងនិច្ចសិល ដែលខ្ពស់បាន
សមាជានហើយនោះ

ធមិត្តឈុំទូទៅនៃទំនើប (សិល ៥)

ឧបាសក ឧបាសិកា អ្នករក្សាមួលបានចំណុច កាលបើជិតដល់ថ្មីមួល-
សិលមុនមួយថ្មីដែលកំណត់ថា ត្រូវឡើង នឹងរក្សានូវមួលបានចំណុចសិលនោះ តបី
ថាតំឡែងការងារដែលគ្នានឹងថាតំឡែង មានការថាតំឡែងនូវមួលបារាប់ជាដើម ដែល
ជាការងារ គីឡូនីងត្រូវធ្វើ បុន្ណែនីងត្រូវប្រើគ្រឿងឱ្យធ្វើក្នុងថ្មីស្តុក ឱ្យហើយជាស្រែច
តែកំហាតំឡែងការងារណាគែលមិនប្រកបដោយធ័រ ។ លូវដែលត្រូវឡើងជាដើមសិល
ត្រូវរក្សាមួលបានចំណុចសិល តបីភាកំពើត្រលីម ហើយខ្ពស់មាត់ដំម្រោះផ្ទោះ ឱ្យស្ថាត្រូចជា
ស្រែច ហើយបានសមាជាននូវមួលបានចំណុចសិលក្នុងរោលនោះ កំដាការប្រែែត តែបើ
សមាជានពីត្រលីមនោះមិនទាន់ទេ តបីកំណត់នូវមួលបានចំណុចកាល គីកាលជានិរក្សា
នូវមួលបានចំណុចសិលក្នុង ១ ថ្មី ១ យប់នោះ ហើយឧបាសកតបីបច្ចេកចារអធិដ្ឋានថា
“អ្នក ទូទៅនៃទំនើប តែម្នាស់ នៅក្នុង តែម្នាស់ និង ទូទៅនៃទំនើប”

នគិត្យុទំនើស = ថ្វីនេះ ជាថ្វីត្រូវរក្សាទុរាមបោសចសិល អញ្ញនឹងជាអ្នករក្សាទុរាមបោសចសិល អស់ថ្វីនេះ និងយប់នេះ ” ។ បើឧបាសិកាតប្បីបញ្ចប់រាជាណធិដ្ឋាន ថា “ អ្នក ឪមែនពេជោ តែម្ដាស និង តែម្ដាស ឱិនពេជោ ឪមែនពេជោ ”
នគិត្យុទំនើស = ថ្វីនេះ ជាថ្វីត្រូវរក្សាទុរាមបោសចសិល អញ្ញនឹងជាអ្នករក្សាទុរាមបោសចសិល អស់ថ្វីនេះ និងយប់នេះ ” ។ បើមិនចោះបាលី និងអធិដ្ឋានតាមភាសាហរបស់ខ្ពស់ (សម្រាយ) កំណត់ ។ លើអធិដ្ឋានកំណត់កាលដូចខ្លះរួចហើយ ត្រូវតាំងវិរតិចែកនា វៀវេចាកសិលរោន តីហេតុដែលជាថីឡាយនូវសិលនោះទាំងអស់ ឬត្រូវបិទ្ធបាបទៅទាំង ៥ ។ កាលបើបានអធិដ្ឋានដូចខ្លះហើយ តីពីពេលនោះមក តិបិសមាងទាននូវឧបសចសិល អំពីបុគ្គលិករាមយកុំខាន ដូចណាកពេលទុកក្នុងគម្ពិរ

ឧបេសចម្លិវសែ ធម៌តោ វា កិភុទស្សី វា កិភុនិយាយ
វា នសសិលលក្បណាព្យាន់ ឧបាសកស្សី វា ឧបាសិកាយ វា សន្តិកែ វាចំ កិន្ទិត្តា ឧបេសចដ្ឋានិ
សមាជាកញ្ញាណិ ។

តែកាលមិនដឹងបាន (មិនចេះចាំបាច់ក្នុងសិក្សាបទ មានបាយការពីបាតា
ជាថីម) អ្នកសមាជានខេសច់ គប្បីអធិដ្ឋានថា ពួកគ្នានូវនេះ ទីផ្សារទាំង

អង្គិត្យាតិ = អាត្រាមព្រមជាននូវខេដាសចំសិល ដែលប្រារៈសម្បត្តិក្រោងត្រាស់បញ្ហាតទុកហើយ ។ កាលរកនូវបុគ្គលដៃទេមិនបាន តប្បីអង្គិត្យាតិ ដោយខ្លួនឯង ក៏បាន តែកំពេចត្រូវបញ្ហាបានដែង ។

បើតាមសេចក្តីដែលលោកពេលទុកនៅក្នុង មេដ្ឋានថ្មី និងក្នុងគម្ពីរ ដែលទេរក មានអង្គកថា មេដ្ឋានថ្មី ត្រង់ខេដាសចំសុត្រជាជាមី ហើយ មេដ្ឋានអង្គកថា មេដ្ឋានថ្មី និងក្នុងគម្ពីរ ដែលបញ្ហាបានដែង ។

ធម្មប្បញ្ញត្តិ ឪខេដ្ឋានថ្មី អង្គិត្យាតិ = អាត្រាមព្រមជាននូវខេដាសចំសិល ដែលប្រារៈសម្បត្តិក្រោងបញ្ហាតទុកហើយ; ត្រាន់តែបញ្ហាបាន ពេលពាក្យបុណ្ណោះ ក៏ឱ្យបានរក្សាទុកហើយដែរ ។

កាលបើខាងក្រោម ឧបាសក ឧបាសិកា និងសមាជិកនូវខេដាសចំសិលប្រកបដោយអង្គ ដែលបានរក្សាទុកហើយ និងកិត្តិក្នុង បុរាណធម្មរោន តប្បីសុច្បនមស្សារម្វាយបង្គំ វំពុកកុណា ព្រះរតនត្រូវបានដោយសង្ខេបជាមុនសិន រួចហើយទើបសុំនូវខេដាសចំសិល ព្រមទាំង ព្រះព័ត៌មាន និងកិត្តិក្នុង បុរាណធម្មរោន ដូចតទៅ ៖

ពិធីសុំឪខេដ្ឋានថ្មី ប៉ុមបញ្ហាផលិតជាងុយ

បើក្រុងកំណើន

**ឧកាស អហំ ភន្ត វិសំ វិសំ រក្សានភ្លាយ
កិសរណៈ សហ អង្គ សិលាធិ យាចាមិ ។**

ទុកិយម្យ អហំ ភន្ត... យាចាមិ ។

កិកិយម្យ អហំ ភន្ត... យាចាមិ ។

ថ្វីប្រជុំដូចត្រួតពិនិត្យសិលជេរ ថ្វីប្រជុំព្រមទាំងពាក្យថា ឥឡូវ សិលជេរ = នូវ
សិលជេរទ្វាយ ធន

បើ ៤ នាក់ខ្សែវឡាច់ស្តូរត្រូវា
ឧកាស មយំ ភណ្ឌ វិសំ វិសំ រភ្លឺនភ្លាយ ពិ-
សរណៈន សហ អដ្ឋ សិលជេរ យាចាម ។

ឡុកិយម្បិ អហំ ភណ្ឌ... យាចាម ។
ពិគិយម្បិ អហំ ភណ្ឌ... យាចាម ។

ថ្វីប្រជុំដូចត្រួតពិនិត្យសិលជេរ = នូវ
សិលជេរទ្វាយ ធន

ពិធីស្តីឡុខេត្តសិលជេរ ប៉ុមបន្ទូនតាមតាម
ម្បូរដោន សហ អដ្ឋ ផ្លូវសមន្តាកត់ ឧបោសចំ
អនុគ្រោះ កត្តា សិលំ ទេច មេ ភណ្ឌ ។

ឡុកិយម្បិ អហំ ភណ្ឌ... ទេច មេ ភណ្ឌ ។
ពិគិយម្បិ អហំ ភណ្ឌ... ទេច មេ ភណ្ឌ ។

បច្ចុប្បន្ន:ករុណាឃ័ែងមេន ខ្ញុំព្រះករុណា... ជាកម្មប់ ពីរដោនដង ។

បពិត្រព្រះករុណាឌែម្រីន ខ្ញុំព្រះករុណា... ជាតម្រប់បី ដងដង ។

ចំពោះ និងការបង្កើតរបស់ខ្លួន

បពិត្រពោះករុណាឃ៉ែងមេដីន ខ្ពស់ពោះករុណាចាទំងទ្វាយ... ជាតម្លៃបំពើរដៃងជន ។

បច្ចុប្បន្នព្រះករុណាគីឡូម៉ីន ខ្ពស់ព្រះករុណាកាទ់អង្វោយ... ជាតិម្រប់បិដងផង ។

បើខ្ញុំសរសៃក ឧបាសកា នឹងសមាងទានខ្មែរចំណុច ដាក់កដ្ឋានមាន ព្រម

ទាំងព្រះវិត្យសរណកមនីដឹងនៅ៖ ត្រូវសុំដូចតាន់ ៖

କିବିଟ୍ ଅଭିନନ୍ଦ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ចេខ្លាក់បុណ្យត្រង់

ବୁଝିଯୁଦ୍ଧରୀ କହିବି ପାଇଁ... ଜେତେ ତେ ପାଇଁ ଥିଲା

ଜୀବିତରେ କହିବାକୁ... କେବେ ଏହିପରିମାଣ ଥିଲା

ក្រោមតារាង បច្ចន្ទេរក្នុងសាធារណរដ្ឋប្រជាជន ខ្លួន ត្រូវបានស្វែងរក និង ពេលប្រកបព្រមដោយអង្គ ឬ ធ្វើឱ្យជានកដ្ឋោះ គឺសមាជានូវម៉ោង មួយ អនុវត្តដោយត្រូវត្រូវសរណតមនី, បច្ចន្ទេរក្នុងសាធារណរដ្ឋប្រជាជន ស្ម័គ្របាន មេត្តាដើ និង សេចក្តីអនុត្រោះ ឱ្យនូវសិលដល់ខ្លួន ត្រូវបាន ។

បច្ចុប្បន្ន៖ ករណីដែលមិន ខ្លះករណី... ជាតម្លៃ ពីរដងដង ។

បច្ចុប្បន្ន:ករណាឃីជម្រើន ខ្សែច្ចោះករណា... ជាតម្រប់បិ ដែងដែង

ເຮື່ອ ແລ ສາກໍສະຫຼຸງລາຈົວໜູ້ຢູ່ຕົວ

ඩ්‍රිජාන් සහෝද්‍රි පැවත්වා මිල්යනයක් ගුණ බ්‍රස්ට්‍රී ක්‍රිජා
ස්පෑල්ල්‍යාන්ජ්‍යානයක් ප්‍රෙශ්‍යාන් යාපාත්‍රි සංඛ්‍යාත්‍යාග්‍යා ක්‍රිජා හේත්
ලො පැවත්වා ඇ

ବୁନ୍ଦିଯୁଦ୍ଧରେ କୁହାରୀ... କେତେ ବୋଲି କୁହାରୀ ଥିଲା

ଜାଣିଯୁଦ୍ଧରେ କୁହାଯି... କେତେ ଦେବ କୁହାଯି ଶୁଣି

ក្រសួងពេទ្យ នគរបាល បច្ចុប្បន្ន ក្នុងក្រសួងពេទ្យ នគរបាល ជាក្រសួងដែលមានតម្លៃសម្រាប់

សូមនូវខ្លួនដែលបានចិត្ត ដែលប្រកបព្រមដោយអង្គ ឬ ធ្វើឱ្យជាងកដ្ឋែ: គឺសមាជាន រួមទៅម្នាច់ មួយអនុវត្តដោយព្រះតេស្សរណាគមន៍, បពិត្រព្រះករុណាជីថមេន សូមព្រះ ករុណាមេត្តា ធ្វើនូវសេចក្តីអនុគ្រោះ ឱ្យនូវសិលដល់ខ្ញុំព្រះករុណាចាំងឡាយ ។

បពិត្រព្រះករុណាជីថមេន ខ្ញុំព្រះករុណាចាំងឡាយ... ជាកម្រប់ពីរដឹងដង ។

បពិត្រព្រះករុណាជីថមេន ខ្ញុំព្រះករុណាចាំងឡាយ... ជាកម្រប់បិដឹងដង ។

បន្ទាប់មក លោកតាំង នាទី ៣ ចប់ វិចិត្រនូវព្រះតេស្សរណាគមន៍ ចប់ផ្តើមបានពន្យល់ ហើយឱ្យខ្លួនដែលជាងកដ្ឋែសមាជានថា :

អន្តៃនឹងបន្ទាន់ត្រូវតាំង ឯម្ភៈនៅថ្ងៃ នៅថ្ងៃនិយោជិំ = ខ្ញុំព្រះករុណា សូម សមាជាននូវខ្លួនដែលប្រកបដោយអង្គ ឬ, បុថ្នា អន្តៃ ឯម្ភៈ នៅថ្ងៃ និយោជិំ = ខ្ញុំព្រះករុណា សូមសមាជាននូវសិលជាំងឡាយ ឬ អ្នកសមាជានត្រូវទទួលថា តាម ៣ ដង, វិចិត្រសូច្បរកំណត់កាលខ្លួនដែលថា :

តែម៉ែន អន្តៃនឹងបន្ទាន់ត្រូវតាំង ឯម្ភៈប្រើប្រាស់ត្រូវតាំង ឯម្ភៈ នៅថ្ងៃ និយោជិំ នៅថ្ងៃ និយោជិំ សេដ្ឋកិច្ច នៅថ្ងៃនិយោជិំ នៅថ្ងៃនិយោជិំ = ខ្ញុំព្រះករុណា សូមសមាជាននូវខ្លួនដែលប្រកបព្រមដោយអង្គ ឬ ដែលព្រះសម្បាល់មួយ ជាម្មាស់ ក្រោងត្រាស់បញ្ហាពុកហើយនេះ ដើម្បីនឹងរក្សាមួយបិបុណ្ណិប្រែំ អស់កាល កំណត់ថ្ងៃនេះ និងយប់នេះ សូមកុសលច្បាលជាបនិស្សីយ ធ្វើឱ្យជាកំង់ឡាស់ នូវព្រះនិញ្ញានពួកគំនាយកតាងមុខនោះហេង ។ ទើបលោកពោលជាស់ពេរីនក្រើនរំពុកថា តែម៉ែន អន្តៃនឹងបន្ទាន់ត្រូវតាំង ឯម្ភៈ នៅថ្ងៃ និយោជិំ តែម៉ែន នៅថ្ងៃ និយោជិំ សេដ្ឋកិច្ច នៅថ្ងៃនិយោជិំ នៅថ្ងៃនិយោជិំ = អ្នកបុអ្នកទាំងឡាយ គប្បិនធនូវខ្លួនដែលបាន ដែលប្រកបព្រមដោយអង្គ ឬ នេះ ឱ្យប្រែំ តីត្រូវរក្សាមួយ អស់កាល

កំណត់ត្រីមថ្ងៃនេះ និងយប់នេះ ដោយសេចក្តីមិនប្រមាណ គឺថា កំពុជាបានប្រហែលឡើយ ។

អ្នកសមាជានត្រូវទទួលថា ខ្លួន និង (ថ្ងៃប្រជុំមុន) ទីបាកសំដែង អំពីអានិសង្ស្រែនសិលតទៅឡើង (មាននឹងយដ្ឋាមុន) ។

សមាជានតែបុណ្យ៖ កំដាករស្រប មិនបាច់ចាំស្អែក ថ្ងៃកណ្តាលេះសិក្សាបទទំង ៨ រយមួយមួន ដូចបច្ចេកសមាជាន នៅឡើយ, សមាជានតែបុណ្យ៖ហើយ ត្រូវរក្សាដោយតាំង វិរតិចេតនា វៀវេចាកួរត្របសិក្សាបទក្នុងឧបាសមិល ដែល ឱនបានសមាជានហើយនោះ អស់រយៈ ១ ថ្ងៃ ១ យប់ ខ្លួន

នូវការសម្រេចនូវក្រកំណត់ខ្លួនដែលតាមរយៈ

តែម អដ្ឋិសមន្ទាក់ ពុទ្ធប្បញ្ញត្តិ ឧបាសម័ំ
តែមព្យ រភី តែមព្យ ទិវសំ សម្បទេវ អភិវឌ្ឍឯក
សមាធិយាមិ ខ្ពស់ព្រះករុណាសូមសមាជាននូវឧបាសមិល
ដ៏ប្រកបប្រព័ន្ធដោយអដ្ឋិស ៨ ដែលព្រះសម្បាលមួនជាម្បាស់ប្រែង
ត្រាស់បញ្ហាតុកហើយនេះ ដើម្បីនឹងរក្សាខ្សែបិបុណ្ឌប្រព័ន្ធគស់
កាលកំណត់ថ្ងៃនេះ និងយប់នេះ សូមកុសលច្បូលជាមួយនឹងស្វែយ
ធ្វើឱ្យជាកំច្បាស់ នូវព្រះនិញ្ញានច្បាស់អនាកតកាល ទៅឯកមុខនោះ
ហេង ។

(បន្ទាប់មកចាំស្អាប់លោកសំដែងអំពីអានិសង្ស្រែនសិល)

អនុគេលនីមួយៗ និង ប្រជុំប្រជុំ

ជាជាតិជាត់ ហានអណ្ឌ និង តីវិក

១.បានរាយ សត្វមានជើរិក

២.បានសញ្ញិតា សេចក្តីដឹងថាសត្វមានជើរិក

៣.វេធកចិត្ត គិតនឹងសម្ងាប់

៤.ឧបក្រមេា ព្យាយាមនឹងសម្ងាប់

៥.ភេទ មរណ៍ សត្វស្ថាប់ដោយព្យាយាមនៅ៖ ។

និន្ទានាល ហានអណ្ឌ និង

៦.បរបរិគ្គបិត់ ត្រព្យដែលមានម្នាស់របស់គេ ហើង-

ហេងរក្សា ។

៧.បរបរិគ្គបិត់សញ្ញិតា សេចក្តីដឹងថា ត្រព្យមាន
ម្នាស់របស់គេហើងហេងរក្សា ។

៨.ចេយ្យចិត្ត គិតនឹងលួច

៩.ឧបក្រមេា ព្យាយាមនឹងលួច

៥. ពេន ហារណាំ លួចធានមកដោយព្យាយាមនោះ ។

ការងារស្តុតិថ្នាំរារៈ មាលសម្រួល ៥

៩. អគ្គមនីយដ្ឋាន៖ ស្រីដែលមិនគូរទីនឹងគប់រក គឺស្រី

ដែលមានគេហ្សង់ហេងរក្សា ។

២. កសិី សេវនបិត្ត៖ គឺកនឹងសេពន្លូរមេចុនធមួល និង

ស្រីនោះ ។

៣. ឧបក្រមោ ព្យាយាមនឹងសេពន្លូរមេចុនធមួលនោះ

៤. មគ្គន មគ្គប្បជិចទនំ ញូវងមគ្គនឹងមគ្គឱ្យដល់គ្នា ។

ទុសាធារណ មាលសម្រួល ៥

៩. អគ្គចំ វត្ថុ វត្ថុមិនពិត

២. វិសំវាទនបិត្ត៖ គឺកនឹងពោលឱ្យខុស

៣. កដ្ឋា វាយាមោ ព្យាយាមនឹងពោលឱ្យខុស

៤. បរសិរី កទត្វវិជ្ជានំ ញូវងអ្នកដែឡើងច្បាស់

នូវសេចក្តីនោះ ។

សុវត្ថិភាពទី៤: ចាន់អនុលោ ៤

១.មជ្ឈិនីយវត្ថុ រត្តុជាទិកាំង នៃសេចក្តីស្រីដែល គិតុរាជ
និងមេរ៉យ ។

២.បាកុកមួយភាគិត្ត គិតបំរុងនឹងធីក

៣.ភ្លោះ រាយាមេា ព្រាយាមនឹងធីកនូវខេត្តស្រីដែល៖

៤.ភស្ស បានំ បានធីកនូវខេត្តស្រីដែល៖ ឱ្យកន្លែង
បំពង់កច្ចូលឡើង ។

និត្យលេខាធិបេទ ៤ នូវ ឧទេសចរណ៍

អង្គនៃបាណាកិបាត និងអទិនុទោន ដូចនិច្ចសិលដែរ ។

និត្យលេខាធិបេទ ៤

១.កេវនវត្ថុ រត្តុជាទិទម្ពាយនូវសិល គិទ្យារទាំង ៣០
ចំពោះត្រារណាមួយ ។

២.សេវនិត្ត គិតនឹងសេរ

៣.ភ្លោះ រាយាមេា ព្រាយាមនឹងសេរនូវមេច្ចុនេះ៖

៤.មគ្គន មគ្គប្បដិចានំ ញុំងមគ្គ និងមគ្គឱ្យដល់គ្មាន ។

អង្គនៃមុសារាង និងសរាមេរយ ដូចនឹចូលសិលដែរ ។

ଶିକ୍ଷାବିଜ୍ଞାନରେ ହାତିଲାପଣ ମାଟ୍ରାକ୍

៩.វិកាលោ កាលខ្ពស គីត្រេ:អាជិក្សយោនេទេហើរិយ ដរបនល័នីងអរណារៈ ។

**២.យារកាលិកំ របស់ផែលគូរបិរិញ្ញាណ ក្នុងកាល
គីតាំងពីអរុណារះឡើង ដរាបដល់ថ្វីត្រង់ ។**

៣.អង្គភាពណ៍ ធនលេបចូលទៅក្នុងបំពង់ក ។

៩. នូចិតាធិការល្អុងមានកំនើងថ្មីដែរដើម្បី

២.ក្រុងកម្មភាពីត្ត គិតបំរុងនឹងធ្វើ

៣.សុភទសម្រនភាព គម្លែង ឡាតិចិនស្តាប់ បុ
មិល ពើយបានស្តាប់ បុមិល ។

៤. មាលាខិ វត្ថុសម្រាប់ប្រជាបកាយ មានផ្ទាកម្រោង

ជាអើម ។

៥. ជារណបច្ចន៍តា សេចក្តីប្រចាំខែនឹងប្រជាប់តាក់ពេង

អ.តិស្ស ធារណាំ ពន្លប់កាត់តែង នូវរត្តុសម្រាប់
ប្រជាប់កាយ មានផ្ទាកម្មងជាថីមនោះ ។

ឧច្ចាសនយន៍ ទាននេះ ៣

១.ឧច្ចាសយនមហាសយន៍ ទីដៃក ទីអង្គួយ ដ៏ខ្ពស់
ដ៏ប្រសើរហូសប្រមាណ ។

២.បរិភោគចិត្ត គិតនឹងដៃក បុអង្គួយ

៣.បរិភោគករណ៍ ពន្លដៃក បុអង្គួយ ។

កាលបីខាងក្រោម ឧបាសិកា ប្រព្រឹត្តកន្លនេនូវសិក្សាបទណាយ
លុះតែត្រមដោយអង្គ ក្នុងសិក្សាបទនោះៗ ឡើបពន្លើនៅថ្ងៃ
នេះ, បើមិនទាន់ប្រកបដោយអង្គនោះទេ ក៏មិនពន្លើនៅថ្ងៃ
នេះនូវសិក្សាបទនោះៗ ឡើយ

អង្គនេះនិច្ចសិល និងខោលសចសិល ចប់តែបុណ្យ៖ ។

និងចិត្តបន្ថែមជាមួយនឹងចិត្ត

ដើម្បីការណជាមួកឈ្មោះសក្សានេះ និងបុសិល ៥ នេះ គឺ
ជ្រើបចោះ:

បណ្តាសិក្សាបទទាំង ៥ នេះ សិក្សាបទនេះ កើតព្រាជេត្ត

សិក្សាបទខ្ពស់ កែវតប្រាជេមិនធ្វើ សិក្សាបទខ្ពស់ កែវតប្រាជេម្វើ និង
មិនធ្វើ សិក្សាបទខ្ពស់ គ្រាមេះកែវតប្រាជេម្វើ គ្រាមេះកែវតប្រាជេមិន
ធ្វើ សិក្សាបទខ្ពស់ គ្រាមេះកែវតប្រាជេម្វើ និងមិនធ្វើ ។ បណ្តាសិក្សា-
បទទាំងនេះ សិក្សាបទដែលជាសញ្ញារិមោក្ខ (រួចខ្ពស់ដោយការ
សម្ងាត់) កំមាន ជាន់សញ្ញារិមោក្ខ (មិនរួចខ្ពស់ដោយការ
សម្ងាត់) កំមាន ។ សិក្សាបទណា មានអង្គ គីចិត្តធន់ សិក្សាបទ
នៅ៖ ជាសញ្ញារិមោក្ខ ក្រោពីនេះ ជាន់សញ្ញារិមោក្ខ ។ សិក្សា
បទដែលជាអចិត្តកំកំមាន ជាសមិត្តកំកំមាន ។ សិក្សាបទណា
មានចិត្តកំក់ដើម្បីបត្រូវ សិក្សាបទនៅ៖ ជាសមិត្តកំក់ ។ សិក្សាបទ
ណា មិនមានចិត្តកំក់ដើម្បីបត្រូវ សិក្សាបទនៅ៖ ជាមិត្តកំក់ ។ សិក្សា-
បទដែលជាលោករវិធី៖ (មាននៀសតាមធ្វើរលោក) កំមាន
បណ្តុតិវិធី៖ (មាននៀសតាមធ្វើរបញ្ជី) កំមាន ។ សិក្សាបទណា
ប្រព្រឹត្តឡេតាមទូរការយ សិក្សាបទនៅ៖ ជាកាយកម្ម សិក្សាបទ
ណា ប្រព្រឹត្តឡេតាមទូរភាព សិក្សាបទនៅ៖ ជារិកម្ម ។
ប្រការមួយឡើត សិក្សាបទដែលជាកុសលកំមាន ជាមកុសល
កំមាន ។ សិក្សាបទណា ត្រូវដោយកុសលចិត្ត សិក្សាបទនៅ៖ ជា
កុសល សិក្សាបទណា ត្រូវដោយអកុសលចិត្ត សិក្សាបទនៅ៖ ជា
អកុសល ។

សរុបមកវិញ ចំពោះសិល ៥ បុ សិល ៥ នេះ ។ សិក្សាបន្ទី
 ៥ គិត ពាណា... អទិន្ទាន់នៅ... កាមេ... បុអព្រហ្ម... មុសា...
 និងសុវា... ជាសចិត្តកែវ: លោកវិធី: សញ្ញារិមោក្តូ កិរិយា (ត្រូវ
 នៅសព្វាជាពិសកម្មភាព) ជាកាយកម្ម និងវិចិកម្ម (បែ្រកែតែ
 កាមេ... បុអព្រហ្ម... គិតជាកាយកម្ម) ។ ឯសិក្សាបន្ទី ៣ ខាងចុង
 ដែលជាសិក្សាបន្ទីបំពេញគម្រប់ដល់សិល ៥ គិត វិកាល... ជាមិត្តកែវ: បណ្តុតិវិធី: នៅសញ្ញារិមោក្តូ អកិរិយា និងជាកាយកម្ម ។
 នូចិតិកីតិក... ជាសចិត្តកែវ: បណ្តុតិវិធី: សញ្ញារិមោក្តូ កិរិយា កាយ-
 កម្ម និងជារិចិកម្ម ។ មាលា... ជាសចិត្តកែវ: បណ្តុតិវិធី:
 សញ្ញារិមោក្តូ កាយកម្ម និងជាកិរិយា ។ ឧច្ចាស់... ជាសចិត្តកែវ:
 បណ្តុតិវិធី: សញ្ញារិមោក្តូ កាយកម្ម កិរិយា និងជាកាយកម្ម



នគរូបនិចនគម្ពុបន ១០ ឡេខ

គន្លឹង បុជ្ជវន្ទអំពើជាមកុសល ហោថា អកុសលកម្មបន្ទី
 មាន ១០ យ៉ាងគិត កាយកម្ម អំពើដែលសម្រេចដោយ កាយ
 មាន ៣ យ៉ាង, វិចិកម្ម អំពើដែលសម្រេចដោយ វាថា មាន ៤

យ៉ាង, មនោកមួយ អំពើដែលសម្រេច ដោយចិត្តមាន ៣ យ៉ាង
រូមគ្រប់ជាទុលាការ ៩០ យ៉ាង ។

ភាយកថ្ម ៣ យ៉ាវ

១. បាណាតិបាត់ កិរិយាសម្ងាប់សត្វ ដោយកាយ
របស់ខ្ពស់ បូប្រើគេខិសម្ងាប់ដោយរាជា ។

២. អទិន្ទាចន៍ កិរិយាលួចលាក់នក់ដោលឈើមទ្រព្យគេ
ដោយកាយរបស់ខ្ពស់ បូប្រើគេខិសម្ងាប់នក់ ដោលឈើមដោយ
រាជា ។

៣. ការមែសុំ មិច្ចាថារោ កិរិយាប្រព្រឹត្តុសក្តីនកាម
ទាំងឡាយ គឺធ្វើនូវមេចុនសេវនេះ និងស្នើដែលមានគេហ្មា-
នៃពេន្ធនក្រា ។

៥ចិត្តកថ្ម ៤ យ៉ាវ

១. មុសារាជ់ កិរិយាបោលនូវពាក្យកុហក ។

២. បិសុណ្ណារាជ់ កិរិយាបោលនូវពាក្យញ្ចុះញ្ចង់
បំបែកបំបាក់អ្នកដែង ។

៣. ផ្លូវសវាំចា កិរិយាថាលនូវពាក្យរាជក្រក់ មានពាក្យ
ត្រឡប់ដោលពាក្យ ដែរប្រទេចអ្នកដៃខែដីម ។

៤. សម្បប្បុណ្ណាត់ កិរិយាថាលនូវពាក្យរាជក្រក់ តែតែ
ប្រយោជន៍ ។

ទទនាគន្ទឹង ៣ ម៉ោង

១. អភិវឌ្ឍន៍ ចិត្តសម្បិនវេត្តំពេះត្រឡប់អ្នកដៃខែ
ដោយគិតប្រមុះនឹងខ្សោនជាព្រឡប់ខ្ពស់ខ្ពស់ ។

២. ព្រាតាគេ ចិត្តចងកំនុកំគុនគិតបំនឹងខ្សោនអ្នកដៃខែ
ដល់នូវសេចក្តីវិនាស ។

៣. មិថ្នាចិដ្ឋិ គំនិតយល់ខុសហើយប្រកាន់ឡើងថាគ្មោរ។

ក្នុងឯកត្រួតពន្លាវត្ថុ ១០ ម៉ោង

គន្លឹង បូជ្ជវនេអំពើជាកុសលហោចា កុសលកម្មបន មាន ៩០
យ៉ាងគឺ ការយកមួយ អំពើដែលសម្រេចដោយ ការយើ មាន៣យ៉ាង,
រីកមួយ អំពើដែលសម្រេចដោយ វាតា មាន ៥ យ៉ាង, មនោកមួយ
អំពើដែលសម្រេចដោយចិត្តមាន ៣ យ៉ាង រួមត្រូវជាវត្ថុ ១០ យ៉ាង ។

ការយកចុះ ៣ យ៉ាវ

១_ពាណាតិបាតា វេរមណី កិរិយាក្រុងការ
សម្ងាប់សត្វដោយកាយរបស់ខ្លួន បូប្រើគេខ្សែសម្ងាប់ដោយរាជា។

២_អទិន្ទាទាន់ វេរមណី កិរិយាក្រុងការលួច
លាក់នកំដែនីមទ្រព្យគេ ដោយកាយរបស់ខ្លួន បូប្រើគេខ្សែលួច
លាក់នកំដែនីមដោយរាជា ។

៣_ការមេសុ មិច្ចាថារ វេរមណី កិរិយាក្រុងការ
ការប្រព្រឹត្តុសក្តុងកាមទាំងឡាយ គឺធ្វើនូវមេច្ចុនសេវន៍: នឹង
ត្រូវដែលមានគេហូងកែងរក្សា ។

ការយកចុះ ៤ យ៉ាវ

១_មុសារាជា វេរមណី កិរិយាក្រុងការពោលនូវ
ពាក្យកុហក ។

២_បិសុណារាជា វេរមណី កិរិយាក្រុងការ
ពោលនូវពាក្យញុះញុង បំបែកបំបាត់អ្នកដែន ។

៣_ជុសរាជា វេរមណី កិរិយាក្រុងការពោល

នូវពាក្យមាត្រក់ មានពាក្យត្រគោះពោះពេក ដែរប្រឡងអ្នក
ដៃខែដោយ ។

**៤.សម្បប្បហាតា វេរមណី កិរិយាក្រោមការពោល
នូវពាក្យរោះពេកប្រយោជន៍ ។**

ចននាគភ្លេ ៣ យ៉ាន

**១.អនុវិធីរោត្ត ចិត្តមិនសម្បិដវំពេចំពោះត្រព្យរបស់អ្នក
ដៃខែ ដោយគិតប្រមុននឹងខីរបានជាថ្រព្យរបស់ខ្ពស់ ។**

**២.អរ្យាពាទេ ចិត្តមិនចងកំនុំគុំគុនគិតបំង នឹងខីរអ្នក
ដៃខែដែលនូវសេចក្តីវិនាស ។**

៣.សម្បាគិធី គំនិតយល់យើង្វាត់

នគល់នៅនគរូបនគរូបនគរូប

អង្គនៃពាណាកិច្ច, អនិត្តាជាន, កាមេសុមិច្ចាចារ និង
មុសារាង ដូចបានមកក្នុងនិច្ចសិលខាងដើម្បីចេចហើយ ។

ចិត្តធមានា ចាន់នគល់ ៤

**៩.ភិនិត្តព្រោ បរោ អ្នកដៃខែដែលមានរូប គីឡូនតបី
ញុះញុងបំបែក ។**

២. កែវនិងបុរាណក្រារកោះ គិតនឹងញ្ចូនដំបែកអ្នកដែល

៣. តាមដ្ឋាន រាយាមេា ព្យាយាមនឹងញ្ចូនដំបែកអ្នក
ដែលនៅទី១ ។

៤. តិស្ស តម្លៃវិជ្ជាន់ ញុំងអ្នកនៅខេត្តឯកច្បាស់នូវ
ដំណើរដែលខ្ពស់ញ្ចូនដំបែកនៅទី១ ។

ជនុសទានា មាននៅលើ ៣

៥. អភិវឌ្ឍន៍ បរិយាយ បរិយាយ អ្នកដែលដែលមានរូប គិតខ្ពស់
គឺជាប្រធ័រប្រចេច ។

៦. កុហ្មិតចិត្ត ចិត្តឱនរន្តកំ

៧. អភិវឌ្ឍន៍ បរិយាយ បរិយាយ គឺជាប្រធ័រប្រចេច ៩

សង្គម្រោច: មាននៅលើ ៩

៨. ការតាមុន្ទសិតាបារណាទិនិរត្តកម្មៈ ពាក្យតត
ប្រយោជន៍ មានរឿងចម្បាំងនៃមហាការតែ និងរឿងរាល់
លួចនាំនាងសេតាយកទេជាដោដើម ។

២. តម្រូវបិកចាកចំនាំ

បានពោលនូវពាក្យត់តែ

ប្រយោជន៍ មានសភាពដូចខាងក្រោម៖ ។

អភិវឌ្ឍន៍ ថាមទី ៤

៩. បរភេណ្ឌ និងប្រព័ន្ធបស់អ្នកដៃទេ

២. អត្ថលេខា បរិណាមន៍ គិតចង់បង្កើនឡាននិងបស់
អ្នកដៃទេនេះ ឱ្យបានមកជានិងប្រព័ន្ធបស់ខ្លួន ដោយកលខាយ
ធ្វើដ៏។

ព្រាណាច ថាមទី ៤

៩. បរសេត្តិត អ្នកដៃទេក្រោពីខ្លួន

២. តស្ស តំ តំ វិនាសចិន្ទា គិតគុំគុនប្រុងនឹងឱ្យ
អ្នកនេះដល់នូវសេចក្តីវិនាស ដោយហេតុនេះ។

ចិន្ទាចិន្ទី ថាមទី ៤

៩. វត្ថុលេខា ច គបិតាការិបវិត្ថិតា ចិត្តប្រប្រល
ដោយអាការខុសអំពីព្រះរាជនត្រូវជាដើម ។

២.យចា ច នំ គណ្តាតិ ពចាការេន ពស្ស-
បង្ហានំ គំនិតដែលយល់ខុសនោះ យើងឲ្យខុសយ៉ាងណាតា ក៏
ប្រកាល់សេចក្តីខុសនោះថាដាច្រប្រឲ្យ

ពាក្យម៉ោ ឧទេនជ័

មុននឹងសំដែងរៀបរាប់អំពីកាលនៃខេសច័ ស្វែមអ្នកសិក្សាយល់អំពីពាក្យ
ថា ខេសច័ ជាមុនសិន ៖

នៅក្នុងគម្ពីរ អភិធានហ្មួនីបកា និង អភិធានហ្មួនីបិកាស្សិ សំដែងថា ៖

ពាក្យថា ឧទេនជ័ (ពិចិវិសេស) តែងចូលទៅជុំត នូវធម៌ជាសត្រវា គឺ
អកុសលិចមី, វិគ្គបារៈថា ឧបត្ថម្ភ និង ឧបត្ថម្ភ = ឧទេនជ័
(តិចិតិនេរោះ) ។ ម្រោងទៀត ពាក្យថា ឧទេនជ័ < ឧប + នេរ + នេរ
(នេរនិគានេ) តែងចូលទៅនៅអារ៉ាស៊ីយ បុជាគី រក្សា,
វិគ្គបារៈថា ឧបនេរនិគានេ ឬត្រូវឯក = ឧទេនជ័ (តិចិតិនេរោះ)

ឧទេនជ័ មាននេរ ៣ នៅ៖

១. នាមេ បានដល់ កាល គឺថ្មីដែលត្រូវរក្សា

២. នេរនេរ បានដល់ ការរៀបចាកគ្រប់សិក្សាបទ

៣. និគិតិនេរ បានដល់ ការបញ្ជាផ្ទាល់រាជាណីព្រៃនាសំៅ ។

និគិតិនេរ ៣ នៅ៖

នត្វ ចកតិប្បជិថាគននៅល ទុពិដ្ឋ ហេតិ ឧខោសម័ក្នុំ =
បណ្តាកម្ពាចំងទ្វាយនោះ ឧបោសចកម្ពាមាន ២ យ៉ាង គីដោយអំណាចបកពិ
ឧបោសច ១ និងដោយអំណាចបដិជាតរឧបោសច ១ ។ ចំណោកកាលដែល នឹង
រក្សាបកពិឧបោសចនោះ ឧបាសក ឧបាសិកា អ្នករក្សាប្រព័ន្ធដ៏ចាំបូណ្ឌ តើថ្ងៃណា ជាថ្វេ
រក្សាបោសច ? កាលបិជីជុំកាលដែលត្រូវរក្សា

ហើយ តប្បីរក្សាតាមកាលនោះទេ ។

នៅក្នុងតម្លៃមង្គលត្បូនិបនី ភាគ ៣ និងតម្លៃបរមត្ថ- ជាតិកា អង្គកចា
 ខុទ្ធកនិកាយ សុត្តនិបាត ត្រង់ធួលិកស្សត្រចា តែងឆ្លើត្ត សម្បិត្រាលំ បណ្តុះ
 អង្គិតិ បានត្រួតខ្លួនិ បណ្តុះសិតិ ចុះឈ្មោះបន្ទោ បណ្តុះនោ តាំង ការិយបន្ទោតិ
 មានស្សុ អង្គិតិនោ ចកតិឧខោសម័ក្នុំ នាមេា = ក្នុងកាលនេះបកពិ-
 ឧបោសចនេះ មានកំណត់ដូចេះ ៖

កាលនេះបកពិឧបោសច ក្នុង ១ ខែ មាន ៨ ថ្ងៃ គី ៤ ថ្ងៃ ក្នុងជុល្យបក
 (ខាងខ្លួន) ពោលគីថ្ងៃ ៥ កើត, ៨ កើត, ១៩ កើត និងថ្ងៃ ១៥ កើត; ក្នុង
 កាលនេះបកពិ (ខាងរក្សា) កីមាន ៤ ថ្ងៃដូចត្រា (គីថ្ងៃ ៥ រោច, ៨ រោច, ១៩ រោច
 និងថ្ងៃ ១៥ រោច) ^(៤) ។

តែនៅក្នុងព្រះពុទ្ធឌីកា របស់ព្រះសម្បាល់មួនិងជាម្បាល់ (សុត្តនិបាត)
 គ្រង់សំដែងចាំ ៖

ព្រោះហេតុនោះ អ្នកចូរមានចិត្តផែះច្បោះ រក្សាបោសច ដែលប្រកបដោយ
 អង្គប្រាំបី ឱ្យមានសភាពពេញលេញល្អអស់ថ្ងៃ ទី ១៩ ទី ១៥ និងថ្ងៃទី ៨ នេះបកដង
 អស់បានិហារកប្បាហិង ។

^(៤) ហើយខ្លះ ត្រង់ថ្ងៃ ១៩ រោច ថ្ងៃមក ៣ រោច, ១៥ រោច ថ្ងៃមកថ្ងៃ ១៩ វិញ ។

តាមព្រះពុទ្ធឌីការនេះ យើងឲ្យចាំ កាលវេនបកតិខុំបោសច ខាងខ្លឹម តី ថ្ងៃ ១៥
កើត, ១៥ កើត និងថ្ងៃ ៨ កើត; ខាង រោច តីថ្ងៃ ១៥ រោច, ១៥ រោច និងថ្ងៃ ៨
រោចបូណ្ណារោច ។

តែសេចក្តីនេះ លោកពោលទុកក្នុងអដ្ឋកចាថាទាំងឡាយ ប្រក្នុងតម្លៃ
មង្គលត្បូនិបនិចាំ ។

គាមព្រះ **ចព្យុទិ** **ខាងខ្លឹម** **ខាងត្រាំង** **នា** **ចន**
បង្កួនល្អាចន្ទោះ មិនមានមកក្នុង ពីរិតត្រាំង នៅក្នុង ន = ថ្ងៃទី ៥ មិនមានមកក្នុង
ព្រះបាលី (ព្រះពុទ្ធឌីការ) កំពើតម្រូវបានបើយ, តែចាំ គប្បីការនៃយកនូវថ្ងៃទី ៥
នោះកំខាន ព្រះជាដោថ្ងៃដែលព្រះធ្វើសង្គមបាកាថ្មាយទាំងឡាយ បានតាំង (កំណត់)
ទុកបើយ ។

កាលវេនបកតិខុំបោសច ដូចបានពណ៌នាមកនេះ ឧបាសក ឧបាសិកា
អ្នកប្រាជ្ញាបុណ្យកុសល គប្បីថែរក្សាមកនេះ តាមកាលនេះចុះ ។ ចំណោក
កាលវេនបដិជាតរខុំបោសច លោក សំដែងទុកក្នុងតម្លៃមង្គលត្បូនិបនិ ភាគ ៣ ថាំ ។

កាលវេនបដិជាតរខុំបោសច ក្នុង ១ ខែ មាន ១១ ថ្ងៃ តី ខាងខ្លឹម មាន ៥ ថ្ងៃ តី
ថ្ងៃ ៤ កើត, ៦ កើត, ៧ កើត, ៨ កើត និងថ្ងៃ ១៣ កើត, ខាងរោច មាន ៦
ថ្ងៃ តី ថ្ងៃ ១ រោច, ៤ រោច, ៦ រោច, ៧ រោច, ៨ រោច និងថ្ងៃ ១២ រោច បុ ៣
រោច ។

ផលពេញ **អបិបុណ្យល្អាចនេះ** **នាល** **បរិបុណ្យល្អាចនេះ** **ឯការិន**
ិននា **អូលិនថែន្តូ** **គារិន** **ន** **បោនិ** = កាលវេនខុំបោសច
(បដិជាតរខុំបោសច) ក្នុងខែមិនពេញមាន ៩០ ថ្ងៃ ក្នុងខែពេញមាន ១១ ថ្ងៃ ដែល
អំពីថ្ងៃនោះ មិនមែនជាកាលវេនខុំបោសចទេ ។

នៅក្នុងតម្លៃមនោរថ្មបូរណី អដ្ឋកច្តា អង្គភាពនិកាយ ពិភពិបាត ត្រង់រាជស្សត្រ ពន្យល់ថា ៖

ពាក្យចា **IkSallyeasf** បានសេចក្តីថា ជនទាំងឡាយរំមែងអធិត្រាននូវ
អង្គខេដាសម៌ ១ ខែ ៨ ឆ្នាំ ៩ ពាក្យចា **bdCakeraph** សេចក្តីថា រំមែងធ្វើនូវ
ឧបាទាសម័កម្ពុជា ឈ្មោះ បងិជ្ជាតរៈ ឬ ឧបាសកខុបាសិកា កាលពើនូវបងិជ្ជាតរឧបាទាសម័
នោះ រំមែងធ្វើដោយអំណាចការទទួល និងការបញ្ហានៃថ្ងៃ ឧបាទាសម័ទាំងឡាយ ៤
ក្នុងកន្លែះខែមីយេ ឬ កាលទទួលនូវឧបាទាសម័ក្នុងថ្ងៃទី ៥ រំមែងជាអ្នករក្សាមុខុបាទាសម័
ក្នុងថ្ងៃទី ៦ កាលបញ្ហាន រំមែងជាអ្នករក្សាមុខុបាទាសម័ក្នុងថ្ងៃទី ៧ ឬ កាលទទួលនូវ
ឧបាទាសម័ក្នុងថ្ងៃទី ៨ រំមែងជាអ្នករក្សាមុខុបាទាសម័ក្នុងថ្ងៃទី ៨, កាលបញ្ហាន រំមែង
ជាអ្នករក្សាមុខុបាទាសម័ក្នុងថ្ងៃទី ៩ ឬ កាលទទួលនូវឧបាទាសម័ក្នុងថ្ងៃទី ១៤ រំមែងជា
អ្នករក្សាមុខុបាទាសម័ក្នុងថ្ងៃទី ១៣, កាលបញ្ហាន រំមែងជាអ្នករក្សាក្នុងថ្ងៃទី ១ រោច ឬ

នៅក្នុង **Kitsathibasa** ជាជីវា នេះអង្គភាពនិកាយ ទូទិន្នន័យ

ពាក្យថា **Gsva³ 8 dg** សេចក្តីថា រំមេងអធិដ្ឋាន អតិវរោះ នឹង
យ៉ាងនេះ គឺ ក្នុងកន្លែងខែមួយ ៥ ដង, ក្នុងកន្លែងខែមួយឡើត កើត ៥ ដង ដូចត្រា ។
ពាក្យថា **EngGfia** មាន នៅម៉ាក រំមេងតាំងជិត្តមាំ ។ ពាក្យថា មិនមែនត្រូវបាន
ផ្តល់ប្រជាប្រឈម រំមេងភ្លាក់រព្យកដោយលំដាប់ទៅ ។ ពិតជំនួយហើយ សត្វទាំងឡាយ កាលដើម
បុណ្យ ឈ្មោះថា រំមេងភ្លាក់រព្យក ព្រោះភាពជាអ្នកក្រវិល់ក្រវាយក្នុងកិច្ចដែលខ្ពស់
គឺបានបាន, តែថា សត្វដែលឡើត ឈ្មោះថា រំមេងដោកលក់ ព្រោះភាពជាអ្នកក្រុចដុត
ថាក ប្រយោជន៍របស់ខ្ពស់ និងប្រយោជន៍អ្នកដែឡើ ។ ការឡាសម្រេចក្នុងថ្មី

១៥ រោច រំមែងមិនបានដូចការបញ្ជី ឧបោសចំក្បុងថ្វីទី ១៥ រោច ព្រោះ
មិនមានថ្វីទេ

ធមិត្តភាពទូទៅនៃជំនួយ

នោក្បុងគម្ពីរ GPFab, Tbkas សំដែងថា :

(ធម្យជាត) នាំទៅនូវធំជាសត្រវ ិយាយៗថា បានបារី

វិត្តបាន ឬដីបញ្ជី ហរតិតិ > ធមិត្តភាព (ធម្យជាត) ។

នោក្បុង KlsathBasa ជាថីកាន់ Gohkay Ta យកាត សំដែងថា

លិច្ឆេច លិច្ឆេច ទូទៅនៃជំនួយ ធមិត្តភាព ឬអីណែនា
បទឡើតឡាតា ធមិត្តភាពឡា នាទ = ឧបោសចំជានិច្ច តីអស់កាលមិន
ជាត ិយាយៗថា បានបារីយបក្ត ព្រោះត្រូវនាំទៅតាមលំដាប់ទ តីតប្បីប្រព័ន្ធ
ទៅរាយលំទ ឆ្នាំ ។

**នោក្បុងគម្ពីរអដ្ឋកថា មនោរមប្បាសិ អដ្ឋកថា អអ្នត្តរនិកាយ តិកនិបាត ត្រង់រាល់
ស្តីព្រៀសំដែងថា :**

ឧបោសចំដែលរក្សាអស់កាលមិនជាត តីត្រូវរក្សាដានិច្ច រហូតអស់ប្រជុំនៃខែ
៣ (៣ ខែ) ខាងក្រុងរំស្បាត ិយាយៗថា បានបារីយបក្ត, កាលមិនអាច (នឹងរក្សា)
ឧបោសចំ សូម្បីខាងក្រុងរំស្បាត ៣ ខែនោះបាន ឧបោសចំដែលរក្សាអស់កាល មិនជាត
(ជានិច្ច) (នឹងរក្សា) អស់ប្រជុំនៃខែមួយ (១ ខែ) ក្នុងរវាងថ្វីបរិរណាចាំងពីរ
តីថ្វី ១៥ កើត ខែកត្តិក (ប្រុ) កាលមិនអាច (នឹងរក្សា) ឧបោសចំជានិច្ចអស់ ១

ខេនការ បាននឹងរក្សាកន្លែងដែលមានចំណាំ ក៏ណោះថា បាន-
haiybkeចត្តាដែរ ។

តែនៅក្នុងពីរ បរមភ្លោះជាការ អង្គភាពខ្លួននិកាយ សុវត្ថិភាព ត្រួស់ដូចតិក-
ស្សីត្រឡប់តិយភាព សំដើងថា ៖

ធមិត្រិយបន្ទាន់តិ ឯត្ត ហន ទស្សន៍បន្ទាយិរាយ បុរិបន្ទាន់
នាយកធម្មជាន់ អន្តោតស្សី តម្រូវ មាន ឥតិថាន់តិ តម្រូវ
បន្ទាន់ មាន ធមិត្រិយបន្ទាន់ ទុក្ខលិ = ក៏ក្នុងបទថា ពិនិត្យបញ្ជាផ្ទាន់
ខេនការ ធមិត្រិយបន្ទាន់ តុក្ខលិ = ក៏ក្នុងបទថា ពិនិត្យបញ្ជាផ្ទាន់
ខេនការ ធមិត្រិយបន្ទាន់ តុក្ខលិ = ក៏ក្នុងបទថា ពិនិត្យបញ្ជាផ្ទាន់)adhaiybkc។

នៅ នា ហន បុរិបន្ទាន់តិ នាយកិត្តិត្ត ន ឯកបន្ទាន់ ធមិ-
ត្រិយបន្ទាន់ បន្ទាន់ជាន់ អន្តោតបេត៊ិ សុទ្ធបន្ទាន់បេត៊ិ សុបុរិបន្ទាន់បេ-
ត៊ិ ឯកជ្រើន ិនិត្តិ អបិន្ទុបេត៊ិ អន្តោតបេត៊ិ ឲ្យបន្ទាន់បេត៊ិ ឲ្យបន្ទាន់បេ-
ត៊ិ នៅ នៅ ។

ចំណោកបុគ្គលូកប្រាថ្ញាបុណ្យ គបីចម្រិន (គបីធ្វើ)
បានត្រូវបំពេញ ។ សេចក្តីថា បណ្ឌិតគបីចងចាំទុកយ៉ាងនេះថា
ក៏បុគ្គលូមានជិត្តដ្ឋោះច្បាប់ កាលមិនលេបង់នូវបានដើរិយបក្នុងផែល
ប្រកបប្រមេដោយអ្ន ឬ សុម្រឿម្មយថ្មី គឺថា រក្សារៀនភល់ថ្មី
ធ្វើឱ្យសម្បរលូ ឱ្យបិបុណ្ឌិលូ ឈ្មោះថា ចូលទៅរក្សានូវខេ-
សច ផែលប្រកបប្រមេដោយអ្នប្រាំបី។

តួនាទីនទ្របាសក ១០ យោច



ធម៌សម្រាប់ខាងក្រោម ឧបាសាទាគ្រប់ប្រព័ន្ធប្រភពប្រព័ន្ធដើម្បីនឹង
ឱ្យកើត ឱ្យចម្រើននូវសម្រាប់រាជក្រឹង ឈ្មោះថា “គុណា” ។

គុណនេះ ជារបស់ខាងក្រោម ឧបាសាទា ហេវា ឧបាសក-

គុណ មាន ១០ យ៉ាង គឺ:

១.សង្ឃោះ សង្គ់ សមានសុខឡាតាំង ហេវា
ឧបាសកអ្នករួមសេចក្តីសុខឡើង មួយអនុវត្តដោយកិត្តិសង្គោះ គឺថា
បើកិត្តិសង្គោះមានសេចក្តីសុខក៏ត្រូវការ បើកិត្តិសង្គោះ មានសេចក្តី
ឡើងត្រូវយក់ត្រូវយក់មួយដែលផ្លូវ ។

២.ការឃើញការឃើញសិកព្យូ សុវត្ថិភាព ហេវា
មានការឃើញកម្ពុជានិងវិចិកម្ពុជាក្នុងការដោយប្រព័ន្ធដែរ ។

៣.ធម្ងាត់ អធិបតេយ្យ ហេវា ឧបាសកមានធម្ងាត់
ជាមធិបតី គឺថា បើប្រព្រឹត្តធ្វើឱ្យ រំមេងការំយកធម្ងាត់ជាចំ ជាទិ
តាំង ជាទិអាងមាំ មិនឱ្យខុស មិនឱ្យយុំងយុោតអំពីធម្ងាត់ឡើយ ។

៤.យចោ ចោមេន សំវិកាគរតោ វ ហេវា

ឧបាសកជាមួកត្រូវអរគុណការបរិច្ឆេទទាន តាមសមគ្គរដល់
កម្មាំងនៃខ្លួន គឺធ្វើទានតាមសមគ្គរដល់ត្រពូកិច និងត្រីន បើ
មានកិច កំពើកិច បើមានត្រីន កំពើត្រីន មិនមានមច្ចិនយដ្ឋី
គ្របសដ្ឋានចិត្តឡើយ ។

**៥.ជិនសាសនំ ជានិកុព្យ រាយមកិ ឧបាសក
ឧស្សាហ៍ព្យាយាម ដើម្បីនឹងឱ្យដឹងច្បាស់ នូវសាសនេះគឺតាក្យ
ប្រើប្រាស់បណ្តាញនៃព្រះជិនស្រី ។**

**៦.សម្ងាតិន្ទិកោ វេ ហេតិ ឧបាសកជាសម្ងាតិន្ទិ គឺ
មានត្រាត្រាយឱ្យត្រូវតាមសេចក្តីពិត ។**

**៧.អបគគោ គោតុហលមង្គលិកោ វេ ហេតិ
ឧបាសកប្រាសចាកមង្គលភ្នាក់ដើរ ហើយជាមួកមិនប្រកាន់
ធ្វើថា មង្គលមានបុរីណារេលាដាដើម ឱ្យផលឡើយ ប្រកាន់
ធ្វើតែកម្ពជាកុសល និងអកុសលចាថ្មីផល ។**

**៨.ជិវិតហេតុបិ អញ្ជោះ សត្វារំ ន ឧទិសកិ
ឧបាសកបើទុកជាមានហេតុ គ្គរដល់នូវសេចក្តីវិនាសជិវិតក្នុង កំ
មិនលេបង់ព្រះរតនត្រូវ ហើយត្រូវបែងការនៃយកមនុស្សដែល**

ជាអ្នកអាជារ ជាទិន្នន័យបស់ខ្លួនថា ប្រសើរជាងព្រះរតនត្រៀម
នៅខែធ្នូ ។

**៥.សមគ្គារមេ វា ហេតិ ឧបាសកមានសេចក្តី
ត្រួតការ ក្នុងសាមគ្គិដម៌ គិសេចក្តីព្រមព្រៀងគ្មាន ។**

១០.សាសនេ ចរភិ ឧបាសកប្រព្រឹត្តលក្ខុងព្រះពុទ្ធសាសនា គិប្រព្រឹត្តកាមពេជមិនីយជាពុទ្ធសាសនា ។

ឧបាសកគុណទាំង ១០ យ៉ាងនេះ ឧបាសក ឧបាសិកា
គឺប្រព្រឹត្តកាមក្នុងយុទ្ធសាស្ត្រ ព្រះជាជមិនាថីន
ធ្វើឱ្យជាសកឧបាសិកា អ្នកប្រតិបត្តិឱ្យសុចិត្តរួចរាល់ ក្នុងព្រះ
ពុទ្ធសាសនា ហើយឱ្យបានជាបច្ចុប្បន្ននិញ្ញានសម្បត្តិដង ។

សំណុរ និង ចម្រើយ

សូរ: ដូចមេចហេតុ វិបត្តិរបស់ឧបាសក ?

ម៉ីយ៍: ធម្មជាតិដែលឡាតាំងសិល និងអាណិរដមិនីរឿនាស
ឈ្មោះថា វិបត្តិ ។

សូរ: វិបត្តិនេះ មានបុន្ណោនយ៉ាងមិនីឡុះ?

ធ្វើយេ: វិបត្តិ មាន ៥ យ៉ាង គឺ :

១.អស្សូទោ ហេតុកិ មិនធ្វើគុណភាពចោរពន្ល័យ ។

២.ទុសីលោ ហេតុកិ ជាមួកច្បុសុសិល

៣.កោតុហលមង្គលិកោ ហេតុកិ ជាមួកធ្វើមង្គល
ភ្លាក់ធ្វើល ។

៤.មង្គលំ បច្ចេកិ នោ កម្លៃ ដើរកំណើតមង្គលភ្លាក់ធ្វើល
មិនធ្វើកម្មធម៌លទ្ធផើយ ។

៥.តែង ច ពហិន្ទា ទក្ខិណោយំ គេសែកិ តណ្ឌ
ច បុញ្ញការំ ករោតិ ឧបាសកស្សាងរកទក្ខិណោយំបុគ្គលក្រោ
ពុខសាសនា ។

ស្ថរេ: ចុះអើឡូនីជាកុណសម្បត្តិរបស់ឧបាសក ?

ធ្វើយេ: ធម្មជាតិដែលព្យាយារ៉ាងសិល និងអាណិរដមីរបស់ឧបាសក
ឱ្យលូបរិសុទ្ធដូរដៃផែនទៀន ហេតុថា សម្បត្តិឧបាសក ។

ស្ថរេ: ចុះសម្បត្តិនោះមានប៉ុន្មានយ៉ាង? អើឡូនេះ?

ធ្វើយេ: សម្បត្តិនោះ មាន ៥ យ៉ាង គឺ:

១.សម្រោះ ហេតុ ឧបាសកម្មនៃសង្គម ដើរកុណាប្រាជ់
រភនត្រៀម ។

២.សិលវា ហេតុ ជាម្នកម្មនៃសិល

៣.ន កោតុហលមង្គលិកោ ហេតុ មិនធ្វើមង្គល
ភ្លាក់ផ្តើល ។

៤.កម្មំ បច្ចុពិ នៅ មង្គលំ ធ្វើតែកម្មធម៌ល មិន
ធ្វើមង្គលភ្លាក់ផ្តើលឡើយ ។

៥.ន តែតោ ច ពហិទ្ធា និត្តិណែយំ គេសកិ
តិធ ច បុញ្ញការំ ករោតិ មិនស្វងរកនិត្តិណែយំបុគ្គល
ក្រោពុទ្ធសាសនា

ចុច្យាណិមីមេនត្ន ១០ នៅ :

១.នៅមួយ: បុណ្យសម្រេចដោយការទាន

២.សិលមួយ: បុណ្យសម្រេចដោយការរក្សាសិល

៣.ការវនាមួយ: បុណ្យសម្រេចដោយការចំនួនការវនា

៤. អបចាំនមយៈ បុណ្យសម្រេចដោយការគោរព
និងលំនៅទៅ ។

៥. វេយ្យរាជ្យមយៈ បុណ្យសម្រេចដោយការខ្ចល់ខ្សាយ

៦. បត្តិទេនមយៈ បុណ្យសម្រេចដោយការធ្វាយ
ចំណែកបុណ្យ ។

៧. បត្តានុមោទនាំមយៈ បុណ្យសម្រេចដោយការ
អនុមោទនា ។

៨. ធម្យស្សវេនមយៈ បុណ្យសម្រេចដោយការស្ថាប់ធី

៩. ធម្យទេសនាំមយៈ បុណ្យសម្រេចដោយការ
សំដែងប្រែះធី ។

១០. ទិដ្ឋុជុកម្យៈ បុណ្យ (សម្រេច) ដោយការធ្វើទិដ្ឋុ
(ការយល់យើង) ឱ្យត្រង់

១. ឧភាគសោ រសីវិត្សីស្វាន កៅអំពីវិបស្ថុនាទិត្ត ភិត្សាន
ជានេអំពីកាលមុន ។

២. ិតិ សេចក្តីផ្តើតកាយ ផ្តើតចិត្ត កៅតការក្រែរភ្នាពាន
ដែលធ្លាប់ប្រទះ ធ្លាប់យើងមក ។

៣. បស្ថុទិ សេចក្តីរម្ងាប់កាយ រម្ងាប់ចិត្ត កៅតការក្រែរភ្នា
ជានេអំពីមុនមក ។

៤. អធិមោភ្នា សទ្ធិត្រូយយានចុះ មានកម្លាំងក្រែរភ្នា

៥. បត្របោ ព្រាយាមក្រែរភ្នាមាចខ្សែមេចសម្បប្បជន

៦. សុខ សេចក្តីសុខកៅតខត្តម៉ែកពេក

៧. ញ្ញាណាំ បញ្ញាកុងគ្រាន់កៅតការក្រែរភ្នា ដូចព្រះខែន
កៅរិនិរោបស់សម្បចអម្រិត្រាជិវាទ ។

៨. ឧបដ្ឋានំ សពិច្ចុលទេវកាំងម៉ែនក្រែរភ្នា កៅតជាសពិ-

បដ្ឋាន ។

៩. ឧបេភ្នា ឧបេភ្នាកៅតការក្រែរភ្នា ជាមេបេភ្នាសម្បជ្រុង

៩០. និភព្វិ សេចក្តីប្រចាំខែ គិតសុខុមតណ្ហាន ឱ្យយោតារ៉ែវ
មានសេចក្តីប្រចកអរក្សុងរបនិមិត្ត ។

សម្រាប់គិតុណាព្យារកនត្រូវយោទាំង ៣ គិត ព្រះពុទ្ធប្រជាមិ
ព្រះសង្គម ដើរក្នុងទានសិលការនា ដើរក្នុងនឹងផលវេនកម្ម ១ ។

សក្ខិការរញ្ជក្សុងកុសល មានពុទ្ធភាពសួគិជាដើម រហូត
ដល់អាណាពានសួគិកម្មដ្ឋាន និងរលិកដល់រាងកាយសង្ឃារថា
មានការកែតាមការកែតាស់ ឲ្យស្ថាប់ជាជម្យតា ១ ។

ហិរិ ខ្លាសបាប អំពើអារក្រក់ លាមក ១ ។

ឱ្យត្រួតពិនិត្យ ខ្លាសបាបអកុសល ពុំហើនដើរ ទាំងទីរាល ទាំងទី
កំពាំង ១ ។

អលោកោ មិនលោបចន់បានឡើងទេមកជារបស់ខ្ញុន ១

អទោសោ មិនប្រឡុសរាយដល់សក្តី និងសង្ឃារដែលខ្ញុន
មិនចូលចិត្ត មិនស្រឡាត្រង់ ១ ។

ត្រួតមិនដូចត្រួតតា ធ្វើចិត្តឱ្យជាកណ្តាល ១ មិនស្រឡាត្រង់
មិនស្ថូប់ក្សុងសក្តី និងសង្ឃារដែលគូរស្រឡាត្រង់ គូរស្ថូប់ ១ ។

កាយបស្បែន្តិ សេចក្តីសូប់កាយ មិនក្រោល់ក្រវាយ ទូល់
ខ្លាយដោយទុក្ខទេនា ៩ ។

ចិត្តបស្បែន្តិ សេចក្តីសូប់ចិត្តមិនអណ្តុតអណ្តុង រាយមាយ
ឡេក្តុងអារម្មណ៍ទាំងពួង ៩ ។

កាយលហុតា កាយស្រាលចាកចាបអកុសល គិសេចក្តី
លោកក្រោធរដ្ឋឹង ៩ ។

ចិត្តលហុតា ចិត្តស្រាលចាកចាបអកុសលទាំងពួង ៩

កាយមុទុតា កាយទន់ឡាចិនឡេក្តុងកុសល មានទោន
សិលជាដើម ៩ ។

ចិត្តមុទុតា ចិត្តទន់ឡាចិនឡេក្តុងកុសលទាំងពួង ៩

កាយកម្ពុញ្ញតា កាយគូរដល់ការងារដែលជាកុសល គិត
មានកំលាំងកាយ មិនទម្រង់ខ្លួលប្រអូស ៩ ។

ចិត្តកម្ពុញ្ញតា ចិត្តគូរដល់ការងារដែលជាកុសល គិតា
សទ្វាដែលជើមាំ មិនទីយណាយធុញ្ញទ្រាន់ ៩ ។

កាយបាតុព្យាតា កាយស្មាត់ជំនាញចូរក្នុងការកុសល
គិមិនទេសទោល់ ១ ។

ចិត្តបាតុព្យាតា ចិត្តស្មាត់ជំនាញរៀងនៃ ក្នុងការកុសល
មិនមានសេចក្តីរដោរសសង្ឃ័យ ១ ។

កាយជុកតា កាយត្រង់ក្នុងការដែលជាកុសល គិមិន
សំគាល់ថា ធ្វើនៅស្រាល ឯធម្មាយ ត្រជាក់ ភ្លោ ១ ។

ចិត្តជុកតា ចិត្តត្រង់ក្នុងការដែលជាកុសល គិមិនគិត
គេចរោចការកុសល ដែលខ្ពស់គូរិត្រិតាមកម្មាំង ១ ។

សម្បាហាតា ពោលរាជាណប្រវែត ប្រកបដោយអង្គ ៤ គិះ
មិនពោលកុហក បញ្ញាតអ្នកដែឡ ១ ។
មិនពោលពាក្យញុះញុង សិកសៀវិតអ្នកដែឡ ដែលស្រឡាត្រូវ
គ្មានឱ្យប្រាត់ប្រាសបាក់បែកពិត្យា ១ ។

មិនពោលសំដីអាគ្រក់ មានដែរក្នុះគិះដៀល ជាតិត្រក្នុល
ជាផើម ១ ។

មិនពោលពាក្យតែតិដលប្រយោជន៍ គិះពោលតែពាក្យមាន
ប្រយោជន៍ ១ ។

សម្ងាត់កម្មឡេា ធ្វើការនៅលូត្រីមត្រី ប្រកបដោយអង់ ៣គី៖

. មិនសម្ងាប់ស្តី ១

. មិនលួចត្រួរអ្នកដែន ១

. មិនប្រព្រឹត្តកន្លែងប្រព័ណិតចំពោះស្តី ដែលមានអ្នកចំរក្សា

ទុក ១ ។

សម្ងាត់អិវោ ធ្វើការចិត្តឲ្យមិនវិតលូប្រែព ប្រកបដោយ
អង់ ៥ គី៖

. មិនលក់គ្រឿងប្រហារស្តី និងមនុស្ស ១

. មិនលក់មនុស្សខ្សោះក្នុងបំណុល បុខ្ញែកជាទុក ១

. មិនលក់ស្តីមានិវិត មានមាន់ ទា ឆ្នូក គោជានៅមេ ១

. មិនលក់ទីកស្រីន គីសុវា និងមេរោយ ១

មិនលក់ច្បាប់ពិសដែលមនុស្ស និងស្តីបរិភោគសិទ្ធិស្ថាប់។

ករូណា សេចក្តីណាពិតចំពោះមនុស្ស និងស្តីទាំងពួនៗ ១

មុខុតា សេចក្តីទន្លេ វិករយក្នុងសម្បត្តិនៃមនុស្ស និង

ស្តី មិនមានសេចក្តីប្រែណនូវានិស ១ ។

បញ្ជាក ការពិចារណាអនុវត្តន៍រកប្រយោជន៍ ក្នុងជាតិនេះ និង
ជាតិមុខ ១ ។

សោភាពាធេតសិកទាំង ២៥ នេះ ជាបុណ្យកូលលសុខ ។

អញ្ជាសមានាធេតសិក ១៣

ឯសេវា ថែកសិកដែលទទួលសម្រួលសម្រួល ដោយភ្លើក
ត្រឡប់ ច្រមុះ អណ្តុត កាយ និងចិត្ត ១ ។

វេទនា ថែកសិកដែលសោយអារម្មណ៍ជាសុខ នូវ ឧបក្រុា
សោមនស្ស ទៅមនស្ស ១ ។

សញ្ញា ថែកសិកដែលសម្រាល់ដឹងទូរគ្រប សំឡែង ភិន រូប
សម្រួល ធម្មារម្មណ៍ ១ ។

ថែកនា ថែកសិកដែលដឹកនាំចិត្តខ្សែដើរបុណ្យបាបទាំងពីរ ១
ឯកត្ថកា ថែកសិកដែលផ្តល់ជូនចិត្តទុកខ្សែដើរបុណ្យ នៅមាំ ក្នុងបុណ្យ
បាបទាំងពីរ ១ ។

ឯវិកិត្តិយ ថែកសិកដែលចិត្តឱមទុកនូវចិត្តជាបុណ្យ និង
បាបទាំងពីរ ១ ។

មនសិការេ ចែតសិកដែលកំណត់ទូរអារម្មណ៍ ជាបុណ្យ
និងបាបទាំងពួន ៩ ។

វិតភោគ ចែតសិកដែលលើកចិត្តឡើងការអារម្មណ៍ ជាបុណ្យ និងបាបទាំងពួន ៩ ។

វិចារេ ចែតសិកដែលពិចារណាទូរអារម្មណ៍ ជាបុណ្យ
និងបាបទាំងពួន ៩ ។

អធិមោភោគ ចែតសិកដែលញូវានំងចិត្តខ្សែនទៅការអារម្មណ៍
ហើយប្រកាលំមាំក្នុងបុណ្យ និងបាបទាំងពួន ៩ ។

វិរិយោ ចែតសិកដែលញូវានំងចិត្ត ឱ្យមានសេចក្តីព្រាយាម
ឧស្សាហ៍ធ្វើការបុណ្យ និងបាបទាំងពួន ៩ ។

បិតិ ចែតសិកដែលញូវានំងចិត្តឱ្យត្រកអវិករាយ សោមនស្ស
ផ្លូវចិត្តក្នុងបុណ្យ និងបាបទាំងពួន ៩ ។

និន្ទោ ចែតសិកដែលធ្វើឱ្យចិត្ត ស្រឡាញ់ចូលចិត្តក្នុងការ
បុណ្យ និងបាបទាំងពួន ៩ ។

នេះជាបុណ្យកំពង ជាតាបកំពង តើតួឡៅក្នុងចិត្តបុណ្យ
បាបទាំងពួរ ។

អកុសលបេកសិក ១៤

មោហោ សេចក្តីវង់ដូន ពាណិជ្ជាត អវិជ្ជាត មិនមានបញ្ហា
ដែលនឹងពិចារណាឌីជីនទាន់ក្នុងសង្គរ ជាចំណោកខាងក្រោម
និងខាងក្នុងថាមី អនិច្ចំ ទុក្សំ អនត្តាត ១ ។

អហិរកំ មិនមានសេចក្តីខ្លាសដល់បាបកម្ពុជា ពីរបានធ្វើក្នុង
ទីរាល និងទីកំពង ដោយកាយ វាថា និងចិត្ត ១ ។

អនោក្តុបំ មិនមានសេចក្តីខ្លាទច បាប អំពើអាក្រកំ ដែល
ឌីជីលជាទុក្សំបាកក្នុងជាតិនេះ និងជាតិមុខ ១ ។

ឧទ្ធបូ: សេចក្តីអណ្តោតអណ្តុង រាយមាយ ក្នុងអារម្មណ៍
ធ្វើនៅ ១ ។

លោកោកោ សេចក្តីលោកចង់បានប្រពេរសំអ្នកដែល មក
ជារបស់ខ្លួន ១ ។

ទិន្នន័យ ការយើងុប្បន្ន ការរួមចិត្ត សាសនា គីមីយុទ្ធជាល់
លោកនេះទៀត លោកនេះសូន្យជាដើម ១។

មាននៅ សេចក្តីប្រកាន់ខ្ពស់ បុគ្គល សត្វជា នោះយើង
នោះគេ អញ្ញជាដើម ១។

ទៅស្រាប់ សេចក្តីក្រាលប្រឡាសវាយ ដល់សត្វនឹងសង្ការ
ទាំងពួនដែលខ្ពស់មិនចូលចិត្ត មិនស្រឡាយ ១។

តីស្រាប់ សេចក្តីប្រកាណិនិយានិស បំបែរលាកយស និង
សេចក្តីចំនួនបស់មនុស្ស និងសត្វទាំងឡាយ ឱ្យសល់ទូរសេចក្តី
វិនាសអន្តាយ ១ ។

មច្ចិនិយៈ សេចក្តីកំណាល់ហូងហេងត្រពូរ មិនថែកចាយ
ឱ្យទាន ធ្វើបុណ្យកុសលដោយហោចទេសូម្បីកែបិកភាគខ្ពស់
ឯង កំមានសេចក្តីស្អាយអាមេរោះអាលីយដៃ ១។

កូកូច្ចូ សេចក្តីសុកិតចិត្តទៅក្នុងអារម្មណ៍ដែលខុស ១ ។

ចិនិ សេចក្តីសរុបចិត្តមិនខូល់ខ្លាយ ១ ។

មិនំ សេចក្តីដោកងក់ ដែកលក់ មិនស្អាល់រៀលប្រើកណ្តាថ
មិនគិតនឹងធ្វើកិច្ចការអូមួយ ដែលនាំមកនូវប្រយោជន់ ៩ ។

វិចិកិច្ចា សេចក្តីសង្ឃ័យស្អាក់ស៊ីរក្នុងគុណ ព្រះពុទ្ធប្រះ
ធមី ព្រះសង្គម និងសង្ឃ័យស្អាក់ស៊ីរក្នុងបុណ្យ និងបាប ១១
អកុសល ចេភសិកទាំង ១៤ នេះ ជាបាបអកុសលសុខ
តែងនាំសត្វឱ្យកើតអបាយភ្លើមិទាំង ៤ ។

រូប ២៨ នេះ គិមហាក្សត្ររូប ៤ ឧបាទាយរូប ២៨ ។

មហាក្សត្ររូប ៤ គី:

បបីធាតុ ធាតុដី ១៤

អាពោធាតុ ធាតុទីក ១២

តែធោធាតុ ធាតុត្រីង ៤

រាយោធាតុ ១៤ ។

បបីធាតុ ១៤ គី:

កេសា សក់ដែលដុះនេរលើក្បាល ១

លោមា រោមដែលជុះសញ្ញាសារពាណីកាយ វៀរលែងតែ
បាត់ដែលបាត់ដើង ៩១

នៅ ក្រចកដែលជុះនៅចុងម្រាមដើង ៩

ទន្លេ ធ្វើឡើដែលជុះនៅក្នុងមាត់សម្រាប់ទំនាករអាហារ ៩

តិចោ សៀវភៅដែលជុះព័ទ្ភាពកាយ ៩

មំសំ សាច់ ៩

នហាយ សរស់ ៩

អដិី ឱ្យិងដែលកើតនៅក្នុងកាយ ៩

អដិីមិញ្ចា ខ្សោយក្នុងឱ្យិង ៩

វកំ ទាច បួតម្រោងបស្បរៈ ៩

បានយំ បេះដូង ៩

យកនំ បីម ៩

កិលោមកំ រវ ៩

បិហកំ ក្រពេ ៩

បច្ចុសំ សុត ១

អន្តំ ពោះរៀនដំ ១

អន្តគុណាំ ពោះរៀនតូច ១

ឧទិយំ អាហារចី ១

កិរិសំ អាហារចាស់ ១ ។

អាមេរិក ១២ តី៖

បិត្តំ ប្រមាត់ ១

សែម្ប៉ា ស្វែស្ស ១

បុព្យា ខ្ទែះ ១

លោហិតំ ឃាម ១

សែឡោ ព្រឹស ១

មេឡោ ខ្លាប់ខាប់ ១

អសុយ នីកកេងក ១

វេស្រា ខាងក្រោម ៩

ខេឡូរ ទីកម្រាត ៩

សិង្វាបុរិកា ទីកសំបាន ៩

លសិកា ទីករំអិល ៩

មុត្តំ ទីកម្មព្រៃ ៩ ។

តែនៅជាស្តី ៥ នី៖

សន្លប្បត្តិ ភ្លើងដុតកាយឱ្យក្នុងឈណ្ឌ ៩

ជិរណត្តិ ភ្លើងដុតកាយឱ្យចាស់ជាតិ ៩

បរិទិយត្តិ ភ្លើងដុតកាយឱ្យក្នុងក្រហល់ក្រហាយ ៩

បរិណាមត្តិ ភ្លើងដុតគារឱ្យរលាយ ៩ ។

នៅជាស្តី ៦ នី៖

ឧទ្ធផ្ទៃមរាតា ខ្សែបក់ពិធីឯកធម្មាល ៩

អធោគមរាតា ខ្សែបក់ពិភ្តាលចុះមកចុងឯកធម្មាល ៩

កុច្ចិសយរាតា ខ្សែបក់នៅក្នុងពោះ ៩

កោដ្ឋាសយវាតា ខ្សែបក់នៅក្នុងរៀនទំ ១

អង្គមង្គារុសារិវាតា ខ្សែនៅក្នុងកាយឡូទេ ១

អស្សាសបស្សាសវាតា ខ្សែដកដង្វើមចេញចូល ១១

ឧចាជាយុទ្ធប ២៤ នៃ:

បសានីរុប ៥

ភារីរុប ២

វិសិយីរុប ៤

វិព្យាកិរុប ២

លក្ខណីរុប ៤

វិភារីរុប ៣

ហទយវត្ថុរុប (បេះដួង) ១

ជិវិកុរីរុប (ទីកចិត្រុមបេះដួង) ១

អាមារីរុប (ធយ និងទីក) ១

បរិច្ឆេទុរីរុប (ប្រហេងត្រពេក ច្រមុះ) ១១

បសាទរប ៥ គី៖

ចក្ខុបសាទ ពានដល់ ភ្នែក ១

សោតបសាទ ពានដល់ ត្រជៀក ១

យានបសាទ ពានដល់ ច្រមុះ ១

ឯក្សាបសាទ ពានដល់ អណ្តាត ១

កាយបសាទ ពានដល់ កាយ ១ ។

កាហ្វឹប ២ គី៖

តំត្តិការវា ពានដល់ កេទស្រី ១

បុរិសការវា ពានដល់ កេទប្រុស ១ ។

វណ្ណាត ពានដល់ ពណិសម្បរ ១

គន្លោ ពានដល់ ភិន ១

រសោ ពានដល់ រស ១

សន្លោ ពានដល់ សម្បង ១ ។

វិញ្ញាត្វូន្ទី ២ គី

កាយវិញ្ញាត្វី ពានដល់ កំរើកកាយ ១

រិចិវិញ្ញាត្វី ពានដល់ កំរើករាជា ១ ។

លក្ខណ្យប ៤ គី៖

រូបស្សី ឧច្ចេយោ ពានដល់ រូបផែលកែីតដំបូង ១

រូបស្សី សន្តិតិ ពានដល់ រូបជាប់តត្រាមកពីរបន់៖ ១

រូបស្សី ជីរភាតា ពានដល់ រូបផែលចាស់ត្រាំត្រា ១

រូបស្សី អនិច្ចភាតា ពានដល់ រូបផែលមិនទៀងទាក់ មិន

ថ្វប្រឈល ១ ។

ពិភាក្សាល ៣ តី៖

រូបស្សី លហុភាតា រូបស្រាលក្នុងកិរិយាបទទាំងបូន ១

រូបស្សី មុនុភាតា រូបនំបង្កោនទោក្នុងបដិសណ្ឌារ ១

រូបស្សី កម្មុញ្ញភាតា រូបគួរដល់ការងារ គិមិនខ្លិលច្រមួស ១



កុសលដែលខ្ញុំបានច្បាយហើយ	ព្រះគុណអើយខ្ញុំសង្ឃា
ឧទ្ទិសដែលនេះណាតា	ជួនមាតាបិតានិជ្ជនិតា
ត្រូវរាជាយទាំងតួចដំ	ញ្ចាតិមិត្រត្រប់និតម
មកដូចជាគុំទួលដែល	ដែលកួនចោរបានធ្វើ
នូវអំពើជាកុសល	សូមទានឱ្យបានដល់
នៅមណ្ឌលឆ្លាយយ៉ាងណាតា	កុសលទាំងអស់នឹង
សូមទិន្នន័យលើទេរតា	ដែលមានចិត្តមេត្តា
នាំកុសលទាំងនេះនៅ	ជួនឱ្យខ្ញុំដឹងដួចបំណង
កំបីធ្លើស ថាកួនចោរនៅឯណោះ មិនប្រហែលបញ្ហានៅ	
សូមមានចិត្តវិភាគយ	ដោយសប្បាយទួលយក
កួនចោរបានលើលក	បញ្ហានៅលោកត្រប់គ្មាន
ដើម្បីសោយសុខកំសាន្ត	សូមឱ្យបាននៅសុខជា
កួនចោរនាំងអស់គ្មាន	បានបូជាថួននៅហេង ។
ខ្ញុំសូមអធិដ្ឋានចិត្តចំពោះខ្ពស់ខ្ញុំ	ដែលបានសរស់នូវផែម
នាំងអស់នេះ សូមនួននូវអាយុជិវិតខ្ញុំ កួនចោរបងបួន កួយ ព្រម	
ទាំងញ្ចាតិទាំងឡាយ ឱ្យប្រជុំកន្លែងអបាយកួមិ ហើយនួននូវអាយុ	
ជិវិតនេះ ឱ្យប្រជុំកន្លែងខ្លួនខ្លួន និងខបសគ្មាន ក្នុងបច្ចុប្បន្ន	

អនាគត សូមខ្សោយជាតិជាមនុស្សនេះ ជាតាតិចុងក្រោយបំផុត
អស់ជីវិតទៅ សូមខ្សោយបានទៅទេរលោក បានដូចបញ្ជាផីរិយបុគ្គល
បានស្ថាប់ធំហើយ បានសម្រេចមតិផល ព្រះនិញ្ញានក្នុងទីនោះ។

ពោលអំពីតិច្ឆួយ ២២

ធម្មជាតិដែលជាចំគ្រប់គ្រង ក្នុងកិច្ចុងផ្សេងៗ ក្នុងនាទីរបស់
ខ្លួនហេតា ក្នួយមាន ២២ ធម្មជាតិជាក្នុម ជាដែលត្រូវបានស្វែន
ដែលខ្សោចំនូនលួយតណ្ហាសំល្បូវបុលលើកឡើងទៅ ដារបានលុះ
លោកក្នុរធំជាទិចុត បានដូចនឹងសំដែងខ្សោចំប្រកបដូចទេនេះ៖

១. ចក្ខុតិច្ឆួយ គឺភាពជាចំរបស់ក្នុក មាននាទីទទួលពណ៌៖

២. សេវាទិច្ឆួយ គឺភាពជាចំរបស់ថ្មុមុះ មាននាទីទទួល

រស ។

៣. យានិច្ឆួយ គឺភាពជាចំរបស់ថ្មុមុះមាននាទីទទួលខ្លួន

តិច្ឆួយ គឺភាពជាចំរបស់ថ្មុមុះមាននាទីទទួលខ្លួន ។

៤. ជិតិច្ឆួយ គឺភាពជាចំរបស់អណ្តាតមាននាទីទទួលរស

៥. កាយិច្ឆួយ គឺភាពជាចំរបស់កាយ មាននាទីទទួល

សម្បស្ស ។

៨. កំពើត្រីយ ភាពជាចំរបស់ស្រី មាននាទិចទូលសំដែង
លក្ខណៈ កិរិយាបស់ស្រី ។

៩. បុរិសិត្រីយ គឺភាពជាចំរបស់ប្រុស មាននាទិសំដែង
លក្ខណៈ កិរិយា អាការ់របស់ប្រុស ។

១០. ជិវិតិត្រីយ គឺភាពជាចំរបស់ជិវិត មាននាទិរក្សាយប នាម

១១. មនិត្រីយ គឺភាពជាចំរបស់ចិត្តមាននាទិដឹងអារម្មណ៍

១២. សុខិត្រីយ គឺភាពជាចំរបស់សុខរោះនា មាននាទិ
សហ្ថាយ ។

១៣. ទុក្ខិត្រីយ គឺភាពជាចំរបស់ទុក្ខរោះនា មាននាទិមិន
សហ្ថាយ ។

១៤. សោមនសិត្រីយ គឺភាពជាចំរបស់សោមនសិត្រី
រោះនា មាននាទិត្រួកអរ ។

១៥. ទោមនសិត្រីយ គឺភាពជាចំរបស់ទោមនសិត្រី
រោះនា មាននាទិកុចចិត្ត ។

១៤.ខ្សែក្រឹមត្រួយ គីរាងជាចំរបស់ខ្សែក្រឹមនៅ មាន
នាទិក្រោដ្ឋារ ។

១៥.សន្លឹមត្រួយ គីរាងជាចំរបស់សន្លឹម មាននាទិក្រោដ្ឋារ
ឬសង្ឃ័យ ។

១៦.វិរិយាណត្រួយ គីរាងជាចំរបស់វិរិយាណ មាននាទិក្រោដ្ឋារ

១៧.សតិត្រួយ គីរាងជាចំរបស់សតិ មាននាទិក្រោដ្ឋារ
បច្ចុប្បន្នហេតុ ។

១៨.សមាជិត្រួយ គីរាងជាចំរបស់សមាជិត្រួយ មាននាទិក្រោដ្ឋារ
តាំងមាំក្បុងចិត្ត ។

១៩.បញ្ហាណត្រួយ គីរាងជាចំរបស់បញ្ហាណ មាននាទិក្រោដ្ឋារ
ត្រូវបានបញ្ហាយ ។

២០.អនុញ្ញាតព្យាស្រាមិត្តត្រួយ គីរាងជាចំរបស់សោ-
តាបត្តិមត្តិព្យាស្រាមិត្ត មាននាទិក្រោដ្ឋារ និងត្រូវបាន
ចិត្តធន ៥ ។

-៣៨៤-

២១.អព្វិត្យិយ គិតភាពជាចំរបស់សោរាតាបត្តិផែលព្យាយាយ
រហូតដល់អរហត្ថមត្តព្យាយាយ មាននាទីដីងត្រេះនិញ្ញាន កាត់អកុ-
សល តាមលំដាប់ ។

២២.អព្យាការិត្យិយ គិតភាពជាចំ របស់អរហត្ថផែល-
ព្យាយាយ មាននាទីដីងត្រេះនិញ្ញាន នឹងកាត់អកុសលចិត្ត ១២ អស់
រលើង ។



ជំនាញប្រចាំត នៅធនិត្យប្រទេស

កេសណិត្យយករាយ ដីនហើយថា ឧបាទិច្ច រូបអញ្ជ
អើយ កាលពីនេរស់ធ្វើត្រងើយ នានមិនដែលខ្សោយ សិលមិនដែល
ធ្វើ ធ្វាកអើយសែនធ្វាកអីដល់មេះ បើបានជាថេះ តីកអំពើ
នានសិលភាពនៅមិនដែលធ្វើ នេះមកពីភ្លើងច្បាប់របករាយ គិតស្តាន
ថា ខ្លួននឹងអនុវាយ ចិត្តចេញចោលភាយ រូបស្អែកស្តីឱ្យ សូមីខោ
អារក្សនចោរដោក់ គេស្មើកគេពាក់ខ្លួនមិនដីន និងនឹករកអីមក
ទីនឹងមួយ អញ្ចោះអើយពេញហោខុស ។

តុល្យរអញ្ចោះអើយកេតជាប្រព័ន្ធ ជាបោកតុល្យកញ្ចាន ត្បាន
សឡោស រកក្សនយុរចេចមិនយើងសោះ បាត់មុខក្សនប្រុសណា
ក្សនអើយ ខោនេះគេធ្វើបុណ្យក្សំ ម្នាយខ្ញុំដើរកប្រើនវត្ថុអើយ បាត់
មុខក្សនមិនពួកធ្វើយ កយអើយ កយ អ្នកទោណា ក្សននឹងមិនធ្វើ
នាននឹងគេ ម្នាយពោះទទេយុនអស្សាយ ប្រាំពីរវត្ថុអើយកយទោ
ណា ម្នាយយុនអាហារណាស់ក្សនអើយ ក្សនគេញាតិ គេមក
ជួបដុំ ចុំអាកយក្សនខ្ញុំធ្វើកនឹងយ ត្បានគិតក្សំភ្លើនឹងគេឡើយ ក្សន
អើយខ្ញុំធ្វើនឹងគេទេ យប់លេងយប់ជីកឃុំបំសម្ងាប់ ពុន្លឹក

ថ្វីងប្រាប់ចំណាត្រវ កូនធើសិលទានកូនកំនោ បញ្ចុលដល់ខ្លួន
ម៉ែង សម្បត្តិដែលម៉ែងបានចេកខ្សោយអើយ មេចធើយមិនគិត
ជាឃង មួយឆ្នាំមិនដែលចូលរក្សាមួង ម្ថាយកំពកនឹងរកសុគ្មាន ។

កូនពោត្រីខ្ពស់រាយការណ៍ ត្បានគិតរក្សារាយធើសិលទាន សម្បត្តិ
ម៉ែងចេកគូរតែមាន ដើរលេងវាំប្រៀងចោលកិច្ចការ គិតតែស្រួល
ពាក់លាបក្រមួន ត្បានសង្ឃោះគូន គិតអនិច្ចាបើត្រូវវាំប្រៀងចោះ
ណាស់ណារា បើត្រូវឯម៉ែងមានមួយម៉ាត់ ដូច្នេះសហ្មរសជាន់
ទាំងឡាយ ចូរខ្លួនបំខាយលេះបង់កាត់ ធើបុណ្យខ្សោយជាសម្បត្តិ
ប្រយ៉ត្តស្តាប់ទេយ៉ាយក្រាយ កំចាំកូនចោតេគេធើខ្សោយ ប្រយ៉ត្ត
ត្រូវត្រូវដោយចូរ មិនពួរធើយ ត្រូវប្រើប្រាយកំប្រាយដើរ ធើសិល
ធើទានទុកខ្សោយ សមាជិបញ្ញាទុកជាអ្នកត្រូវ រំលត់អស់ហើយ
និញ្ញានហោង ។

ជាទិបញ្ចប់សូមខ្សោយការសរស់រោះ ទំនួញប្រភពកេសណិត្តយ
ក្រាយរបស់ខ្លួន ឱ្យបានជាគតិ ជាស់តេវិនដល់សហ្មរសទាំង-
ឡាយកំខ្សោយក្នុងខ្លួន និងបានជាប្រយោជន៍ ចម្រើនសេចក្តីសុខ
ដល់បុញ្ញការិជន ដែលបានបេកបាក់ចេកបានទេជាឃង ។